

﴿ میزان الموازين • فی امر الدین ﴾

﴿ اخلاص با خداى سرمايه تيك بختيها است ﴾

﴿ كلام ولى خدا على است ﴾

﴿ اثر خامه دانش نجفعلی ﴾

در اسلا مبول

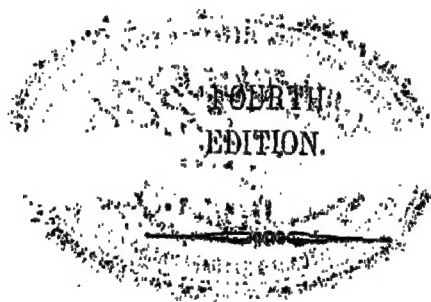
در مطبعه عامره طبع کرده شد

۱۴۸۸

MIZAN—UL—MAVAZIN
FI—AMRED—DIN

a

*Treatise of the controversy
Between
Islam and Protestants*

CONSTANTINOPLE
To The Imperial Imprimery
—1871—

گذاشته و پنداشته اند . که متاعی رنگین در بازار دین آورده اند .
 و اساسی متین در سرای آیین نهاده اند *

جعی از برادران در جمعی سخن از کفته‌های آنکروه که در تألیف
 (میزان الحق) نام آورده اند در میان نهاده اظهار افسوس کردند .
 و ضرر بعضی از مندرجات آنرا در دلهای ضعیفای اهل دین محتمل
 دانستند . و از منبده خواستند که رای یادآوری دلهای پاك .
 و آگاهی صاحبان ادراك . مختصری بنویسم . که سعادت‌مندان را
 مزید بصیرت شود . و فتنه جویرا انعام حجت گردد *

درحالیکه مرا اشغال و عیال بق بسیار فرا گرفته بود . و بعلت کمی
 آگاهی که داشتم . و خود را مرد مبارزت دزین میدانهایمی دانستم .
 و ناچار از پند یرفتن امر برادران شدم . کرد خواهش ایشانم
 تا کوار آمد . امثال کردم . و بدآنچه توانستم اقتصار نمودم . و از
 شرح و بسط در سخن اعتذار خواستم . و برالطاف خدا وندی
 اعتماد آوردم . و از ارواح مقدسه انبیا و اولیا استمداد جستیم *

* ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم *

این نامه را که برای سنجیدن هر گونه میزان صحیح و سقیم است .
 و نمودن راه راست و مستقیم . بسیاری خدای در طی يك (مقدمه)
 و پنج (میزان) راستین قرار داده . و هر کدام از میزانها را برده
 معیار مرئب داشتم . و قبول و تصدیق سخنان مندرجه در آن را که
 جراز راستی و حقیقت شناسی . و غیر از راه خدا پرستی نیست
 بانصاف صناف . و تمیز خالص بی اعتساف اهل ادراك . که
 از تعصب جاهلیت رهایی دارند و اگذاشتم . و خدای را وکیل امور
 دانسته . دست نیاز بدرگاه او تعالی آورده در خواست میکنم . که مرا
 و همکشان از طالبان راه راست آلهی را از خطا و زلل . و اغزش در قول
 و در عمل وقایت کند . و کم شدگان را بصراط مستقیم خویش
 هدایت فرماید . انه علی کل شیء قدیر *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدای راستایش آوریم که ذوات جهان آینه جلال قدرت او است .
 و ذرات امکان مرآة کمال آلهیت او . احدیتش را آرایش از شمار
 و تعداد نیست . حمدیتش را آرایش بصاحب و اولادنی . مستغنی
 از مشیر است و وزیر . منزّه از مانند است و نظیر . نفس کلی
 از تولید روح ادراک ذاتش عقیم است . و عقل نخستین بمشاهده
 نجوم صفاتش مترجم بهائی سقیم . ناپیدایی که بنیاد جهان از پی
 پیدایی او است . و با همه پیدایی پیدا و نهان سرگشته پیدای
 ناپیدایی او *

﴿ فسبحان الله عما یصفون و سلام علی المرسلین ﴾
 خاصه بر پیغمبر رادی . که به بندگی افتخار آورد . و عبودیت را بر رسالت
 پیش داشت ﴿ اشهد ان محمدا عبده و رسوله ﴾ بهترین موجودی
 که نخستین عدد است . و صاحب ابد . خاتم رسل است . و هادی سبل .
 کل عقل است و عقل کل . سید کونین است و سرور عالمین . ملک
 وجودین است و مالک دارین . کاشف الظلم . شفیع الامم . صلی
 الله علیه و آله و اصحابه و سلم *

﴿ اما بعد ﴾

جماعتی از اهل مذاهب مبتدعه که در زمره عیسویانند . در اعتراض
 بر اسلام و اسلامیان تألیفاتی بتکلفات نگاشته . و بر نشر آنها همت

فهمید . و هر مطلبی را از مناسب آن برهان باید آورد . و مایاری
 خدای بهر سه گونه دلیل از حکمت . و موعظت حسنه . و جمله دیگر
 برهان از مجادله بالی هی احسن . در طبق امر خدای بنیان بیانات
 خود را محکم خواهیم داشت . و بطور مغالطات و خلط بحث و تغیر
 در ترجمه و تفسیر پیش نیامده . سخنان زشت و سقیم را با آرایش
 دروغین نیاراسته . بر اهل علم ناسی خواهیم جست . و آداب سخنکونی را
 هر عی خواهیم داشت و مانند ملحدان و اهل تلبیس نخواهیم بود .
 که بشیوه زنان زناکار برای جلب شهوت جهال آلوده دامن خود را
 با آرایشهای دروغین بیارایند . و از درود ریچه جوای مشتری شوند *
 صاحبان اطلاع را پوشیده نیست . که طایفه پروتستان قریب
 به اصد سال پیش ازین پیداشدند (لوتر) و (کالون) نامان
 دو رئیس در طریقه آنها گردیده در آیین متدا و له میان عیسویان
 تصرفات کردند . بخالف تمامی انجیلیان سخن گفتند و برای
 اساس طریقه خودشان از آداب و اطواری که نفوس و طبایع
 پسند تواند کرد آوردند عنوان از موا سات و برادری نهادند .
 رهبایت را برداشتند . اعتراف بگناهان در نزد علمای مسیحیه را
 ممنوع داشتند احترامات معابد و کلیسیاها را امر زاید گفتند . دعا و نماز
 و روزه و پرهیز و جمله عبادات و تکالیف باز حجت و ریاضات جسمانی را
 رد نمودند . حکومت روحانیه را که باریک و جاثلیق کشند بدعت
 دانستند . و در نشان دادن نان و شراب وجود یعنی گوشت و خون
 عیسی را آن دو گروه باهمدیگر اختلاف کردند . و در اینجا زیاده
 بر این تفصیل از حالات و اطوار و گفتارهای آن گروه آوردن بکار نیاید *
 با اعتقاد تمامی مسیحیان طایفه مزبوره در میان ملل عیسویه اهل
 بدعت هستند بعلم آنکه تصرفات در آداب و اطوار شریعت
 کردن بی آنکه وحی آسمانی برسد . و یا از جانب خدای اذن داده
 شود . در نزد هیچ صاحب دینی تجویز نخواهد شد . و الحاصل
 شروع بطلب خود کنیم و جنگ آنها را بر آنها واگذاریم *
 ❖ چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند ❖ *

* مقدمه *

باد آوری میکنم نگاه کنندگان این نامه را . که از روی راستی و درستی
عطالعه آن همت یارند . و از آنچه طبایع و نفوس ایشان بر آن
مألف و مأنوس است چشم پیوشند . که دوست داشتن هر چیزی
مر دراز دریافت عیبه کور و کر کرداند *

اخلاص را از سحره فرعون پیاموز که پادشاه بر آنها وعده داد
و ملاطفتها کرد . بل تلقها نمود و بعزت او سوگند نمودند . که
انا نحن الغالبون . همانا چون مجز موسی کلیم الهی را بر سحرهای خود
شان غالب دیدند . سجده آوردند . و ایمان کردند . و از هواهای
نفسانی مقهور نشده و از سلطان فرعون و تخویف او باکی نکرده
و گفتند (فاقض ما انت قاض انما تقضى هذه الحیوة الدنيا)
زندگانی این جهان پست خواهد گذشت . بهر چه خواهی
در حق ماحکم کن *

طالب راه خدای از جدال و ختل اجتناب کند . و از مکبره و بی انصافی
دوری جوید * علم خداشناسی نورست که بردلهای بندگان راستکار
انداخته میشود . و توفیق با خداوند است *

این نامه را که بامر و التماس برادران مینویسم . درغایت ایجاز
و اختصار خواهد بود . و بدین موجب کلمات و عبارات میزان پروتستانی را
کلمه بکلمه و حرفا بحرف نتوانم آورد . که بعلاوه مشاغل
و موانع که مرا هست . طبعاً اقبال بر آن ندارم که متعرض بر عبارات
آنها علی التفصیل شده در نقض و ابرام آنها پردازم . و کذب کثیر
الحججی بنویسم . زیرا که وقت خود و اخوان عزیزم را شریفتازان
میدانم . و بنا بر این با کمال اعتذار عرض میکنم . که درین اوراق
بذکر خلاصه مطالب اکتفا خواهم داشت . و بقدری که صاحبان
ادراک را که بفطرت پاك بشیعه انصافی انصافی دارند قانع توانم کرد
قانع خواهم شد . و من کفر فان الله غنی العالمین *

در بیان هر مطلبی که محتاج باقامه برهان است . راه استدلال را باید

براین مطلب است . و این میزان برده معیار مشتمل است *

❖ معیار اول ❖

وجود صانع مطلق را اهل ادیان عالم بالاتفاق معتقدند . و در توصیف او بصفات کمال . و تزیینش از تنقاص و از هر گونه تغیر و زوال . صاحبان ادراک و معرفت از اهل هر دینی اقرار میکنند . بل هر صاحب شعوری اگر تأمل نماید . و صانع را بعین الیقین شناسد . قطعاً او را از نواقص امکانیه منزّه و معرا خواهد دانست . و بصفات کمالش موصوف خواهد شناخت *

در آغاز کتاب میزان پروتستانی گوید . خدای واحد و قدیم و مقدس و عادل و رحیم که ذاتش معرا از تغیر و مبرا از تبدیل است . و نیز گوید . خدا قدیم و مطلق و در ذات و صفات خود عاری و بری از تغیر و تبدیل است . و از کتب آسمانی نیز در جاهای بسیار از آن کتاب همین مضامین را که دلالت ظاهره بر اتصاف صانع بصفات حسنه . و تنزه او از نواقص دارد آورده است . این مطلب را داشته باش . که مفتاح بسیاری از امور دین خواهد بود *

پس از آنکه دانستی که عیسویان و مانند آنها یعنی گروه پروتستان از روی منطوق انجیلی که دارند . خدا را موصوف بصفات کمال . و منزّه از هر گونه تغیر و زوال . و معرا از نواقص گفتند . افسوس داریم . از اینکه نیز مسیح را پسر خدا داشتند . و پسر را در ذات پدر پنهان دانستند . و از آن ذات بسیطش تولید کردند . تغیر حالات در او را جایز دیدند . نقص امکانی را بر آنجا وارد ساختند * عجب است که هم از انجیل آورده اند . که ذات پسر در ذات پلک پدر مستجن و مستور بود . و شباهت و علاقه ازلیه . که پسر را با پدر میباشد . مانند علاقه و رابطه ایست . که کلمه بفکر و فکر بروح انسان دارد . و از ازل از او ظهور یافته . و متولد گشته است .

تأکید میکنم وصبت خود را در خصوص مطالعه این کتاب که
بشبات قدم در مقام انصاف باش. و امر دین را کار سهل و باز یچه
مشار. بکلی تعصب را از خود دور کن *

همه این بنی نوع از یک پدر و از یک مادر زاده ایم. و اختلاف وضع
زمان بر و ردهور و اعوام. هر کدامی را بسمتی از این کره خاکی
انداخته. در عادات و اخلاق و لغات و آیین و اطوار. این بنی
نوع را مختلف گردانید. و بعلت حدوث اهل بدعت و کراهی در میان
صاحبان ادیان در هر قرنی از زمان و دوری مکان از مکان. و یکی
آگاهی در مردم. و قلت فهم و ادراک در زمانهای پیش. و نبودن
اسباب مراد و ادوات. و غلبات سلطان نفس اماره بسوء. و تسویلات
هواهای نفسانی. و مطلوب بودن ریاسات و تسلطات مرطباع را.
و باقتضای حکمهای چندی که میبایست در امر دین
در دوره باطله اختلاف حاصل آید. اینهمه اختلافات عظیمه
و حالات وخیمه. در میان فرزندان یک پدر و یک مادر افتاد.
و برادر را از برادر بکلی ینونت آورد. و بدین علت کار ادیان
و مذاهب بجایی رسید که می بینی. دین حقیقی و راه مطلوب خدایی
از میان برداشته شد. و در اطراف عالم بطورهای ناشایست منازعات
مذهبیہ شایع گردید *

اکنون اگر از روی واقع بنای تفحص در امر دین است. برادر و ار
دامن همت را بر میان زن. ملاحظات عارضیه را از خود دور کن.
انس و عادات بر معتقدات خویش را ترک نمایی. دل خود را پاک
دار. که دو گونه محبت در یک دل نکند. معنی انصاف را
از خود جدا مساز. و در حضور شهادت خدای سخن را از روی
بصیرت بشنو. و حق و باطل را بمرزبان راستین بسنج. و خدای را
ولی توفیق دیده. بمقصود حقیقی که خدا و راه خدا است برس *

❖ میزان نخستین ❖

در بیان بعضی از اطوار خدا شناسی. و خدا پرستی. و آنچه متفرع

آشکار است در اثنای بیانات نیز تفصیلی در آنخصوص خواهد آمد
 و بر صاحبان ادراک روشن خواهد شد . که اولاً انجیلی که
 در دست دارند محرف است و مجعول . و آنچه دلیل برخلاف این
 پیاورند مردود است و غیر مقبول . کلام خدایی و وحی خدای
 در یک جای امر بتوحید . و در جای دیگر امر بکفر و شرك و الحاد
 نمیکند . و ثانیاً از آنگونه عقاید در حق مسیح و تعدد ذات خدای
 و از آنطرف اظهار توحید و توصیف و تنزیه خدایی . پایه افهام
 و درجه دینداری آنها معلومست . که یا بعلت عدم فهم این همه
 تناقض و تنافی آشکار افهام آنها در نهایت اعوجاج و انجماد است .
 و یا خود در واقع اعتقاد بتوحید حقیقی ندارند و آنگونه سخنان را
 از روی مصیحت جوئی خویش گویند .

در هر زمان و در هر قومی . اضلال ملل و طوایف از راه خدای
 غالباً یا بطور هابوده است . که اشخاصی از میان آنها برخواسته .
 بعنوان هدایت و تشیید امر آیین حق . سخنان مقرون بحق
 و صواب را آورده . و باطل را باحق مزوج داشته . مقصود
 خودشانرا حاصل کرده اند . چنانکه عیسی علیه السلام مکرراً
 گفت که بعد از من مسیحان و تعلیم دهندگان دروغگوی خواهند
 آمد . و از اوصیای او گفتند . که آنچه در کتب مقدمه کرده اند
 در این توضیحات مانیز خواهند کرد . چنانکه بیان این سخن نیز
 از انجیل در جای خود خواهد آمد *

❁ معیار سیم ❁

موحدین اهل ادیان صانع تعالی را جامع صفات کمال . و مستجمع
 جمیع صفات حسنه دانسته اند . و دلائل و براین از روی عقل
 درآه . و از بداهت اعتبار و ادراک . و از کتب و الهامات
 الهیه . و غیر آنها آورده اند . و کتب و تألیفات بسیار نیز

لکن باز در ذات بآید یکی است . تا آنکه نیز از انجیل از قول عیسی
گوید . که گفت من در پدرم و پدر در من است . و پس از این
تفصیل . از ذات الهی تغییر بسلالت واحد کرده . از روح و نفس
ناطقه و بدن مثال آورده . و تمثیل دیگر از نور و آتش و مانند آن
گوید . و در تحقیق اقامیم سه گانه که (اب و ابن و روح القدس) است
شرحها میدهد . و سخنها میگوید . و روح القدس را که یکی
از خدا یان است . در قالب کبوتر بسوی خدای دیگر که پسر است
بمنطوق آغاز انجیل متی نازل میداند *

برادران هو شیار تنافی و اختلاف تمام درین دو مطلب رامی بیند .
ومی دانند که کار از دو قسم بیرون نیست . یا آنکه عیسی پسر خدا
و مستحق ائمه ذات خدا تواند بود . بعلم اینکه ذات الهی را تغییر
و تبدل چه در ازل و چه در قدم و چه در حدوث بهیچ طوری عارض
نتواند شد . و عیسی کلمه الله را چنانکه همین توریه و انجیل نیز
تصدیق میکنند . بجز بندگی و احتیاج و شرف نبوت و رسالت .
هیچ مناسبت و خصوصیت دیگر از جهت ذات و حقیقت . یا خدای
تسواند بود . چنانکه پسران مطلب در جای خود خواهد آمد .
و یا خود کسانی که نام خود را از اهل توحید آورده . بت پرستان را
مردود دانستند . و بظاهر سخن خدای را بصفت کمال موصوف
و از تغیر و نقصان میزهش گفتند . و در دعوی خودشان کاذبند *
بت پرستی منحصر بستانش بر بت ظاهری نیست (اتعبدون)
مانحتون) . استماع کننده از هر سخنکوی پرستش او را کرده است .
هرگاه سخنکوی از خدا گوید مستمع پرستش خدا را کرده است .
و اگر از شیطان گوید عبادت شیطان را بجای آورده است *

❖ معیار دوم ❖

معایب عقاید مذکور چنانکه علی الاجمال در زواید بصیرت و هو شیاری

نه بانچه مذکور شد و نه بغير آنها و نه بضد آنها . و مدرك نخواهد
 كرديد ايدا بانچه در پنهان و در آشكار است . و بطور كليت
 هر آنچه نيزي كه در مخلوق ممكنست و در مصلوع تواند شد در خالق آن
 ممتنع است و نتواند شد *

❖ ندارد ممكن از واجب نمونه ❖ چگونه داندهش آخر چگونه ❖
 چون ذات پاك الهی را موزه از جهات و صفات خلقیه دانستیم .
 و ازین تزیه و تقدیس ناقص خود نیز كه در خور افهام و ادراكات
 ما است مترهش داشتیم . و آنچه را كه از اسماء و صفات آورده شود
 محض تعبیر و تفهیم بجای آورديم . و از قبیل توحید نمه فهمیدیم كه
 خدا را صاحب دوشاخه میدانند بعلت اینکه در اینای جنس خود آنرا
 صفت كمال می یبند . پس مانیز آنچه كه در خود صفت كمال یشیم
 جناب احدیت را كه جهات تعدد و كثرت در آنجا تواند بود و وزود
 اسماء و وقوع الفاظ را بر آنحضرت جایز توانیم دید . با همان
 اوصاف كالیة امكانیه باذن خاصی كه تبوسط مقربان درگاه او عا
 رسیده است او را میخوانیم . و كرنه مشتی خاكر با آن عالم پاك
 چه مناسبتی تواند بود . این است كه انبیا و اولیا نیز در انقیام بعجز
 خویش اعتراف كردند . مگر آنكه ایشان بجهة نزدیکی بر مبداء كه ظهور
 کلی صانع تعالی است قیودات امكانیه را مستلوع از خود داشته .
 و حروف اسماء و صفات را در حقایق و ذوات خود شان بخط
 واضح و جلی از قلم صنع ازلی مکتوب یافته اند . و كتابهای تكوینیة
 الهیه شده اند . این است كه ایشان در سلامت از جهل و نقصان و تغیر
 مانده اند . و مانند كتب تدوینیة محرف نشده اند *

❖ و سلام علی المرسلین ❖

چون راه وصول بر آن مقام لاهوت را مسدود دیدیم . و طلب
 و خواهش رسیدن بر آن ذات را هر دود یافتیم . پس ناچاریم
 از اینکه رجوع بعالم خود کنیم و حد خود را بدانیم . خود را بشناسیم
 تا شناسایی بشناسایی او رسانیم . چنانكه در انجیل میفرماید *

در این خصوص نوشته اند * زاید نیست مانیز آنچه در این مقام بکار
آید یاد آور شویم که اساس دین قویم توحید است و خدا شناسی
و مبعوث نکر دیدند انبیا و اولیا مکر برای راهنمایی مردم بمعرفت خدای
و توحید او سبحانه . پس کوش خود را باز کن . و هوش و ادراک
خود را در نزد من بعاریت بگذار . و آماده فهم این معانی باش *

❖ اول الدین معرفت ❖

هر مدرکی را آلت ادراک از نسخ مدرک باید باشد که میان مدرک و مدرک
از وجود مناسبتی ناچار است . و چون خدا را از جهة ذات
بمخلوقات نسبت ارتباط و مقارنت و علاقه و مشابهت نتواند
بود . پس ذات الهی را احدی از مخلوقات او نمیتواند ادراک
و احاطه کند * و همچنانکه من و تو مخلوق هستیم . عقول
واقعه و تمیزات و ادراکات مانیز مخلوقند . و هرگز جاری و واقع
نمیکرد بر ذات الهی آنچه اوجاری کرده است در مخلوقات خود
پس آنچه ادراک کنی و بفهمی یقینا خدا نیست . و مخلوقی است
مانند تو و مردود است بسوی تو *

❖ لا یحیط به الا وهام ❖

وجود واجب را بمجهات خلق و صفات مصنوع نتوانیم شناخت .
و ذات الهی را ادراک نمیتوان نمود بهیچ طوری از اطوار امکان
و اکوان . از قبیل عموم و خصوص . و اطلاق و تهید . و بطور
کل و کلی بودن . و جزء و جزئی بودن . و شناخته نخواهد شد
بلفظ و بمعنی . و بکم و کیف . و برتبت و جهت . و بوضع
و اضافت . و بارتباط و نسبت . و در وقت و در مکان . و نه بودن
بر بالای چیزی . یا بودن چیزی در او . و نه از چیزی . و نه بیرون
یافتن از چیزی . و چیزی مشابه ذات او نیست . و چیزی مخالف
با آن نی . و تمامی اوصاف و جهات و صور و امثال و مانند آنها
از آنچه ممکن است فرض کردن آن یا تمیز و تعیین آن یا بهام آن همه
آنها غیر از ذات واجب تعالی است . و شناخته نخواهد شد هرگز

کامل مطلق اگر اقدام بکاری کند از روی ملاحظه فائده و مقصودی
میکند . یا آنکه مانند اطفال و مجانین کارهای لغو و بازیچه از و
سرزند *

می بینیم که هیچ خرد مند با ادراکی اقدام بکاری نمیکند مگر آنکه
فائده و نفعی برای آن ملحوظ داشته باشد . خصوصاً که خدای
جهان را بصفات کالیه موصوف داشتیم و از تفایص مرتضی دانستیم
: و کدام نقص است بزرگتر از جهل بر نیکی و بدی و ترجیح بد
بر خوب . که قطعاً کار با فایده کردن نیک است و کار لغو کردن بد .
و خدای قادر کامل از همه جهات البتہ نیک را اختیار خواهد کرد
و بدر امتروک خواهد داشت *

❖ انا امرون الناس بالبر وتنسون انفسکم ❖
فعلی هذا جهان خدای موجودات را برای غایت و نتیجه بسیار
چیزک آفریده باشد . بپرهان اینکه صانع چنان را مقصود بزرگ بود *
❖ کار هر کس بقدر همت اوست ❖
اعتراف به بی نیازی صانع بر ما آشکار کرد که فوائد خلقت اشیاء
بذات خدای باید نتواند بود . که معنی بی نیازی مطلق و قدرت
مطلقه جز این نیست . پس به بینیم که علت غائیة و ثمره ایجاد مخلوقات
چیست و چگونه است . تا آنکه خود را و نتیجه ایجاد خود را بدانیم
و مانند حیوانات و از کسانی نباشیم که با نعم خوانده شدند . و اولئك
کالا نعم بل هم اضل کشتند *

❖ هر کونکنند بصورت میل * در صورت آدمی دواب است ❖
واقفان در مقام جهل و تاریکی را که در خارج انسانیت حقیقه هستند سه
مقام است . حیوانی است که شنیدی . و نباتی است که به خشب
مستند مانند شدند . و جاد بیست که قلوب آنها را کالجباره اواشد
قسوة گفته اند *

❖ هر آدمی که مهر مهرت * در وی نکرست سنک خارا است ❖
بعد از تدبر در اطراف این مطلب که فائده ایجاد است بطور بداهت

ای انسان خود را بشناس تا خدای خود را بشناسی . ظاهر تو برای
فانی شدن است و باطن تو منم *
پس تدبیر و تفکر کنیم که ما کیستیم و چیستیم . و از کجاییم و برای چه
هستیم . ما را مبدء کجا است و بازگشت تا کجا است . و آیا از ما که
آفریده شده صانع حکیمی هستیم چیزی مقصود بوده است . و کاری
برای ما شایسته هست که بجای آوریم یا نه *

❖ معیار چهارم ❖

معلوم داشتیم که خدا را از جهة ذات ممکن نیست ادراک نمود .
پس ناچاریم از اینکه از آیات و علامات او که در ذوات و حقایق آفاق
و انفسی است او را بشناسیم . و بقدریکه از آثار او دریابیم در خدایی
او و اثبات صفات کالیه بر آن ذات الهی اقرار و اعتراف آوریم *
بسیاری الطاف آن هدایت کننده مهربان و پراهنمای عقل مستبصر
نبور رحن تفکر و تدبر کردیم در اطوار و آثار صنع خدای . و مطابق
کردیم آنچه را که فهمیدیم بایانات کسانی که در خداشناسی پیش
از ما بوده اند و کوی سبقت در این مبدا را رفته اند . و دانستیم
بعلم الیقینی که مشهی بعین الیقین است که خدای صانع ما از کل
جهان کامل است . یعنی تمامی صفات کالیه را بطور اکمل در مقام
موصوفیت عنوان ذاتش موجود بدانیم . و بگوئیم خدا قادر است
مطلقا حکیم است مطلقا غنی است مطلقا عالم است مطلقا فیاض
است مطلقا . و همچنین است تمامی صفات کالیه او . و بدهات
عقل و دلائل حکمتی و تطبیق بالهامات الهیه همچنانکه بصفات
کالش موصوف دانستیم . تمامی نقایص و اوصاف امکانیه را نیز
از حضرت او تعالی مسلوب کرده از جمله آنها تزیینش نمودیم
و از این توحید و آنگونه توصیف و تزیین نیز مزهش داشتیم *
پس اکنون در آفرینش او تدبر کنیم . و تصور نماییم که آیا همچنان

* عالم بصدای بلیغ گوید که من صفة الله ام *

* و آدم بصدای فصیح شنواید که من صفوة الله ام *

مع ذلك هیچ يك از افعال و صنایع که دلیل وجود صانع و فاعل هستند نه خود شان ذات صانع را توانند ادراک نمود و نه دیگر را بر مقام ذات او و ادراک حقیقت او توانند رسانید * بین کتابت را که متنباید نویسنده برای آن هست لکن نمی تواند بخاید که آن نویسنده در چه شکل و هیئت و کدام صفت است اطوار او چیست و او ضاع او کدام است و بجز اسم کتاب نامی برای او نتواند گفت . پس شناسایی اوصاف خود را در خارج از حدود خود نخواهد بود *

﴿ بل تجلی لها بها و بها امتع عنها ﴾

نهایت کار این است که اگر آن کاتب کسی است که در خارج او را میدانیم و خط او در میان ما معروف گردیده بمحض دیدن آن کتابت بخارجی در آینه ادراک خود او منطبق شود . مانند آنکه کسی میرعاد یا حافظ عثمان را میداند که بدیدن خط آنها از خط صرف نظر کرده کاتب را تواند دید . و خواهد گفت حافظ عثمان را دیدم . یعنی بدلا بت اثر او این معنی بالطافت بسیار واضح است *

این معنی را یعنی طور نمودن اثر مؤثر را در حروف به پیشیم کاتب حرف (۱) را مستقیماً نوشت . این الف راستی و استقامت را دزوجهی که تعلق بر آن دارد می نماید . و بالفعل بشهادت حالیه میگوید که آن حرکت دست که متعلق بر ایجاد من است مستقیم است . و ندان میکند مؤثر خود را باسم یا مستقیم . و اگر توحید کند او را خواهد گفت که استقامت او منزه است از استقامتی که در من دیده شد . و خواهد دید که از آن استقامت چیزی بر مقام او که الف است حلول نکرده و چیزی از او خارج نکرده است *

انجا است جای لغزش و مقام زلت اقدام که بسیاری از مدعیان خدا شناسی در اینجا خطا کرده اند . و از این صراط الهی که باریکتر از موی پرده تراز شمشیر است نتوانسته اند بگذرند . پس هراتری

فهمیدیم که اول تکلیف ما شناختن صانع است . و امثال بر او امر او
واجتناب از نواهی او . و باز کشت مانیز بسوی او است . که خلقت
مایان طور نقصان و مقام دوری و حرمان نبوده باقتضای جود و کرم
و بقدرت نامه آن صانع کامل آفریده شده ایم . پس باید بدان مقام نخستین
که از اینجا آمده ایم و اینجا وطن اصلی ما است برسیم . که حب الوطن
من الایمان *

پس ثمره ایجاد و فایده خلقت . معرفت صانع است و دانستن او امر
و نواهی او . که بسبب امثال بر آنها و اجتناب از اینها خود را از این
مزل تاریکی رهایی داده بمقام قرب و موطن اصلی برسیم . که این
باز کشت همان معنی معاد است *

❖ افسیتم انما خلقناکم عبثا و انکم الینا لترجعون ❖

اگر چه صاحبان معرفت و ادراک و ارباب فطرت پاک آگاهی بشایسته
از این مراتب و مطالب دارند . و شرح و بسط در این نامه در زندانیان
مکر راست . لکن برای یادآوری برادران روحانی زاید نیست سخنان
ربانی را که در این مقام مفید باشد بیاوریم *

❖ هوالمسک ما کررته بتضوع ❖

هست و هستی هستی هست کننده خود را مینماید . صنع و مصنوع
وجود صانع خویش را آشکار کند . و در تمامی اشیاء این مطلب
بیداهت هویدا است یعنی را که بینی بائی آنرا خواهی دید . کتابی
را که بینی کاتب آنرا ادراک میکنی . که هیچ فعلی بی فاعل نتواند بود
و هیچ مصنوعی بی صانع نتواند شد و این معنی در همه اشیاء و جمله
افعال و صنایع و حرکات و سکانات جاری و پیداست . و آن فاعل
ظاهر از فعل همچنانکه بعد از فعل است قبل از فعل است
و مع الفعل است . یعنی از او جدا نیست و ممکن هم نیست جدا بشود .
مگر آنکه آن مصنوع صرف عدم گردد . و عدم محض و فانی
مطلق نیز در مخلوقات نخواهد شد *

پس جمله کائنات صفت صانعیت خدا است *

بعد از تصفیه تمام و تحصیل مناسبت * و بطوریکه گفته شد هر مدرکی را
بامدرك از وجود مناسبتی ناچار است . و این انسان ظاهری را با آن
مقام عالی بجز استعداد مظهریت و شایسته بودن بر اینکه آن صورت
الهیة را قبول کند مناسبت دیگر نیست . و چنانکه شاعری در این مقام
اورد این انسان لباس و قالب حقیقت است *

❖ اینکه می بینی خلاف آدمند * نیستند آدم خلاف آدمند ❖
پس انسان جادوی و تریبی که در نهایت مقامات است حامل و مظهر
انسان حقیقی که با جمال معنی آن را فهمیدی تواند بود . و آن انسان
از منازلی که آمد مأمور به بازگشت بسوی وطن که بهشت حقیقی است
گردیده . و این جسد جسمانی را مانند خود کرده به تبعیت خود
به بهشت خواهد برد یعنی مظهر صفات آکبه اش خواهد داشت *
هرگاه آن انسان حقیقی در هنگام بروز و ظهور در این عالم تولد
جسمانی تغییر نداده است خلقت اولی را و در فطرت اصلیه باقی است
و در این دنیای تغییرش نداد معاد او در این دنیا حاصل است و قیامت
اوقاشم گردیده که بموت اختیاری مرده است (من مات فقد قامت
قیامت) و هر کس بخواند قیامت را به پیش در وجود آن کامل
مطلق تواند دید . و اطوار رستخیز را از او آشکارا تواند فهمید *
❖ هر که گوید که قیامت ای صنم * خویش بنما که قیامت نك منم ❖
این انسان بر حسب مراتب کمال و کاملیت او و مقامات مظهریتی که دارد
چون بشر را داعی و هادی و مبشر و منذر و یار آورنده از عوالم بالا
و نجات دهند گان جهانیان هستند . این است که ایشان را انبیا
و رسل و اوصیا و اولیا و نقبا و علما و مانند اینها گفته اند . و کسانی که
خلقت اولی را بتغییر آورده مغشوش داشته اند آنها را در این دار بلا
و محنت که منزل وقوع امتحانات و اختبارات و شمول فتنها است
با داب و اطواری که در کتب آسمانی و بیانات صاحبان شرایع مقرر
و مبین است ترقی داده . و چنانکه از آنها خواسته اند با سبب سلب
عوارض و آلائشهای عوالم سفلیه آنها را بمقامات قرب الهی رسانند .

مشابه صفت مؤثر است نه مشابه ذات مؤثر • هیچ اثر از ذات مؤثر متولد نتواند شد و در آنجا مستبحن و از آنجا ظاهر و بارز نتواند کردید و این سخنان در نزد خدا شناسان و صاحبان فطرت سلیمه از بدیهیات است و بجز جاهل معاند کسی را جای اعتراض در آنها نتواند بود *

❖ عبدی اطعنی اجعلک مثلی ❖

اطاعت کن تا مظهر اوصاف الهی شوی • مستقیم باش چنانکه در بدایت آفرینش مستقیم بودی • خدا را بشناس چنانکه خود را برای توشناسانیده است • و اسماء و صفات خود را در حقیقت تو بقلم تکوین نوشته • کتاب خود را بخوان و بکار خلقت خویش برس *

❖ اقره کتابک کنی بنفسک الیوم علیک حسیبا ❖

❖ فانت الكتاب المین الذی ❖ با حرفه بظهر المضمر ❖ خدایتعالی که جامع صفات کمالش دانستیم باقتضای ربوبیت و قدرت وجود خویش وجود انسانی را که آیت معرفت و صانعیت صانع بود جامع صفات کمال آفرید • و آنچه ممکن بود که متعلق ایجاد گردد در آن مخلوق مکرم خود موجود ساخت • و او را مرآه یعنی آلت رؤیت برای کالات ربوبیت خود گردانید *

در توبه نوشت که خدا فرمود انسان را بصورت خویش بیافرینم و او را مشابه و مانند خود سازم • تا آنکه بر ماهیان بحار و طیور هوا و حیوانات و تمامی زمین و جلاله جنبندگان در روی زمین سلطنت و حکومت کنند *

❖ خلق الله آدم علی صورته ❖

آن انسان را که حقیقت انسان است بمقیامات نازله و مراتب سافله آورد • که او را چنانکه کامل بود مکمل و مکمل گردانید • و چنانکه خود را بر او شناسانیده بود مخلوقات خود را نیز بر او شناساند • و آن انسان باین مشاعر و مدارک عنصری مدرك نخواهد شد • مگر

که خدای غنی مطلق است *

(رابعاً) آن داخل و خارج شونده اگر عین ذات است پس تعددی نیست
و این سخن را مصداقی پیدا نتوانیم کرد . و اگر غیر ذات است
پس هرگاه مخلوق است و حادث . ذات خدا مدخل و مخرج مخلوق
نتواند شد . و اگر قدیم است و خالق . خالق قدیمی که غیر خدا
باشد سراغ نداریم . و اگر بر فرض غلط و محال موجود باشد بذات
غیر خود نتواند داخل شود و یا خارج گردد . و در صورت غیریت
مناسبتی هم با هم نخواهند داشت . و گذشته از عدم دخول با هم
جنگ و نزاع نیز خواهند کرد *

❖ لو كان فيهما آلهة الا الله لفسدنا ❖

خدای تعالی مزه است از این توهّمات باطله تعالی الله عما يقول
الظالمون علواً کبیراً *

(خامساً) این دخول و خروج مستلزم تغیر احوال و منافی است
با آنچه مصنف میزان پروتستانی خود گفت که خدا مزه از تغیر
و تبدیل است . زیرا که بالبدیهه حال دخول چیزی بر آن ذات
غیر از حال عدم دخول است . و حال خروج چیزی از آن غیر
از حال عدم خروج است . و هر متغیری حادث است . پس آنچه
عیسویان یادیکران از این مقوله سخن گویند بالبدیهه از عالم خدا
شناسی و خدا پرستی دور خواهد بود *

چون سخن بدینجا کشید از سر آفرینش خدای و طور خلقت
موجودات آگاهی جویم *

واضح است که بعد از پسانات مذکوره ذات خدا را مبدء مخلوقات
نتوانیم دانست : پس باقی نمائید برای مبدئیت اشیاء مکر فعل الهی
که آن فعل واحد و بسیط است لکن بوحدت و بساطت امکانیه .
و آن فعل امر خدا است و مشیت خدا است و محبت خدا است *
و چون تدبر کردیم بمستقیم ادراک و بعقل ذراک و باتفاق جمله خدا
پرستان از اهل ادیان و ملل و بمطوق تمامی کتب آسمانی و دلالت

تا داخل بهشتی شوند که در آنجا چیزهایی هست که هیچ چشمی ندیده
و هیچ کوشی نشنیده و بر خاطر هیچ بشری خطور نکرده است *
نمیدانم اینها را که میگویم بکدامین کوش میثبوی * و بکدامین
دل میفهمی * اگر بچشم اعتراض و کوش عناد و دل بغضناک
می بینی و میثبوی پیاه خود را زجت نده و برتغند خود میفرای *
و بکار دیگر بپرداز * و اگر وصایای مراد را داری و مقصودت
فهمیدن است * امیدوارم که بتوفیق خدای ویاری روحانی
از انبیا و اولیا بهره یاب کردی *

هرگاه بخواهیم از مقامات نزول و صعود و کیفیات تکمیل انسانی
و وقوع امتحانات و ترتیب نوامیس و شرایع از بدو عالم تا کنون
و پس از این را علی التفصیل در این نامه شرح و بسط دهیم *
از وضع کتاب که برای بیان مطلب مخصوصی است بکلی بیرون
رویم * علی هذا در اینجا بهمین قدر اکتفا کنیم * و در انشای
بیانات در اطراف مطلب بد آنچه توانیم سخن گوئیم *
﴿ علی تحت القوافی فی مواقعها * و ما علی اذالم يفهم البقر ﴾

﴿ معیار پنجم ﴾

ذات صانع را که بمهمه جهات کامل دانستیم بحکم بدهات عقل
نتوانیم گفت که چیزی از آن ذات قدیم خارج شود * یا چیزی بر آن
والج و داخل گردد * اگرچه این دخول و خروج بغیرا طوار جسمانی
و یا بطور اعلا و اشرف باشد * بحدیکه در امکان اعلا تر و اشرف تر از آن
چیزی نباشد * بعلا اینکه (اولا) ولوج و خروج مطلقا از صفات
امکانست و گفته شد که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق ممکن است *
(ثانیا) مغایر صفت کمال است زیرا که بسیط از مرکب کاملتر است *
(ثالثا) تصور این مطلب در ذات الهی مستلزم احتیاج است * و قیام
مرکب با اجزا و قیام اجزا با مرکب بطور نیاز است * و گفته شد

سراپای وجود مصنوع نیاز است و احتیاج بصانع . اگر چه نسبت به عالم
سفلیه و در مقام حکایت از صنایع همه غناور بویست است و فضل او بر سایرین
مانند فضل صانع است بر او . زیرا که او اول عدد است و واحد است
چنانکه صانع احد است و فرق در میان این دو تعیر چنان است که احد
داخل در شمار نیست و واحد داخل در شمار است . و نسبت آن واحد
بر اعداد نسبت پدر است بر اولاد و مانند کلی است از برای افراد *

اگر چه تعیرات مذکوره بجز در یک مقایسه بیشتر جایز نیست . و آن
مخلوق اول را مقام فردی هست که در آنجا اعداد و افراد را ذکر می
نست . نه بی مرسل را در آنجا را هست و نه ملک مقرب را . جبرائیل
و میکائیل را در آنجا بار نیست . روح القدس را در آن مقام نامی *

اکنون ذهن مستقیم پاک و دل هوشمند با در آیی میخواهم . که مطلب را
قدری روشنتر کنم . و دلهای آگاه را بانوار غیبیه منور سازم *

این نامه را برای اكمال نعمت بر راست کاران و اتمام حجت بر مکران نوشتم
و مر دسعاد نمند مطالعت در این سخنان را اگر از روی خدا جویی
و بطور بی غرضی کنی بغایت مفهم خواهد دانست . و پس از آنکه
متبصرانه از مقدمه تا خاتمه را فهمید بقینا مسارعت بر انکار یک حرف
از آن را نخواهد نمود . و از خدا تعالی درخواست دارم که مرا و جمله
طالبان سعادت را از خطا و لغزش نگاه دارد . و الحاصل مخلوق
اول را بشناسیم تا آنکه صنایع ازل را شناخته باشیم *

حق بمثال شناخته شود نه بجدال . و اینگونه مطالب مایه در عالم
محسوسات جسمانی بجز از راه محسوسات نزدیک بفهم نشود . و آیات
و علامات خدا شناسی را صنایع مطلق مهربان در آفاق و در انفس ما برای
ما نموده است . لهذا مثالی در این مقام بیاوریم . و از آنجایی بمقصود
بریم و مثل را از جهت تشبیه مقرب دانیم و از جهات دیگر مبعده .
پس اگر گویند ندانند شیر است از جهت شباهت است نه از سایر
جهات و اوصاف و هیئات (والله المثل الاعلی) *

آیات آفاقی و انفسی . آفرینش آفریننده . کاملاً عزوجل اولین مخلوق دانستیم . که او واحد است و یکتا و اثر واحدیت و یکتایی صانع است زیرا که واحد را اثر جز واحد نیست و اثر مشابه صفت مؤثر است *
❖ قل کل بعمل علی شاکله ❖

تصور کن کاتب را که خورده ترین اثرهای آفاقی است . که شخص کاتب بیک حرکت دست یک الف بیشتر ننویسد . و کفیم که جهان خدای موجودات را برای شناسایی خویش آفرید . پس آن مخلوق نخستین باید یکی و دارای جله صفات کمالیه بطور اکلیت امکانیه بوده باشد . و از مساوی و نواقص منزّه و معرا باشد تا دلیل کمال صانع گردد *

اقتضای قدرت تامه و صفات کمال مطلقه صانع تعالی از علم و حکمت و غنا و کبریا و کرم و وجود و فیاضی او بجزاین نیست . که آنچنان مخلوق محبوب خود را در کمال کمالیت کند و از نواقص جاری و بری دارد . که در غیر این گونه آفریدن صانع بایده ماجر و یا جاهل و یا بخیل و مانند اینها بوده باشد . یا آنکه همچنان مخلوق متعلق خواست الهی نتواند بشود . و چون هیچکدام از اینها نیست پس آن اشرف کائنات بطور مطلق کامل . و تمامی کالات مبداء فیاض را حاضر و حامل است .

مع ذلك آن کامل بی مانند که ستوده از میان تمامی موجودات است و در مبداء فیاض ایستاده واسطه ایصال فیوضات بر مراتب نازل امکان و اکوان در همه اطوار و ادوار و جله اوطار و اکوار است . و بیغامت وجود و بقای کائنات و حکایت تمامی اسماء و صفات و انباء شرع وجودی و وجود شرعی در جله عوالم و مقامات . و بالجمله آنچه ممکن است در مراتب خلقیه ظاهر شود بواسطت آن اولین تعین است . وجود مقدس او را در حضرت ازل تعالی فقر محض و احتیاج صرف باید بدانیم . بعلم اینکه جهت مخلوقیت او را وجود هرگز فراموش نمیتوان کرد و چون پای مصنوعیت بمیان آید

❖ اگر نازی کند از هم فرو ریزند غالبها ❖

عرض کردم که این بیانات و تمثیلات برای تقریب مطلب است بر افهام .
و کره سخن باریک است و جهان تاریک . و این بحر بی کران را در ظرف
الفاظ گنجاییدن نامتصور است چنانکه گفته اند *

❖ معانی هرگز اندر حرف ناید * که بحر قلزم اندر ظرف ناید ❖

❖ کر بریزی بحر را در کوزه ❖

❖ چند گنجد قسمت یک روزه ❖

اگر صورت زید که در آینه است بگوید من در ذات زید بودم
و در آن پنهان بوده از آنجا آمده ام غلط گفته است . و اگر گوید او پدر
من است . و از آن متولد شده ام و یا او یکی بودم یا هستم و از او مفصل شده
و بر او است پیوسته ام خطا کرده است . زیرا که مبده صورت مرآت
چنانکه دانستی ذات زید نتواند بود . بل تجلی کلی که فعل
او است مبده آن است . و اگر دقت کنیم تجلی کلی نیز ذات امده نیست
. چه اگر هزار آینه در مقابل زید بگذاری و جهی و شعبه فعل از آن
کلی در هر کدام از مرا یا ظاهر شود و چیزی از آن کلی نیز کم نکرد
و بسبب آن انعکاسات چنانکه در ذات زید تغییری حادث نیست در اشراق
کلی نیز تغییر و زیادت و نقصانی پیدا نشود پس صورت مرآت
شبی است و عکسی است منفصل از شبحی که منفصل از صورت متصله
بزید مقابل است *

اگر در این تمثیل ربانی تدبیری کنیم بسیاری از مطالب توحید و خدا
شناسی و دیگر مطالب دینی بر ما روشن گردد *

عمران صابی که از متکلمین صابیه بود برای مباحثه در امور دین در زمان
خلافت مأمون الرشید به بغداد آمد . در انجمن خلیفه که انبوهی
از مردم بودند از ❖ رئیس اسلام ❖ که عالم ناس خطابش میکرد در ضمن
سؤالات خویش پرسید . که آیا خدای در خلق است یا خلق
در خدا است و این عبارت گفت ❖ اهو فی الخلق ام الخلق فیه ❖
آنجناب فرمودند ❖ خبرنی عن المرآة انت فیها هم هی فیک ❖ خبرده مرا

﴿ تمثیل ربانی ﴾

ذات ظاہرہ خدا را مانند ظهور صورت انسان بقوت کثرافی در مظهر ازل
 ثانوی کہ اول مخلوق است . تمامی ظهورات و اوصافی کہ در حین
 مقابله و اشراق انطباق آن ممکن است متجلی بدانیم *
 وجود آن مظهر را مانند آئینہ و جامی فرض کنیم کہ جلال کلی ازل
 در آن ظاہر است . و چون آن مقام مقام بساطت و وحدت است ظهور
 و آئینہ و مظهر را یکی دیدہ اطوار کثرت را از آنجامشی دانیم . و آنچه
 در آنجا از تعیرات کہ موہم کثرت است و تعدد بیاوریم برای تنگی میدان
 الفاظ و بجهة تعیر و تفہیم دانیم . پس صانع موصوف بصفات
 کالیہ بتام ظهور و کمال بروز اشراقی در آن مظهر اولی ظاہر باشد .
 بطوری کہ اگر کسی در مقام برداشتن پردہ های اشارات بر آن
 مظهر از جہت انیت آن . و عبارتہ آخری آن ظاہر را قطع نظر
 از ملاحظات اطوار ظهور و مظهر نظر کردہ بہ بیند . خواہد گفت
 صانع ازل را دیدم *

در خودمان بہ بینیم . زید در آئینہ بزرگ بدن نمایی خود را ببیناید
 بطوری کہ خود زید را ضیاء مرئی دانیم مکراراً از اشراق و ظهور
 در آئینہ کہ بدین عکس در آئینہ توانیم گفت زید را دیدیم *
 زید را از این بجلی و اشراق در آئینہ تغییر بی درذ آتش حادث
 نکردد . و زید من حیث الذات ربطی بہ آئینہ و ظهورند ارد .
 و بلا کیف ظاہر شود . و آن مظهر کہ آئینہ است تمامی اورا بقدریکہ
 ممکن است در آئینہ نمودار شود حاکم و نمایندہ است *
 مقام مظهر را باز بد مقابل ملاحظہ و معلوم کردیم کہ در حضرت
 زید بجز احتیاج محض و نیاز صرف مالک بر چیزی نیست . و هیچکس
 جہت غنا و بی نیازی اورا از زید نتوانیم دید . کدہر آئی محتاج
 بامداد و ابقای زید متجلی است . و اگر او خود را از مقابلہ باز کرد
 صورت ظاہرہ در مرآت معدوم گردد *

و کرتهای غربت باز رهیم . و بناسی و تبعیت بر حبيب خدای
محبوب خدا شویم . و مصداق حدیث قدس باشیم . که میفرماید *
﴿ فاذا احببته كنت سمعه الذي يسمع به ﴾
﴿ وبصره الذي يبصر به ويده التي يبطش بها ﴾

صانع ازل بقدرت تامه و رحمت كامله و عامه خویش مخلوقات را
بر حسب درجات و طبقات كامل مطلق آفرید . یعنی فیض الهی
برینک منوال در مراتب موجودات جاری شد *

مانند سیلی که از کوه آید و دروا دیها و پیا پیانها سیلان یابد و هر يك
از آن وادیها بد آنچه توانند از آن آب راد ریابند که این اختلاف در کمی
و زیادی آبها در وادیها از قصور و بخل آب نیست بل به علت اختلاف
قوایل دروا دیها است که هر خلق راجح را متفاوتی نخواهی دید *
﴿ فسالت اودية بقدرها ﴾

مخلوق نخستین که بحقیقت اولیه خدا را بجزا و صنع و مصنوعی نیست .
و سر پای عالم فاحیت ان اعرف او است . جمال مطلق ازل است
و نور کلی حضرت لم یزل . و ظهور کامل و تام او عز و جل است
و مرآه نماینده تمامی اطوار ظهورات و اسماء و صفات او است
بطور اتم و اکمل *

بدیهی است که اگر آن نور کلی را نیز نوری باشد و آن ظهور مطلق را
ظهوری باشد یقیناً دلیل بر کمال کاملیت صانع بیشتر بود . که هر قدر
ملك کامل باشد دلیل بر کمال مالک است . و همچنین است اگر آن نور
دویم را نیز نوری باشد و جمال ثانوی را نیز جالی باشد . تا بحدی که عالم
کثرت را کنجش می نماید کی از آن تجلی شود . و آن وادیهای
طولانی را یارای تحمل و ظرفیت از آن سیلهای ربانی گردد .
مانند آینه های چند که هر کدامی را مقابل با آن یکی داریم یعنی دویمی را
بالوی و سیمی را بادویمی و چهار میرا با سیمی و همچنین تا بجایی
که مطلوب و مقدر است برسد *

تمامی آینه ها زیند را می نمایند لکن وسایط را نیز خواهند نمود *

از آینه که آیات و در آن هستی یا اودرتواست . عمران از ایراد جواب
درماند . ویس از سؤالات و مجاوبات بسیار ایمان آورد و مسام شد *
چون این مطلب را از روی آگاهی دریافتی و آینه و عکس و ظهور و بل
ظاهر را یکی دیده و کائنات اول و مخلوق نخستین را که وجود پاکش بسیط
امکانی است شناختی . بدانکه آن عالم قدس که مقام خاص حبیب
بالمحبوب و بزم انس الهی است . عالمی است بالاتر از مدارج عقول و افهام
که در آنجهان ملک کنجد و نه نی و نه روح و نه نفس و آن مقام را از اطوار
ظهور و مظهریت و ظاهریتی که جسمانیان و روحانیان توانند فهمید
تقدیس و تزیین باید نمود . ومع ذلك آن مقام الهی را در همه جای
آشکار و هویدایید دید . ولی پرده ها را باید برداشت و بیکانگی رایگانگی
رساند * ﴿ مناجات ﴾

ای حبیب الهی که فالین را رحنی و برد و ستان خویش رؤف و رحیمی
• پرده را از روی خویش بردار که یگانه و بیکانه جمال ازل را مشاهده
کنند . و از شک و انکار بگذرند . لا والله آینه یگانه جمال ترا نماید *
• پرده بردار که بیکانه خود آن روی نه بیند *
• تو بزرگی و در آینه کوچک نمای *

﴿ معیار ششم ﴾

ببدهات ادراک و ضرورت عقل دراک روشن شد . که صانع ازل
و مخلوق اول و مقصود از آفرینش او عزوجل چیست و چگونه است .
و کمال الهیت او را شایسته چه بود . و حد ممکن مخلوق تابع است *
اکنون در اطوار مصنوعات و درجات مخلوقات نیک تأمل کنیم .
و منشاء و اسباب این کثرات را دریابیم . و حدود خود را بشناسیم
و تجاوز از آن را جایز ندانیم . تاراجت الهی را مظهر شویم . و تکلیف
و مأموریت خود را در کار باز گشت بسوی او بجائی آوریم .
و در چهار سیر که مقرر گردیده است بوطن اصلی رسم . و از مشقات

وضع این مختصر است . و اهل حق را در این مطالب تحقیقات عجیه هست طالبان حقیقت مراجعت بایشان کنند *

چون ایجاد مخلوقات را خدا دوست داشت و شناساندن خود را خواست و اول مخلوق را آفرید . و آن اول مخلوق متعلق بحبت کلیه صانع گردید . و اطوار اسماء و صفات الهیه را مظهر شد . و همچنانکه محبوب خدا بود محب خدا آمد . حبیش گفتند که صیغه فاعیل بمعنی فاعل و مفعول آید *

آن مخلوق نخستین که در مبداء اول از مصدر ازلی صادر است واسطه کلیه کبری و نبی مطلق الهی است . و هر آنچه از بدو خلقت تا نهایت امکان واقع گردد بوساطت او است *

نزاعی در تعیین شخص آن واسطه کبری و نبی مطلق خدا با همدیگر نکنیم . اگر مناسبت ادراک آن عالم پاک را پیدا کردیم و برده جهل و کوری از چشم بصیرت ماها برداشته شد او را خواهیم دانست . که اینگونه نزاع و مجادله از جهالت و نادانی خیزد . نام آن واسطه و مظهر کل را تو میخوانی عیسی بگذر و آن یکی موسی بگذارد و آن دیگری ابراهیم گوید و یکی دیگر آدم نامد *

﴿ لا نفرق بین احد من رسله ﴾

مثال اهل ادیان در شناختن آن واسطه کبری مثل کوران و فیل است . که هر کدامی معرفت ناقصه بیک عضوی از اعضای فیل بهم رسانیده اند . و چون خواهند سخن از فیل گویند و آنرا بشناسانند اوصاف پای و گوش یا کردن و خرطوم او را شمارند و چنان دانند که فیل را شناخته اند و فیل را شنا سانیده اند

﴿ ذلك مبلغهم من العلم ﴾

﴿ معیار هفتم ﴾

پس از دانستن مراتب و مقامات در مخلوق اول و آگاهی از تعینات

و چون مر ایا بیشتر شود کثرت بیشتر پدید آید *

بسیار آینه بزری را در مقابل خویش بگذار و عکس خود را در آن
نگهای . آنگاه آینه دیگری را مجاذی با آن آینه کن بطوریکه
عکس ترا از آن آینه بنماید نه از مقابل تو باوی . پس به این که در آینه
دویمی سه چیز موجود گردد خود آینه و عکس آینه اولی و عکس تو .
و در آینه سیمی که بمقابل دویمی بیاوریم چهار چیز پیدا گردد .
اینها که گفته میشود بر حسب ظاهر تمثیل است و برای اشارت بر نوع
مطلب . و کر نه امر اشراقات الهیه بسیار عظیم است .
و کثرتها که از تعدد مر ایا است بر حسب کلیات است . و اگر جهات اوضاع
و قرانات و ارتباطات را با تمامی اقسام آنها ملاحظه کنیم بیرون از حد
تناهی و احصا خواهد بود *

مثال آینه را در مراتب خلقت درست ملاحظه کن تا امر
آفرینش را بفهمی *

هرگاه در مقابل آینه اولی که بجز یکی نیست (و ماصدر عن الواحد
الاولی) را مصداق است آینه های چند بگذاریم . همه زید
مقابل خارجی را بتوسط آن آینه که یکی است نمایند . و با این
همه تعدد وجه زید را و جمال مقابل را هیچگونه تعدد حاصل نگردد *

و اما الوجه الواحد غیرانه * اذا انت عددت المرایا تعددا *
این گونه حکایت را که آینه های چند جدا جدا از یک آینه تمسایش
آورند حکایت (عرضیه) گویند بسکون راه یعنی وجود آنها را ترتب ذاتی
بر همدیگر نیست و نسبت علیت و معلولیت با هم ندارند . و نسبت اینها را
بمرآه اولی که نسبت علیت و معلولیت و اثر و موثر است حکایت (طولیه)
گویند . و حکایتی دیگر از قبیل حکایت پسر از پدر است و مانند نسبت
قشر است بلب و مثل این است که چراغ را از چراغی روشن کنی
و آنگونه حکایت را (طول در عرض) گویند . و تمامی موجودات
در خارج این سه گونه نسبت و حکایت نتوانند بود *

این نامه را کجایش بیان تفصیل این مقامات نیست و خارج از اساس

اگر ترا چشم بینا و دل آگاه همراه باشد شهادت خواهی داد بر این که
آن واسطه اولی را با شراق و تجلیات خود در تمامی مظاهر امکان و اکوان
ظهورات غیر متناهیست . و در هر چه بتکری شواهد وجود
و نمایندگان جلال و جلال و مرا یای اطوار کالات او را خواهی
دید که نبی مطلق او است و صانعت خدا بر ایتامی ذرات بالذات
تبلیغ کند و فرستاده است او را مکر برای رخت بر عالمین ❖ والحمد لله
رب العالمین ❖

❖ تفسیر ❖

این ❖ حد ❖ که مقام بساطت آن نبی مطلق است و در مقامات تقریر
مشقات به ❖ احد و محمد و محمود و حمید و حامد ❖ خوانده میشود
❖ لله رب العالمین ❖ که لام لله برای تملیک است و لام اختصاص است *
چون مبده تمامی خداوندیهای امکانی یعنی ربوبیتهایی که در عوالم ظاهر
گردیده است بجزا و نیست توانی گفت که آن خداوند حاکم کل ممالک
امکان و اکوان است . و سلطان اقالیم دهر و زمان . و بجزا و
در سر یرملک ایجاد صاحب تاج و دیهیم و مالک کاه و افسری نیست
❖ مافی الدیار سواه لا بیس مغفر ❖ و هو الحی و الحی مع قلواتها ❖
یوحنا و صی عیسی و ناصر حبیبی در مکاشفات خود آن حاکم کل را دید
و بر او شهادت داد و چنان گفت *

در آسمان سوار اسب سفیدی را دیدم که او را امین و صادق گفتندی
. و حکومت با استقامت میکرد و جنگ مینمود چشمهای او مانند شعله
آتش بودی . و در سرتاجهای بسیار داشت . و یک نام مکتوبی
داشت که بجزا و کسی دیگر آترامی دانست . او را الباس (جبه)
خون آلودی بود که نام آن را کلام الهی میکفتند . و گروه
آسمانیان بالباسهای سفید و بسیار لطیف سوار بر اسبهای سفید
شده در پشت سرا و میرفتند . و برای زدن طوایف شمشیر برنده
از دهان او بیرون آمده با عصای آهنین حکومت خواهد کرد .
و تنگه قهر و غضب الهی را که بر همه چیز قادر است بخود فشار

ذاتیہ او کہ نسبت اولادی را بر او دارند و فهمیدن اینکه ظهور آن تعینات بعد تمام و کامل باید باشد . ظهورات او را در مرتبهٔ دوم اشراقی در آینه های چند ملاحظه کردیم . که آن آینه ها در عالم اجسام انبیا و رسل و هادیان ام نامیده شدند *

تجلیات او در مرتبهٔ دوم باختلاف قوایل و تفاوت مقابلات با آن مرآت الهیه در مظاهر و مریا ظاهر آمد و باقتضای وضع حکمت الهیه و بجهت اتمام نعمت و رجعت بر جسمانیان . یکی از آن مظاهر را آیت وحدت خود ساخته بکلیت در آن ظاهر شد *

آینه های دیگر نیز در آنچه حکایت کردند درست کردند . و اسماء و صفات الهیه و جلال و جمال ازلی را از مرآت نخستین اخذ کرده و نمودند . ولی مدارک و افهام اهل آن زمانها که ایشان ظاهر شدند ناقص بودی و نتوانستند آنها را بشناسند *

در زمان ظهور عیسی که نسبت بزمان موسی افهام مردم ترقی داشت بسبب دیدن کمی از حالات و اطوار ربانیت که حکایتی بود از مقامات عالم اول او را بخندایی خواندند *

❖ باده خالک آلود تان بخنود کند ❖ صاف اگر باشد ندانم چون کند ❖ این است که اگر پیغمبر آخر الزمان را کسی تصدیق کند حکمت این را خواهد دانست که چرا عبودیت خود را پیش انداخت و ذر نمازهای مفروضه مقرر داشت که اقرار بعبودیتش را پیش از رسالت او بیاورند که بالانهمه اطوار و آثار الهیه بندی او را فراموش نکنند *

❖ اشهدان محمد اعبد و رسوله ❖

والحاصل چون تعین اول و مخلوق نخستین که مظهر اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت خدا نیز بود خواست که بواحدیت بشریه در هیکل خاص جسمانی ظاهر شود . از میان تعینات خویش تعینی را که مودوع در صلب آدم گردیده بود اصطفاء و اختیار کرده و از بذات خود اختصاص داد . و او را به ❖ مختار و مصطفی و صادق و امین ❖ و جمله نامهای نیک خواند *

کار بسیار بزرگ است . و هر کس چیزی ازین امور را ظاهر کند
خدا و یازاده خدا است و نمیدانند که خدای قادر بر همه چیز آنگونه آثار را
از یک عضو گاوینی اسرائیل ❖ که بر مرده زنند و زنده شود ❖
ظاهر تواند کرد *

اگر بخواهیم مقامات خاصان الهی را بیان کنیم و یا از عیسی
سخن گوئیم این عیسی برستان حیرت کنند . و دانند که ما خدا و عیسی
را بهتر شناخته ایم و تابعان حقیقی او بجز از اسلامیان نیست *

❖ معیار هشتم ❖

بعضی از پسانات اطوار ظهور و تجلی کلی و دیگر ظهورات صانع را
دانستی و مبده نور و روشنایی را در عوالم خفیه بطور اجمال
فهمیدی * اکنون تدریجاً پیدا شدن ظلمت و تاریکی باید نمود
زیرا که وجود ظلمات و شرور و بدیها را می بینیم *

بدیهی است که ظلمت و تاریکی اصلاً و بالذات مقصود و محبوب صانع
مقدس نتواند بود . فقط مصالح حکمتی و اقتضای قدرت کامله
صانع در اجرای تمامیت صنع خویش وجود ظلمت را بادی شد
تا نور را ظهور بود که هر نوری بی ظل و عکس و سایه نخواهد بود *

❖ تعرف الاشیاء باضدادها ❖

بعبارت دیگر گوئیم جهت تعیین مصنوع و انیت مخلوق که در زبان
حکما ماهیتش گویند نسبت بجهت وجود که ظهور صانع است
ظلمت نامیده میشود . و این ظلمت بر حسب مراتب و مقامات محبوب
و یا مبغوض باشد . ولی محبویتش به تبعیت وجود وجهه نور است
چنانکه در مراتب عالیه و در خاصان الهی بطوری مضحک
و معذوم گردد که از کثرت اضداد و اعدام حکم خویش هزینک
نور و وجود شود و فرق داده نمیشود مگر بفرض و اعتبار که همان
جنبه مخلوقیت و امکان است *

خواهد داد . و در جبه و پهلوی اونا می داشت بمعنی ملك الملوك
و رب الارباب *

تفسیر فقرات مزبوره بوخارا در ضمن معیار چهارم از میزان چهارم
خواهیم آورد . و روشن خواهیم داشت که این آیات مکاشفات در نزد
انجیلیان محتاج بتفسیر است . و بجز خاتم انبیا دیگر مصداقی نیز
نمی تواند داشت *

باید دانست که توحید الهی و شنا سایی اونه چنان است که بعقول ناقصه
فهمیده آید . و یا از کتب و اسفاری که هنوز حال آنها و حال ترجمه های
آنها که بحیالات و اوهام کرده اند معلوم نشده و بخواست خدای معلوم
خواهیم کرد باز دهان نارسا استنباط کرده شود . و همینکه توحید
و اطوار خدا شناسی که اساس و بنیان است ناقص و معوج شد
واضح است که نبوت و مقامات و اطوار آن نیز ناقص و کج خواهد بود
و همچنین همه اطوار دین و آیین در طبق همان اعوجاج و نقصان
خواهد آمد *

در بالای بنیان مثلث خانه چهار گوشه را بناتوان کرد . درختی
که در روی زمین رویده و آنرا اصل و ریشه نیست آنرا قراری نتواند بود
و بجز از تباهی بار نخواهد داد *

❖ مثل کلمة خبیثة کشجرة خبیثة اجثت ❖

❖ من فوق الارض مالها من قرار ❖

این است که عیسی را نشناخته و مقامات عالیه و حکایات آنجناب را
که از اسماء حسنی وصفات کمال آلهیه داشت آگاهی نجسته و مفاخر
و مزایایی که آن روح الله را است در عین عبودیت او نفهمیده او را
بن الله گفتند و او را ذات خدا گفتند و او را خدا گفتند . مواقع مدح
و قدح را ندانسته حرمت ذات او را رعایت نکردند *

❖ در پس پرده نهانستی و قومی بجهالت ❖

❖ حرمت ذات تو نشناخته گفتند خدایی ❖

این جاهلان چنان دانند که اخیاه اموات و ابراهام که و ابرص و مانند اینها

بعلت دوری آنها از بحالی انوار برای اكمال نعمت و اجرای آیین رافت
خود از بنی نوع ایشان هادیان و راهنمایان فرستاد که در قرون
و اعصار ایشان را از جهود و شروط الهیه که در مراجعت بسوی
اوطان اولیه باب ایشان داشت یاد آور شوند و راه برداشتن ظلمات و رفع
حجابات انبیا را باب ایشان تعلیم کنند و ایشان را بحفظ آثار قدس و عوالم
الفت و انس رسانند ایشان را مردم بهشت سازند *

تمای آن راهنمایان خواه پیغمبران باطنی و خواه انبیا و رسل و اوصیاء
و اولیاء و علما و حکما نتوانند بود مگر از حاملان و مظاهر نبوت مطلقه
و ولایت مطلقه که صفت خاصه واسطه کبری و اولین مخلوق خدا
و ناموس اعظم الهی است *

﴿ همه نواب او اند رعوالم ﴾ بماضی در نبی و آینده عالم ﴿
﴿ تنش چون فص خاتم در میانه ﴾ نهاده ختم بر کار زمانه ﴿
این کره خاک زمین محشر است و اطوار و آثار در جات طایفه نورانیه
و در کان هالکه ظلماتیه در این کره تراب بتقدیر قدیر و هاب و دیعت
نهاده شد *

﴿ وفي الارض قطع ثجا و رات ﴾
﴿ رلر کست این آب شیرین و آب شور ﴾ بر خلائق می رود تا نفع صورت
﴿ معیار نهم ﴾

انسان محبوبترین اصناف مخلوقات است و محبوب با حسن تقویم و مکرم
بهر گونه تشریف و تکریم است • و آن ایت تفرید و تعجید و هیکل
خاص توحید الهی را از این عالم ادنا که نازلترین مقامات و عالم آرایش
و کد و رات است ساکنان ملاء اعلا هر زمانی بزبانی و هر آتی بلسانی
ندامیکند *

﴿ کهای بلند نظر شاهبا ز سدره نشین ﴾
﴿ نشین تونه این کنج محنت آباد است ﴾

سیه رویی زمین در دو عالم * جدا هرگز نشد والله اعلم *
مع ذلك آن سیاهی را بالتبع نور الهی توانیم گفت زیرا که مظهر
و مابه الاشتساك نور است . و چشمه حیوة جز در ظلمات پیدا
نشود *

سباهی کربدانی نور ذات است * بتاریکی درون آب حیات است *
اگر کره خالک نباشد روشنائی آفتاب تابناک ظاهر نگردد . چون
چراغی را در خانه بزی بگذاری روشنائی ندهد و شعاع آن بجهت
دوری دیوارهای خانه در هوای فضا منبسط و غیر مرئی شود .
و بالعکس اگر آنرا در طاقچه بگذاری و آن روشنائی را در آن جمع
کرده و ظاهر سازی نور چراغ بهتر مینماید *

مثل نوره کشکوة فیها مصباح *

چون آیت ظلمت بر آیت نازله آید کشفات یعنی غلظت و اشتساك آن بیشتر
بود تا بجایی رسد که نور در آنجا ناپیدا شود . و بقدری باشد که
هستی آنرا نگاه دارد که در آنجا بعکس اولی نور را وجودا موجود
و حکما معدوم توانیم گفت بعلمت اینکه خیرات و حسنات که خاصه جهت
وجود است از آنجا ظاهر نتواند بود *

(او کلمات فی بحر الحی) الی قوله تعالی (ظلمات بعضها فوق بعض) *
چون خدای صانع مختار است اثر و صنع او نیز مختار خواهد بود
که هر اثری مشابه صفت مؤثر خویش باشد . و این صفت اختیار
جز در ترکیب نور با ظلمت و اختلاط دو مبدعه یکی مبدعه خیر است
و دیگری مبدعه شر منصور نیست . لهذا صانع تعالی بحکمت
خویش در این عالم بشری و در حقیقت این انسان خاکی تمامی آثار
مبدعه نور و ظلمت را و دیعت نهاد و امر خود را با نهار سازید که آثار
ظلمت را از خود بردارند مظهر و مظهر انوار شوند *

صانع حکیم در مقابل نور ظلمت را نیز سلطنت و دولت داد و اسباب تکمیل
انسان را با امتحانات و اختبارات مقرر کرد *

پیغامبران باطنی در خلقت انسانی از عقل دراک قرار داد . و مع ذلك

مشیار اگر چه ظاهرا دعوی مسلمانان کنند یا مدعی عیسی پرستی
و یا خرسیانی باشند *

❖ نقطه دینت بنمودم هان سهو ممکن ❖

❖ ورنه چون بنکری از دایره بیرون باشی ❖

بزرگترین اسباب تکمیل و ترقی دادن بنی نوع انسانی ترتیب اطوار
امتحانات و اختبارات است . و در هر زمانی سنت الهیه بر اجرای
اقسام امتحان و تمحیص در بندگان بوده و بدین سبب انبیاء و هادیان
خود را بطورهای گوناگون باقتضای اهلها و زمانها مبعوث کرد
و احکام را تابع بر موضوعات داشت . و چون طبایع جهانیان
در این عالم ادنا بر مضامین مختلفه مبتلا آمد و شریعت برای اصلاح
آنها و دفع مراضها بود این است که شریعت را در اطوار مختلفه مقرر
کردند *

خدا قادر بود که آدم را از نور و نورانی بیافریند و ملائکه و ابلیس را راه
سخن باز نکند و او را از خاک ظلمانی و کشف نیافرید مگر برای اجرای
سنت امتحان و اختباری که مقصود بود *

موسی کلیم خدای سی روز موعده باز گشت از طور سینا را معین کرد
و چهل روز کشید و از انطرف سامری برای بنی اسرائیل کوساله را
ساخت و خدا او را بصدا در آورد تا بنی اسرائیل کراهی جستند و آن همه
فتنها بر خواست و آن فتنه یعنی اجرای افتتان از خدا بود *

❖ ان هی الافتتنك ❖

خدا قادر بود یهودان را از اهانتها و ارتکاب بامر صلب و دار کشیدن
در حق عیسی و مانند آن باز دارد تا یهودان بهانه نیجویند بر اینکه
اگر اواز جانب خداست و تابعان او پسر خدایش مینامند چرا
در دست ما بدینگونه مغلوب و در مانده ام ساخت و آنها را از این کارها
باز نداشت مگر برای آنکه امتحانات خود را در آنها جاری سازد *

خدا قادر بود در بدو خلقت آدم يك هادی مطلق قرار بدهد
و او را در زمانهای طولانی باقی دارد و شریعت را ترك طو

چون اختلاط نور و ظلمت و اعطای سلطنت و قدرت بر ظلمت را مانند نور دانستی . و علایق و آلائش این عالم را فهمیدی و بعثت انبیا و اولیا را دیدی و پی بر چگونگی حلال و اسباب این کار بردی و مقتضیات جهل و نادانی و موجبات هرج و مرج را در این عالم پست تصور کردی . تصدیق خواهی نمود که برای تمهید اسباب عدالت و استقامت که از صفات الهیه است و انسان را خواسته اند که بدان استقامت و راستی موصوفی آید . و بجهت ترتیب مقدمات ترقی و ازالۀ کدورات و رسیدن بمقام انوار و تجلیات در هر قرن و زمانی باختلاف ازمنه و تفاوت افهام عمومی ملل باید از جانب خدای مهربان بدستگیری و وسایط و رسل شریعتها و ناموسها گذاشته شود که مطیع و ماضی معلوم گردد و بسبب آن اطاعت که محض رضای الهی باشد بمقامات قرب نزدیک آید . و در ضمن آن شرایع ریاضات جسمانی نیز باشد زیرا که ترقی جسمانیان را با ریاضات جسمانیه تواند بود و بس * همچنانکه برای حواس باطنیه و قلب انسانی تکالیف باطنیه مقرر گردیده و اعمال روحانیه از آنها خواسته اند که ذاکر باشد و متوجه بخدای و رضای او باشد و آنها را از بدیها پاک کند اخلاق خود را نیک نماید جسود نباشد عنود نباشد علم و حلم تحصیل کند خاضع و خاشع شود متکبر و جاه طلب و حریص نباشد و مانند اینها از اطواری که معین گردیده است . همچنین است اعمال جسمانیه که این جسم را عبث و بیهوده نیا فریده اند و بعثت کثرت کدورتی که او را است و محتاج بتصفیه و تکمیل است اعمال مقرر از جنس خود از او خواهند خواست که هیچ موجودی در هیچ حالی بی تکلیف نتواند بود و اگر در اینجا سخن را بسط دهیم بطول انجامد و از اصل مطلب دور مانیم *

پس بسنخسان آتانی که محض بجهت غفلت از حقایق امور و بدبختی خودشان ظاهر اعمال و عبادات را لغو میدانند و احکام تمامی شرایع و قوانین را باطل میکشد کوش نکن و آنها را در دایره اهل ادیان

وامثال اینها که لایعد و لایحصى است تماماً بر عنوان وارد است. و اکثر آنها از قبیل اضافه لامیه است مانند خانه خدا و هیکل خدا و ذات خدا و روح خدا و کلام خدا و آنچه بدانها مانند که بجهت ظهور اطوار شرافت در چیزهایی که منسوب بخدا تواند داشت اختصاص بخداداده میشود. که خدای من حیث الظهور در همه جای هست و همه خانه ها و هیکلها جای خدا از جهت ظهور است و خانه معین و هیکل مخصوصی که منسوب بخدا میشود برای فهمیدن شرافت و اختصاص آنها است. و همچنین روح و ذات و نفس که بمعنی بیت الله و هیکل الله و روح الله و ذات الله و نفس الله است. و مع هذا اینگونه نسبتها چنان است که هر کس هر چیزی را بخواد بخدا نسبت دهد بلکه اگر باذن خاص از جانب خدا و خاصان خدا رسیده باشد نسبت توانیم داد.*

و اگر کسی نسبت نالایق بخدای خدا و نامناسب بمقام توحید و تقدیس او بانجناب بدهد یقیناً قبول نتوانیم کرد اگر چه آن نسبت دهنده مدعی مسیحی و یا پیغمبری باشد و معجزات و خارق عادات بیرون از حد و حصر نیز بیاورد *

﴿ پایان سخن ﴾

اگر انصاف را با هوشیاری تا آخرین میزان همراه خود آوردی و سخنان روحانی مرا که همه مطابق با الهامات غیبیه و تأییدات الهیه است بکوش مستقیم شنیدی و بادل پاله فهمیدی بسیاری از امر دین و اطوار خداشناسی بر تو منکشف گردد *

هرگاه مرا مواع و مشاغل نمیبود و وضع این نامه را مقتضی میدیدم در این مطالب توحید و مراتب خدا شناسی و اسرار شرایع و ادیان و حقایق معانی و بیان و دقائق مبادی اکوان و اعیان موجودات بیان میکردم بعضی از آن چیزهایی را که از مقرران درگاه الهی باین عبد قلیل البصاغه عنایت گردیده و در این مقام عجایب بیان را نمیتوانم چنانکه روحانیانم تحسین و قدسیاتم آفرین میخواهند *

﴿ و الحمد لله علی ما هدانا ﴾

و يك منوال جاری كند و اینهمه اختلافات در روی زمین پیدا نشود
و اینهمه مخلوقی كه خود آفریده بود هلاك نكردند و اینگونه اختلافات
حادث نیاید و آنها را بسبب نكراهی كه همه از تغیر اشخاص انبیا
و اوضاع شرایع حاصل میشد با انواع عذابها و بلا یا مورد قهر
و غضب خود ننماید . و الحاصل در ترتیب ادیان و مذاهب و نظم
عالم مقتدر بود كه بطور واحد اساس نظم و امنیت را در روی زمین
بگذارد و هیچ اسباب اختلاف و هلاکتی در این میان نباشد *

❖ ولو شاء لجعلكم امة واحدة ❖

مع ذلك نیت داشت این همه اختلافات را در میان بنی نوع انسانی مگر برای
اجرای آیین امتحان و اختیار كه تكمیل این بشر خاکی در غیر آن غیر
ممکن بود و این مطلبی است بسیار بزرگ . و شرح آن را در اینجا كنجایش
نیست . و اگر شخص هوشمند بصیر بدرستی تدبیر نماید اطوار امتحانات
خدا ی را در ابرام ماضیه و قرون سالفه خواهد دید و حقیقت امر را
خواهد دریافت و از جریان سنت الهیه در كار امتحان و اختیار
آگاهی حاصل خواهد داشت *

❖ معیار دهم ❖

در معیار سیم گفته شد كه خدای را از نسب و اضافات كه صفات حدوث
و امکان است منزّه و معزایید دانست پس نسبتها و اضافتها كه بحضرت
اله در كتب منسوبه بوحی و الهام الهی و كلمات خدا و تعییزات خدا
شناسان وارد كرده است متهمی الیه در همه آن اضافات عنوان ظهورات
ازل است . بل عنوان كائن اول یعنی مخلوق نخستین و واسطه
كبری است *

پس اینکه گویم كلام خدا و نور خدا خانه خدا یعنی خدا ذات خدا نفس
خدا روح خدا و مانند آنها . چنانكه گویم دست خدا جنب خدا
چشم خدا زوی خدا دهان خدا نزد خدا حضور خدا هیكل خدا

عنوانی جامع که بی دینی است مندرج دیدیم *
در تمامی اقطار زمین آن گروه را مجتعا و متفرقا موجود یافتیم .
و فهمیدیم که آن گروه بر حسب عدد از سایر طوایف دینداران
بیشترند . ولی نه يك اسم خاص و رسم عام آنچنانکه در صاحبان
ادیان و مذاهب گفته شود *

بعضی از آن گروه بعلت دوری از مدنیت و بی خبری از اطوار ادیان
در خارج از دایره دین داری مانده اند *

برخی دیگر از آنطرف پل افتاده عالم و عاقد عدم اعتراف بر ادیان
و انکار ادبیا و رسل و آنچه ایشان آورده اند از توحید و متفرعات آن
و از بودن روز جزا و ثواب و عقاب و جنة و نار و مانند آنها را طریقه
و معتقد خویش ساخته اند . مانند دهریه و زناده و ملحدان *

جعی دیگر از آن گروه متفرقا در میان آحاد و افراد اصحاب مذاهب
و نجل آشکار او پنهان هستند . چه در میان اهل ادیان اشخاص
بی اعتقاد موجودند . همچنینکه در فرقه های عیسویه و طوایف
اسلام نیز از آن کسان بسیارند . و آن گروه اگر چه ظاهرا دعوی
تدین میکنند و در نزد عموم ملت خود شایرا از معتقدان بآیین ملتی
که در میان آنها هستند منسلک میدارند ولی در حقیقت معتقد به هیچ
چیزی نیستند *

❖ اساس بی دینی ❖

اساس این کار چنان است . که خدای حکیم و علیم امر دین را
باینکه در نهایت وضوح و آشکاری کرده است پرده های بسیار نیز
بر چهره این شاهد ازلی کشیده و از دیده نامحرم و دل یسکانه پنهانش
نموده است *

❖ بل طبع الله علیها بکفرهم ❖

باقضای حکمتهای بسیار و برای اجرای آیین امتحان و اختبار
که بزرگترین اسباب تکمیل نوع انسانی است و در همه قرون و اعصار
سنت الله بر آن جاری بوده و هست در امر دین حقیقت کار را چنان

﴿ بِسْمَةِ ذِي الْقُدُسِ وَالْجَبْرُوتِ ﴾

﴿ میزان دویمین از میزان الموازین ﴾

در پیداکردن دین حقیقی و شناختن راه راست خدای از روی
بصیرت و انصاف . و رسیدن پیمایه ایمان و اعتراف . و اساس
این قسطاس مستقیم . درده معیار ترتیب و تنظیم یافت *
* فنوا بالقسطاس المستقیم *

﴿ معیار نخستین ﴾

کار را از سر کبریم تا گمراه نشویم . و عقل رحمانی را پیشوای خود
کنیم تا راهی بمقصد ببریم *
اکثون خود را در خارج از همه ادیان و مذاهب و تقلید براهل آنها
داریم . و خالص القواد از جمله اغراض و امراض باشیم . و در کار
دین نیک تدبیر کنیم تا از ورطه حیرت رهایی جویم *
پس از آنکه وجود صانع کامل الصفات منزله از نقایص را اذعان
کردیم و دانستیم که جهان را برای مقصود بزرگ بر آورده به بینیم که
برای مانندین یک دینی و رفتار در تحت قوانین یک آیینی لازم است یانه *
اطوار بنی نوع خود را در امر دین نیز بطور کلی بر دو گونه یافتیم *
گروهی را دیدیم که از پذیرفتن هر گونه دین و مذهبی خودشان را
معاف داشته از مطلق اتبیا و اولیا و عموم شرایع و نوامیس و از جمله
کتاب و صحیف الهیه اعراض کرده اند *
این گروه را پس از آنکه بر حسب مقامات و مراتب باختلاف یافتیم کافه آنها را

❖ وهم یقلون الکتاب ❖

ملاحظه بکنید ازیک توریة موسی که اولاً خودیهود یهادر تبعیت
آیین موسی چها کرده اند وجه قدرها اختلافات در میان آنها واقع
گردیده است . پس از آن عیسی آمده و میگویند گفته است برای محکم
کردن امر توریة و موسی آمده ام نه برای تغییر احکام گذشته
و تا آسمان هست حکم خدا و کلام خدا ازایل نمیشود . مع ذلک همان
عیسی پرستان تمامی احکام توریة و تورا تیارا چنان تغییر میدهند
که هیچ اثری از احکام توریة باقی نماند . کلیات اعیان و آداب
و عبادات را مانند روزها و نمازها و نذر ها و خسته و طلاق و قربانیها
و عیدها و غیر آنها را بکلی تغییر داده اند . بحدیکه روز آسودی را
که در ایام هفته در توریة روز سبت قرار داده وجه قدرها تأکید
در آن کرده است بر روز یکشنبه مبدل کرده اند . که اگر درست
ملاحظه شود توان گفت که هیچ جهة اتحادی در میان یهود
و توریة با عیسویان و انجیل باقی نمانده است *

گذشته از این ملاحظه میکنند بهانه جویان در ترك دین سخنان
فرقه ها و طوائف اهل ادیان را . و از یکطرف مشاهده میکنند رؤسا
و پیشوایان و علما و کشیشان و معلمان و روحانیان آنها را و می بینند
اکثر آنها را که همه تابعان هواهای نفسانی و دوست دارند کان
جاه و ریاستند . و صاحبان کبر و حرص و نخوت . بند کان دنیا
و مایلان بر جمع کردن زخارف دنیا . و مرتکبان بر اموری که خودشان
مردم را از آنها منع میکنند . و تارکان اموری که مردم را بر آنها
مأمور میدارند *

❖ ناورده بصبح در طلب شای چند ❖

❖ نهاده برون ز خویشتن کامی چند ❖

❖ در کسوت خاص آمده عامی چند ❖

❖ بد نام کشده نگو نای چند ❖

مخفی داشته اند که از هزاران یکی بر آن سر الهی آگاهی حاصل
نکنند . و بدین سبب اطوار دین را مختلف ساخته اند . و از یکطرف
سلطان نفس اماره بسوء را صاحب اختیار با قدرت و اقتدار نمودند .
و طبایع و نفوس را در مقامات ادنا سرکش و داعیه طلب داشتند .
چنانکه اگر بخواهیم علل و اسباب این کار را بشرح و بیان بیاوریم
و مقامات و اقسام در طبقات اعراض را بقدریکه فهمیده ایم
و از مأخذ علم الهی بر ما عنایت شده است معین نمائیم سخن بطول
انجامد و از مقصودی که در این نامه داریم باز مانیم *

✽ و لکل رأیت منهم مقاما * شرحه فی الکلام بما یطول ✽
اگر بخواهی سرکشی طبیعت انسانی را بفهمی در طبقات مردم
و آحاد و افراد بشریه به بین که پستترین و بیچاره ترین آنها در عالم
خیال تنزل بمقام اطاعت خالصانه بزرگان خود نمیکند . و جله
افراد بشر طبعاً مایل بر ریاست و حاکمیت و مطاعت هستند مگر کسانی
که عقل کامل و حکمت مستقیمه را مالک شده اند . و دیگران در زیر بار
اطاعت حقیقیه نمایند . اند مگر از راه پیدانکردن اسباب نمود و سرکشی
و ناچار ماندن از قبول اطاعت ظاهریه *

✽ نفس از درها است او می مرده است ✽

✽ از غم بی آلتی افسرده است ✽

کروه مذکور یعنی ترك كشتن كان دین و آیین بطور مطلق بادرار
و تمیزی که مشابه است بادرار و تمیز رجائی ملاحظه میکنید اطوار
ادیان مختلفه و اوضاع کتب سماویه و احوال انبیا و اولیا را .
و می بینید تفاوتهای بسیار در جله آنها را و مشاهده میکنید فرقه ها
و اصحاب مذاهب را در هر دینی که باختلاف آداب و معتقدات با اینکه
ادعای همدینی را میکنند همدیگر را خارج از آن دین میکوبند .
این یکی آن را بد و آن دیگری این یکی را غیر معتمدی شمارد . و عجب
این است که خدای ایشان یکی است و پیغمبر ایشان یکی است
و دین ایشان یکی است و کتب ایشان یکی است *

چه معنی دارد . این مکر پسر آن خدا نیست که میگویند اقوام بسیاری را بجهت قبول نکردن سخن پیغمبران بطورهای بد بعدا بهای شدید هلاک میکرد چوب اژدرها شد چه چیز است . عصارا بسنگ خاره زدند و آبها جاری گردید کدام است . از سنگ شترپروان آمد آتش کلشان شد کارد کلوی پسر ابراهیم را نبرد مردگان پوسیده زده شدند چه سخنان ابلهانه است ماه دوم شد و سنگ ریزه تسبیح گفت یا جسد سایه نداشت چه حرفهای بیجا است . و ازین گونه مقالات که در مقام «خزیه و استهزا» میگویند *

﴿ الله يستهزی بهم ويمدهم فی طغیانهم بمعہون ﴾

بالجمله آن گروه «سخنان بسیار در بیان معتقدات خودشان و در بر اهل ادیان آورده اند که صاحبان اطلاع را حاجتی بذکر آنها نیست و در فهمیدن زمینه مطلب همینقدر کافی است *

﴿ معیار دوم ﴾

آن گروه را باقسام چند بادلایلی که دارند و اعتراضات لایحد و لایبند که برجله دینداران وارد میکنند از یکطرف مشاهده کردیم . و از طرف دیگر صاحبان ادیان و مذاهب را با اطوار مختلفه و سخنانی که هر کدام در اثبات حقیقت خود می آورند دیدیم . و آنها را در انکار بری دینان و سخنان آنها متفق القول یافتیم . ولی اختلاف عظیم را در میان آنها نیز ملاحظه نمودیم بطوری که دو فرقه از آنها را پیدا نکردیم که همدیگر را تصدیق کنند و قول طرف مقابل را قبول نمایند *

﴿ فہذہ واللہ بلیۃ عمت و رزیۃ طمت ﴾

حال مرد میباید که پیامردی هوش و ادراک کشتی خود را در این ورطه هلاک و ازین طوفان هولناک در شب تاریک ظلماتی بساحل نجات و لیمان حیات رساند *

❖ اذا فسد العالم فسد العالم ❖

والحاصل ملاحظه میکنند تا رکان ادیان بافهام قاصره خودشان
اطوار معجزاتی را که از انبیا و اولیا میشوند . وحی پندارند
که اکثری از آن معجزات اموری است که خارج از صورت امکان است
و جمله دیگر از آنها کارهایی است که بحیثیتها توان آورد .
و چون مقصود و بنیان کار آنها بهانه جویی است بملاحظات
مذکور و مانند آنها از پیدا کردن حقیقت کار خود شان را دوری
داده و از قبول داشتن مطلق دین و آیین اعراض نموده اند و امر و زرا
آسوده از مشقات تکالیف و زحمت اعمال و آداب شده اند *

❖ درهم یا کلو و یتبعوا و یلههم الا مل فسوف یعلمون ❖

پس از آنکه عیسی و موسی و سایر انبیا از تنهایی نوع خویش خوانند
چگونه توانند طبع سرکش بهانه جویی را زبون کنند .
و ایشان را پیشوا و رئیس و مطاع شمارند و خود شان را بنده
و مطیع و اتباع کنند *

راستی سخت دشوار است که با وجود کالاتی که مرد در عالم خود
پیش از یزید بار طاعت و انقیاد بربك كس از انبای جنس خود که
پیشتر از او آمده و سختی گفته و رفته است برود و او را بر خود آمر
و حاکم سازد *

❖ وانها لکینه الاعلی الخاشعین ❖

بعضی از مؤلفین آن گروه چه در امور و پاوچه در جاهای دیگر در این
مطلب و ترویج طریقه بی دینی گاهی نوشته و مطابق بامدارك و افهام
خود شان سخنها گفته اند . هر کس طالب باشد مراجعت
بانها متنباید و مطاعن آنها را که بر کتب آسمانی و خاصان خدای
کرده اند میشود *

از یاکره مولود بوجود آمد ملك بر مریم دمید یعنی چه . پسر
خدا را امشی . یهود بدار کشیده استنهاها کردند و معدومش ساختند

اختراع طریقه مزبوره وحالات سابقه ولاحقه آنها را مبسوطا گفته اند ومن ذکر آنگونه سخنان را در اینجا شایسته نمی دانم و دوست ندارم که از روی محاصره نام کسیرا برشتی برم و بر صاحب میزان الحق نیز تاسی جویم

مردمان هوشمند با انصاف مبنای کار و مأخذ اقدام آنگونه اشخاص را بر احداث شریعت و آیین باندک تأملی خواهند دانست * نهایت این است که چون دانستند دعوی مسیحی و پیغمبری در این زمان از پیش فخواهد رفت عیسی و انجیل را عنوان کرده آیین دیگر آوردند و کردند آنچه را که در زمانهای پیش برادران آنها کرده بودند * ❖ لوظهر الباطل بصورة واحدة لم یخف علی ذی حجبی ❖

عجب است که آن کروه اعتراض آورده اند بر عیسویان خواندن دعاها را در هنگام تزویج دختران یا در وقت خالت نمودن مردگان پیرهان اینکه در انجیل نصی در این باب وارد نسکر دید . و خود شان در اوقات مزبوره آیات غیر معینه را از انجیل میخوانند باینکه در اینخصوص نیز نصی در انجیل ایشان وارد نیست . و ملفت نیستند بر اینکه کاری نص و اذن صریح کردن چه از انجیل و چه از غیر انجیل یک حکم را دارد اگر غلط است هردو عمل غلط است و اگر صحیح است اعتراض بر عیسویان نمیتواند کرد . ومع ذلك کارهای دیگر بسیار در خارج از منطوق انجیل نیز در دست دارند که شرح و بسط در آنها دادن نیز زاید است *

اکنون را از این سخن بگذریم که ما را کاری بزرگتر در پیش است و در همچنان تاریکی که جهان را فرا گرفته است راه روشنایی را باید پیدا کنیم . در این سیلابان بی پایان آب را از سراب شناخته چاره تشنگی خود را یابیم . این وجود آلوده خود را از تعلیق و تدنس برهانیم . بحفظار قدس رسم . روح قدس الهی را در قوالب جسمانیسه ظاهر کنیم . عصای خداشناسی را بدریای حیرانی زنیم . و از جنود فرعون نفس شریر خلاصی جویم .

✽ شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل ✽
از یکسوی ~~مکروه~~ تارکان دین است باطواری که شنیدی و میدانی
و از اینطرف طوایف دین دارانست چنانکه دیدی و میشناسی .
اکنون کار را با کدام میزان مستقیم و معیار راستین خواهی سنجید و دین
حقیقی و آیین حق را مسلم خواهی آورد و چگونه از زبان طعن
و تعرض طوایف و اقوام دیگر رهایی خواهی جست و میزان تو را چگونه
مصدق خواهند داشت ✽

✽ معیار سیم ✽

پروتستانها درین میان چه میکنند . آیا حق دارند در اینکه
بعد از گذشتن یک هزار و سیصد و اند سال از زمان عیسی در حالتیکه
امت او بچندین فرقه متفرق شده بودند و بجز یکی از آنها در نجات
نمیتوانستند بشوند خود را داخل عیسویان کرده تمامی فرقه های
دیگر را مردود دانسته آنها را پروتست نمایند . و ترك کنند
آیین جلّه آنها را و برخلاف همه عیسویان سخن گویند بی آنکه
ملکی بر آنها نازل شده خدا و باروخ القدسی در آنها حلول کرده
باشد ✽

از ایشان میتوان پرسید که آیا ~~مکروه~~ نجات یافته در فرقه های
عیسویان مآظهور آیین پروتستانی در میان آنها موجود بودند یا نه .
اگر بودند شما که آیین تازه و شریعت دیگر آورده اند چه میکویید
واضحست که در این صورت شما در بطلان خواهید بود . و اگر
تا پانصد سال پیش از این همه فرقه های عیسویان در کراهی بودند
پس جلّه عیسویان در باطل میباشند بعثت اینکه هیچ قرن و زمانی
خالی از وجود يك مذهب حق و طایفه حقه نتواند بود ✽
تفصیل احوال رؤسا و مؤسسان پروتستانی را کاتولیکها و سایر
عیسویان مشروحاً نوشته و بطورهای بدو این کار واصل است

علی هذا از پر داختن باین تفصیل صرف نظر کردیم و از نوع دلیل موعظه برهانی آوردیم *

﴿ موعظه حسنه ﴾

جعی در موسم حجی در اوائل سلطنت خلفای عباسیه چنانکه اسلامیان را آیین است طواف خانه کعبه را میکردند عبدالکریم بن ابی العوجاه خدمت ﴿ سرور ششمین ﴾ ازد و ازده سروری که در توریة بشارت تولد ایشان از نسل اسمعیل بپراهمیم داده شد آمد و تعرض کرد . که این کار مسلمانان چیست که سنگهای چند را بالای هم گذاشته و راههای دور را پامش قشطی کرده بدور آن طواف میکنند . در جای دیگر مانند شتر هروله میکنند و مرتکب بکارهای بی ثمر و فائده میشوند آن سرور فرمودند *

ان کان الامر کا تقولون ولیس کا تقولون فایم و هم سواء وان کان کا تقولون وهو کا تقولون فقد نجوا و هلکم *

چون سائل از زنا دقه و بی دین بود و اعتقاد بر روز جزا و وقوع ثواب و عقاب نداشت چنان فرمودند که . هرگاه کار چنان باشد که شما میگویید . یعنی اعمال را جزا و مکافاتی نیست . شما و اسلامیان مساوی خواهید بود که شما بجهت ترك دین و انکار مسؤل نخواهید شد و مسلمانان نیز مثاب و مأجور نخواهند کردید یعنی هر کسی زندگانی خود را بخوی باخر میرساند و آخرتی نیز نیست که ثواب و عقابی بر اعمال نیک و بد وارد آید

فقط هرگاه امر چنان باشد که آنها . یعنی مسلمانان میکوشند که دینی هست و تکلیفی هست و روز بازخواست و جزا و مکافاتی هست حقادر آنحال ایشان نجات خواهند یافت و شما هلاک خواهید کردید *

از سنك خار دل چشمه های حكمت و معرفت را جاری سازیم .
 آتش فته های كراهی را بخلت خدای كلستان كنیم . بتهای
 تعصب جاهلیت را سرنكون آوریم . اصنام تقلید و هواپرستیرا
 بشكنیم . هر معبودی را بجز از خدای واحد باطل و تباه دانیم . خدا را
 باشیم تا خدا ما را باشد اورا دوست باشیم تا او ما را دوست دارد *
 ❖ من تقرب الی شیرا تقربت الیه ذراعا ❖
 ❖ نی نی یجبهم تمام است یجبونه كدام است ❖
 ❖ من بی مایه كه باشم كه خریدار تو باشم ❖

❖ معیار چهارم ❖

مقدماتی كه در میزان نخستین در شناختن صانع و اوصاف كمالیه
 و تنزیهات او گفته شد و فوائد صنع و ایجاد كه مبین گردید
 در تصدیق يك شق از دو مسلك تدین و بی دینی بقول مطلق ما را
 كافی تواند بود *

راست است ترك مطلق تدین و آسودگی از كارهای زحمتی و فراغت
 از مشقات تكالیف و استخلاص از قیودات اعمال و رهایی از تحمل
 احوال امر و زرا كاری است بسیار سهل و امری یست بس آسان .
 لکن هرگاه امر و زرا فردایی باشد و ما را روز جزا و هنگام باز
 خواستی در یابد یقینا كار مشكل خواهد بود و امر بغایت دشوار
 خواهد شد زیرا كه در آن روز پشیمانی بكار نیاید و شاخ ندامت بار ندهد *
 ❖ آه اگر از بی امر و ز بود فردایی ❖

اگر بخواهیم لزوم تأسیس اساس شرایع و ادیان و ارسال رسل و انزال
 كتب و متفرعات این مطلب را بالا طرف درین نامه پیاوریم بطوری
 كه هر صاحب انصافی حقیقت كار را برأی العین به بیند و تصدیق نماید .
 مقدمات بسیار و تمهیدات چندی را محتاج خواهد شد و مطلب را
 شعبها پیدا خواهد كردید كه در هر شعبه سخنی مبسوط باید آورد .

علی هذا از پر داختن باین تفصیل صرف نظر کردیم و از نوع دلیل
موعظه برهانی آوردیم *

﴿ موعظه حسنه ﴾

جعی در موسم حجی در اوائل سلطنت خلفای عباسیه چنانکه
اسلامیان را آیین است طواف خانه کعبه را میکردند عبدالکریم بن
ابی العوجاء خدمت ﴿ سرور ششمین ﴾ از د وازده سروری
که در توریة بشارت تولد ایشان از نسل اسمعیل بپراهمیم داده شد آمد
و تعرض کرد . که این کار مسلمانان چیست که سزکهای چند را بالای هم
کذاشته و راههای دور را پامشتهاطی کرده بدور آن طواف
میکشد . در جای دیگر مانند شتر هروه میمانند و مرتکب بکارهای
بی ثمر و فائده میشوند آن سرور فرمودند *

ان کان الامر کا تقولون و لیس کا تقولون فاتم و هم سواء و ان کان
کا تقولون و هو کا تقولون فقد نجوا و هلکم *

چون سائل از زنادقه و بی دین بود و اعتقاد بروز جزا و وقوع ثواب
و عقاب نداشت چنان فرمودند که . هرگاه کار چنان باشد
که شما میگویید . یعنی اعمال را جزا و مکافاتی نیست . شما و اسلامیان
مساوی خواهید بود که شما بجهت ترك دین و انکار مسؤل نخواهید شد
و مسلمانان نیز مثاب و مأجور نخواهند گردید یعنی هر کسی زندگانی
خود را بخوی باخر میزند و آخرتی نیز نیست که ثواب و عقابی
بر اعمال نیک و بد وارد آید

فقط هرگاه امر چنان باشد که آنها . یعنی مسلمانان میگویند
که دینی هست و تکلیفی هست و روز بازخواست و جزا و مکافاتی هست
حقادر آنحال ایشان نجات خواهند یافت و شما هلاک خواهید گردید *

از سنك خانه دل چشمه های حكمت و معرفت را جاری سازیم .
 آتش فته های كراهی را بخلت خدای گلستان كنیم . بتهای
 تعصب جاهلیت را سرنكون آوریم . اصنام تقلید و هواپرستیا
 بشكنیم . هر معبودی را بجز از خدای واحد باطل و نباه دانیم . خدا را
 باشیم تا خدا ما را باشد اورا دوست باشیم تا او ما را دوست دارد *
 ❖ من تقرب الی شیرا تقربت الیه ذرا ❖
 ❖ نی نی بجهم تمام است بجهنم كدام است ❖
 ❖ من بی مایه كه باشم كه خریدار تو باشم ❖

❖ معیار چهارم ❖

مقدماتی كه در میزان نخستین در شناختن صانع و اوصاف كالیبه
 و تزیینات او گفته شد و فوائد صنع و ایجاد كه مبین گردید
 در تصدیق يك شق از دو مسلك تدین و بی دینی بقول مطلق ما را
 كافی تواند بود *

راست است ترك مطلق تدین و آسودگی از كارهای زحمتی و فراغت
 از مشقات تكالیف و استخلاص از قیودات اعمال و رهایی از تحمل
 احوال امروز را كاری است بسیار سهل و امریست بس آسان .
 لكن هرگاه امروز را فردایی باشد و ما را روز جزا و هنگام باز
 خواستی در یابد یقینا كار مشكل خواهد بود و امر بغایت دشوار
 خواهد شد زیرا كه در آنروز پشیمانی بكار نیاید و شاخ ندامت باز ندهد *
 ❖ آه اگر از بی امر و ز بود فردایی ❖

اگر بخواهیم لزوم تأسیس اساس شرایع و ادیان و ارسال رسل و انزال
 كتب و متفرعات این مطلب را بالا طرف درین نامه پیاوریم بطوری
 كه هر صاحب انصافی حقیقت كار را برای العین به بیند و تصدیق نماید .
 مقدمات بسیار و تمهیدات چندی را محتاج خواهد شد و مطلب را
 شعبها پیدا خواهد كردید كه در هر شعبه سخنی مبسوط باید آورد .

❖ معیار ششم ❖

قرار کار را در امر دین بعد از اقرار بوجود صانع و توصیف و تنزیه او تعالی و دانستن اینکه ما را برای کاری آفرید و ناموس و شریعتی جهان را لازم است . چنان یافتیم که در میان ادیان باید دینی را اختیار کنیم . که در هر حال بی دینی بکار مرد خردمند نخواهد آمد . و بسیاری وسعادت مندی در دو جهان بجز در دین نخواهد بود *

ملاحظه کردیم در میان ادیان و بسیاری از آنها را در خارج خدا پرستی یافتیم . و دانستیم که خدای صانع جهان را برای ستایش اصنام و پرستش مخلوقات نیا فرید . و قباح و شناخت معتقدات شرک و الحاد آمیز آنها را دیده نتوانستیم خود را راضی بقبول کردن سخنان مشرکانه آنها سازیم *

چون صانع را در کمال کمال اعتراف کردیم دیدیم . که ما و امثال ما که بالایش بکدورات این جهان آلوده ایم . و هر گونه خطا و نسیان از ما صادر میشود و هیچگونه مناسبت را بمقام قدس ربوبیت نداریم . و ناچاریم از اینکه در شناختن صانع و دانستن او امر و نواهی او و دریافتن تکالیف ظاهریه و باطنیه خودمان و در تعیین ناموسی که آن صانع مقدس را مطلوب است . کسانی را پیدا کنیم که بجسدا از نوع بشرند و روحا طاهر و مطهر . اشخاصی باشند که شایسته راهنمایی بسوی صانع باشند هر چه گویند از او گویند و هر چه کنند بامر او کنند . و خدا را بشناسانند اما نه بسخن . بگویند خدا عالم است و هم عالم بودن خدا را در خودشان برای ما بنمایند . و بگویند خدا قادر است و قدرت او را بر ما بنمایند . بگویند خدا حکیم است و حکمت او را در افعال و اقوال خودشان بر ما آشکار کنند . بگویند خدا غفور است و بر ما بخشایند . و همچنین هر وصف کلی را

❖ معیار پنجم ❖

اگر دلهای بی دینان را بشکافی و بحقیقت معتقد آنها برسی خواهی دید که بسیاری از آنها در سخنانی که دارند اطمینان دل حاصل نتوانند کرد . و هرگاه که باقتضای فطرت رجوع بخویشتن کنند می بینند که امر دین را باسانی انکار نمیتوان نمود . و اینهمه انبیا و رسل و اطوار و اوضاع و معجزات و شرایع و نوامیس ساختگی و مجعولی نتواند بود . و اینجهان بی جهتی آفریده نتواند شد * آن گروه را بر بی دینی و انداشت مکرها و های نفسانی و تسویلات شیطانی . پس زینت دادن نفس اماره بسوء در نظرهای آنها نعمتهای دنیا را و پست دیده کرد آسودگی عاجل را و فراموش ساخت جزا و مکافات آجل را . و دلهای آنها را باین خانه رنگین بست و این اطفال خاك را فریب داد *

❖ و چه خوش گفت آن حکیم کامکار ❖

❖ که تو طفلی خانه پر نقش و نگار ❖

❖ در الهی نامه بگوید شرح این ❖

❖ آن حکیم غیب و فخر العارفین ❖

کمره کند کان در میان هر ملت و گروهی چنان بوده اند که دشمنی خود را در حق آنان پنهان کرده و در صورت دوستی و هوا خواهی داخل آنقوم شده اسباب تباهی و کمراهی را برای آنها مرتب داشته اند همچنانکه بعد از عیسی نیز یاسم معلی و رسم دعوت کردن بر راه مسیحی طریقه حقیقه عیسویه را از میان برداشتند . و بجز اشخاص معدودی در آن طریقه باقی نماندند . و چنان شد که عیسی و وصی پاك او شمعون گفتند که مسیحان و مصلان دروغگوی خواهند آمد و در سخنان مسیحی خواهند کرد آنچه را که متقدمین در کتب متقدمه کردند . و بیان اینسخن را در موقع خود خواهی شنید *

و الحاصل در امر دین با بصیرت و باهوش باش و اهل تلبیس و تدلیس از هر قومی و بهر نوعی را بشناس *

بخدای دانید . و اسلامیان گویند محمد پس از عیسی آمد و وساطت خود را بحضورت خدای بقول مطلق ظاهر داشت و اکنون او و اهل بیت و جانشینان او را وسایط الهیه بطور کلیت باید دانست *
چون موسی و کتاب او را علی الاجمال هر سه گروه قبول کردند و محل اتفاق برای این سه خصم منازع است اگر چه اسلامیان را در حق کتابی که با انجیناب منسوب است سخن هست . ولی بقدریکه تصدیق از آن کنند متفق علیه و میزان فصل و حسم نزاع تواند بود . و اگر بکلی نیز نزاع آنها را بر ندادید یک قدری از بنیان کار را محکم تواند کرد که اساس حقیقت در یکی از آن سه گروه فی الجمله معلوم گردد تا بعد از آن به پیشیم با دلائل خارجی و پراهمین دیگر کدام یک از آنها بر اثبات مدعا قادر خواهد شد *

❖ شخص بیکانه ❖

در این هنگام که آغاز تحقیق در احوال فرقه های سه گانه بود بر وتستانی بمیان آمد و کتابی را بیرون آورد و سخن از بطلان اسلام و حقیقت آیین عیسوی را در میان نهاد . ولی آیین عیسی را در خارج از جمله آیینهای متداوله در میان انجیلیان که میدانستیم بیان کرد

اگر چه عیسویان آن طائفه را قبول نداشتند و آنها را از اهل بدعت دانستند ولی چون اسلام را از بسیاری دشمن باکی نیست و شمشیر برهان الهی را بستوا نای در دست دارد او را نیز در صف عیسویان نشانند و از راه توسع او را نیز عیسوی نامید . اگر چه در واقع ممکن است هیچکدام عیسوی حقیقی نباشند که این همه فرقه های مختلفه که سخن برخلاف یکدیگر گویند و همدیگر را مر دود دانند همه در راه حقیقی مسیحی نخواهند بود *

آنکه یکی از آن عیسویان تازه بوده که بایرا دری از ما سخن

که در توصیفات صانع میگویند نمونه آن را برای اثبات بساورند تا آنکه مقصود خدای قادر بر همه چیز در شناساندن خویش بر مخلوقات بنحواکمل صورت گیرد. و نیز از مساوی عیوب و از معاصی و ذنوب مبرا و معرا باشند تا آنکه بتوانیم ایشان را در میان خود و صانع تعالی واسطه قرار دهیم و هر چه گویند از خدادانیم. اطاعت ایشان را اطاعت خدای شماریم مخالفت با ایشان را مخالفت با خدای ینیم. و یقین آوریم که امر ایشان امر خدا است و نهی ایشان نهی خدا است. رضای ایشان رضای خدا است و غضب ایشان غضب خدا است دوستی ایشان دوستی خدا است و دشمنی با ایشان دشمنی با خدا است. و همچنین در تمامی آنچه از جانب خدای در جهان است ایشان را مظهر دانیم که بی وساطت ایشان خدا را نشناسیم *

پس از این ملاحظات دیدیم که در قرنهای گذشته اشخاصی باین سمات و علامات آمده اند. و کتی آورده و آنهارا بالهامات الهیه منسوب داشته اند. و ناموس و آیینی گذاشته اند. و از علم و حلم و حکمت و قدرت خدای و مانند این صفات کمال بیاناتی قولا و فعلا کرده اند. و دانستیم که ایشان بقول مطلق فرستادگان از جانب خدا بوده اند و وسایط الهیه در میان جهان هستند *

تدبر کردیم در اطوار آیینها و آنچه از آن وسایط بمار سیده است (سه) ملت را در میان ملل پیدا کردیم. که اعتبا بآیین آنها و کتابهای که در دست دارند توانیم کرد ولی دیدیم هر کدامی از آنها را بر ضد همدیگر و مخالف آن دو گروه آخر سخن میگویند و آنها را تابعان ❖ موسی و عیسی و محمد ❖ علیهم السلام یاقیم که شرح حالات و اطوار و معتقدات آن سه طایفه رایابد بفهمیم و تکلیف خود را در قبول کردن آیین یکی از آن سه معین نماییم و واسطه میان خود و صانع قدیم را شناخته توسط بوی جویم *

چون این سه گروه را در موسی اختلافی نیست نهایت این است که عیسوی میگوید بعد از موسی مسیح آمد و گفت مرا واسطه خودتان

عهد عتیق یعنی توریة و کتابهای دیگر انبیا نشان داده بودند
متولد شد و از او معجزات بسیار نیز بظهور آمد و جمعی از سعادتمندان
بانتخاب ایمان آوردند و این امر در کمال وضوح است *

﴿ مسلم ﴾

در توریة و مانند آن چگونه خبر داده اند بطور صریح و آشکاری
علامات و آثار عیسی را نوشته اند و مع ذلك بنی اسرائیل و علمای
یهود او را انکار کردند ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

آری کتب متقدمه در جاهای بسیار از عیسی خبر داد با وصف آن
انکارش کردند و ادیتها نمودند و بالاخره بدارش کشیدند *

﴿ مسلم ﴾

عجب است که با آنهمه آشکاری کار در عیسی و اخبار صریحه صحیحیه
از کتب سماویه و ظهور آنگونه معجزات و خوارق عادات او را انکار
کنند و گذشته از انکار در صدد آزار او برآیند راستی عقل در تصور
وقوع این امر قدری ایستادی میکند ! *

﴿ عیسوی ﴾

چرا عقل تصدیق نمیکند این کار در نهایت وضوح است و از اینگونه
وقوعات در دنیا بسیار شده است *

﴿ مسلم ﴾

بسیار خوب اکنون بکوبه پنجم در کتاب خبر عیسی را بطور صریح
و آشکار داده اند بطوریکه یهودان را هیچ راه تأویل و توجیهی
نباشد ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

چه میگویند در صورتیکه بنای انکار و عناد شد هر گونه تأویل
و بهانه جویی را در الهامات الهیه میکشد و لکن عیسی در باب
پنجم یوحنا صریح گفته است که اگر موسی را باور میکردید هر آینه
مر باور می نمودید زیرا که او در حق من نوشت *

از امر دین بمان آورند و آغاز بر مصاحبت و گفتگو کردند *
پس ساعتی کوش در صحبت آنها داریم که خالی از فائده نخواهد بود
و مقدمه بر مقصود مانیز تواند شد *

❖ عیسوی پروتستان از مسلم پرسید ❖
آیا شما عیسی مسیح کلمه الله و روح الله را قبول نکرده اید و قرآن و پیغمبر
شما در جاهای بسیار او را تصدیق و تجمید نکرده است و از آمدن
او خبر نداده است ؟ *

❖ مسلم ❖

تو مگر صحبت میزان الموازین را نشنیدی و ندانستی که اکنون سخن
در تعیین دین حق در میان سه گروه است و چون بوکالت فضولیه
از جانب عیسویان بامن گفتگو آوردی و من ترا قبول کردم باری
بطرز محاوره و آداب مناظره سخن بگوی . هنوز دعوی شما
باموسا بنان حسم و فصل نشده بقرآن و پیغمبر ما و تصدیق و تکذیب
از ما تمسک نمیتوانید جست . میدانی که میزان دو خصم منازع محل
اتفاق آنها است و ما سه گروه اکنون را در موسی و توریة اتفاق
اجبالی داریم *

❖ عیسوی ❖

بسیار خوب از همان توریة و موسی آمدن عیسی و اطوار او و ابن الله
بودن او و دیگر مطالب خود مان را مبرهن میداریم و محتاج بتصدیق
قرآنی هم نیستیم *

❖ مسلم ❖

آفرین بر تو خلی منون میشوم از شما که از عهده این سخن برآید
ولی هر چه میکویی از روی انصاف بگوی و هر چه می آری از روی
انصاف ببار *

❖ عیسوی ❖

۱۸۷۰

پچشم سخن ما این است که عیسی موعود در توریة در یک هزار و هشتصد
و هفتاد سال پیش از این باعلامات و آثاری که در کتب

✽ عیسوی ✽

این سخن تازه می دارد ما تا حال نفهمیده بودیم که دوعیسی ودوانجیل بدنیسا آمده است ! *

✽ مسلم ✽

خیلی چیزها هست که خیلی آدمها نفهمیده اند اگر بخوایم تفصیل این مطلب را بشما بفهمانم این مجلس کفایت ندارد . همینقدر میگویم عیسی ما که عیسی واقعی و حقیقی است بنده خاضع و خاشع خدا و عبد مخلوق و مرزوق او است پیغمبری است از اولی العزم مبعوث شده بر بنی اسرائیل تنها . که در زمان معلوم متولد شد و دعوت کرد و بشارت داد بر بعثت خاتم پیغمبران و پس از آنکه از میان رفت بدلالات انجیل موجود مسیحان و معلمان دروغگوی پیدا شدند و آیین او را تغییر دادند و سخنهای او را تحریف نمودند و بشارتهای او را در حق پیغمبر ما پنهان کردند و اوضیای حقیقی او بسبب غلبه جهل و نادانی که عالم را فرا گرفته بود پنهان شدند . اکنون اگر عیسی شما این است که ایمان آورده ایم و تصدیق کرده ایم و منکر او را کافر میدانیم . و اگر غیر این است و او پسر خدا و در ذات خدا است و تعین خدا است پس ما را معذور از ایمان آوردن به همچنان عیسی موهومی بدارید که ما با آن توحیدی که نمونه آنرا در میزان نخستین از میزان الموازین ✽ توانی دید داخل در دایره شرك و الحاد نتوانیم بود . و جدا بودن انجیل مصدق ما با انجیل شما که بعد از عیسی نوشتند و نمیدانیم چگونه نوشتند و تحریفات در اصل و ترجمه ها کردند از این قرار که خدمت شما عرض کردم معلوم خواهد شد . دیگر ننویسید چرا دوعیسی ودوانجیل میگوید *

میخواهی برای مزید بیان مثالی برای تو بیاورم اگر چه وقت تنگ است و راه من دور *

✽ عیسوی ✽

این کار بر همه چیز مقدم است صحبت را با خبر رسانیم . بگویند به بینیم

﴿ مسلم ﴾

تو می گفتی آیات بسیار در توریة و غیر آن بطور آشکاری در حق مسیح وارد است حال از قول عیسی در انجیلی که بعد از او نوشته اند و حال آن معلوم نشده است دلیل می گویی و ما شرط کردیم که بجز از توریة دلیل نکویی که هم اکنون را محل اتفاق ما است و هم یهود را جای حرف باقی نماند *

﴿ عیسوی ﴾

راست است اما آن آیات را اکنون در نظر ندارم ولی در کتاب (میزان الحق) ما تفصیلی در این باب نوشته شده است و می توانید با آنجا مراجعت نماید فقط بشنا بود که شما عیسی و انجیل را بکلی انکار کنید شما که یهودی نیستید ! *

﴿ مسلم ﴾

اگر آیات شما از توریة و غیر آن در حق عیسی آنهایی است که میزان الحق شما نوشت اکثر آنها صریح در حق پیغمبر آخر الزمان است و هیچ ربطی بعیسی ندارد و تفصیل آنرا ﴿ میزان الموازن ﴾ نوشت اگر نخواهید رجوع بآن کنید و اینکه می گویی بتا بر این نیست که شما عیسی و انجیل را انکار کنید حق دارید لکن آداب مناظره چنان نیست که شما آورده اید باینکه عیسی و انجیل شما را هرگز نمیتوانیم قبول کرد و مع ذلك اشکات یهود نیز قرض بزرگ شماست *

﴿ عیسوی ﴾

بحث از آیات و اخبار کتب عهد عتیق را در اینجا نکنیم از میزان الموازن میتوان فهمید که چگونه بیان آنها را میکند فقط معنی سخن آخری شما را نفهمیدم که می گوید عیسی و انجیل شما را قبول نداریم مگر عیسی و انجیل ما و شما یکی نیست ؟ *

﴿ مسلم ﴾

اشکار است که در میان عیسی و انجیل ما و عیسی و انجیل شما فرق بسیار است و از زمین تا آسمان باهم دیگر تفاوت دارند *

در حق عیسی نوشت در حق عیسی ماثوشت نه در حق عیسی شما *

❖ عیسوی ❖

پس چه طور شد که بسیاری از عیسویان در زمان حضرت محمد که آن اخبار کتب سماویه را میدانستند او را قبول نکردند گاهی جنگ با او کردند و گاهی که عاجز ماندند جزیه و بایج و فدیة دادند باینکه شنیده ایم که شما میگوید پیغمبر شما معجزات و خوارق عادات بسیار نیز آورد ؟ *

❖ مسلم ❖

این کارها بطور شد که شما میدانید و آنطور شد که میگوید یهودان اخبار صریحه کتب مقدسه را در حق عیسی میدانستند و معجزات و خوارق عادات بی شمار نیز از او دیدند مع هذا انكار کر دند و در صدد آزار او برآمدند *

❖ عیسوی ❖

پس صحبت ما با شما در این مجلس تمام نشود برا درانه در این مطلب گفتگو خواهیم کرد . و خواهش دارم مجلسی دیگر برای تمهید این سخن قرار دهید که هیچ چیز بهتر از این صحبتها که موجب بصیرت در امر دین است نخواهد بود

❖ مسلم ❖

اگر واقعا تعصب و تعذرا از میان بردارید و بادل باک قدم بمیدان مجاوره بگذارید و سخنها را منصفانه بمیاز آرید من منت از ملاقات شما دارم و در این مجلس که خواهیم کرد بعضی سؤالات را از شما توانم آورد *

❖ معیار هقتم ❖

❖ در مجلس دوم عیسوی مسلم گوید ❖

شما گفتید که در این ملاقات بعضی چیزها از من سؤال نمائید اکنون بگویند که از چه مقوله خواهید پرسید تا من بقدریکه توانم در ایراد

چه خواهید گفت *

✽ مسلم ✽

شخص بسیار خوش صورت و مستوی الخلقه ایستاده و چند آینه گذاشته ایم که او را بنماید بجهت اینکه شخص مزبور در جای ایستاده است که بی آینه او را نتوانیم دید . و آینه های مذکور به یک طور نیستند اولاً در بزرگی و کوچکی اختلاف دارند و ثانیاً یکی از آن آینه ها بزرگ و مستقیم است و صفاتی و روشن و بعضی دیگر باریکه بزرگ هم باشند که نما و معوج و رنگین است و بعضی کوچک است و باوصف کوچکی مستقیم هم نیست و از اعضای شخص خارج یک عضو را بنماید لکن باوصاف یارنگ شده یا تار یک یا بزرگ از انداز خلق و باین حال تمامی آن آینه ها مدعی هستند که جمال شخص مقابل را بنماییم و آنطور است که ما می نمایم *

حال عیسی نرزی کم و زیاد چنان است که یکی از صاحبان مذاهب عیسویه و اسلامیان او را مطابق باواقع و نفس الامر شناخته اند و باقی دیگر در شناختن و شناساندن او در غلط هستند و هر چه میگویند باطل است . پس نمیتوان گفت که عیسی ما و پرستشها و عیسی کاتولیک و زومها و عیسی ارمنیها و لاتینها و عیسی یعقوبیهها و نسطوریان همه یکذات است . بعلمت اینکه عیسی در خارج بجز یکی نیست وایشها او را باطوار بسیار مختلف بدان میکشند *

✽ عیسوی ✽

دیگر در خصوص عیسی چه میگوید این سخن را قبول ندارند که موسی در حق عیسی نوشت و از آمدن او خبر داد ؟ *

✽ مسلم ✽

از قبول کردن ما این سخن را بشما چه فایده میرسد . اکنون ما میگوییم همانطوری که شما گفتید موسی در خصوص عیسی نوشت عیسی در حق محمد نوشت هر گونه نوشته در آن خصوص بیادری مانیز بدانگونه و ضرر بجز از آن را خواهیم آورد . و اگر موسی

از یکطرف خدا را واحد و موصوف بصفات کمالیه و ممتزه از هر گونه نقص و تغیر حال میگوید . و از اینطرف او را ثالث ثلثه می نامید نسبت ابوت را برا و جاری میکنند و پسر از او تولید میدارید . در جای انکار نسخ در کتب عتیقه را آورده عیسی و انجیل را تابع و مؤکد توریه و شریعت و اقوال موسی میشمارید . و در انجیل هم مینویسید که یکطرف از شریعت به بنای زمین و آسمان پرداخته نخواهد شد . و از این سوی يك حرف از شریعت موسی را معمول نمیدارید . که بعضی از این متناقضات را صاحب میزان الموازن برای نمونه مینویسد . و نیز شما پروتستانها که تازه تشریف آورده اید زیر همه آداب و قوانین انجیلیان و توراتیان زده اید و انجیل را عنوان کرده بدلتوا خودتان آیین و آدابی مقرر میدارید . راستی سخنان شما را سخت پریشان و بسیار است می بینم . و بکسی از شما را تاکنون بر نخوردم که حل این اشکالات و اعتراضات را که بر شماها وارد است تواند کرد *

❖ عیسوی ❖

این سخنها خیلی طول و تفصیل دارد فهمیدن اینها بسیار مشکل است بلکه علمای ما در خصوص معنی تثلیث نوشته اند که این مطلب سری است از اسرار الهیه . و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی بگوید همچنانکه میزان الحق مادر صفحه صد و سیزدهم بیان این مطلب را کرد *

❖ مسلم ❖

در صحبت با شما مکرانصافی و بی غرضی را شرط محاوره نکردیم مرد غافل هوشمند سخنی را که در مقابل مثل من کسی که بجز حقیقت کو بی و حقیقت جویی مقصودی ندارد میگوید با ملاحظه و تأمل بگوید بهتر است . بنابرین نیست که هر کس در مخالف توحید و خدا شناسی سخنان نالایق محضرت احدیت بیاورد و بگوید این مطلب متاهی بذات خدا است و هیچ بشری را جایز نیست تعمق در ذات خدا کند و کشف کو

جواب اقدام کنم *

✽ مسلم ✽

در خصوص عیسی میخواستیم بفهمیم که واقعا چگونه دانسته اند آیا پیغمبر بود یا خدا و پسر خدا است ؟ *

✽ عیسوی ✽

عیسی را پیغمبر نمی گویم عیسی خدا است و ظهور خدا است و تعین خدا است و ابن الله است و ظاهر شدن خدای بصفت ✽ ابوت و بنوت و روح القدس ✽ مانند ظاهر شدن بی صورت است در سه صورت *

✽ مسلم ✽

در توریة که میگوید الهامات الهیه است و خبر عیسی در آنجا موجود است بعضی آیات در آن هست که دلالت بر آمدن پیغمبری بعد از موسی دارد و صاحب میزان الحق شما آنها را بعیسی تأویل میکنند پس بدین جهت عیسی را پیغمبر باید گفت و نسبتها بی را که در حق او کفایت سخنانی است که معنی آنها را خودتان نمیتوانید بیان کنید *

✽ عیسوی ✽

راست است در توریة بلکه در انجیل نیز بعضی آیات علی الظاهر دلالت بر پیغمبری مسیح دارد لکن در انجیل بیان الوهیت و ابن الله بودن او را آشکار ساخته است . همچنانکه باز در میزان الحق مادر صفة یکصد و هفتم این مطلب را مشروحا میگوید *

✽ مسلم ✽

سخنهای شما بر ایشان می بینم از پیغمبری عیسی تحقیق کردم تصدیق نمودی و انگاه از الوهیت او سخن آوردی پیغمبر خدا نمی شود و خدا پیغمبر نمیشود در جای عیسی را پیغمبر فرستاده شده بر بنی اسرائیل تنها میگوید همچنانکه در فصل پانزدهم انجیل متی نیز نوشته اند . و از یکطرف نجات جهان و جهانیان را از کدشتکان و آیندگان بر او مخصوص میدارید و بر او منحصر میکنید ! *

و بنوت وجه در استخوان عیسی در ذات خدا و مانند اینها
مطلبی است مغایر با توحید و منافی با تقدیس و تزییه و کبریای الهی .
و هیچ خرد مند موخدی مانند این سخنان ناشایست را در حق خدا
و خاصان خدا روا نخواهد دید و نخواهد پذیرفت . و هر کجایی را
که آنگونه سخنان را بیاورد کلام والهام الهی نتواند دانست *

❖ عیسوی ❖

راستی این بحث بسیار باریک است شما این بحث را در این مجلس
متروک بدارید اکنون اگر از سخنی دیگر در امور دینیّه مناسب
میدانید بامدیگر صحبت میداریم *

❖ مسلم ❖

من زیاد خواهانم که با اهل علم صحبت بدارم لکن تباهی وقت را
نیز جایز نمیدانم و صحبتی که با انصاف نباشد بجز اضاعه وقت
جاصلی ندارد در این مطلب تذلیث بر خطا بودن شما آشکار است *

❖ عیسوی ❖

نسبت بی انصافی را بماندهید که ماهر کر این نسبت را درباره خودمان
قبول نمیکنیم و مقصودی بجز بیان حق و فهمیدن حقیقت مطلب
نداریم *

❖ مسلم ❖

بسیار خوب میگویند اما سخن تنها بکار نیاید هر کس این صفت نصفه را
ملکه نموده است و در همه مواد جاری میدارد مرد تمام است
و همه نجات با او است . بهر حال قدری هم با شما صحبت
توانم کرد لکن چون وقت نماز است شما چند دقیقه در اینجا آرام
بدارید تا خدمت شما برسم *

❖ معیار هشتم ❖

❖ در مجلس سیم مسلم بعیسوی گفت ❖

در آن نماید . تحقیقات میزان الحق شما از این قماش است که هیچ خردمندی قبول نتواند کرد . مکر و صنایای ❖ سیل ❖ نام را که از علای شما است و او قرآن را ترجمه کردم است نخوانده که در آنجا بعیسویان میگوید (اولا) از جانب شما در حق مسلمانان جبر واقع نشود (ثانیا) مطالبی را که مخالف عقل است با آنها بمیان نیاورید زیرا که ایشان از ابلهان و احمقان نیستند *

این یکی راهم البته میدانی که خردمند سخنی را نمیگوید که اگر مانند آن سخن را در اعتراض بر او بیاورند بناچار اسکت و قانع شود . یعنی چون سخن او را بعینه بر او وارد کردی از ایراد جواب درماند *

❖ عیسوی ❖

مقصود شما از این سخنان چیست که این همه سرزنش را در حق من روا میدارید اعتراض شما بر عیسویان در این مطلب چیست و سخن حسابی شما در این مقام کدام است ؟ *

❖ مسلم ❖

شما از اطوار ملل و ادیان قدری آگاهی حاصل کرده اید و دین زرتشتی را میدانید و البته کتابهای ایشان را که زند و یازند است دیده اید که آن کتاب را از جانب خدا میدانند و خدا پرستی و توحید خدا را منحصر بخودشان میکنند و مع ذلک آتش را میپرستند و ما و شما آنها را بت پرست گفته ایم . اکنون اگر آنها بشما بگویند که ظهور خدای واحد در حقیقت ناریه سری است از اسرار ذاتیه خدای و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی گوید زیرا که این امری است مخصوص و منسوب با سرار ذات خدا و آدمی نتواند که ذات پاك خدا را بفهمد و احاطه و تصرف در آن کند . شما را در جواب زرتشتیان چه سخن خواهد بود ؟ *

و همچنین سخن سایر بت پرستان و دهریه و کسانی که طبیعت را رب میدانند که جمله آنها را جای ایراد بر شما از این مقوله سخنان هست . پس واضح است که این مطلب شما چه در تثلیث و چه در ابوت

شد . و در آغاز فصل یازدهم لوقا است که مسیح نماز کرد
و شاگردان را نماز آموخت . و گویا تمامی عیسویان در نماز کمال
عیسی علیه الصلوة والسلام سخن ندارند . لیکن شما را اینست
اگر چه میدانم نمازهای سایر عیسویان را امر زاید و بیعت دانسته اند
و اکتفا بنماز مختصری که در انجیل است کرده اند . و چون در نزد ما
وجه عیسویان واضح است که عیسی نماز کرد و نماز همان است
که در انجیل است و امر و ز شهادت آنرا معتبری دانید اکنون به بیان
نمازی که میکرد چگونه است *

کلمه الله عیسی در نماز چنین میگوید . ای پدر ما که در آسمانها هستی
نام تو مقدس باد . ملکوت تو نازل باد . ملکوت تو چنانکه
در آسمان است در زمین نیز چنان باد . روزی امر و روزی
در امر وزده . نگاهان ما را به بخشای چنانکه ما نگاه کنندگان بر خود را
می بخشاییم . ما را داخل اغوا و گمراهی نکن . تا آنکه ما از تو
رهایی دهی . چون ملکوت و قدرت و عزت ابدی تراست . آمین *

✽ عیسوی ✽

راست است عیسی در چند جا نماز کرد لیکن معلوم نیست در کدام
مکان بود را خوانده باشد *

✽ مسلم ✽

این است که من در خصوص رعایت شیعه انصاف را در تمام
شما میگویم انصاف باما هست لیکن اگر از انصاف پیروی کنید نیست
آنجناب چنانکه در فصل ششم من نماز را بیان کرد و بنا بر اینست
آن نمود البته خود عامل بر آن بود و حاشا از عیسی که عالم غیر عامل باشد *

✽ عیسوی ✽

راست است آنجناب مسیحی با اقتضای بشریت و حکم ناموس
که داشت بعضی چیزها ظاهر شده است . روزه گرفت و نماز کرد و گرسنه
میشد سیر میکرد میخواست بیدار میشد سجده میکرد و همچون
می خواستند میگفت بجز علامت یونس بن متی که ذوالنون بن عمر است

شما اعتراض بر اهلایمان آورداید باینکه حضرت محمد علیه السلام اعتراف بکنایهکاری خود در حضرت الهی کرده است همچنانکه از قرآن نیز استنباط میشود و شخص کاهکار چگونه شفاعت جهان را تواند کرد . و چون مسیح کاهکار نیست نجات جهان را در او منحصر میداید *

❖ عیسوی ❖

چنین است و در ❖ میزان الحق ❖ مانیز بیان این مطلب شده است و همین مطلب دلیل خدایی عیسی است زیرا که بشر را چار مصدر خطا و گناه تواند شد . و نجات دهنده جهان همچنانکه در انجیل وارد است منحصر بعیسی است پس واضح است که او بشر نیست *

❖ مسلم ❖

دلایل میزان شمارا دیده و هیچ قوتی در آنها پیدا نکرده ام زیرا که حال انجیل و تغییرها و تحریفات او را اصلاً و ترجمه شمام میدانید و ما هم میدانیم و چنان میداتم که ❖ میزان الموازین ❖ مجعول بودن انجیل و تحریفات آن را بدرجه وضوح رسانیده باشد . و گذشته از این سخن لااقل اکنون را مجهول الحال خواهد بود . خصوصاً که میزان کار در نزاع دو کس محل اتفاق ایشان است باز از توریة میتوانید دلیل بساورید . علاوه براین از انجیل شهادت لیل داریم که عیسی نیز اعتراف بکنایهکاری میکند . و همین سخنان متناقض است که دلیل بر مجعولی انجیل تواند شد *

❖ عیسوی ❖

از بجای انجیل بر کاهکاری مسیح دلیل دارید هیچ بخاطر مسمی آید باینکه مکرراً انجیلیها و نامه ها و رساله های آنرا از اول تا آخر خوانده ام *

❖ مسلم ❖

مسیح همچنانکه روزه میگرفت بمساز نیز میکرد چنانکه در انجیل در مواضع چند نیز آورده اند . در باب سیم لوقا میگوید هنگامیکه مردم غسل تعمید میکردند عیسی نیز چون تعمید یافته و نماز کرد آسمان کشاده

نخواهی یافت زیرا که شرع تمامی بجز آن نیست کوش بسختیانی
که انس بر شنیدن آنها گرفته نکن بادل پاک تدبیر نمای و انصاف بد، و اگر
شکی و اشتباهی داری فهمیدن و تحقیق آنرا بتعدد جایز مدار که عناد
و تعصب از شیطان است و هیچ شکی در امر دین با تعدد زایل نکردد *

❖ میزان الموازن ❖ را از روی بصیرت مطالعت کن اگر اشتباهی
وارد کردی از اهل آن پیغمبر ضانه بصدد رفع آن بر آیی . خود را
برای روز جزا آماده دار و بدان که در آن روز پشیمانی سود ندهد *

بالجمله اکنون از بقیه سؤالات که در میان داشتیم گفتگو کنیم و کیفیت
اقرار انبیا بر نگاهکاری خود شانرا بمیزان الموازن محول داریم . شما
یعنی پروتستانها گفته اید که حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام معجزات
نیسور دودر قرآن نیز نفی از وقوع معجزات وارد است احادیث هم
معتبر نیست . در اینصورت اگر مثل این سخن را یهودان بشما
گویند . که عیسی معجزات نیسور و باوجود قول عیسی که بجز
علامت ذوالنون بمن چیزی عطا نشد آنهم اگر چه وقوع ندارد اگر
باشد نیز دلیل بر معجزه آوردن عیسی نیست که علامتهای بسیار خدا
در همه وقت باقسام مختلفه ظاهر میکنند و عیسی بقول شما کشته شد و بعد
از سه روز از قبر با آسمان رفت از اقرار پس در حیات خود هیچ معجزه
از او ظاهر نشده است و احادیث شما که عبارت از انجیلها و نامه ها است
معتبر نیستند . در اینصورت شما در جواب چه میگویید با اینکه در قرآن
آیتی در نفی صدور معجزات پیغمبری نیست و شما از آیات تفهیمیده دلیل می
آورید چنانکه میزان الموازن تحقیق آنرا در جواب میزان الخلق
کرده است اکنون خودتان در این مطلب چه میگویید *

❖ عیسوی ❖

شمار امی خواهید بزرگاب بکشید . من میخواهم شما را هدایت براه
نجات کنم و راستکاری و حیات ابدی را بشما نشان دهم . حال شما را
با سلام دعوت میکنم . و پس از همه تفصیلات سخنان یهود را
که لجساجت و عناد و وجود و بی ادراکی آنها آشکار است در مقام

مجرئی بر من داده نشد . و گاهی عاجز و درمانده میکردید همچنانکه
یهودان انقدر آزارها در حق او کردند و همه تحمل کرد و قدرت
خود را ظاهر ننمود . و مانند این کارها که معین است از او دیده
و شنیده شده است . لکن امر آنجناب عجیب و عظیم و جنبه
ملکوتیت و الهیت او هویدا و غالب است . و فی الواقع کار مسیح
سری است از اسرار الهیه که هیچ کس نمیتواند بفهمد . اما کیفیت
دعای مذکور را باور بکن که من نمی دانم و تصدیق و تکذیب آنرا نمیکنم
و از روی انصاف این سخن را میگویم *

❖ مسلم ❖

چون شما این اسرار را نمیدانید و رفع این متناقضات را نمیتوانید بکنید
چرا مراجعت بمسلانان نمی نمایید . که هم توحید و خدا شناسی را
برای شما بیان کنند بطوری که هرگز توحید بان شایستگی نشنیده
باشید . و هم نبوت و بیانات اطوار آنرا و هم ربوبیت و پیغمبری
عیسی را که بطور اختلاف در انجیل خودتان آورده اید و همچنین
تفسیر انجیل و سایر کتب کتاب یعنی ❖ بیل ❖ را تعیین صحیح و سقیم
از آنها را بیک قاعده کلیه . و هکذا جمله اطوار دین و حقیقت کار
و علل و اسباب این همه اختلافات را . که خدای جهان در روی
زمین باقتضای مقامات خلقیه انداخت . و متناقضات اعمال و اقوال
انبیا و اولیا و سرکلمه الله و سر کلمه الله و سر روح الله و سر ذات الله
و هر چه از معقول و منقول در امر دین و خدای پرستی تصور توان کرد .
جمله آنها را علمای دین مبین اسلام برای شما چنان گویند و مشروح
دارند و کشف کنند و شما را بشرط ایمان و تقوی از علم یقین بعین الیقین
و از آنجا بحق الیقین رسانند که مسیح و خدای مسیح از شما خشنود
شوند . دلهای شما از تنگی باز رهد . چشم شما اینها را ~~ب~~کرد
کوش شما شنوا شود . مهر از دل شما برداشته شود . و مهر و محبت
حقیقه بر آن بگذاشته آید *

ای برادر من میفهمی چه میگویم . بجز شریعت اسلام شریعت الهیه را

❖ مسلم ❖

گرفتیم که این مطلب چنان است که میگوی فقط از شما میپرسم
که اگر یهودان و مخالفان با شما در حق مریم و کتفهای او در خصوص
پسر پاك خود . و همچنین در بکر بودن او و عصمتی که در او میدانید .
و خبرها و شهادت‌های حواریان یا خواص اصحاب او و مانند آنها را
در خصوص هجرات عیسی . بشما بگویند که همه اینها که شما میگویید
دروغ است و مخالف با قول صریح عیسی که گفت هیچ علامتی بر من
داده نشده است . و تمامی آنها را اشخاصی چند ساختند و بحیثیت
در دل‌های صوام الناس جایگزین نمودند . حتی کار بقتل عیسی کشید و پس
از او آن کشته شدن و اهانت‌های منسوبه بر او را اسباب مظلومیت
او قرار داده و انکسار قلوب را وسیله کردند . و انجیل‌ها و نامه‌ها
و رساله‌ها از رأی و خیالات خودشان نوشتند . و از این مقوله سخنان
که یهودان و غیرهم را توانند بود شما را در جواب ایشان سخن چیست ؟ *

❖ عیسوی ❖

راستی از شما درخواست میکنم که سخن یهودان را بکلی
دور بیندازید . عناد و نفهمی و لجابت آنها آشکار است . و میدانید
کسی که بنای کار خود را بر تعسف گذاشت هیچ مطلبی را بزا و حالی
نتوان کرد . و در اینجا بمذاق شما دو شعری از شاعر ماهر خسرو زاده
حکیم ناصر بخوانیم *

❖ کوردل را که مغز تیره بود * هیچ حالی فهم نتوان کرد ❖

❖ دل همراه پاك نتوان ساخت * سفه‌را حکیم نتوان کرد ❖

آنها همان کسان هستند که با وجود دانستن اخبار عیسی از توریة
و باوصف مشاهده آنها همه هجرات و خوارق عادات از آنجناب مقدس
انکار او را کردند و روز بروز بر انکار و لجاب خودشان افزودند
و بالاخره نیز میداننی که چها کردند *

❖ مسلم ❖

بد نمیگوی ولیکن بیشتر نیز بشما کفتم که مر در خردمند سخنی را نمیگوید

اعتراض بر عیسویان می آید ۱ *
در قرآن خودتان نمیخوانید ❖ لعبدن اشد الناس عداوة للذين آمنوا اليهود ❖ سخن آنگونه دشمنان متغذ را در مقابل کسی که از روی برادری سخن میگوید میتوان آورد راستی از شما بعید است که از قول یهودی بر ما اعتراض بیاورید *

❖ مسلم ❖

آفرین بر تو یهودی نباشد هر کس میخواهد باشد میدانی که اینگونه جوابها از مرد خردمند شایسته نیست. بسخن باید نگاه کرد نه بگوینده و جواب سخن را باید گفت نه بشیوه جاهلان اعتراض بر شخص گوینده در خارج از مطلب آورد *

❖ خوب سخن جوی چه جوی زمرد * نیکویی و فریبی ولاغری ❖

❖ انظر الى ما قال ولا تنظر الى من قال ❖

❖ عیسوی ❖

مقصودم جواب نکفتن بر شما نیست فقط از قول یهودان سخن آوردن را خوش ندارم خود شما هر چه میگوید بیاورید اگر جواب آرا توانستم خواهم گفت و اگر نتوانستم اعتراف میکنم و مدعی این هم نیستم که من همه چیزی را در دنیا میدانم و مانند این ادعا را امثال ما نتوانند کرد

❖ مسلم ❖

بسیار خوب لکن شما گویا با همه بلندی خیال که در خود میگوید نمیتوانید از تعصب و غضب شخصانه بگذرید. اکنون تصور کن که این سخنها که شما از زبان یهودان آورده شد از مسلمان میشنوی و این یکی را نیز علاوه بر مقاله نمایی که آيا شما میگوید معجزات پیغمبر شمار اینجور زوجات و اصحاب او کسی دیگر روایت نکرده است ؟ *

❖ عیسوی ❖

آری مگر شما در مقام انصاف انکار این کار را توانید کرد مگر از روی

حقیقت غیر این را اعتقاد توانید نمود ؟ *

در آن ذات مقدس هر گونه تغیر و حدوث و نقصان را . بابت اهل عقل در آید
و ضرورت مستقیم ادراک . ما را راضی توانند کرد . بر اینکه
﴿ عیسی ﴾ بن مریم علیهما السلام را . بنده مخلوق و عبد مرزوق
خدا دانیم . که عبادت خدای را بجای آوردی . نماز میکردی
و روزه میداشتی و مسجد میبودی و مناجات و زاری با خدای داشتی .
و در جاهای بسیار میگفتی که اعمال من از من نیست بل از خدا نیست
که مرا مبعوث کرد . بل ابد آن نسبت پدری را بخدای نداد که خدا را پدر
گفتن هرگز روان بود ﴿ و آنچه از این گونه مقولات انجیلیان آورده اند
از سهویاتی است که از تعبیرات دعوت کنندگان بعد از عیسی ناشی شد
و از ترجمه هایی است که تغیر دادند و اگر انجیل اصل را پیدا کنیم
خواهیم دانست که مخاطب بان ذات خدای نیست ﴿ و با همه
عبودیت و خضوع و خشوع که آنحضرت را بود مظهر ربوبیت
خدا و آینه جلال و جمال الهی بود و این معنی در جمله خاصان خدای
و مقربان احدیت بر حسب درجات ایشان جاری و ظاهر است *

﴿ العبودیة جوهره کنهها الربوبیة ﴾

عیسی روح الله کلمه خدا بود و هست و در نزد خدا بود و هست . ولی آن
کلمه خدا نبود و نیست و نتواند هم بشود . زیرا که ممکن نیست کلمه
نفس متکلم باشد . بل اگر حقیقت کار را بفهمیم ممکن نیست متکلم
نیز ذات زید باشد بعلت اینکه متکلم اسم فاعل تکلم است نه ذات فاعل
و اسم غیر از مسمی است بالبداهة *

﴿ بشهادة كل صفة انها غیر الموصوف ﴾

﴿ و شهادة كل موصوف انه غیر الصفة ﴾

تمامی مشتقات از اسماء و افعال از فعل صادر و بر آن متفرع است
و یا از مصدر که آن نیز فرع است از فعل . ملاحظه کن از قواعد
صرفیه که حقیقت کار بر تو روشن گردد . از فعل تو که نصرت است
یا نصرت در هنگام یاری کردن این فعل از تو صادر کرد و هیچ
مداخلتی بذات و حقیقت تو ندارد و این فعل نصرت را لا من شیء

که اگر عینا آن سخن را در رد بر او بیاورند جواب مقرون بصواب نداشته باشد . حال مسلمانان بشما میگویند که عیسویان در قبول نکردن دین پیغمبر مالجاج و عناد میورزند . و باینکه در کتب سماویه و بوسایط اوصیای حقیقی و ایمان آورند کان راستین عیسی و از راهبان و مقدسین عیسویه فهمیده و شنیده بودند . که آن پیغمبر عظیم الشان خواهد آمد . و با همه معجزات و کرامات و خوارق عادات او خاصه مانند قرآن معجزه ثابته و باقیه که هیچ قافل بانصافی انکار معجز بودن آنرا نتواند کرد . و علاوه شمشیری که بحکم حدیثی در بالای سر آنها بود . ایمان بآن جناب نیاوردند و با همه نخوت و غروری که داشتند عاجز به دادن و خواری اعطای فدیه و دیگر حقارتها را بر خود هموار نمودند و تصدیق آن پیغمبر را بر خود هموار نکردند . و اکنون چگونه میشود که ایشان گذشته از اهل انصاف آنها را بر بار تکالیف اسلام برونند خصوصا که پروستانها را رؤسای آنها برتر از اعمال و ریاضات جسمانیه معناد کردند و آنها را از اعمال بازداشتند . در جواب این سخنان که بر شما وارد است چه خواهید گفت ؟ اکنون اگر شما انصاف و تدین دارید و مقصود شما مطلب فہمی است . قدری از این مجاوبه صرفی نظر کنید و در کتاب ❖ میزان الموازن ❖ مطالعت نمایند بعدا اگر لازم شد باز صحبت خواهیم کرد . با همدیگر ان شاء الله ملاقات میکنیم . شمارا بخدا سپردم . آد یو ❖

❖ معیارنہم ❖

دلایل حکمتی و براین خداشناسی و قواعد توحید خدای واحد واحد و توصیف ذات پاکش بصفات کمال و تنزیه وجود حق او از هر گونه تغیر و زوال و امتناع بطور واحد بسیط الحقیقہ از جهة ذات در سه طور و استلزام استعجنان و تولید و تجزیه

نقطه علم نهاده . وجهان را بدان نوشت والی الابد مینویسد *

﴿ العلم نقطة کثرها الجاهلون ﴾

﴿ علم ﴾ دانستن خدای و شناسایی او و دانستن صنع و آثار و دانستن اسما و صفات او و دانستن اطوار خلق و مخلوقات او همان ﴿ نقطه ﴾ است .

که چهل جاهلان و اقتضای مقامات آنها در عوالم امکان موجب تکثیر آن نقطه شد . و از آن نقطه در سلسله های طولیه و عرضیه کتابها نوشته شد و کله های بسیار پیدا کردند *

خدای توانا در ابتدای آفرینش بجزیک کله بیشتر چیزی نیافرید . و آن کله چنان است که مقربان حضرت احدیت یعنی تعینات کلیه آن کله بیانش فرمودند و بلفظی که فرمودند بیان کنیم *

ان الله خلق اسما بالحروف غیر مصوت و بلفظ غیر منطوق .
 و بالشخص غیر مجسد و بالتشبيه غیر موصوف و باللون غیر مصوغ .
 و بالبصر غیر محسوس بری عن الالمکنه والحدود مبعده عن الاقطار .

محبوب عنه حس کل متوهم *

خدای تعالی اسمی را آفرید حقا . که آن اسم با حروف مصوت و قبول صوت کننده نیست . و بلفظ بنطق نیاید . و بشخص مجسد نیست . و بتشبيه موصوف نکر دیده . و برنگی مصبوع و رنگین نشده است . و با چشم محسوس نیست . از مکانها و حدها بری است . و دور از جله اقطار . حس هر صاجب توهمی از او در حجاب است *

اینکه کفیم در ابتدای آفرینش آن کله آفریده شد مقصود ابتدای زمانی نیست که جهان را ابتدا ناپدید است . همچنانکه انتها بی پایان است و در حکمت میرهن است که ﴿ مالا آخر له لا اوله ﴾ آنچه را که نهایت نیست بدایت نیز نتواند بود که منت خدای قدیم دیروزی نیست و فیض الهی را آغاز و پایان تصور توان کرد .

و بالجمله اگر بخواهیم از کله خدای بی پایان و از کلمات تکوینیه او تعالی که حروف طولیه آن کله ازلیه و آینه های نماینده جمال الهی هستند در اینجا سخن گوئیم از مطلب بازمانیم باینکه ما را کیت

هست کردی و بوجود آوردی بعد از آنکه نبود . پس بهین که از آن
فعل نصر اسم ناصر برای تو مشتق گردید و برای دیگری نام منصور
گفته شد و بر آلت نصرت منصر صادق آمد . و هکذا تمامی
افعال و اسماء را نسبت بذات فاعل بغیر اینگونه بنود . و خدای
آیات علامات شناسایی خویش را در مخلوقات بر مخلوقات
می نماید *

پس نسبت کلمه را بفعل متکلم توانی داد زیرا که فرعی است از فروع
تکلم که آن تکلم نیز وصفی است از اوصاف متعدده زید که آن زید
از جهة ذات متبارک از تنزل در مقام اوصاف است یعنی از جهة
تنزل ذاتی و آن وصف نیست مگر صکریک ظهوری از ظهورات زید
من حیث الظهور . و این مطلب را در خود آشکارا توانی دید .

❖ وفي انفسكم افلاتي صرون ❖

❖ خود را بشناس تا خدای را بشناسی ❖

خدای را از آنگونه تکلم که در خود بینی تنزیه کن . خدای معزا
از حدود و منزله از صفات کم و کیف است . و او را زمان و مکان
وجهة و رتبت امکنیه نیست . اثر صفت مؤثر را مانند است *

❖ قل كل يعمل على شاكله ❖

کلمه خدا را حدود و اعراض نیست . و کیف و کم و سایر حدود را
در آن راهی . و چون در مقام اسفل که عوالم جسمانیات است
ظاهر گردد یعنی بظهور اشراق یکی از حروف آن کلمه را عیسی
و دیگر را موسی و حرفی را ابراهیم نامند و آن کلمه از یکی بیشتر نیست .
و بر حسب ظهورات و تطورات در مقامات و مراتب او را اسماء
و القاب پیدا گردد و کثرت حاصل کند . و بجهة جهل جاهلان
آن کلمه را تکثیر کنند . تا آنکه نادانان را دانش آموزند و آن کلمه
همان نقطه است که تمامی حروف ایجادیه از آن نقطه نوشته
شد . و آن نقطه هر کبی است یعنی مدادی است که قلم صنع و ایجاد
الهی از دوات رحمت کلیه و فیض ابدی خود برداشته و نام آرا

سلطنت رابا و عطا فرمود . و این مطلب مفصلی است که در بیانات
علمای اسلام از اهل حکمت و توحید بیان کرده شده است . و اگر
اصل انجیل در دست بودی یا همین انجیل یوحنا بزبان یونانی قدیم لا اقل
بی تحریف حاضر بودی و عیسویان بطور انصاف و بی غرضی آرای
خواندندی . واضح و آشکار میشد که چه گونه تحریف کرده اند
اصل و ترجمه آنرا . باینکه اصل انجیل یونانی قدیم نیز ترجمه
از عبرانی تواند بود . و آن انجیل که عیسی علیه السلام نازل کردید
بزبان عبرانی است . که هیچ پیغمبری مبعوث نکردید مگر بلسان
قوم خود و عیسی را لسان عبرانی بود * انجیلهای معروفه را از راه
مجاز انجیل گفته شود *

یوحنا در انجیل خود از اصل انجیل تبرکات پنج آیت را بطوریکه
ترجمه آنها را آوردیم ذکر کرد بعد از آن راه بیان از حالات مسیح
میدارد . و برای اهل علم در این سخن برهان آوردن زاید است .
انجیل کتابی است آسمانی و مطالب او همه حکمهای الهیه است
و بیانات توحید و اسرار خلقت و پند و اندرز و نصیحت و شریعت
و امثال و عبر و مانند آنها . نه اینکه روزنامه احوال جسمانی
از پیغمبری یا مکالمات و افعال و حرکات از کسی که کتاب مذکور
برای او در حیوة وی نازل کردید و خود معلم آن کتاب بودی و آن
کتاب مخاطبان خدا است یا پیغمبر خود و در روایات و وصی آن پیغمبر
از اطوار و احوال آن پیغمبر حال آنکه چله انجیلهای موجوده
از این قرار است که گفته شد . و در نزد شخص هوشمند نیز این
مطلب آشکار است . نهایت کار این است که در میان بیانات
احوال و اطوار عیسی علیه السلام ذکر کرده اند که عیسی بفلان
جای رفت و بر مردم چنان گفت یا چنان کرد و واضح است
که از سخنانی که مسیح میگفت يك لحقی از انجیل بوده است ولی سخن
در این است که آیات آنها نیز در حالت اصلیه باقی مانده اند بانه *
پس انجیلهای عیسویان فی المثل مانند احادیث اهل اسلام توانند بود

سخنکوی در این میدان لك است و زبان بیان كنك *

﴿ قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربي ﴾

﴿ انضد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ﴾

در اول انجیل یوحنا میگوید ﴿ بود در ابتدا كلمه و آن كلمه در نزد خدا بود و آن كلمه خدا بود ﴾ عبارتست که آنرا تحریف کشدگان از انجیلیان تغییر دادند . و این تغییر را دلیلی از خارج لازم نیست زیرا که نسبت كلمه را بمتكلم ككقیم . و تصور نمیتوان چیزی را که غیر از ذات خدا است هم در نزد خدا باشد و هم عین خدا باشد و هم غیر خدا باشد . و چنان میدانیم که عبارت آن كلمه خدا بود باضافه است یعنی در اصل انجیل . و واضح است که آن كلمه خدا بود . و یوحنا برای تاکید بعد از آن گفت و این یعنی كلمه خدا در نزد خدا بود . و لفظ بود نیز در اینجا بمعنی هست است زیرا که آن كلمه همواره در نزد خدا بود و هست و خواهد بود . و نزد خدا که گفته شدن مکانی نیست زیرا که خدا در مکان نیست . و آن كلمه اولین مخلوق الهی است چنانکه در میزان نخستین گفته شد این است که یوحنا میگوید ﴿ هر چیزی از آن كلمه آفریده شد و هیچ چیزی بی آن كلمه آفریده نشد و حیات در آن كلمه بود ﴾ زیرا که آن كلمه خدای حی و قیوم بود و مظهر حیات و قیومیت الهیه بود ﴿ و حیات نور انسان بود ﴾ یعنی انسان اول که مخلوق نخستین خدا بود *

﴿ اول ما خلق الله نور نبيك يا جابر ﴾

﴿ نور نیز در ظلمت درخشان شد و ظلمت نور را ادراك نکرد ﴾ یعنی استکبار آورد و انکار نمود و رو بویست و مظهریت و وساطت او را پذیرفت و موجب سریان کسورتها و شرارتهسا و نادانیهادر مراتب امکانیه همین استکبار ظلمت گردید *

این ظلمت مخلوق است که باقبضای قدرت و حکمت خدای آفریده شد و صاحب دولت و سلطنت بزرگی گردید که خدای تعالی برای اجرای مصالح بسیار در مخلوقات خود و برای بیداد اشق نور خود آنگونه

در اینجا کلام شیخ بزرگوارى که از ارکان اهل حکمت ایمانیان
 و صاحب زیاده پردویست مجلد تألیف است شاهد این
 مطلب است که در کتاب ❖ شرح فوائد ❖ فرمود *

حکمت بطریق وحی برانبیا نازل شد و متقدمین حکما از ایشان
 اخذ و تلقی کردند و چون متفرد شدند در اخذ کردن چنانکه مشائین
 و رواقین را اتفاق افتاد ❖ یعنی در فهمیدن معانی حقیقه حکمت
 خودشان را استقلال داده بصاحبان وحی مراجعت نکردند ❖

بسی چیزها از فهم خودشان درک نمودند که بقواعد وحی الهی
 جاری نبود . خصوصاً متأخرین از حکما که بعلم مذکور
 و بجهت اینکه مترجمان سخنان ایشان که در کتابهای ایشان بربان
 یونانی بود در ترجمه بغلط افتادند و بسا شد که هر لفظی را جداگانه
 ترجمه کردند و خطا نمودند زیرا که معنی در بعض الفاظ از مجموع
 حاصل شد . چنانکه اگر لفظ ❖ قسم بخور ❖ را بخواهی
 ترجمه کنی و بگوئی قسم بمعنی یمین است و بخور بمعنی کل معنی غلط
 خواهد شد زیرا که مراد احلف بود و تو گفتی کل الیمین یمین را
 بخور که این ترجمه از فارسی عبری باین حال افتاد (انتهی) *

به بیند حال توریة را در خصوص تاریخ خلقت که در میان ترجمه ها
 چه قدر اختلافات پیدا کرده با آنکه عدد سال آنقدرها جای غلط
 و اشتباه نیست و با اینکه این مطلب کار دین و مذهب نبود و غرضی
 برای تحریف در آن متصور نخواهد شد مگر آنکه مأخذ این اختلاف را
 همان مجعول و محرف بودن کتب مذکور بدانیم *

در نسخه های عبرانی و یونانی و سریانی توریة را اختلافات
 چنان است که ذیلاً نموده آید *

یهودان از خلقت آدم تا ظهور اسلام را ❖ ۴۳۸۲ ❖ سال
 گفتند *

جعی از کاتولیک ❖ ۶۲۶ ❖ سال گفتند *

کروه رومیان ❖ ۶۱۳۱ ❖ سال گفتند *

ولی نه بعبارت اصل بلکه بترجمه . که اکثرا احوال مترجمین و رواات نیز غیر معلوم بوده بل از متن تعبیرات واضح میشود که در صورت صحت ترجمه های حاضره غیر موثق بوده اند *

❖ معیار دهم ❖

اگر چه تحریف یافتن توریة و انجیل اصلاً و ترجمه مطلبی است که شخص دانستند با انصاف اقدام بر انکار آن نمی کنند و در نزد اسلامیان نیز از ضروریات است . ولی چون صاحب میزان الحق این مطلب را عنوان کرده و بزعم خود ثابت نمود که کتب مزبوره را تحریف و تغییر راه نیافته . و پس از آن تمامی سخنان خود را بر این اساس متفرع کرده است . بنابر این در تحریف یافتن کتب مزبوره بیاناتی که در اینجا بکار آید چه در این معیار و چه در معیار های آینده ایراد خواهیم کرد *

گذشته از اینکه در اثبات اسناد کتب عهد عتیق و جدید عیسویان را سخن معتبر و مقبولی نیست و اختلافات بسیار در تعیین مؤلفین اکثر آن کتابها . ملل و طوائف یهود و نصاری کرده اند بعضی را که یکفرقه قبول نموده اند فرقه دیگر آن را غیر معتبر دانسته اند * و بعض دیگر بعکس آنها گفته اند . و نیز در حق مؤلفین و جمع کنندگان کتب عهد عتیق و جدید سخنانی آورده اند که هر کس بخواهد بشنید خواهد دانست و اکنون من معذور از ذکر آن تفصیلات هستم و هر عوام را فائده از آن ملحوظ نیست . و هر گاه تنها امر ترجمه و غرضهایی را که در امر دین مردم را بوده است ملاحظه کنیم معلوم خواهد شد که چه بلاها بر کتب و صحف آسمانی آورده اند . و کسانی که از کار ترجمه آگاهی دارند میدانند که ممکن نیست ترجمه اصل مقصود را بکامیابان کنند و بناچار تغییر خواهد پذیرفت *

طبع شده است مینویسد که نسخه های توریة و سایر نسخه های کتب عهد عتیق در دست قشون بخت نصر پامال شد بعد از آن هر چند بتوسط عزرا روایات صحیحه کتب مزبوره ظاهر شده بود ولی آن روایات نیز در حادثه اتیو کس پامال گردید . این مطلب را یکی از علمای اسلام بر من بیان کرد و کتاب مذکور را نشان داد *

از تحریف ترجمه های انجیل سخن بیاوریم تا میزان پروتستانی را بفهمی و بدانی که برخلاف اعتقاد فرقه های اهل کتاب و اهل علم و مفسرین آنها ادما کرده است که همه کتابهای عتیقه و جدید صحیح است و بهیچ وجهی محرف نگردیده است و مقصودش از این سخن آشکار است . و کره خود اختلافات و سخنانی را که محققان مفسرین و علمای عیسویه در وقوع هر گونه فساد در کتب مذکوره گفته اند بهتر از من و شما میداند *

❖ هورن ❖ نام مفسر انجیل چند آیات از انجیل و کتب توریة را محرف میداند چنانکه در جلد دوم از تفسیر خود نوشته است . و در اینجا فقط بکفره را برای نمونه بیاوریم تا جواب میزان پروتستانی را که میگوید تحریف را جهت نبود که اقدام بر آن گشت معلوم کنی *

در فصل یازدهم انجیل منسوب بمعی مینویسد که عیسی شروع بگفتار در حق یحیی کرد و میرساند سخن را بد آنجا که گفت . یحیی از پیغمبری نیز بزرگتر است زیرا که او همان است که در حق او نوشته شده است ❖ یعنی در کتاب ملاخیا ❖ که ❖ اینک من رسول خود را در پیش رو تو خواهم فرستاد تاراه را ترتیب کند ❖ حقا بشما میگویم که در میان زادگان از زنان بزرگتر از یحیی نمید گشته ظاهر نگردید اما در ملکوت آسمانها کوچکترین ایشان از او بزرگترند تا آنکه گوید اگر او را قبول کنید آن همان ایلیا است که خواهد آمد *

در نسخه عبرانی این کلماتی که عیسی از کتاب ملاخیا نقل کرده است و اثبات اخبار او را کرده است چنان است که ❖ اینک من رسول خود را میفرستم تاراه مرا است کند ❖

و در نزد بعضی ✽ ۶۲۱۶ ✽ سال معین گردیده و غیر اینها نیز اقوال در این باب بسیار است *

از مشاهیر مورخین انگلیس ✽ چمبرس ✽ نام در تاریخ مختصر عمومی که آنرا در این زمان یعنی در سنه ۱۲۸۵ احمد حلی افندی بترکی ترجمه کرده نوشته است . که چون بعضی از ملتها که توریه را از زبان عبرانی از زبانی بزبانی ترجمه کرده اند و در ترجمه های قدیمی آنها تاریخهای مختلف نوشته شده است علی هذا مدت خلقت آدم را تا زمان ولادت عیسی از روی این توریه که در دست است تعیین نمی توان کرد و اطلاعات درستی حاصل نمیتوان نمود *

و در بعضی از کتب تواریخ و غیره چنان نوشته اند که از خلقت آدم تا زمان طوفان نوح در نسخه عبرانی ✽ ۱۶۵۶ ✽ سال معین میشود *

در نسخه یونانیان ✽ ۲۲۶۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۱۳۰۷ ✽ سال است *

در تعیین ولادت ابراهیم علیه السلام که چند سال بعد از طوفان است اختلاف نسخه ها چنان است *

که در نسخه عبرانی ✽ ۲۹۲ ✽ سال است *

و در نسخه یونانی ✽ ۱۰۷۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۹۴۲ ✽ سال است *

والحاصل اگر بخواهیم از اینگونه اختلافها و دیگر دلائل وقوع تحریف را در کتب مزبوره یکان یکان پیاوریم کتاب بزرگی باید بنویسیم و مرد خردمند هوشیار را حاجتی بر تفصیل و تطویل ماینست *

در ماخذ جمع و تألیف کتب عهد قدیم گذشته از اینکه اختلافات بسیار در میان طوایف اهل کتاب و تاریخ نویسان هست ✽ جامع الملک ✽ نام که از علمای کاتولیک است در کتاب خود که در سنه ۱۸۴۲ ✽

واضح است بعد از آنکه عیسی میگوید در میان زارگان اژدان
برزگتر از یحیی کسی ظاهر نشد و خود از او تعجب میکرد و میخواستند
او را خدا و پسر خدا گویند تحریف ندهند چه کنند *

این است که در جاهای دیگر از انجیلها یحیی نسبت میدهند که در حق
عیسی گفت بعد از من خواهد آمد آنکسی که پیش از من آفریده شده
ولکن در اینکه جمله این سخنها را دستکاری کرده اند حرفی نیست *
اگر تعصب از میان برداشته شود معلوم است که این عبارت یحیی
در حق بشارت از پیغمبر آخر الزمان که نخستین مخلوق خداست وارد
شده است و نمیتوانند بعیسی تاویل کنند زیرا که بقول آنها عیسی
آفریده نشده است بل آفریننده است و اگر بشریت او را گویند آنهم
که قطع نظر از ملکوتی او جسمی بود از اغذیه و از عناصر چهارگانه
که طفل بود و باغذیه بزرگ شد و با اعتقاد مسیحیان مصلوب و مقتول
گردید و بقوت و تبعیت ملکوتی آن جسم پاک از قبر خواسته
و بزرگوار شد . که تفصیل این مطلب را در ضمن بشارات از انجیل
خواهیم آورد *

والحاصل از همین یقین فقره که جزئی تحریفی است از تحریفات آنها
حقیقت حال بر تو روشن خواهد شد *

ولی این نکته را هم داشته باش که عیسی از آمدن ایلیا خبر داد .
و چنان گفت که اگر ایمان بیاورید یحیی همان ایلیا است که خواهد آمد
و چون در ترجمه این کلام نیز یقینی حاصل نداریم اینقدر توانیم
در معنی آن بگفت که کارهای او از ایلیا است که خواهد آمد .
و اینگونه حلیات را در جای دیگر بیان خواهیم کرد *

چون آخر میزان دوم این نامه است بسخن از ❖ ایلیا ❖
در خاتمه کلام مشام ادراک برادران روحانی را عطردان کنیم *
❖ لیکن خاتمه مسکافی ذلک فلیتافس المتافسون ❖

در میزان چهارم از انجیل یوحنا نیز استنباط خواهیم کرد که در زمان
عیسی علیه السلام بنی اسرئیل منتظر بر سه کس بودند که عیسی بودی

✽ هورن ✽ مذکور در اینجا می‌نویسد که در نسخه قدیمه کاهی تحریف اتفاق افتاده است

هوشیار باش و بفهم که علت این تحریف چیست که چون در توریة اخبار یحیی وارد بود و مسیح تصدیق یحیی را کرد و او را تمجید نمود بطوری که اگر لفظ را تاویل نکنیم رتبت یحیی از مسیح بالاتر خواهد بود زیرا که گفت در میان زاد کان از زنان از او بزرگتر کسی ظاهر نشد و عیسی نیز در جزو زاد کانست و از آن طرف میخواهند عیسی را بخدای منسوب دارند . این است که عبارت توریة را محرفا بعیسی نسبت میدهند و چنان میفهمانند که یحیی بان جلالت شان برای راست کردن راه عیسی که خدا است آمده و بعثت او که مقامش از پیغمبری بالاتر است تمهید مقدمه عیسی است . اگر چه این مطلب را اگر تغییر نمی دادند و می نوشتند که یحیی گفت عیسی از من بزرگتر است و پیغمبر صاحب عزم است هیچ عیبی نداشت لکن سخن در وضع تحریف و در علل و اسباب آن است *

عبارت مذکوره را که در کتاب ملاخیا است و در انجیل متی از قول عیسی با استشهاد آورد در بعضی از نسخه های قدیمه عبرانیة بخوی است که گفته شد یعنی لفظ ✽ در پیش و تو ✽ نیست و در ترجمه دیگر از توریة و کتب عهد عتیق و جدید که از جانب جمعیت انگلیزی در سنه ✽ ۱۸۲۷ ✽ در پاریس بتزی طبع شده همان عبارت را در اول باب ✽ ۳ ✽ ملاخیا که در صفحه ✽ ۹۸۳ ✽ است چنین آورده است *

✽ اینک من رسول خود را خواهم فرستاد و در حضور من راه را راست کند ✽ این ترجمه نیز بخالف با عبارت آن انجیل است که با کتاب مذکور در یکجا ترجمه و طبع کرده اند *

پس تفاوت آشکار متی با کتاب مذکور حال انجیل را بر ما بیان تواند کرد که چگونه تحریف میدهند و عبارت مغایر با اصل آن را بعیسی منسوب میدارند *

طوایف یهود و نصاری و در میان افراد علما و مفسرین در خصوص توریة یعنی تمامی کتب عهد عتیق در حق انجیل چه قدرها اختلافات هست و میداند که کلا او بعضاً از آنها راجعی از خود اهل کتاب غیر معتبر دانسته اند و کتابها نوشته اند . و مع هذا مینویسد که توریة و انجیل هرگز تغیر نیافته است و سهل است اگر کسی بگوید اخبار عیسی را یهودان از توریة برداشته اند غلط گفته است *

عجب است از مؤلف مذکور که در صفحه ۴۵ * کتابش بعد از ذکر آنگونه سخنانی که خود را عقیدت منصفانه بر غیر آنها تواند بود استدلال میکند بر عدم تحریف توریة باینکه * دیگر آنکه خدا یهودان ناکیداً امر و حکم فرموده بود که هیچ چیزی بکتب خود شان اضافه و کم نمایند چنانکه در آیه سی و دوم از فصل دوازدهم کتاب موسی منظور است پس بموجب این حکم یهودان بمرتبه متوجه نگاه داشت کتب عهد عتیق شده اند که تمامی کلمات و حروفات هریک از کتب عهد عتیق را شمرده حفظ کرده اند که مبادیک کلمه و حرفی افراط و تفریط گردد *

گاش که مؤلف حاضر بودی و این سخن را بمشافهت بمیان آوردی و من بیکان یکان اختلافات و زیادتها و نقصانهای نسخهای کتب عهد عتیق را برای اومی شمردم . و سخن خود را که در حق مغالطه او کتم بروی مبرهن میداشتم . چنانکه نمونه آن را آنغایاری خدای در خصوص تاریخ و غیره آوردم . و آنهمه نفا و تنها برای اثبات مطلب یقیناً کافی است *

از خدای در خواست می کنم که مرا و جمله حق جویان را از صفات بی انصافی و حق شناسی نکاهداری فرماید بمیدانم تا کید خدا در محافظت کلمات توریة بیشتر بود و یادر ایمان آوردن بمسیح که موسی بانها وعده و بشارت او را داد . و عجب است که آن گروه توریة را حرف بحرف و کلمه بکلمه حفظ کردند و مخالفات امر خدا و کلیم را ننمودند . ولی مانند عیسی کلمه الله

و ایلیا و یسعی عظیم الشان که معلوم و معهود در میان خودشان بوده است و از این عبارت که عیسی گفت ✽ یحیی همان ایلیا است که خواهد آمدنا کر بفهمید ✽ معلوم است که اوفی الحقیقه ایلیا نبود اگر چه من حیث المظهریة ایلیا بود . چنانکه در مثالهای توحید آوردیم و از دلائل دیگر نیز مبرهن است که ایلیا بی بوده است که عیسی بشارت بر او میداد و بنی اسرائیل منتظر او بودند *

در انجیل آورده اند که عیسی علیه السلام را وقتی که بدار کشیدند بقدر سه ساعت روی زمین تاریک شد و در آخرین هنگام عیسی با واز بلندند آ کرد که ✽ ایلا ایلا لما صبحتانی ✽ که این سخن بزبان عبرانی است و در متی چنین ترجمه کرد که ✽ اللهم اللهم چرا مرا ترک نمودی ✽ کسانی که در آنجا ایستاده بودند چون این سخن را شنیدند بعضی گفتند این ایلیا را ندا میکند . تا آنکه میگوید دیگران گفتند باشد تا به بنیم آیا ایلیا برای استخلاص اومی آید . و عیسی باری کردند کرده روح را تسلیم نمود *

از این سخن بنی اسرائیل نیز پیدا است که ایلای علی الشان در میان ایشان معروف بوده است که درماندگان را اغاثت میکردی و یاری میدودی و این همان ایلیا است که فرمود *

✽ کنت مع الانبیاء سرا و مع محمد جهر ✽

در این میزان بر صاحبان بصیرت و ادراک رجحان اختیار کردن دینی از میان ادیان ثلثه و کتب سه گانه و چگونگی حال کاتبهائی که مأخذ مذاهب مختلفه یهودان و عیسویان است فی الجمله آشکار گردید و تمام بیان در طی سه میزان دیگر گفته آید *

اگر مضافاته به بنیم مؤلف میزان پر و تناسلی سخنان خود را بمغالطات آورد و من بالطبع از سخن گفتن با مرد غیر منصف سخت رنجانم که هیچ چیزی در طبع انسانی چنان مؤثر نتواند بود که بداند کمی حقیقت مطالب را میداند و مع ذلک در هنگام تجاسمه میخواهد بغلط اندازی سخن بگوید . فرضا میداند که در میان

ناعطقه را انکار آوردند و ثمره از امر الهی جستند *
 راستی بحسب دلیلی برای علم تعریف توریته و مانند آن پیدا کرده اند
 که چون خدا به یهودیها امر ~~کرمه~~ کرده بود که دقت و مراقبت
 در حفظ و عدم تغییر آن کتب کنند پس ممکن نیست که آنها مخالفت
 امر خدا را کرده باشند *

✽ والسلام علی اهل السلام ✽

﴿ آیت نخستین از سوره الشوری ﴾

وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ولولا كلمة سبقت من ربك
الى اجل مسمى لفضى بينهم وان الذين اورثوا الكتاب من بعدهم لفي شك
منه مريب * فلذلك فادع واستقم كما امرت ولا تتبع اھواھم
وقل آمنت بما انزل الله من كتاب وامرت لاعدل بینکم الله ربنا
وربکم لنا اعمالنا ولکم اعمالکم لاحجة بیننا و بینکم الله یجمع بیننا
والیه المصیر *

﴿ آیت دومین از سوره عنکبوت ﴾

ولا تجدوا اهل کتاب الا بالی هی احسن الا للذین ظلموا منهم
وقولوا آنا بالذی انزل الینا وانزل الیکم والھنا والھکم واحد ونحن لھ
مسلمون *

﴿ آیت سیمین از سوره مائده ﴾

الیوم احل لکم الطیبات وطعام الذین اتوا کتاب حل لکم
وطعامکم حل لھم *

حاصل وجه استدلال مر مؤلف را از آیات مزبوره بر مطلب خود
چنان است . کہ مقصود از اهل کتاب در قرآن مجید یهود
ونصاری است کتابھایی کہ بر آئھانازل کردید بشھادت قرآن مجیز
توریه وانجیل نیست کہ میفرماید ﴿ انزل التوریه والانجیل من قبل ھدی
للناس ﴾ پس معلوم است کہ همین توریه وانجیل کہ در نزد یهودان
وعیسویان است کلام خدا و وحی الھی است و تحریف و تغیر نیز در
آئھا واقع نشده است . و چون در این انجیل جملہ سخنان و معتقدات
ما موافق تفاسیر و تأویلات مامو جو د است لهذا انجیلیان در راد صواب
ھستند . و آنچه اسلامیان از روی بہتان و افتزاد بر محرف بودن
بالعیاذ باللہ در مجموعیت توریه یا انجیل سخن گفته اند باطل است
و دعوائی است کہ دلیلی بر آن ندارند *

سخنی است رنگین و استدلالی است شیرین . ہر کاہ عیسویان را نیز
بدینکونہ براھین پروتستو کرده اند در محکمہ عدالت الھیہ ھمہ حق

❖ بسمه مالک الملك والملکوت ❖

❖ میزان سیمین از میزان الموازین ❖

این میزان برای سنجیدن سخنان میزان پروتستانی است که در خصوص انکار تحریفات در کتب آسمانی آنها وعدم وقوع نسخ و تغییر احکام در شرایع انبیاء عظام علیهم السلام و مانند آن آورده اند *

* و این میزان نیز مشتمل برده معیار است *

❖ معیار نخستین ❖

سخنان مؤلف را در خصوص اثبات صحت توریة و انجیل موجود و مانند آنها وعدم وقوع تحریف و نسخ در آنها را در کتاب میزان الحق او از صفحه چهاردهم تا صفحه پنجاه و دوم توانیم دید و از متن عبارات او پایه سخنان او را توانیم فهمید *

در آنجا آیاتی چند از قرآن بر صحت توریة و انجیل آورد که هیچ صاحب ادراکی در مقام استدلال باخصمی خود را راضی نتواند کرد بر اینکه آنگونه دلیلی را که هرگز کواه بر مدعای او نیست در کتابی بیاورد که آن کتاب بدست هوشیارترین ملتها در امر دین خواهد رسید *

برای یادآوری برادران لفظ آیات قرآن مجید را ❖ که مؤلف در اثبات صحت کتب سماویة موجوده آورد و بعضی از آیات را نیز تماماً درج نکرد ❖ در اینجا ذکر کنیم و حکم دلالت آنها بر مطلب صاحب کتاب حواله با اهل ادراک و انصاف داریم *

خود را روایت کرد آنها نیز در حادثه آیتوکس تپاه شد . مکر مأخذ انجیلهای چهار گانه و یا بلاهایی را که مترجمین و اهل تأویل بسر آنها آور دند نمیدانید . مکر تحکیمات متعدده آفهار اندافستید *

مکر معنی وحی والهام الهی را در نیافتد . انجیل اگر بعیسی نازل شد عبرانی است و آنچه در آن انجیل است تعلیم است و بشارت که ﴿ انکلیون ﴾ را معنی چنان است و مقصود تعلیم جاهلان است و بشارت دادن بر نزدیکی زمان ظهور پیغمبریکه در توریة حاضر نیز اخبار او موجود است . این انجیل شما که همه حکایت عیسی علیه السلام و بعضی از اعمال و کارهای او است نازمانی که باعتقاد شما مصلوب گردید *

مکر نمیدانید که روایات صحیحه حواریان در انجیل مانند احادیث اسلامیان تواند بود نه کلام والهام خاص خدای . مکر نمیدانید که حواریان ملهم بودند ولی نه بالهام تأسیسی و آنچه از ایشان باتصال سند بدست ما رسیده است صحیح است لکن نه بعنوان انجیل نازل شده بر عیسی چنانکه این سخن در حق اصحاب و ایمان آورندگان بر پیغمبر مانیز جاریست . مکر نمیدانید که انجیل متی را او خود عبرانی نوشت و به بعضی از یهود که ایمان بعیسی آوردند داد و از آن انجیل اکنون خبری در میان نیست و صاحب ترجمه یونانی آن را تا کنون معلوم نکرده اند که کیست و حال او چیست ؟ *

مکر نمیدانید که این انجیلها را مأخذی صحیح در دست ندارید و چه قدر اختلافات در روایت اصل آنها و در تعیین ترجمان و اختلاف اهل ترجمه های آنها در میان فرقه ها و طوایف عیسویهاست * از احوال و اقوال فرقه های عیسویه و اختلافات آنها در خصوص حواریان و مؤلفان آنها و سخنان ایشان در وقوع تحریفات و ظهور اختلاف عبارات در توریة و انجیل که از سی هزار تا یکصد و پنجاه هزار اختلاف عبارت را در آنها و ترجمه های آنها اعتقاد کرده اند مکر آگاه نیستی ؟ *

بجانب ایشان خواهد بود . تاز و داست آیین پروتستانی را بپذیرند
که فردا در آن دیوان در محضر عیسی علیه السلام مورد بازخواست
نشوند و در میان ملتها رسوا نکر دهند . آفرین برادران شما
آفرین بر سخندانی شما و الحاصل کویا مؤلف را در مورد
سخنکوی اشتباه شده است *

میتوان گفت که دور نیست صاحب کتب عمدا سهوی کرده است
و عدم دلالت آیات قرآنی را بر مطب خود بخوبی میدانسته است لیکن
چون هدایت مسلمانان بپیکاره کراه بصراط مستقیم پروتستانی
امر بسیار لازمی است که داخل کله های پروتستانی
شوند و علی التدریج اسباب یکی بودن که در جهان فراهم آید این است
که استدلالی از قرآن باید آورد خواه دلالت حقیقیه بر مطلب
داشته باشد و خواه نداشته باشد . همیت قدر عوام آنها بشنوند
که قرآن نیز توریة و انجیل را تصدیق کرد بعد ازان اسباب کار برای
اتمام شرایط راهمائی فراهم تواند آمد *

ای مؤلف که نام تو را مقصود ندارم کتب مقدسه از خدا است
والهام خدا است و کلام خدا است چه مدخلیت و کدام مناسبت را بنویس
و انجیل محرف تو و انجیل معبر تو تواند داشت . اگر از قرآن
میخوانی چرا آیات تحریف رانمی بینی ؟ انزل التوریه و الانجیل من قبل
هدی للناس پیش از این توریة و انجیل برای هدایت مردم نازل
کرد بدلیکن کدامین انجیل و توریة است که بدانگونه نزول آن را
بتوانیم شناخت *

❖ اقو منون ببعض الکتاب و تکفرون ببعض ❖
انصاف از تو میخواهم که آیامر داگاه با دراکه تواند گفت که این توریة
و انجیل حاضر کلام خدا و وحی خدا است . اگر انصاف دهی
و از عیسی و خدای عیسی شرم آوری خواهی گفت فی *

مگر خود نمیدانی که بسمر نسخه های توریة چها آمد و در دست قشون
بخت نصر باعمال شد بعدا ازان عز را بعضی از آنها را و روایت نقل

بسیار هستند . و پس از آن دعوی کرد مطابقت همه آنها را با کتب
که الآن در دست دارند *

این يك سخن مؤلف را در خصوص کتب مقدسه بعیار بصیرت بعیار
آوردیم و دانستیم که سخنی است بغایت سقیم و مطلبی است در خارج
از محل نزاع *

❖ اولاً ❖ اینکه میگوید زبان یونانی اصل زبان انجیل است .
این سخن را بطلان محتاج برهان وینه نیست بعلت اینکه عیسی
علیه السلام را لغت عبرانی بود و انجیل آسمانی نیز بزبان او
و بنی اسرائیل که انجیل بر آنها مبعوث گردید خواهد بود . و انجیل
متی که او خود نوشت با اعتقاد بسیاری از عیسویان عبرانی بود .
و کاتبان لیکنها انجیلهای یونانی را غیر معتبر دانسته ترجمه صحیحیه را بزبان
لاتین گویند *

❖ ثانیاً ❖ اینکه مؤلف احوال سیصد ساله انجیلها را هیچ نکفت
و اصل نسخه ها را که متی و لوقا و مرقس و یوحنا نوشتند معلوم
نداشت که در کجا است و در کدام کلیسیا مانده اند . و دلیل و برهانی
در مطابق بودن آن انجیلهای قدیمه با نسخه های اصلیه نیاورد باینکه
خیلی لازمتر بود که این مطلب را ثابت کند تا آنکه قدیمی بودن آنها
بکار آید و نیز اثبات قدیمی بودن آنها نیز قرض دیگر او است *

❖ ثالثاً ❖ با وجود مسیحیان و دعوت کنندگان دروغ کوی
و تحریف کنندگان که بعد از عیسی بودند بطوریکه انجیل خود ناطق بر این
مطلب است آیا دیگر میتوان گفت که انجیلها در حالت اصلیه باقی ماندند
و حال آنکه اقل سیصد سال فاصله مابین عیسی و يك نسخه
بزبان یونانی است که میگویند در فلان کلیسیا موجود است و حقیقت
حال در آن نیز نامعلوم است *

❖ رابعاً ❖ مطابق بودن این انجیلها را مؤلف ادعا کرد حال آنکه
این دعوی خود برهان بر کذب و بطلان آنست . و چه وقت
و در کجا این انجیلهای کهنه را که نشان میدهد در محضر معتمدین

فرقه ایون را که در قرن اول میلاد عیسی انکار پولوس را کردند
مکر نشنیده که اورا نسبت بارتداد دادند و همان انجیل متی را معتبر
دانستند و از کتب عهد عتیق تنها توریة رامسل داشتند و همان متی را
نیز بغیر انجیلی که در دست شماست روایت کردند که گذشته از اختلافات
دیگر باب اول و دوم انجیل شما در نسخه آنها موجود نیست *

مکر از فرقه مارسبون که در نزد عیسویان از فرقه های مبتدعه معدود
شدند و آنها نیز جمله فرقه های دیگر را در باطل دانستند آگاه می
تداری که بجز انجیل لوقا و رساله از پولوس را که صحیح انباشتند
و جمله کتب عهد عتیق و جدید را انکار کرده محرف دانستند و مع هذا
انجیل لوقای آنها با انجیل لوقای شما مغایر است . مکر از تعداد انجیلها
که قریب بهشتاد انجیل علمای قدیمه عیسویه شمرده بودند و اکثر آنها
اکنون متروک است آگاه نیستی *

والحاصل اگر میخواهیم اختلاف اقوال فرقه های کونا کونا را که همه
مدعی عیسوی بودن هستند علی التفصیل در این نامه بیاوریم سخن
بدرازی کشد . و هر کس طالب باشد بنحو آسان اطلاع وافی از جمله
فساد و تباهی در حال کتب و رسائل موجوده در دست یهود
و نصاری حاصل تواند کرد . و ما را در بیان زمینه مطلب برای هوشمندان
خدا شناس همیشه درها در ایستقام کفایت تواند داشت *

❖ معیار دوم ❖

میزان پروتستانی در صفحه چهارم نوشت که به نسخه های کتب
مقدسه که از ایام قدیمه مانده اند رجوع کنیم و چند نسخه از آنها را
تعداد کرد و گفت که نسخه های مزبوره بزبان یونانی که اصل زبان
انجیل است در کاغذ پوستین در چهار صد و پنجاه سال و چهار صد
سال و سیصد سال بعد از عیسی نوشته شده در روما و انکلترة
و پترسبورغ موجود است و غیر از آنها آنچنان نسخه ها در دست مسیحیان

وهر دو دختر لوط از پدر خودشان بارور شدند بزرگی پسری آورد و نام او را مواب گذاشت و پدر موایان اکنون او است . كوچكى
نیز پسری زایید نام آنرا بن عی گذاشت کنون پدر عمایان
او است انتهى *

در سفر صموئیل ثانی از توریة است كه سفر ملوك ثانی نیز نامیده
میشود و خلاصه از فصل یازدهم سفر مذکور مینویسم *
داود علیه السلام را از پشت بام چشم يك زن بسیار خوش صورتی
افتاد و فرستاد و از او جویاشد گفتند زن او ریاست كس فرستاد
و او را آورد و با او خوابید و زن بارور شد و شوهر او را خواسته .
تا آنكه ميكويد نامه نوشته بدست او ریاداد و بنزد بواب فرستاد
و در آن نامه نوشته بود او را را هتكام جنگ بسیار شدید پیش
بینداز تا آنكه كشته شود و چنان كرد و او را در جنگ كشته شد *
در سفر ملوك ثالث كه ملوك اول نیز نامیده میشود نیز در فصل
یازدهم است كه هم بطور خلاصه در اینجا یساوریم كه سخن
پرد را ز نكشد *

سلیمان علیه السلام غیر از دختر فرعون زنهای چند را دوست داشت .
از موایان و عمویان و اودمیان و صیدونیان و حیثیان . از کسانی كه خدای
بینی اسرائیل گفته بود كه با آنها از دواج نكنید زیرا كه دلهای شما را
مایل بخدایان خودشان كند . سلیمان بعلت محبت با آنها كه هزار زن
از خاصه و متعه و كنیز از آنها داشت در حالت پیری دل او را مایل
بخدایان یكانه كردند و دل او كه با خدا پاك نبود . برخلاف دل
پدرش داود شد و پیرو خدایان صید و نیان گردید *
بعد از این سخنان تالایق بسیار در حق سلیمان علیه السلام آورده است
كه شرح آنها را زاید میدانم كه بالاخره تصریح بارتداد آنجناب
كرده است *

به بیشید حال توریتی را كه ميكويند كلام الهی است و وحی و الهام
خدا است . از كجای توریة یساورم كه بوی الهامی را بی شائبه

از اهل ملل مختلفه مقابله کردند و دانستند که هیچ اختلافی در میان خود آنها و آنها را با این انجیلها که بلغتها و السنه مختلفه ترجمه کرده اند پیدا نیست . باینکه همین انجیلهای حاضره نیز چه قدرها اختلاف با همدیگر دارند پس شك نیست که هیچ خرد مندی این سخن را نتواند پذیرفت *

در نزد مردم هوشیار حال توریه و انجیل واضح و آشکار است و اگر بخواهیم تحریفات و اختلافات غیر محدوده آنها را بیکان یکان بشماریم گذشته از اینکه اصل و مأخذ آن کتب معلوم نیست . و متن عبارات آنها دلیل بر معمول و غیر معتبر بودن آنها است کتاب بسیار بزرگی جدا گانه باید بنویسیم *

اکنون قدری از حال توریه و سخنان نالایق او را که نسبت بانبیا آورده و خود ساختگی خود را آشکار کرد در اینجا برای نمونه بیاوریم . اگر چه بیانات گذشته در اثبات مطلب قویا کافی است . و در این باب معیاری جدا گانه بخوانیم *

❖ معیار سیم ❖

❖ در فصل نوزدهم سفر تکوین مخلوقات از توریه است ❖
دختر بزرگ یعنی دختر لوط علیه السلام . بدختر کوچک گفت پدر ما میرشده است و در شهر نیز مردی نیست که بعاتد همه جای ما ما جمع شود بیا پدر خود را شراب بنوشانیم و با او بخوابیم و از او اولاد بیاوریم . آنشب را شراب بوی نوشانیدند و دختر بزرگ نزد او رفته با او خوابید و او نفهمید چه کرد و ندانسته با دختر خوابید . فردای آنروز دختر بزرگ بگو چك گفت اینك من شب دوشین با پدرم خوابیدم امشب را نیز شراب بوی نوشانیم و تو با وی بخواب و از پدرمان اولاد بیاوریم . آنشب را نیز شراب به پدرشان نوشانیدند و دختر کوچک برخاسته با او خوابید او هم نفهمید که خوابید و ندانست چه کرد ؟

بودند که بگویند ای محمد چرا بدروغ و افترا نسبت تحریف را بکتب مقدسه میدهی و چرا هتخان متناقض میگوی با آنکه خود در قرآن کفتی *

❖ فنجعل لعنة الله على الكاذبين ❖

چه آسانتر از این بودی که این سخن را بگویند و مانند نصاری نجران نشوند که در مقام محاصره و مباحله بودند و پس از آنکه ایمان آوردن را عا دانستند ذلت و خواری جزیه و فدا را بر خود گرفتند *

اگر کویم از ترس شمشیر اسلام نتوانستند بمواجهه و آشکارا این سخن را بگویند ❖ با آنکه آن مقام جای شمشیر و مقاتله نبود بل هنگام مجادله با سخن و نفرین و مباحله بود و هنوز اسلام را قهر و غلبه باند رجه نبود کفار شمشیرها کشیده اطراف پیغمبر را گرفته و هر گونه اعتراض را با تحضرت میکردند ❖ پس چرا در خفا و پنهانی این سخنان خود را بزبانها نینداختند و فریاد نکردند که دروغ پیغمبر در اطراف جهان منتشر و شایع شود و شکی در این نیست که اگر سخنی از اینقبواه میان میاور دند مشهور و معروف میشد و همه کسی شنیدند و همچنانکه بسیاری از محاورات و مجادلات علما و بزرگان نصاری و یهود و سایر ملل و ادیان با پیغمبر و جانشینان آنحضرت در کتب تواریخ ثبت و ضبط گردید *

حتی در دولفظی از قرآن اعتراض آوردند که لفظ استهزاء و بکار می و فصیح نیست و آنحضرت شهادت پیرمردی از عرب که او را بمجلس خواستند و مکررا او را امر بقعود و قیام فرمودند آن شیخ گفت استهزائی وانا شیخ بکار و پس اعتراض کشید کان شرمسار شدند و این سخن در جهان منتشر گردید *

مکر آیاتی را که تودرتصدیق کاتبها از قرآن آوردی نمی شنیدند و نمی فهمیدند که میفرماید اعراض از حق نکردند و اختلاف و تفرقه از راه خدای نجستند مکر بعد از آنکه دانستند راه خدای را ❖ و حمد و ابها و استیغثتها انفسهم ❖ و فرمود دیگر حجتی میان ما و شما باقی نماند

تغییر بتوانی از آن استشمام کنی *

از ضیافت‌های خدا خبرندارید که در چند جا خدا مهمان‌ها میکند
 زندانبانی آید صعود و نزول منباید و بچشم ایشان مرئی میشود
 پیغمبرهای خود را فریب میدهد لعیاذالله تعالی من هذه الالهامات *

افسوس بر چنان میزان الحقی باد که با همه این احوال میگوید يك كلمه و يك
 حرف در توریة و انجیل تغییر و تبدیل و زیادت و نقصان واقع نشد .
 و دلیل محکمی که در این مقام دارد این است که خدا به بنی اسرائیل
 وعیسی در انجیل بتأکید تمام امر کرد که آن کتابها را حفظ و نگاه داری
 کنند و زیاد و کم ننمایند . حال آنکه همان امر خدا و مسح بآنها
 دلیل بر وقوع تغییرات در کتب است *

بر همان دیگر نیز از قرآن آورد که خدا توریة و انجیل را نازل
 کرده است . پس از اینقرار بنده کتابی تألیف کنم و نام آنرا انجیل و یا توریة
 بگذارم و بگویم خدا این کتاب را در قرآن خبر داد زیرا که نام آن انجیل است *

و الحاصل اگر بچشم انصاف و دل بی آرایش بستم بنگری حقیقت
 حال را خواهی دید . و تصدیق مرا خواهی کرد . و اگر
 انصاف نکنی وستم بر خود پیآوری حرجی بر من نیست و جرمی
 بر من نخواهد بود *

آنکه شهادت قرآن را در حق توریة و انجیل خواندی البته آیات
 تحریف را نیز خوانده و دانسته . از تو انصاف میخواهم که آیا این
 قرآن در بدو اسلام این سخنان را در ملاء یهود و نصاری و بمواجهت
 از علما و بزرگان آنها بطور طعن و تعرض نیاورد . و آیا آنها اهل
 لسان نبودند ❖ اولاً ❖ از قرآن نمی شنیدند که بدروع کویان لغت
 میکند و خود بدروع نسبت تحریف و تغییر را به یهود و نصاری
 میدهد ❖ ثانیاً ❖ این دو سخن متناقض را از او نمی دیدند که در یکی
 تصدیق کتب مقدسه موجود را میکند و در جای دیگر آنها را
 محرف می شمارد آیا بزرگان یهود و نصاری با همه کبر و نفوذی که در نهاد
 اعراب بود و از بی بهانه برای الزام قرآن و صاحب آن نیز بودند گفت

کافی تواند بود و از اینگونه استعمالات در نزد اهل هرلسانی شایع است *
عیسی را آیین حقیقی بجز از یکی نبود و اینهمه فرقه های کونا کون
که هر کدامی تنها خود را عیسوی حقیقی و دیگران را درگمراهی دانند
بجمله یکی خودشان را عیسوی نامند *

پروتستان دیروزی بجز خود در دنیا عیسوی حقیقی نمیشناسد .
کاتولیک پروتستان را اهل بدعت می شمارد . ارمی لاتین را بد
میداند . یعقوبی ملکاوای را غیر معتقد می انگارد . نستوری
رومی را مردودی پندارد . ومع ذلك در اصطلاح از جمله آنها
تعبیر عیسوی آورند . با آنکه اگر عیسی را خبری از آنها باشد
تنها از یک فرقه خواهد بود . که هرگاه بچشم خدایی بنکریم
آنها در خارج از فرقه های مذکوره است . و اگر قدری از روی
تحقیق بنکریم بجز اسلامیان عیسوی حقیقی را پیدا نتوانیم کرد *

❖ معیار چهارم ❖

میزان الحق پروتستانی در تشخیص الهام حقیقی شرایطی آورده
در ذیل آن بطلان کتبهای بت پرستان را متفرع بر شرایط مذکوره
میدارد و زاید نیست که عبارات او را در اینجا بیاوریم *

❖ در صفحه یازدهم از میزان الحق مزبور است ❖

پس در این صورت اگر کسی کتب مذاهب بت پرستان را بنا بر شروط
مذکوره ملاحظه نموده تشخیص دهد او را بخوبی معلوم خواهد شد
شد که امکان ندارد که اطوار عبادت ایشان و کلام کتب آنها
از الهام حقیقی صادر گشته باشد . که تقاضای روح آدمی را
که یافتن حقیقت و بی تقصیری و بایستی و خوش حالی حقیقی است
هرگز رفع نمیتواند کرد . بلکه در خصوص ذات و صفات خدا
و اراده او تعالی که در خصوص انسان است از آنها کانهایی نالایق
و ناقص صادر میشود . بر تبه که آدمی را به بت پرستی دلال

وحجت بر شما تمام شد و حق از باطل تیز یافت بطلان شما وانکار
و عناد شما آشکارا گردید . حال حکم ما و شما با خدا است و او بهترین
حکم کشد کائنات . یعنی در روز جزا اقامت حجت و ایفای رسم
دعوت خود را در آنحضرت پیمان کنیم و عناد و لجاج شما را هویدا
نمایم و خدای حکم کند *

و هو خیر الفاصلین *

باوصف اینهمه تعرضات در اتمام حج و اظهار ینات و نسبت تعدد
وانکار بر آنها بعد از علم و آگاهی از حقیقت پیغمبر . عجب است
که هیچ نگفتند و با آنهمه نخوت و غرور بر روی زر کواری خودشان
نیاوردند که با محمدی مابعد از علم بر حقیقت دین تو و ظهور حج
و ینات از تو انکار و عناد کردیم . چرا بر ما چنان نسبت ناشایست را
میدهی . و بجهت این سکوت عار جزیه و مذلت مقهوریت را
بر خود گرفتند *

اکنون اگر تو نیز عناد جاهلیت را که در آن زمان شایع بوده است
و در این زمان لباس دیگر پوشیده است از خود دور کنی . خواهی
دانست که این انجیل و توریة کلام خدا و وحی الهی نتواند بود .
اهل زمان حضرت ختمی مآب علیه الصلوٰة والسلام که اهل لسان
بودند و بی مأخذ بودن کتبها و وقوع هر گونه تباهی و تحریف را
در آنها و بشارات ظهور آنحضرت را که بواسطه اوصیای حق
عیسی با آنها رسیده بود بجهت نزدیکی زمان آنها بعیسی بسیار
خوب میدانستند و مجال بر رد آنگونه اعتراضات قرآنی پیدا نکردند
و همان سکوت ایشان از اعتراض و نحو استن برهان از او محکم دلیلی است
بر آگاهی آنها از حقیقت کار و حقیقت طرف مقابل *

بالجمله قرآن شهادت بر صحت این انجیل و توریة نیساوردها است
که محرف بودن آنها را بجهات چند آشکارا داشت *

اما اینکه قرآن و قرآنیان نصاری و یهود را اهل کتاب گفتند واضح است
که این نسبت از راه توسع در کلام است که در اضافت ادناما مستحب

در خارج از محل نزاع است زیرا که کلام خدا را از روی تحقیق مخاطبان حقیقی بآن کلام میدانند و بس و بر من و شما از آن نور قدیم و سر عظیم که مخاطبات حبیب با محبوب است بجز پرتوی نخواهد رسید * کیفیت وقوع و عدم وقوع تحریف را در توریة و انجیل بقدر کفایت اکنون دانستی . و مزید آگاهی از آن را نیز در طی بیانات ﴿ میزان الموازین ﴾ پیدا خواهی داشت . پس عنان بکت قلم را بیدان بیان در وقوع نسخ در کتب معطوف داریم و سخنان میزان الحق را بعیار تحقیق بیاوریم *

این بیان را در طی معیار های آینده نیک بنکر و کوش ادراک خود را باز کن *

﴿ معیار پنجم ﴾

در فضل دوم کتاب میزان الحق از باب دوم در اثبات عدم وقوع نسخ در کتب آسمانی کوششها میکند و دقائق سخن را از عالم ادراک خود میاورد که مرد بصیر تمند هو شیار در تباهی آن سخنان محتاج به برهائی از خارج نتواند بود *

عجب این است که از قول اسلامیان در آغاز سخن منسوخ کردن زبور توریة را آورد . معلوم است که خیلی آگاه از عقاید اهل توحید بوده است و معنی نسخ را نیز بخوبی فهمیده بوده است . راستی حیف است بیانات اهل توحید در مقابل اینگونه سخنان آورده شود ولی چه چاره که من مکلف هستم و مأمور . و المأمور معذور * ای برادر نخست بدان که کتاب کتاب را نسخ نمی کند و باطل نمی سازد بل مقصود از نسخ شریعتی بشریعت دیگر این است که احکام شریعت سابقه که در حق قومی مقرر یوه بعثت اخسلاف و تغییر موضوعات برداشته شده احکامی دیگر باقتضای موضوع لاحق گذاشته میشود . و آنهم چنان نیست که شریعت نخستین بکلی

مینکنند *

در اینجا سخنی بمرآن الحق بگوئیم که این اعتراضات بر بت پرستان و کتابهای آنها که آوردی بر تو و آیین و کتاب تو نیز وارد تواند شد . مگر انجیل شما تقاضای روح انسانی را که یافتن حقیقت الهیه و بی تقصیری حقیقی و پای ظاهری و باطنی است رفع تواند کرد . مگر در خصوص ذات و صفات خدا و اراده و امری که خدا را در تکمیل انسان است از آن گانهای نالایق و ناقص صادر نمی شود . بمرتب که آدمی را به شرك و تعدد خدای واحد من جمیع الجهات و عروض اعراض بر او و مانند این عقائد فاسده دلالت میکند ؟ *

❖ مگر شنیدی که نباید تکلم بسخنی کنی ؟

❖ که همان سخن بعینه بر خود شما بر گردد *

مؤلف مذکور سخنان خود را میسراند بد آنجایی که میگوید شخص طالب حقیقت ❖ امامی دانیم کدام حقیقت را مقصود دارد ؟ باید تفحص کند که آیا قرآن کلام الهی است و یا انجیل یا آنکه هر دو کلام خدا است و چون بسیاری از مطالب قرآن و انجیل موافق با همدیگر نیستند پس هر دو کلام الهی نتواند بود و تنهایی از این دو کتاب را باید کلام خدا دانیم و بس *

پس از این مقدمات شروع بر اثبات صحت انجیل و توریة و عدم وقوع تحریف و منسوخ نشدن آنها کرده و در نظر خویش از عهدہ این امر ممسح الاثبات برآمده بنیان آیین پر و تستانی را از همچنان انجیلی که از حال اوفی الجمله آگاهی جستی استوار میکند *

❖ تنبیه ❖ با وجود بیانات گذشته در خصوص توریة و انجیل و بر مقتضای اذعان او که یا انجیل باید کلام خدا باشد و یا قرآن و آشکار شدن حال انجیل که هرگز کلام خدا نتواند بود ما را باقی نخواهد بود مگر قبول کردن قرآن و اقرار بر اینکه اکنون بجز از قرآن کلام حقیقی الهی در دست نیست و اگر بعضی از آیات او را من و شما نفهمیم

خون حیض غذا میخورد و پس از تولد شیر میخورد و چون بزرگ شد خطاب ❖ اهل لکم الطیبات ❖ باو میرسد *

این جهان که انسان کبیر است در طبق انسان صغیر که افراد بشر است پنج مرتبه راطی کرد چنانکه مولود صغیر را نامقام جان گرفتن در شکم مادر پنج گونه تغییر کلی است که اهل حکمت این معنی را دانند . نخست ❖ نطفه است ❖ دوم ❖ علقه ❖ سیم ❖ مضغه ❖ چهارم ❖ عظام ❖ پنجم ❖ اکسء لحم ❖ که مقام ولوج روح است این است که زمان موسی علیه السلام یعنی اهل آن زمان بسیار مشابَهت بغضامیت داشتند و سخت دیر فهم و لجوج بودند *

تا زمان ولادت مولود رسید یعنی عبد خدای صانع تولد یافت و توسط عبد حقیقی آلهی ❖ که پدر جسمانی او نیز ❖ عبد الله ❖ بود و مادر او ایمان بتوحید و اسماء و صفات الهیه آورده از جمله مساوی و معایب ❖ آمده ❖ بود شریعت ششمین که ناسخ شرایع نجسه متقدمه است مقرر آمد و کاملترین شریعتها شد بعلم اینکه در طبق مولود نام الخلقه بود *

❖ ثم انشأه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقین ❖

چون آن مولود را تغییر کلی نخواهد بود و هر چه بزرگتر شود همان انسان است این است که شریعت ششمین تغییر نخواهد یافت ❖ حلال محمد حلال الی یوم القیمة و حرامه حرام الی یوم القیمة ❖ *

میدانم این سخنان را بکدام کوش میشتوی و بکدام دل میفهمی اگر کوش شنوا و دل آگاه را همراه داری خوشا بحال تو و اگر خدای نخواسته با کوش معاند و دل بغضناک هستی پس برای اصلاح خویش طیبی حاذق از توفیق الهی بخواه *

اکنون را از این مطلب بگذریم و نسخ شرایع را بفهمیم . پس مقصود از نسخ بطلان کتب صحیحه سماویه نیست . و تغییر بیانات در خصوص اسماء و صفات و مطالب توحید جاری نتواند بود .

برداشته شود بل جزئی تغییر را نیز نسخ توانیم گفت *
اگر بخواهی اقتصاد اسلامیان را در خصوص شریعت و نسخ
از آدم تا خاتم بدانی برای تو با مختصار بیاورم . و اگر دو ناتی مناسبی
پیدا کردم سر و حکمت اختلاف شرایع و عدد معین آنها را نیز برای
تو توانم آورد *

در میزان نخستین ازین نامه دانستی که خدا را احکامی برای معلوم داشتن
مطیع و معاصی و برای نظم نوع بشر و برای تعیین خدمت جسم
و جسمانیان و برای سایر حکمتها و مصالح دیگر در هر زمانی
لازم است *

در روزیکه پدر ما آفریده شد شریعت و ناموسی از جانب خدای
برای او و اولاد او مقرر گردید و صحف آسمانی که صحف آدمش کویم
بر آنجانب نازل آمد *

تا زمان نوح صاحب السفینه شریعت آدم بود و بعد از بعثت آنحضرت
شریعت تجدید شد و وحی تأسیسی بر او نازل گردید . و آن تجدید
و تأسیس نیز بموجب صحف آسمانی بود که صحف نوح نامیده میشود *
تا زمان ابراهیم علیه و علی آباء السلام شریعت نوح معمول بود
و بشریعت ابراهیم شریعت نوح تغییر یافت یعنی نسخ شد و بر آن
حضرت نیز صحف سماویه نازل گردید *

شریعت ابراهیمی پس از بعثت موسی علیه السلام تغییر پذیرفت و این
شریعت چهارمین شد *

شریعت موسی بعد از بعثت عیسی علیه السلام صورت نسخ گرفت
و تغییر در احکام سابقه ظاهر گردید . و مولود شریعتی که در زمان
ابوالبشر علیه السلام بمنزلۀ نطفه از جنین بود جان گرفت و روح بر آن
جنین داخل شد . مرد تولد مولود را لا و حالا داد و کتاب او ﴿ انکلیون ﴾
بمعنی تعلیم و بشارت بود . این است که مسیح روح ملقب گشت *
و چون در ازمنه پنجگانه موضوعات تغییر یافت احکام آلهیه تغییر پذیرفت
بعثت اینکه احکام تابع بر موضوعات است جنین در شکر مادر از فاضل

اگر بصیرت و انصاف آوریم از این کلام وضوحا توانیم دانست که عیسی علیه السلام اقرار به تبعیت کلیم خدا کرد و او را و شریعت او را بنیان قرارداد . و بنابراین انجیل هرگاه از خدایی آنجناب بگذریم در مرتبه نبوت از این سخن پست میگردد که مقام کله با کلیم فرقی خواهد داشت و صاحب بنیان عظیمتر از صاحب فروعات خواهد بود مانند این است که توخانه محکم الاساسی را بسازی و بدست رسام و نقاش یا نجار و مانند آنها بدهی که در آن رسمها و زینتها و در و پنجره و مبل و پرده و امثال آنها ترتیب دهند *

ولی از سخن آن سخن الهی استنباط کردیم که اونیز مانند موسی پیغمبری است مبعوث شده و کار او محکم کردن شریعت الهیه است همچنانکه خود فرمود من مبعوث نشده ام مگر بر کشتن کان خانه اسرائیل *

و الحاصل صاحب کتاب در مطابق بودن انجیل با توریة و محکم کردن عیسی شریعت موسی را سخنانی چند برای نمونه آورده است که در اینجا بطور خلاصه ذکر خواهیم کرد و از همان سخنان او بطلان مدعای او را آشکار خواهیم داشت *

میکوید در توریة نهی از قتل شده است و انجیل گفت که بد کوی در حق برادر دینی مانند قتل است . در کتب عهد عتیق از زنا کردن نهی نمودند و انجیل از نگاه کردن بشهوت ممنوع داشت تا آنکه بحکم طلاق میرسد و میگوید که توریة طلاق دادن را تجویز کرد لکن مسیح بجهت توضیح معنی عظیم نکاح این اذن را برداشت و منحصر بحال وقوع زنا از زن یا شوهر نمود *

اینجا آغاز اعتراف خود صاحب کتاب بوقوع نسخ در توریة است اگرچه انجیل و عیسی از این حکم خبری ندارند و اگر گفته اند بمعنی مکروهیت طلاق در نزد خدای گفته اند نه از روی حرمت و مطلق ممنوعیت چنانکه پیغمبر ماحلیه السلام فرمودند *

❖ ابعض الاشياء عندی الطلاق ❖

و همچنین آنچه مسلمی عقول سلیمه است از امر بحسن اخلاق
و نیکویی آداب و خوبی معاشرت با انبای جنس و رعایت حقوق
و ترك حقوق . و همچنین کلیات احکام که در صحف ابراهیم و توریة
و انجیل نیز مصرح است هرگز تغییر نخواهد یافت . مانند ممنوع
بودن یمین کاذب و زنا و لواط و قتل نفس بغیر قصاص و سرقت
و شهادت زور و خیانت بر عرض و مال همسایگان و تزویج زن پدر
و تزویج مادر و دختر مادر و تزویج دختر و تزویج خواهر و تزویج خاله
و عده وجع بین الاختین و مانند آنها . بخنانکه در شریعت مقدسه
اسلام نیز مقرر است و همچنین است امر ختنه و طلاق و تعدد ازواج
و مطلق نماز و روزه و غسل که بعضی از اینها را عیسویان بی امر خدای
تغییر دادند و مع ذلك گفتند شریعت بدوام آسمان و زمین باقی
خواهد بود و نسخ هم واقع نشده است *
بالجمله کلیات شریعت را تغیر حادث نخواهد بود نهایت
امر این است که بیانات الهیه بر حسب مقامات اهل هر زمانی
باقضای افهام و مدارك آنها اختلاف حاصل کند *
❖ سخنها چون بوفق منزل افتاد ❖ در افهام خلائق مشکل افتاد ❖
به بینیم میزان پر و تستانی چه میگوید و وقوع نسخ را از توریة بسبب
آمدن عیسی چگونه برمی دارد . اگر معنی نسخی را که اسلامیان
میگویند خواسته است انکار کنند زهی اشتباه است . و در صورتیکه
هیچ اثری را از شریعت موسی در عیسویان باقی نگذاشته اند و همه را
تغیر داده اند و نسخ بمعنی تغیر در احکام است دیگر این دعوی
اصلا جایز خواهد بود و برهانی در رد آن لازم نیاید *
عجب داریم که میگوید خلاف و اختلاف در مضامین و احکام
وارد در کتب مقدسه واقع نیست بلکه انجیل کتفهای توریة را
محکم میکند زیرا که اصل بنیان توریة است و عیسی گفت من برای ابطال
شریعت موسی نیامده ام بل برای محکم کردن آن آمدم *
نخست از این سخن عیسی چیزی بفهمیم و علی العمیا ننگذریم .

نفل کرد که آسمان وزمین زایل میشوند و حکم خدا زایل نمیکردد .
و غافل شده است از اینکه هیچ صاحب دینی اعمال ظاهریه را ترک
نکرده است . و گذشته از اینها آیات ارمیا را درست نتوانده است
که پیش از این آیات عنوان سخن از نقص عهد الهی بوده است و مقصود
خدا از این کلمات بآن قرینه روشن گردد . که فرمود زمانی
خواهد آمد که شریعت را در دل ایشان محکم کنم و عهد مرا انشکنند
و همچنانکه بارکان عمل نمایند از صمیم قوای نیز اعتقاد آورند *
بعد از ذکر آیات ارمیا بآیت ششم از فصل چهارم و دوم کتاب اشعیا
استشهاد جست ولیک بشارت تنها اکتفا کرد و آیات را ذکر ننمود
و همچنین شواهد دیگر را که بعد از آن آورد در هیچکدام بذکر آیات
نپرداخت و علت عدم ذکر آنها را بزودی خواهی دانست .
❖ اولاً ❖ آن آیات بهیچ وجه دلالت بر مطلب او ندارد
❖ ثانیاً ❖ در پس و پیش آیات مزبور شواهد بعثت و بشارت
پیغمبر آخر الزمان موجود است که از ذکر آنها صرفه بحال
خویش ندانسته صرف نظر از ذکر آنها کرد . و ما هم ترجمه ها را
از روی ترجمه های خود شان در اینجا خواهیم آورد اگر چه
در اصل کتابها واضحتر از این بوده است که اینها در ترجمه
آورده اند *

❖ از فصل چهارم و دوم کتاب اشعیا است ❖

اینگ عید من که او را دست گیرم و او برگزیده من است و از او راضی
هستم روح خود را بروی فرستم که حکم بر طوایف را جاری کند . نه
آواز بلند کند و نه در کوچه ها فریاد نماید بی مرضوضی را نشکند
چراغ روشن سازد و خاموش نکند حکم از روی حق پیار و دانهنگام
کذاشتن حکم در روی زمین داشتند نشده خسته نکرد در جزیره ها منتظر
شریعت او باشند . چنین فرمود آن خدای پروردگار که آسمانها را
آفرید و آنها را بسط داد الی آخره *
آیت ششم از کتاب ویاب مزبور را که در تبدیل عبادت ظاهری

در نزد خردمندان نیز پوشیده نیست که مأذونیت مطلقه در امر
طلاق چه قدرها فواید و محسنات را در معاشرت مردان با زنان
دارد . و بمنوعیت آن چگونه مفاسد و معایب را لازم گرفته است *
گذشته از اینها اگر عیسی برخلاف حکم توریة همچنان حکمی را
آورد همان معنی نسخ است که انکار آنرا داشتی خواه از راه توضیح
معنی عظیم نکاح باشد و خواه از روی اخفای معنی حقیر نکاح . با آنکه
این مطلب بوجهی موجب تغییر در احکام نتواند بود زیرا که معنی عظیم
نکاح انحصار بر زمان عیسی نخواهد داشت کسی که معنی نکاح را عظیم
کرد موسی را نیز اوفرستاد و میتوانست آنوقت نیز توضیح این
معنی را بنماید اگر این امر لازمی بود . و گرنه عیسی را از این مطلب
بری خواهیم دانست *

صاحب کتاب در فصل دوم از باب اول گوید . اینکه عبادت
ظاهری توریة بعبادت باطنی و روحانی مبدل خواهد شد مطلب تازه
نبود زیرا که در کتب عهد عتیق آمده است که بعوض عبادات
ظاهری عبادات روحانی مقرر خواهد شد *
هرگاه این سخن را از انجیل و توریة قبول کنیم برهانی دیگر بر وقوع
نسخ در شریعت خواهد بود *

شاهد بر مطلب صاحب کتاب در تبدیل عبادت ظاهری بعبادت
روحانی از فصل سی و یکم کتاب ارمیا است که در ترجمه آن نسبت
شوهری بخدای تعالی داده اند و محل شاهد چنان است که خدا
میرماید عهدهی که پس از آنروزها با خاندان اسرئیل خواهم بست
این است که شریعت خود را بدرون آنها خواهم انداخت و آرا بردلهای
ایشان خواهم نکاشت *

صاحب کتاب از این عبارات چنان میفهمد که اعمال ظاهریه بکلی
متروک خواهد گردید واضح است که معنی شریعت را نفهمیده است
و ندانسته است که تکالیف جسمانیه بدوام اجسام دائمی خواهد بود .
و معینا فراموش کرده است سخن را که خود در کتابش از کتب مقدسه

به بیگانه و پنهان رسد . آن عبد حقیق الهی بتها را سر نگون کند
بت پرستان را در زمانیکه جهان را غالب باشند مخدول و متکوب
سازد حکم الهی را با استقامت در روی زمین گذارد جزیره ها منتظر
شریعت او باشند *

آیات مزبوره را عیسویان بمسح تاویل نتوانند کرد زیرا که صاحب
شریعت نبودن عیسی را در انجیل تصریح کردند و باندک اعتراضی
که با تحناب وارد گردید در انجیل نسبت دلتکی را با و دادند بآنکه اشعیا
گفت در گذاشتن حکم الهی در روی زمین دلتک نشود *

❖ در فصل هفدهم انجیل متی آورده اند ❖ عیسی نیز جواب داد که ای
اولا دبی ایمان و نادان تاکی باشما باشم تاکی تحمل از شما ها کنم *

عیسی در ابطال دین بت پرستی و ترویج آیین خدا شناسی و بیان
اطوار توحید حقیقی نکرد آن کاری را که مصداق آیات اشعیا کردد *

منتظر بودن بشریعت او را از جزیره ها میشنوی که در امریکا بایشکه
بجوحه ملت عیسویان است چگونه شریعت مقدسه او ظاهر گردید .

و انبوهی از مسلمانان در اطراف آنجا پیدا شدند و اکنون در آنجا
موجود هستند . و نیز آثار شریعت او بطورهای دیگر در میان

عیسویان ساری شد و بی دعوت کشته ظاهری بواسطه عقل سلیم
که نبی باطنی و شعبه ایست از آن عقل کل آثار حقیقت شریعت

منتظره در جزائر در میان جمعی ظاهر آمد و حکم خسته و طلاق و تعدد
از دواج و مانند آنها در آنجا آشکار گردید . و تمه آیات و بیانات

فصل مذکور اشعیا در طی بشارت در معیار ششم از میزان چهارم
گفته شود * صاحب کتاب در تبدیل شریعت جسمانیه بروحانیه اشارت

دیگر بفضل صد و دهم زیور کرد و آیات را ذکر نمود *

❖ اینک آیات زیور است ❖

خدا قسم خورد و نادام نخواهد شد بآیین ملک زادق الی الابد امام
هستی خدای تو که در میان تست در روز غضب پادشاهان و ملکا را
خواهد کشت بواسطه لشکری که دینونت بر امتها خواهند کرد

روحانی شاهد آورد بخوانیم *
 من که خدا هستم ترا راستی خواتم و دست ترا کبرم و ترا حفظ کنم
 و ترا برای عهد و روشنایی طوایف میدهم * تا چشمهای نابینا را بینا کنی
 و اسیران را از زندان و ظلمت نشینان را از تاریکی رهایی دهی .
 پروردگار منم و نام من رب است عزت خود را به پیکانه و جود خود را
 بر برتها نخواهم داد *

آیات کتاب اشعیاء آن است که شنیدی و دلالت نداشتن ششمین آیت را
 بر مدعیای صاحب کتاب چنانست که فهمیدی *
 اکنون ای مؤلفی که خود را هدایت کننده میخوانی و هنوز خود
 محتاج براهنمایی دیگری هستی بیا و بامن همراهی کن و تعصب و عناد را
 از خود دور نمایی و معنی آیاتی را که خود ترجمه کرده اید از توره
 بانصاف و هو شیاری دریاب *

﴿ انصاف بده تا در انصاف تو باز است ﴾

آیات مذکوره در مقام ذم بت پرستان است و وعدهٔ بعثت پیغمبر
 عظیم الشانی که او عبد خدا است نه خود خدا و نه زادهٔ خدا است .
 و او برگزیده و مصطفی است و او مرئوسی است که خدا از او راضی است .
 روح الامین بجانب وی فرستاده شود که شریعت خدای را
 در طوایف اتم جاری کند . آن عبد خاضع خدای بقر و مسکنت
 افتخار آورد بدست خودنی مرصوصی را نشکند که او رحمت بر عالمین است .
 حکم و شریعت بیاورد و بر طوایف عالم احکام الهیه را صادر کند .
 در گذاشتن شریعت در روی زمین اذیتها نکند و دلشک نشود .
 و او عبد برگزیده و مختار و مصطفی باشد و خدا او را صادق خواند
 و او را دست گیرد و او را حفظ کند . و او را برای عهد خود و روشنایی
 در طوایف عالم ظاهر کند . تا آنکه نابینایان را بینا کند و جهان را
 از تاریکی جهل و نادانی و ظلمت شرك و الحاد و بت پرستی رهایی
 دهد . خدای پروردگار عزت و جود خود را باو عطا فرماید و او را
 ﴿ عزیز و محمد و احمد و مجید و محمود و حامد نامد ﴾ که عزت و جود خدای

نشده است و خود وقوع تبدیل در اعمال و عبادات را که همان معنی نسخ است میخواهد اثبات کنند *

❖ معیار ششم ❖

از برای منسوخ شدن توریة یعنی احکام شریعت موسی بعلت آمدن عیسی علیه السلام دلیلی از خارج لازم نداریم و همان دلائل صاحب کتاب که در انکار نسخ آورد برای ما کافی خواهد بود و در آن ضمن پایه ادراک او نیز آشکارا خواهد شد بعلت اینکه همان انکار او و براهین رد بر نسخ را که آورد اقرار و اثبات در وقوع نسخ است *

❖ کردش انکار بحدی که باقرار کشید ❖

از جمله دلائل منسوخ نشدن توریة با انجیل را میگوید که قربانی در زمان موسی بود و چون عیسی قربان شد دیگر لزومی برای آن قربانیها نماند *

در توریة امر بغسل و تطهیر بدن شده بود اما چون این حکم برای این بود که بدانند يك شست و شوی باطنی هست و بعد از نزول انجیل بی آن شست و شوی ظاهر مردم آن معنی را دریافتند این است که حکم غسل برداشته شد و لزومی برای آن نماند *

اورشليم محل عبادت و قربانگاه يهودان بود و خدا همچنان و اعمود میگرد که در آنجا ساکن است و لکن برای نمونه این بود که باید دل آدمی منزل خدا باشد اما بعد از آنکه انجیل بسبب ايمان بعیسای دل انسان را همچنان مکان مقدس می سازد دیگر عبادتخانه سنگی یعنی هیکلی لازم نبود *

در توریة روزهای عید مقرر گشته بود که احدی در آن روزها مشغول کاری نشود بجز از کارهای دین و این عیدها نمونه عیدهای قلبی بودند که عبارت از تقرب بخدا است و استحکام رابطه دوستی باطنی بخدا بعد از آنکه انجیل نیز مقصودش اینها باشد و تابعان خود را با آن درجه تقرب و دوستی خدا برساند دیگر آن عیدها لازم نیست *

وزمین را پر خواهند نمود و بسیاری از بزرگان روی زمین را خواهند زد *
 مؤلف شرح و بیان آیات زبور را بنامه هفتم پولوس که عبرانیان
 نوشته است محول میدارد . و سقامت ترجمه نامه مذکور را از متن
 عبارت زبور آسانی توانیم دانست که خواسته است پیشوایی بآیین
 ملك زادق را که ملك سالم و در زمان ابراهیم علیه السلام بود بعضی
 تأویل کنند و از آن عدم تأسیس عیسی یک شریعت جسمانی را برساند .
 حال آنکه در آیات مزبور، تصریح بر لشکر کشی و دنیوت آن لشکر
 در روی زمین و برانداختن آنها رؤسا و بزرگان طوایف را اشکارا
 آورده است *

آیات هجدهم و نوزدهم کتاب موسی یعنی توریة مثنی را برای اثبات عدم
 تغییر شریعت و مبدل شدن جسمانی بروحانی آورد که آیات مزبوره
 نیز گذشته از عدم دلالت بر مدعای او شاهد بر بشت پیغمبر صاحب
 شریعت مانند موسی است و اینک ذیلا آورده میشود *

❖ آیات فصل هجدهم توریة مزبور است ❖

خدای بمن فرمود که سخنان تو معقول است از برای آنها از میان
 برادران ایشان پیغمبری مانند تو برانگیزانم و سخنان خود را بر دهان
 او نهادم و آنچه را که با تو گویم بایشان گوید و هر کس سخنان مرا که او
 از زبان من گوید قبول نکند از او باز خواست کنم *

❖ و ما یطبق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی ❖

واضح است که عیسی از بنی اسرائیل بود نه از برادران بنی اسرائیل
 که عبارت از نسل اسماعیل علیه السلام هستند و عیسی مانند موسی
 پیغمبر نبود یا خدا بود و یا آنکه پیغمبر صاحب شریعت تأسیسی با اعتقاد
 عیسویان نبود و مع ذلک از یکجای این آیات عدم نسخ در کتب
 آسمانی یا تبدیل عبادت جسمانی بروحانیة استنباط کرده میشود *

نمیدانم صاحب میزان الحق بکدام ملاحظه این فقرات را برای
 اثبات مطلبی آورد که اگر آن مطلب بدزجسته ثبوت برسد موجب
 بطلان دعوی او خواهد بود که گفت نسخ در کتب و شرایع واقع

قلب است که آن نیز از عناصر و از نسخ جسد است و یا آنکه ازل انسانی چیز دیگر مقصودش بوده است ؟ *

عیدها را بسبب قربان شدن عیسی باطل کرد لکن سبب باطل نشدن یکشنبه را نکفت و علت تغییر سبت را یعنی شنبه را یک شنبه بیان ننمود . اگر عیدهای قلبی کافی بود عیسویان چرا عیدهای دیگر قرار دادند و برخلاف توریته که میگفتی تغییر نخواهد یافت و عیسی برای محکم کردن آن آمد و فساد آوردند ؟ *

از این سخن بگذریم که در این نامه مبنای کار را بر اختصار گذاشتیم . ولیک از صاحب میزان سوالاتی دیگر داریم که جهات و اسباب تبدیل اعمال جسمانی را بروحانی در این چند مطلب گفتی پس علل و معانی اقسام نذرها و آداب مفصله آنها را که در شریعت موسی بود و شما ترك کردید چرا ذکر نمودی ؟ *

صومها و روزه های عهد موسی را چرا برداشتید اگر صوم باطل شد چرا عیسی روزه گرفت و امر بروزه داشتن کرد و اگر نشد اطوار وضع و کیفیت صوم را چرا تغییر دادید ؟ *

از آنها گذشته این پرهیز را در جای روزه از شما آوردید عمل عیسی را تحریف کردید شما نیستید که می گفتید تحریف در اقوال مسیح واقع نشد آیا کسی که اعمال چنانی را تغییر بدهد بر تغییر سخن قادر نتواند بود ؟ *

نمازهای مقدمین را چه کردید که همه آنها را باطل کرده نمازهای کونا کون آوردید هرگاه ایمان بانجیل مطلق نماز را باطل کرد حال آنکه عیسی خود نماز میکرد و امت را مأمور بنماز میداشت پس این نمازهای عیسویان چیست و اگر نکرد علت تغییر نمازهای مقرر در توریته چه بود ؟ *

اگر از اینگونه اختلافات آیین عیسویان و توریتهیان بشماریم بسیار خواهد بود و مغایرت آیین آنها با یهودان مطلب واضحی است و برای اثبات اینکه نسخ یعنی تغییر حکم در میان شریعت عیسی و موسی واقع است تنها یک تغییر کافی تواند بود حال آنکه در این اقسام سراپا

ادله و براهین صاحب کتاب از این قرار است که نوشت و از انجیلها
و نامه ها و رساله ها نیز شواهد بسیار آورد و باعتقاد خود ثابت
کرد که انجیل توریة رانسخ نمود *

در عدم دلالت فقرات مزبوره بر مدعای او و بالعکس شهادت همان
فقرات بر مدعای اسلامیان یعنی وقوع نسخ تفصیل و بیانی را
لازم نداریم هر کسی را که ادراکی هست آشکارا می بیند که خود
اعتراف بظهور نسخ را در آیین موسی بسبب آمدن مسیح بطور وضوح
آورده است *

در مطالب مذکوره صاحب کتاب سخنان دیگر داریم که اشارت
به بعضی از آنها را زاید نمی دانم *

در خصوص بطلان غسل طهارت باطنی را قرار داد . پس سبب
غسل تعمید که در میان عیسویان معمول است چه خواهد بود و علت
اینکه عیسی علیه السلام از یحیی تعمید گرفت چه چیز است ؟ *

عبادتخانه سنی را بسبب منزل کردن خدا در دلهای اهل ایمان باطل
کرد پس علت ترتیب کلیسیاها و معبد ها برای چیست ؟ *

انجیل را تقدیس کننده دلهای ایمان آورند کان بعیسی قرار داد
و خدا را در آن مکان مقدس نشاند لکن معین نکرد که کدامین فرقه
ایمان حقیقی آورده اند . و نگفت که آیا همه آن فرقه را قلوب مقدسه
هست یا آنکه بعضی از آنها را هست و بعضی دیگر را نیست . و مع هذا
آنها را که مقدس القواد هستند آیا همه را درجه پاک بزرگ
منوال است یا آنکه تفاوت در تقدس دارند . و در این صورت آیا
خدا در همه آنها یک اندازه منزل کرده است و یا آنکه بر حسب پاک
آنها ظاهر خواهد شد . و نیز معین نکرد که آیا این هیكله های
قلوب مانند همان هیكل سنی که خدا بودن خود را در انجیل
و انمود میکرد عبادتگاه ضعفا و عوام عیسویان توانست بود و خدای
تعالی در آنها نیز بودن خود را و انمود میکنند یا نه . و نیز بیان
نکرد که فرق میان هیكل سنی و هیكل دل چه چیز است اگر ظاهر

بسیار عموماً و خصوصاً وارد و تأکیدات در این باب صادر گردیده است *
عیسی علیه السلام که میگویند بسبب آمدن او و ایمان بانبیاء او حکم
خسته ظاهری باطل شد بالاتفاق مخنون بود بآنکه اگر پای دل
از شهوات موجب بطلان حکم خسته بودی در پای دل عیسی
اسلامیان و انجیلیان متفقند و از آنطرف خود میگویند که آنجناب
خدا بود و پسر خدا بود *

عناد بیهودات را در خارج بگذاریم و تصور کنیم که همچنان عهد
ابدی خدا که با ابراهیم و نسل ابراهیم علیه السلام بسته شد و مانند
عیسی مسیح کسی آن عهد را از جانب خدای بر خود گرفت آیات تواند
بسختن بی بنیاد باطل گردد ؟ *

برهانی که عیسویان را در ابطال این حکم مؤکد دانی و تحریف کلمه الله
عیسی است دو عبارت غیر کافی بر اثبات مدعا از نامه ها است که ﴿اولا﴾
ماخذ آن نامه ما معلوم نیست ﴿ثانیا﴾ در تحریف اصل و ترجمه
آنها سخنها هست ﴿ثالثا﴾ خود آن عبارات دلالت بر ترك
خسته ندارد سهل است که شاهد بر لزوم خسته است *

راستی کارهای عجیب و حیرت گردنی ازین طایفه می بینیم . و الحاصل
نخست ماخذ و جوب خسته را از توریة میاوریم که اساس کار را دانسته
باشیم *

﴿ در فصل هفدهم از سفر تکوین مخلوقات از توریة است ﴾
پس از آنکه خدای بابر ام نمودار شد در حالتیکه نود و نه سال داشت بوی
گفت منم آن خدایی که بر همه چیز قادر است در حضور من سالک و کامل
باش عهدی میان من و تو خواهیم بست و ترابه بسیاری تکثیر خواهیم کرد .
آنگاه ابرام سجد کرد و خدا با او بسخن درآمد و فرمود هما ناعهد
من با تو این است که تو پدر چندین امتهای خواهی گردید و پس از این
نامت ابرام نشده ابراهیم باشد که ترا پدر امتهای بسیار کردم و ترابه
بسیاری زیاد خواهیم کرد و امتهای از تو پدید آشفند ﴿سرورها﴾ ارتو
ظاهر کردند . و در میان تو و من و نیز با فرزندان تو که بعد از تو آیند

تغییرات را می بینی *

اکنون معنی کلام عیسی را که گفت من برای ابطال شریعت موسی نیامده‌ام بلکه برای محکم کردن آن آمدم از آقای صاحب میزان باید پرسید و معنی زایل نشدن یکجرف از شریعت را بدوام آسمان و زمین که انجیل خبر از آن داد از او باید تحقیق کرد *

❖ معیار هفتم ❖

از جمله دلایل صاحب کتاب بر انکار وقوع نسخ در شریعت موسی کیفیت ختّه است که میگوید ختّه در توریّه از برای طایفه بنی اسرائیل مقرر گشته بود قطع نظر از اینکه علامت ظاهری بود برای عهدی که در میان خدا و آن طایفه بود نیز نمونه بود از قطع نمودن خواهش نفسانی و حال بسبب ایمان آوردن بانجیل قطع خواهشهای نفسانی بعمل می‌آید ❖ مؤلف سخن را میکشاند بانجا یکّه میگوید ❖ در این صورت ختّه ظاهری لازم نیست از آثروی که حال در قلب بطور روحانی بعمل می‌آید و برهان این مطلب را محمول بنامه رومیان و قولوسیان چنانکه بیان خواهیم کرد میدارد *

افسوس داریم از اینکه با همه این بیانات خود میگوید انجیل کتب عهد عتیق را باطل نکرد *

چون سخن بدینجا رسید نامناسب نیست امر ختّه را و منسوخ بودن و نبودن آنرا در اینجا بفهمیم اگر چه بیان این مطلب در جای دیگر نیز ممکن بودی *

اینکه عهد ختّه را تنه‌ایه بنی اسرائیل نسبت داد یا از روی سهو و اشتباه است و یا ملاحظه دیگر از شاه الله سهو است پس بکوش هوشیاری استماع و فهمیدن این مطلب را آماده باش *

عهد ختّه نه در یکجای و دو جای از توریّه است بل در جاهای

نیست و خسته که در کوشش شده است خسته نیست اما یهودی آن است
که در باطن یهودی است و خسته آن است که در کتاب نیست
و در معنی با قلب است و مدح اینگونه آدمی از جانب انسان نیست
از جانب خدا است *

به بیند این آیات را که صریح میگوید ظاهر را با باطن مطابق کنید
و قناعت بر یهودی بودن در ظاهر و اختان ظاهری نماید دل‌های
خودتان را از شهوات بازدارید زیرا که خسته حقیقی چنان است •
چنانکه در آیت پیش گفت که اگر شریعت را حفظ کنی ختان فائده
میدهد و کره مانند این است که خسته نکرده باشی • که روح
در اعمال ظاهر به اعمال باطنیه است و جسد بی روح زنده نیست
چنانکه روح بی جسد قائم نتواند بود و هر کدام بی آن یکی ناقص
و انراست • و هر کس عهد ابدی خدای را باطل کند از نسل
ابراهم و از برکت و مبارک بودن که خدا بسبب این عهد ابدی
با ابراهیم و ذریت ابراهیم عطا فرمود بی بهره و ابتزاد *

دلیل دوم صاحب کتاب بر ابطال حکم خسته فقره یازدهم از فصل
دوم پولوس نامه است که بقولوسیان نوشته است و آن آیت
چنان است که ذیلاً آوردیم *

برای اینکه بسبب ختان مسیح جسد گاهان کوشی را از خود دور
کردید بختانی که در او یادست نشده بود محتون شدید *
به بیند پایه سخن اینها را با چه سخنی چگونه عهد خدایی را میخواهند
باطل کنند عیسی را خوب محکم کشنده شریعت موسی دانستند
و آنگونه عهد ابدی را که در خود عیسی جاری بود محض از روی
غنا و وجود با طواریهودی حکم الهی و امر عیسی یا تصریح
در انجیلیهایی که خودشان قبول دارند میخواهند بدو عبارت ناقصه
از نامه هایی که میگویند از معلمان و مقدسان است و سند آن نامه را وضحت
ترجمه آن را نیز معلوم نکرده اند سهل است که آن عبارات دلالت
بر عکس مدعای آنها تواند داشت باطل کند و تباه سازند *

عهده می‌کند رم که عهد ابدی باشد و خدای تو و فرزندان تو که پس از تو آیند بوده . ترا و نسل آینده بعد از ترا و اوست دیار غربت خواهم کرد و پروردگار ایشان خواهم بود *

❖ عهد ختنه که ذیل کلمات مزبوره توریة است ❖
آنگاه مرا ابراهیم را فرمود عهد مرا تو و فرزندان تو که پس از تو آیند نگاه دارید و آن عهدی که باید تو و نسلهای آینده بعد از تو نگاه دارید این است . که هر ذکوری از شما هاخته شوند غلغله خود را از کوشش ختنه کنند تا آنکه علامت عهد من باشما باشد و اولاد ذکور شما نسلا بعد نسل هشت روزه ختنه نمایند خواه از نسل تو در خانه تو تولد کنند یا از یکانه زر خرید شما باشند . آنها را که در خانه شما بوجود آیند یا بقیعت اتباع شوند البته بخون بشوند که عهد من در کوشش شما میثاق ابدی گردد . ذکور غیر مختون که پوست غلغله را ختنه نکنند و عهد مرا باطل سازد از قوم خویش منقرض و ابتر باد *

اکنون برهان مؤلف را در ابطال حکم ابدی و میثاق دائمی که خدای بر باطل گشته آن نفرین کرد از نامه رومیان و قول و سیان بخوانیم *
آیت ❖ ۲۸ ❖ و ❖ ۲۹ ❖ از نامه رومیان را شاهد بر مدعای خود میسازد ولی آیت ❖ ۲۵ ❖ همان فصل را نیز بیاوریم که حال باطل کنندگان عهد الهی را واضحتر بینیم *

❖ آیت ۲۵ ❖ هرگاه شریعت را حفظ کنی ختان فایده میدهد اما اگر از شریعت تجاوز کنی ختان تو بغلغله مبدل گردد *
این آیت صریح در لزوم ختان است بعلت اینکه میگوید ختان فایده میدهد نهایت سخن این است که شرطی برای صحت و فایده آن مقرر داشت که مقصود جمع کردن حکم ظاهر یا باطن است که هیچکدام بنهایی سود ندهد و این همان معنی است که در دین اسلام مقرر است چنانکه فرموده اند

❖ لا ایمان ظاهرا الا باطنا ❖ و لا ایمان باطنا الا بظاهرا ❖
آیت ❖ ۲۸ ❖ و ❖ ۲۹ ❖ زیرا که یهودی ظاهری یهودی

برمن نرسیده است ولی من اینگونه مستحسن داشتم *

❖ معیار هشتم ❖

صاحب کتاب فصل سیم باب دوم از کتاب خود را در خصوص عدم وقوع تحریف در کتب منسوبه بوحی و الهام نگاشت و بذکر دلائل این مدعا پرداخت سهل است که از قرآن عظیم الشان آیاتی آورد و سخن را بد آنجا رسانید که گویا اسلامیان را در عدم تحریف توریة و انجیل تا زمان ظهور اسلام سخنی نبوده است و این نسبت تحریف را در بعد از آن گفتند و آنوقت که انجیل و توریة منتشر بودند تحریف ممکن نبود پس سخن در تحریف غیر مقبول است *

اما آیات قرآنی را که در استدلال بر مدعای خود آورد که از این آیات استنباط میشود تا زمان ظهور اسلام کتب مقدسه تحریف نیافتند بعلم اینکه در آن آیات وارد است که بکتب مسیحیان و یهودان رجوع کنید پس معلوم است که آن کتب صحیح بوده اند . اینگونه استدلال از آیات مزبوره یا از روی بی اطلاعی و تفهیمیدن آیات قرآنی است یا آنکه بآیین معهود عمدا سهو کرد امید داریم که از روی بی اطلاعی بوده است *

پس در صفحه ❖ ۳۴ ❖ و ❖ ۳۵ ❖ آن کتاب هر دو قسم از آیات را بتدبر و انصافی بخوان و جواب مؤلف را از کتاب خود او بکوی *

اهل ذکر را باهل کتاب معنی کرد و آیت را آورد که ❖ فاستلوا اهل الذکر ان کتم لا تعلمون ❖ ولی ❖ اولاً ❖ غفلت از مثل این آیت کرد که میفرماید ❖ فاستلوا اهل الذکر ان کتم لا تعلمون بالینیات والازیر ❖ ❖ ثانیاً ❖ ملتفت نشد بر اینکه اگر مقصود از اهل ذکر اهل کتاب بودی بهمان عبارت اهل کتاب آوردن بهتر بود زیرا که این عبارت باعث میل کردن اهل کتاب بر دین اسلام میشد ❖ ثالثاً ❖ هرگاه

میتوانم گفت که بعد از ترقی افهام ومدارك و فهمیدن مردم محسّنات و فوائد خسته را ودانستن اینکه رؤسای مذاهب آنها بعد از عیسی این کار را بی مأخذ و غلط کرده اند البته اسلامیان را تصدیق خواهند نمود همچنانکه مسیو ﴿ شارل میزمر ﴾ کتابی بزبان فرانسوی در سنه ﴿ ۱۸۷۰ ﴾ بنام سواره ده قونستانینویل نوشت و در آن محسّنات و فوائد اکثری از آداب و آیین اسلامیت را درج کرد و این کتاب را چاپ کرده و منتشر داشت *

﴿ والفضل ماشهدت به الضراء ﴾

حاصل کلام سخن در وقوع وعدم وقوع نسخ بود بحمدالله مکه صاحب کتاب بی زحمتی بر ما خود دلایل آنرا آورد اگر چه در صورت انکار آورد علی ذلك زیاده بر این در این مطلب بحث نکنیم که مطلب آشکار است فقط در امر خسته که متمسک بنامه هاشد سخنی در خصوص نگارنده نامه هاداریم که گاهی از روی افکار و رأی خودشان بی آنکه ماذونیت از عیسی داشته باشند باعتراف خودشان سخن گفته اند و زاید نیست که در اینجا آنگونه اعتراف را برای نمونه بیاوریم *

﴿ در فصل هفتم نامه پولوس در فقره ﴿ ۲۵ ﴾ گوید ﴿ اکنون در خصوص باکره ها امری ندارم و لکن مانند کسی که از خدای ضمانت حقانی بودن را دریابد رأی خود را میگوید . اکنون کان میکنم که بر رأی این تنگی و مضایقه حاضر این خوب است یعنی اینگونه بودن برای آدمی خوب است که چون زنی تزویج شدی طالب تفریق نباش و چون تفریق شدی طالب آن مباش *

نکنه دیگر در اینجا برای عیسویان حقیقت جوی بگویم که این حکم منع از طلاق را پولوس مقدس با اینکه از رأی خود گفت باز حکم ابدی و دائمی نکرد . بل محتمل است که از اقتضاءات زمانهای آینده آگاهی داشته و این حکم را موقتی آورد و سبب آن را مضایقه حالیه کرد و گفت اکنون را باید اینطور کرد و هم اعتراف نمود که امری

مشهور و معلوم بوده است بنحویکه هرگز مجال انکار آنحضرت را نداشتند مگر بفساد و پرده کشی بر آنچه داشتند همچنانکه یهودان در انکار بر مسیح با وجود دانستن اخبار او و شناختن او کردند *

﴿ قل ما كنت بدعا من الرسل ﴾

در ﴿ آیت نخستین ﴾ آنها را از تبلیس کردن حق باطل و کتمان حق بعد از علم نهی فرمود *

در ﴿ آیت دوم ﴾ بیان حال لجاج و تحریف یهودان است که ﴿ اولاً ﴾ هفتاد کس که همراه کلیم خدای بطور رفتند و توریة را آورد طایفه از آنها یهودان گفتند که این احکام را خدا بموسی نازل کرد لکن فرمود هر کدام را که میتوانید وی خواهید بعمل پیاورید و هر چه را نتوانید ترك کنید ﴿ ثانیاً ﴾ يك فرقه از یهودان از زمان موسی تا زمان اسلام در کار تحریف بهر قسمی که میتوانند دروغ نمی کردند این است که خدا فرمود همچنان ملتی باشکال ایمان آورند آیا طمع میکنید که بشما ایمان پیاورند و حال آنکه يك فرقه منتخب شده از آنها آنگونه تبلیس کردند و حق را دانسته کتمان نمودند . که همیشه آنچنان فرقه در میان آنها بوده اند *

در ﴿ آیت سیم ﴾ میفرماید اهل کتاب و مشرکان میدانستند که پیغمبر موعودی بعلامات و آثار معلومه خواهد آمد و تا آن پیغمبر نیامده بود اذعان داشتند تا آنکه آنحضرت ظاهر شد آغاز بر انکار کردند و میبایست هم بکنند که از ریاست و بزرگی و جاه گذشتن سخت دشوار است همچنانکه یهودان در حق عیسی کردند

صاحب کتاب سبب تحریف و وقت تحریف و کیفیت تحریف را از اسلامیان سوال کرد . سبب تحریف همان تسلط شر بر یعنی شیطان و نفس اماره بسوء و ظلمت عالم بضای و غلبه هواها و خواهشهای نفسانی بر بنی آدم است که اسباب و علل این مطلب را در این نامه مشروحاً نتوانیم آورد و علی الاجمال همین وضع جهان و اختلافات امم و ملل و برداشته

قبول کنیم که مقصود اهل کتاب است از عبارت اهل ذکر که در مقابل اهل نسیان است استنباط میشود که این سؤال از کسانی تواند بود که بشارت های عیسی و اوصیای حقیقیه عیسی را که بواسطه اهل ایمان رسیده بود فراموش نکرده باشند مانند عبدالله سلام و اصحاب او و امثال ایشان و دقائق کلام الهی را در اینگونه بیانات توان دیدنه در ضیافتها و مهمانیها و نسبت های نالایق بر انبیا و اولیا علیهم السلام * این آیات را نیز مؤلف اعتراض آورده و میگوید اگر قبول کنیم تحریف کتب مقدسه را از این آیات معلوم است که سخن در وقوع تحریف پس از ظهور اسلام است اکنون آیات را در اینجا بنویسیم

❖ دو آیت از سورة البقره است ❖

❖ یابنی اسرائیل لاتلبسوا الحق بالباطل و تکتموا الحق و اتمتعون ❖
❖ افقطعمون ان یؤمنوا لکم و قد کان فریق منهم یسمعون کلام الله ❖
ثم یحرفونه من بعد ما عقلوه و هم یعلمون ❖

❖ آیت سیم از سورة البینه است ❖

لم یکن الذین کفروا من اهل الکتاب و المشرکین منفکین حتی تأتیهم البینه
رسول من الله یتلو صحفا مطهرة فیها کتب قیمه و ما تفرق الذین
اوتوا الکتاب الا من بعد ما جاءتهم البینه *

در عدم دلالت آیات مزبوره بر مطلب صاحب کتاب محتاج بشرح و بسط نیستیم و مطلب آشکار است در آیت اولی مؤلف صدر آیت را بتحریف آورد لفظ یابنی اسرائیل در آیت کریمه نیست و از یک آیت پیشتر آن را برداشته در اینجا گذاشت آنهم ان شاء الله از روی سهواست *

از هیچکدام از آیات فوق عدم تحریف در توریه و انجیل تا زمان ظهور اسلام مفهوم نتواند شد فقط در نزد اسلامیان این معنی مسلم است که در نزد اهل علم از یهود و نصاری آثار و اوصاف و علامات و سمات حضرت ختمی مآب علیه السلام چه از روی بقیه کتبهای خودشان و چه از بیانات شفاهیه اوصیا و اوصیای او صیا و صالحان عیسویان

اصلا و ترجمه باقی ماند یا آنکه از این مطلب بگذریم *
 گویا برادر پروتستانی را یعلت انسی که بسختن خود دارد و دل او را
 بحسب این انجیل و توریة برای اجرای مقصود خود پر کرده هنوز سخن
 باقی است ولی من قادر بر تقلب قلوب و تحویل احوال نیستم و این
 امر را برخدای توانا واگذاریم و هدایت کمرهان را بتوفیق او تعالی
 محول دانیم *

﴿ والسلام علی من اتبع الهدی ﴾

اینکه مؤلف گفت اسلامیان بایستی معین نمایند که جاهای تحریف شده
 در توریة و انجیل و مانند آنها کدامست اکنون ما از او توانیم پرسید
 که مواضع تحریف نشده در آن کتب کدام است . بلی هرگاه اصل
 کتب بوجود نسخه های اصلیه و اتصال سند و تصدیق پیغمبری
 آنها را ثابت میبود میتوانستیم زحمت کشیده یکی یکی تحریفات را
 زمانا و کما و کفای معین نماییم . لکن جمله آن کتب اگر برای ما مجهول الحال
 نیز باشند در آنصورت تکلیف مادر تصدیق و تکذیب معین و محدود
 باشد یا آنکه حال کتب بر ما غیر مستور است . و در صورت مجهول الحال
 بودن ﴿اولا﴾ آنچه در بیانات خداشناسی و اسماء و صفات
 الهیه موافق توحید حقیقی و تقدیس و تنزیه واقعی است توانیم گفت
 که از کتب مقدسه اخذ شده است *

﴿ثانیا﴾ در خصوص اطوار و صفات انبیاء و اولیا آنچه را
 که بیان مقامات عالیه آن مقربان حضرت معبود تعالی است نیز
 مأخوذ از کتب آسمانی توانیم دانست و آنچه را در این دو مطلب
 برخلاف آنچه گفته شد در آنها پیدا کنیم الحاقی و محرف خواهیم
 انکاشت *

و همچنین در سایر آنچه متعلق بامر دین است هرچه لایق شان خدایی
 و موافق با جماعیات اهل کتب و اسلامیان است جمله آنها را از کتب
 آسمانی مأخوذ توانیم شمرد *
 و آنچه دایر بامر دین و آیین نیست از قبیل حکایت و تواریخ از آنها

شدن عظم و اعتبار در امر دین از میان مردم و بالخصوص نمونه‌هایی که در لجاجت و انکار حق در هر زمانی از کتب تواریح و سیر فهمیده و درجه نادانی و جهالت اقوام گذشته که میدانی و انقلابات کونا کون که بجهت لشکر کشیها از جانب سلاطین و پادشاهان و ظهور هرگونه فساد ظاهری و باطنی در میان اقوام و رؤسای آنها و سایر جهات که باندک تبع توانی دانست و بعلت اجرای آیین امتحان و اختیار که سنة الله از آدم تا خاتم بر آن جاری است و وقوع تحریفات و تغییرات در کتب آسمانی بوقوع پیوست همچنانکه اکنون یک نسخه اصلیه که از قلم صاحب کتاب جاری باشد از این کتب عهد عتیق و جدید و نامه‌ها و رساله‌های حواریان نیز در دست نداریم تا باصل توریة و انجیل و غیره چه برسد * اگر انصاف کنی این مطلب در غایت وضوح است و اما وقت و کیفیت آن پس بجهت دانستن اسباب و مقتضیات تحریف محتاج به تعیین وقت و کیفیت آن نیستیم زیرا که در هر وقتی بهر قسمی که ممکن بود یا آنکه حادثه اتفاق افتاد تحریف دادند و تباه کردند *

نه اینکه تنها اخبار پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوة والسلام را محرف داشتند بل در تمامی فقرات تحریف واقع شد از توحید خدای و بیان اسماء و صفات الهیه و در اطوار شرایع و مقامات انبیا و اولیا حتی در تواریح و حکایات چنانکه متن کتب شاهد بر این مطلب است و بعضی از نمونه‌های سخنان ناشایست را که هرگز کلام الهی را با آن مضامین نتوانیم شناخت برای تو آوردم و بعد از این نیز در اثبات بیانات بمناسبت خواهی شنید *

سخن دیگر در ترجمه‌ها است که بعضی از اختلاف تاریخی را از توریة در نسخه‌های عبرانی و یونانی و رومی و غیر آنها دانستی حال آنکه تاریخ مطلبی نیست که فائده و ضرری از آن حاصل گردد *
نمیدانم بعد از همه بیاناتی که در این نامه آورده شد اهل بصیرت و انصاف را سخنی در وقوع تحریفات در کتب عهد عتیق و جدید

برادران روحانی زاید نشمرده نخست از پایی انسان در مفتح این معیار
آغاز بسخن کردیم *

در پایی و عصمت وجود انسانی و کامل بودن در بدایت خلقت
صاحب کتاب باما موافقت کرد چنانکه در صفحه ❖ ۷۰ ❖ کتابش
بعد از ذکر آیات بسیار از توریة و انجیل در این خصوص و درباره آفریده
شدن انسان بصورت خدای برای آنکه بر طيور و حیوانات بریه و بحریه
و بنخله جنبندگان در روی زمین و در روی زمین حکمرانی کند میگوید *

پس از این آیات استنباط کلی حاصل میشود که آدمی از ید قدرت
خالق خود پاك و نيك و بی گناه بوجود در آمده است و شباهت خود را
که خدای تعالی در وقت خلقت آدمی با و مرحمت فرموده بود تا ویل
معنی آن شبیه باین طریق است که انسان در آن وقت از گناه و مرگ
و ناپایی قلب و از خواهشها و هوسهای بدواز ضعیف روح و جسم
آزاد و بری بوده است و خدا را در کمال کاملیت شناخته و دوست داشته
و خوشحالی خود را محض در رضای او داشته است چنانکه محض
خدای خود را میشناخت و محض او را دوست میداشت و محض
او را طالب بود و پس و در اینحال که آدمی خدای خود را چنین شناخته
و دوست داشته و در او یخت یافته و روحش از قدرت و معرفت
و پایی مملو گردیده بود که کویا نقش صفات الهی کشته قادر
بود که بر تمامی مخلوقات عالم ریاست و حکومت نماید البته *

از بحث توحید و فوائد ایجاد و بالخصوص از این همراهی که صاحب
کتاب در بیان سخن باما کرد و موافقتی که باما نمود و از کتب متقدمین
و متأخرین دلائل آورد کامل بودن و پایی و عصمت مطلق انسان
در بدایت ایجاد و استعداد او بر تدبیر و تصرف در مخلوقات که دون
از رتبه او هستند بطور بدهات معلوم گردید *

اکنون باعتبار صاحب کتاب که جمله انسانها را ناپاك و گناه و بدکار
میگوید و بکند و عیارت نارسا از نامه ها که مخصوص اهل روم
که مخاطب بآن نامه میتوانند شد و مانند آنها را آورده است بدلال

نیز آنچه متضمن نسبت الالباقی بخدا و مقربان خدا نیست قول کنیم
و غیر آن را مردود و محمول دانیم چنانکه بعضی از نمونه های مطالب
مذکور را سابقا آوردیم و لاحقا خواهیم آورد مانند مسنی
و زنا کردن لوط علیه السلام با دختران خود و مانند ارتداء و عبادت اصنام
سایمان علیه السلام با غوای زنهای او و امثال اینها بنحویکه در نهایان
میزان آخرین نیز خواهی شنید . پس ای مؤلف هر گاه جویای راه
حقیقت هستی بی غرضانه در حال کتب نظر کن و تکلیف خود را بدان
که فردا در محضر عیسی و جله انبیای تو محاکمه کنیم و شرمناک
شوی و هوا خواهان تواز تو تبری جویند و کسی شفاعت ترا نکند
زیرا که حجت را دیدی و سخنان خود را سنجیدی *

﴿ معیار نهم ﴾

در معیار چهارم از میزان نخستین گفته شد که صانع تعالی باقتضای الهیت
و ربوبیت در طبق قدرت و علم وجود خویش وجود انسانی را برای آیت
شناسایی خویش م کامل مطلق آفرید و او را آینه جلال
و جمال و مظهر صفات قدس و اوصاف کمالیه خود ساخت و آن
انسان را در عالم اول معرا از نواقص و عیوب کرد و منزله از معاصی
و ذنوب داشت *

صاحب کتاب در اثبات انحصار نجات و شفاعت بر عیسی علیه السلام
سخنان پریشان آورد اگر چه معنی پیغمبری و مبعوث بودن
آنجناب را بر بنی اسرائیل از نص انجیل انکار نمیتوان کرد و رفع
پریشان کونی در حق آنجناب را خواهد نمود . لکن چون میزان الحق
بنی آدم را در کما هکاری دانست و جله بشر را غیر معصوم ساخت
و یکشفاعت کننده عمومی که نجات جهان را مالک باشد از غیر
نوع بشر لازم شمرد . و بنا بر این مقدمات جناب مسیحی را زاده خدا
و در مرتبه الوهیت گفت . لهذا تحقیق این مطلب را برای یاد آوری

و کدورتها کدام است *

حکما و دانشمندان را درمیدان بیان این مطلب تکاور سخن شن است و مجال ادراک تنگ مگر آنکه از وحی آسمانی دریابند و بیان این مطلب را بالاتر از کسای توانند کرد که خلقت اولی را تغییر نداده اند و در طبق مقصود خدای توانا باین عالم ادنای بشریت آمده و شاهد بر خلقت آسمان و زمین و آفرینش موجودات شدند و راسخ در علوم الهیه گردیدند و ایشان وحی و کلام ناطق و تکوینی خدای هستند و تحریف و نسخ در آنها جاری نتواند بود و هر چه گویند مطابق وحی است بل عین وحی است *

دیگر از عهد بیان اینگونه مطلبی که سر میده و معاد اشیاء و کاشف اسرار و اطوار مذاهب و ادیانست کسای توانند برآمد که علم را از مأخذ آن اخذ کرده و متعلم از وحی الهی یعنی کتاب تکوینی تحریف نشده خدای تعالی باشند . و بجز از این گونه عالم و متعلم از آن عالم که مظهر عالمیت خداست دیگر مردم سر این مطلب بزرگ را نتوانند گفت *

میفرمایند ان الناس ثلثة عالم ربانی و متعلم علی سبیل نجاه و همج راع اتباع کل ناعق یمیلون مع کل رایح لم یستضیوا بنور العلم ولم یلجؤا الی رکن وثیق *

رمزی از این سر عظیم را در نخستین میزان از این نامه شنیدید و با وجود کمی آگاهی که مرا است و علایق و عوایق زمانم احاطه کرد و وضع نامه را نیز بر اختصار گذاشتم از آوردن تعلاتی که از طالبان ربانی بقدر خود فهمیده ام از شرح و بسط دادن در این مطلب احتذار میکنم و همینقدر را میگویم که بیان اینگونه اسرار در نزد علمای اسلام پیدا تواند شد و هر کس طالب باشد پیدا تواند کرد *

❖ آب کم جوشنی آور بدست * تا بجوشد آب از بالا و پست ❖

بر سر سخن رویم که مقصود از دست زود مؤلف نجات را بمسیح منحصر کرد و دلائل نارسا از انجیل و نامها که حال آنها و ترجمه های آنها

بربطیلان مقصود الهی از آفرینش انسانی که مکرمتین آفریده
های او است میکند نظر باید کرد *

﴿ در فصل دهم مر قس ﴾ از قول عیسی گوید حقا بشما میگویم که هر کس
مانند معصوم ﴿ یعنی صبی بی گناه ﴾ ملکوت خدا را قبول نکند داخل
بدرون ملکوت نخواهد شد ﴿ پس کاهکاران بنص عیسی از ملکوت
بیرون باشند عبارت توریة را که خود شاهد بر مطلب نخستین آوردند باید
فراموش کرد؛ باشد که خدا فرمود انسان را بصورت خویش میافرینم
تا آنکه سلطنت در روی زمین و حیوانات آب و خاکی و هوا نماید یعنی
مقصود من از این گونه آفرینش این است و این آفرینش چنان عظیم
از آفریننده قادر مهمین هرگز باطل نشود و پشامه های مجهول الحال
و المال منسوخ نکردد *

اگر مطلب این است که خدا برای پیدا کردن صفات و اسماء و اوصاف
شناسایی خویش انسان را آفرید پس ازان باعتبار صاحب کتاب
چنانکه در صفحه ﴿ ۷۲ ﴾ گوید شیطانی که مخلوقی از ظلمت بود
پیدا شد و اراده و مقصود خدا را کلیا برهم زد و انبیا و اولیا را کراه
نمود حتی عیسی مسیح الله را بازیمه خود کرد و او را بالای بام برد و گفت
اگر تو سر خدا هستی خود را از اینجا بر انداز و از اینجا او را بالای
کوه بلندی برد و همه عزت و ممالک جهان سال
بروی نمود و گفت اگر بر من سجده آوردی جله اینهارا بنود هم
و از اینگونه کارهای ناشایست بخدای خدا و صفات کالیه او تعالی
پس هرگاه چنان است آنچه ان خدا را نیز شایسته خدای نتواند بود
و تعالی عن ذلك علوا کبرا *

الحاصل انسانی که خدای توانا او را بصورت خویش آفرید و مجمع
کالات ظاهره و باطنیه اش ساخت و او را پیای و قدس مطهر تقدیس
و تعجید کرد و هیکل توحید و آیت تفریدش داشت چنانکه در میزان
نخستین از این کتاب مستطاب اشارت بر آن شد باید فهمید که علت
حدوث آلودگی و ناپایی در او چیست و سبب محجوبی او بمحجبات ظلمات

وجود پاك ایشان است *

در کتب لفظیه و حر و فیه بمحافظت خدای تمسک جستی و وقوع تحریف و نسخ را از آنها بکلی انکار کردی انبیا و اولیا که خدا را کتابهای تکوینیه هستند و مقصود خدا از آفرینش جهان وجود پاك ایشان است که ایشان صفوة الله هستند چگونه وقوع تحریف و تغیر و عروض کدورات و ظلمات را در ایشان روا داشتی راستی اگر تعقل کنی از حضور ایشانست شرم آید و از این نسبتهای ناشایست

در حق ایشان در کذری *

ای مؤلف اینکه مسیح نماز میکند و استغفار میکرد و پیغمبر ما طلب مغفرت مینمود و همچنین از انبیا و اولیا یا در حق ایشان سخنانی که موهم کاهکاری است ظاهر میشد نه چنان است که امثال ما ناقصان میفهمند کاهکاری ایشان بیان تعلق بعالم اجسام و رفتار بمقتضیات جهان خای و معاشرت باناقصانست که باقتضای منزل بایستی بخورند و بیاشامند و تحمل از ناملایمات این جهان کنند و استغفار ایشان تعمیر از اشتیاق بمحطأ قدس و مقامات انس و خلوت با محبوب و رسیدن بمطلوب است *

ایشان علیهم السلام را برتری از عالم بشریت است که این مقام نسبت بعالم علویه که ایشانرا منازل حقیقیه است بمنزله معاصی تواند بود و حکمت خدای برای هدایت و ارشاد آدمیان و رهایی دادن ایشان از تاریکی و رسانیدن ایشان بدرجات کمال بر این جاری شد که ایشان علیهم السلام پایه نقصان گیرند یعنی بعالم بشری آیند و لباس آنها را پوشند و از جنس ایشان باشند و بزبان ایشان سخن کنند و مانند پدری که طفل را زبان آموزد تی تی پایی گویند تا آنها را سخن دانی آموزند از حیوانیت برتری دهند ایشان را ناطق سازند و نه تنها بزبان بی وجود آنها را ناطق از قدرت و علم و حلم و دیگر صفات الهیه سازند همچنانکه عیسی حواریان را کرد پیغمبر ماسلمان عجم را ناطق نموده تنها ناطق فرمود بل او را عرب کرد یعنی صفات

و اختلافات در آنها را اجمالا دانستی وارد ساخت *

چون در این نامه اساس استدلال ما از سخنان خود صاحب کتاب است لهذا گذشته از متطوق انجیل حاضر که مسیح بطور انحصار گفت من فرستاده نشده ام مگر برگشداران خانه اسرائیل و همچنین پیغمبری را مرد خرد متدنیجات دهنده جهان بل نجات دهنده انبیا و رسل نتواند گفت *

از این مؤلف عبارتی دیده شد که از صفحه هفتادم از کتابش اکنون آوردم که در مقام بیانات اطوار انسانی در آغاز ایجاد گفت که * انسان در آن وقت از کما و مرک و ناپای قلب و از خواهشها و هوسهای بد و از ضعف روح و جسم آزاد و بری بوده * پس از او میپرسیم که از این بیانات تو و بیاناتی که در ذیل این سخن در ظهور ناپای و بگی و معاصی در تمامی انسانها آوردی آشکار میشود که العیاذ بالله تعالی این گونه ناپای و احواجاها که در وقت اول انسان را نبود در مسیح علیه السلام نیز جاری شده باشد بعلم اینکه کفنی در آن وقت مرک و ضعف روح و جسم نبود و باعتبار خود و انجیل حاضر عیسی را ضعف جسم و مرک عارض شد و چون اینها عارض شد بقاعده بیان خودت کما و ناپای قلب و خواهشها و هوسها و مانند اینها نیز طاری بر آنجناب خواهد بود پس فرق میان او و سایر انسانها چه خواهد شد و چگونه او را خدا پسر خود خواهد دانست و چگونه جهان و جهانیا را بل اولیا و انبیا را نجات تواند داد *

آفرین بر شما خوب مسیح سنانی که دیدید چه میکوبی ای مؤلف ای هدایت کننده مسلمانان براهی که هنوز خود در آن راه گمراهی * ای خرد مندان چگونه توانید گفت که خلقت خدای حکیم توانا و مقصود او تعالی از آفرینش باطل شد و خاصان و مقربان او و انبیا و اولیا و دوستان او ناپاک شدند و کاهکار آمدند با آنکه هدایت جهان در دست ایشان است و نمونه تقدس و صفات کماله خدای

علت و سبب تحریف کردن یهود و نصاری کتب آسمانی را گفته شد *
 بذات حال انسان و راه پائی و تقدس ظاهر و باطن در انبیا و اولیا
 بدرجه وضوح رسید *
 عدم انحصار نجات بعیسی علیه السلام و شمول معنی شفاعت برجله
 مقربان الهی معلوم شد *

❖ تنبیه ❖

اینها مطالبی است که میزان الحق پروتستانی عنوان کرده در آنها
 سخن گفته است و گرنه در این مختصر نامه باوجود همه پریشانی
 حواس و کسرت واضطراب و قلت بضاعت که این عید گرفتار
 بعلاقی و امراض را بود نمونه از مطالب عالی و سخنان بسیار بلند
 از آنچه بضایات الهیه از اثر تعلیمات طالمان و ربانیان داشتم یاری
 خدای آوردم و خدای را گواه میطلبم که همه بانصاف نکاشتم و دوری
 از اعتسافی خواستم و هم خداوند راست هر آنچه راستی گفته شود *
 ❖ کاین همه آوازه ازشه بود ❖ کرچه از خلقوم عبدالله بود ❖
 در این معیار از نخبه سخنان صاحب کتاب که در الوهیت عیسی گفت
 از صفحه ❖ ۱۱۴ ❖ او سخن بیاوریم و مزید آگاهی از آگاهی
 اوجویم و متن صبارت مذکوره او این است *

و بنا بر این مدعا که یسوع مسیح واسطه و شافع سلسله انسانی است
 او بخدا دعا ❖ یعنی نماز ❖ و مناجات و شفاعت کرده است
 و همه این گونه افعال که از مسیح صدور می یافت بنابر تقاضای
 بشریت او بود نه بنابر الوهیت و اگر در خصوص این مدعا سؤال نمایی
 که آیا چگونه ممکن است که الوهیت و بشریت بهم ملحق شود پس
 من هم از تو سؤال می نمایم که چگونه ممکن است که روح و جسم ملحق
 یکدیگر بود یا باشند چنانکه در وجود انسانی تألیف یافته اند جواب
 این سؤالها این است که حکیم علی الاطلاق بهمه چیز قادر است
 و هر چیزی را که می نماید از روی حکمت خودش میباشد و بحث
 بحکمت خدا و ندی محض غرور و کم خردی است و از برای آدمی

کالیه الهیه را مظهر و مظهر ساخت و از آنجا ترقی داد و او را داخل
برزمره اهل بیت نمود و در جله سرورهای که بشارت تولید
ایشان را از نسل اسمعیل خدای بپراهمیم داده بود بشمارش آورد
و او را مصداق آیت تطهیر کرد و خوارق عادات و کرامات بسیار
از دست آنجناب جاری داشت *

و اگر بخواهی تفصیل این مطلب و معنی نسبت گناهکاری و استغفار
انبیا و اولیا را بفهمی ما را محتاج بتهید مقدمات چند و بیان مطالب
دیگر خواهی کرد با آنکه این بیان از موضوع مطلبی که ما را در میان است
بیرون است *

❖ معیار دهم ❖

از بیاناتی که تا کنون از توحید صانع ازل و صفات کمال و تنزیهات
او عزوجل و از دلائل واضح که در وقوع تحریفات بل معمول
و یا مجهول الحال بودن کتب متداوله در دست طوایف عیسویان
شنیدی و از پراهن قویه که در بطلان معنی تثلیث و نسبت الوهیت
بمسیح یا غیر مسیح گفته شد جواب سخنان بی اساس صاحب کتاب را
که در این مطالب در باب اول و دوم از کتاب خود نوشت با سانی
خواهی دانست اکنون در این معیار آخرین از سیم میزان این نامه
فهرست مائندی برای تسهیل بر افهام برادران روحانی مرتب
داریم *

دعوی اقرار قرآن بصحت و کلام خدا بودن انجیل و توریة باطل
شد *

عدم مطابقت مطالب توریة با انجیل آشکار گردید *

وقوع نسخ در توریة بسبب انجیل واضح آمد *

تحریف یافتن توریة و انجیل در هر زمانی با انحاء مختلفه سمت ثبوت
یافت *

نخمی یا جوزی نتواند کجسید *
 خدای را اول مخلوق بجز آنکه در آغاز آفرینش اینجهان آفرید نتواند
 بود و هر چه آفریده شود در اینجهان است و در بعد از نخستین مخلوق
 اینجهان خواهد بود *

وجود شریکی مر خدا را متعلق قدرت نتواند بود نیکون خدایی
 دوم از قدرت خدا صادر نتواند شد زیرا که دوم متکون شده قدرت
 خدای خدا نتواند شد *

دیگروا ضحکتر کنیم دیروز محدود و جهات دیروزی امر و نتواند
 کردید جسم محدود جسمیت غیر قابل ابعاد سه گانه که طول
 و عرض و عمق است نخواهد شد *

و امثال اینگونه نمونه ها که هرگز ممکن نیست متعلق قدرت شوند لا بعد
 و لایحصی است پس معنی قدرت را باید فهمید . و قدرتی که در مقام تعبیر
 از ذات خدا آورده میشود همان ذات خدا است . و علم که گفته میشود
 همان ذات الهی است . و همچنین است تمامی صفات ذاتیه خدا که بی تعدد
 جهات همه تعبیری است از کمال وجود مقدس باری تعالی *

﴿ اسماؤه تعبیر و صفاته تفهیم ﴾

پس قدرت و علم و مانند آنها را که متعلق بموجودات خلقیه کویم
 ذات قدیم الهی نیست . که ذات ازل بر مخلوق وارد نشود و واقع نگردد
 و تعلق نکیرد . نمی بینی که علم خدا را از دانستن شریک نمی کنیم *

﴿ اتنبون الله بما لا يعلم في السموات و لافي الارض ﴾

قدرت بر حلول در بشر نیز همین حکم را دارد اگر مبنای کار بر آنچنان
 حلول و اتحاد باشد پس خدائست و مانند یکی از مخلوقات است
 و در میزان نخستین دانستی که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق آن
 ممتنع باشد و آنچه در مخلوق ممتنع در خالق تواند بود *

گذشته از اینها آنگونه حلول و اتحادی را که میگویند در عیسی شد
 آیا این کار نیک بود باید . یعنی حلول کردن در بشر امری است
 راجح و شایسته بخدایی ازل تعالی و با آنکه این امری است مرجوح

همینقدر کافی است که بدانند این مطلب در کلام خدا بوضوح پیوسته و ثابت گردیده است *

اهل اسلام یعنی موحدان و خداشناسان حقیقی از ملاحظه الفاظ و عبارات مذکور * صاحب کتاب مقتدر بر جرح و ابطال مدعای او توانند بود و محتاج باقامت برهانی از خارج نخواهند شد مع ذلک برای مزید بیان و اشارت بعنوان جواب مبادرت بسخن کنیم * این مطلب را در معیار هفتم از میزان دوم در جواب سخن پروتستانی بمسلم که میگفت امر تثلیث سر نیست از اسرار الهیه و کسی را نمی رسد که در انقیام گفتگو کند بخواجعال بیان کردیم * و چون در این خصوص اصراری دارند مانیز ناچار از افزودن بر بیان خویش خواهیم بود *

❖ لیهلك من هلك عن بینة و یحیی من حی عن بینة ❖

چون اهل تثلیث کلمات مسیح را در کتابهای خودشان گواه بر عبودیت و خضوع او و بیان توحید خدا و نفی اله دیگر یافتند چنانکه جمله انبیا را عادت بر این منوال جاری بود و از آنطرف نیز میخواستند که به تبعیت و در غم یهود که عزیر را پسر خدا گفتند مسیح را پسر خدا گویند و عبارتی دیگر بر آن بیفزایند و بگویند عیسی خدا است و خدا عیسی است و خدا ثالث ثلثه است ناچار شدند از اینکه آنجناب را دو جنبه قرار دهند آیات خضوع و خشوع و عبودیت انجیل را اجل بر بشریت او کشند و آیات مجهوله الحال دیگر را که بسیاری از آنها نیز گذشته از امر تحریف دلالتی بر مدعای ایشان نداشتند و بجنبه الوهیت عیسی محمول دارند چنانکه از مطالعه بیانات صاحب کتاب این معنی ظاهر است *

نخست معنی قدرت خدای را بر همه چیز بفهمیم پس از آن حکمت او را که نمیتوان از آن برسید بدانیم تا آنکه گفتههای این مؤلف دانسته شود *

خدای توانا قادر بر همه چیز هست ولی همه چیزی قابل تعلق قدرت خدای تواند بود *

این عالم اجسام که تمامی این جهان محسوسات است در میان پوست

با آرایش حلول و اتحاد منسوب داشته اند امثال آنگونه عبارات را
در حق شما کردن و حواریان عیسی نیز نقل کرده اند و در انجیل
خودشان نوشته اند *

اینک ❖ در فصل هفدهم انجیل یوحنا ❖ از قول مسیح آورد تا آنکه ای
پدر همه یکی شوند و چنانکه تو در من هستی و من در تو ام ایشان ❖ یعنی ایمان
آوردند کان بمسیح ❖ نیز یکی در ما شوند تا آنکه جهان بدانند که تو مرا
فرستاده و عزتی را که بمن دادی با آنها دادم که یکی شوند چنانکه
ما یکی هستیم من در آنها هستم و تو در من هستی تا آنکه جهان بدانند
که تو مرا بعث کردی و چنانکه مرا دوست داشتی ایشان را دوست داشتی *

نیز ❖ در آن فصل انجیل است ❖ که من کلام ترا با نهادادم و جهان دشمنی
با ایشان کرد زیرا مانند آنکه من از جهان نبودم ایشان نیز از جهان نبودند
و هم ❖ در آن فصل است ❖ که ایشان از جهان نیستند همچنانکه من
از جهان نیستم ایشان را بحق خود تقدیس فرمای کلام تو ❖ یعنی
و عده تو در حق ایمان آوردند کان ❖ حق است چنانکه تو مرا بجهان
فرستادی من نیز ایشان را بجهان فرستادم *

❖ در فصل اول نامه نخستین یوحنا است ❖ آنچه را که دیدیم و شنیدیم
بشما بیان میکنم که شما با ما متحد باشید و فی الحقیقه اتحاد ما با پدر و پسر
او عیسی مسیح است ❖ نیز در آن فصل است ❖ اما اگر ما ننند او که
در روشنا نیست در روشنایی است رفتار کنیم با یکدیگر متحد هستیم *

❖ در فصل چهاردهم از انجیل یوحنا است ❖ باورند اید که من در پدرم
و پدر در من است آنچه شما میگویم از خودم نیست بل پدری
که در من است ❖ و عبارت دیگر ❖ در من ساکن است بعمل
آورد ❖ نیز در آن فصل است ❖ در آن روز بدانید که من در پدرم
و شما در من هستید و من در شما هستم *

❖ در فصل ششم نامه افسوسیایان است ❖ خدا و پدر همه یکی است
که او بالایی همه است و با همه است و در همه است ❖ و در فصل ششم
نامه قورنتوسیایان است ❖ شما هیکل خدا هستید *

و نالایق بحضرت او . اگر قسم اول است پس میبایست خدا این کار را تنها در حق يك بشر نکند بلکه سنت الله را بر این جاری سازد که در بشر های بسیار حلول کند و با آنها متحد باشد بعلم اینکه کفنی این کار نیک است و خدا قادر بر همه چیز است و کار نیک را صانع قادر البته ترك نکند زیرا که بندگان را بسبب ترك نیکوکاری مسئول و مواخذ میدارد *

❖ انا مرون الناس بالبر ونسون انفسكم ❖

حلول در بشر سهل است که در کترین مخلوقات خویش نیز برای اظهار قدرت و لطف خود میبایست حلول کند *

و اگر این کار نیک و راجح نبود پس خدا را منزله از کار بدو زشت باید داشت خصوصا در حق خاصان خویش *

حیرت از گفتارهای متناقضه اینها دارم از یکطرف خود را موحّد گفتند و از تغییر و تبدیل ذات خدا را منزله آوردند و از طرف دیگر اینگونه تغییرات و تبدیل در ذات او را جایز دانستند . بمیدانم چه میگویند خدا را حال حلول به بشریت عیسی غیر از حال عدم حلول است و حال پیش از اتحاد با او مغایر با حال بعد از اتحاد است . و تو خود در اول کتاب و جاهای دیگر از میزان الحق خود این عقیدت را باطل دانستی پس یکی از این دو مطلب را غلط گفتی . و چون بدلائل توحیدیه تغییر و تبدیل در ذات ازل تعالی نیست ناچار از اینکه از دعوی حلول و اتحاد در ذات واحد الهی در کذری و شر را جای حلول ذات خدای نکوبی *

آما بدلائل لفظیه که از انجیل و غیره آورد بدلائلی است که هیچ خر دمند صاحب ادراکی آنها را مأخذ حلول و اتحاد ازل تعالی با جسمانیان نتواند کرد *

هر گاه عباراتی است که میگویند از مسیح شنیده شد که گفت من در پدرم و پدر در من است و من و او یکی هستیم و معنی آنگونه سخنان را بر فرض صحت آنها دلیل خدا بی مسیح دانسته ذات مقدس ازل را

﴿ ما یکون من نجوى ثلثة الالهو را بههم ﴾

راست است خدا با مخلوقات خود هست ولی نه آنچنانکه جاهلان میفهمند و معنی میکنند . پس اگر در انجیل کلماتی از این قبیل بوده معانی آنها در نزد اهل توحید آشکار و روشن است . و ذات ازل تعالی چنانکه در میزان نخستین و در جاهای دیگر اشارت بر آن شد بهیچ طوری از اطوار مناسب و علاقه ذاتیه با مخلوقات نخواهد داشت *
راست است در حق مقربان خدای و ایمان آورندگان بخدای کلماتی در کتب سماویه وارد بوده است که ظاهر آنها را اهل ظاهر بمعنی حلول و اتحاد تأویل نمیتوانستند کرد لکن اهل توحید معانی صحیحه آنها را توانند فهمید و بس . و در قرآن مجید نیز از آنگونه عبارات وارد گردید و اهل معرفت نظماً و نثراً این مطلب را گفتند *

﴿ ان الذين يبایعونك انما يبایعون الله يدالله فوق ايديهم ﴾

بیعت بر پیغمبر را بیعت بر خدای گفت و دست پیغمبر را که در بیعت بر بالای دست بیعت کنندگان بود دست خدا نامید *

﴿ ومارمیت اذ رمیت ولكن الله رمى ﴾

اتحاد فعل را بحدی بیان فرمود که رمی را در حالتی که رمی کننده حقیقی ظاهراً پیغمبر علیه السلوٰة والسلام بود از او منفی داشته بخود منسوب نمود که رمی را تو نکردی بل خدا کرد این است که فرمودند *

﴿ من رأى فقد رأى الحق ﴾

هر که مرا دید به تحقیق خدای را مشاهده کرد و مولانای رومی در کتاب مثنوی گوید *

﴿ کز تو خواهی هم نشینی با خدا * روشن تو در حضور اولیا ﴾
و اخلاص معنی تثلیث و اتحاد خدا را با مسیح و دیگر مخلوقات اگر از عبارات مذکوره که از انجیل و نامه ها نمونه آنها را گفتیم استنباط کرده اند آشکار است که دلالت بر مقصود آنها نخواهد داشت .
و اگر از تعیرات ابوتی و بنوتی و پسرى و پدرى که در انجیل و غیر آن

از اینگونه عبارات که دلالت بر اتحاد و حلول ازل تمامی در حواریان و تلامذ عیسی بل در جمله ایمان آورندگان بمسیح تواند داشت در جمله انجیل لایعد و لایحصی آورد مانند پس اگر این فقرات را که برای نمونه آوردیم و مانند آنها را در حق عیسی علیه السلام بمعنی الوهیت او و اتحاد و حلول خدا در آنجناب بدانیم پس همه خدا هستیم و خدا در ما است و مادر خدا و در مسیح شدیم و مسیح در ما شد و در خدا شد *

اکنون برادران را بیا کاهانم از رموز آن کلام حقیقی الهی که در اصل و ترجمه آن تحریف نتواند بود بیشتر گفتیم که گذشته از دیگر گونه تحریفات و جعلیات که در کتب آسمانی کرده اند خطاهای بسیار در ترجمه ها شده است که بعلمت مقاصد باطله مترجمان ❖ اولاً ❖ و بسبب ممکن نبودن بیان اصل مطلب با ترجمه ❖ ثانیاً ❖ در کار است و شاهد خطای ترجمه را نیز آوردیم و این یکی شاهد را نیز بر آن بیفزاییم که اگر در فارسی کسی حال کسی را از روی مودت و لطف جو یا شود با و گوید دماغ شما چاق است و چون تحت اللفظ بترجمه عربیه بیاوریم ❖ انفکم سمین ❖ میشود و چون این ترجمه ناویه را به پهلوی در ثانی بعبارت دیگر بیاوریم میشود ❖ بینی شما فربه است ❖ که اصل مطلب بکلی از میان رفت و معنی غیر مر بوطی که مفایر مقصود صاحب سخن بود از ترجمه ها ظاهر آمد *

معنی تثلیث را از آنگونه سخنان که در حق عیسی و روح القدس یافتند مطلبی ساختند و خواستند این کلمه را که صریح در شرك و الحاد است تصحیح کنند و نتوانستند و برای استکانت نادانان گفتند که چون از وحی و کلام خدا و از انجیل حاضر است باید تعبداً گفت خدا ثالث نشده است و عیسی پسر خدا است *

پس بیان قرآن عظیم الشان را که وحی غیر محرف الهی و معجزه باقیه پیغمبر آخر الزمان است در مثل این بیان بفهمیم که آنها خدا را ثالث نشده گفتند و خدا خود را رابع نشده فرمود *

اکنون مطلب صاحب کتاب را که در خصوص حکمت خدا آورد
 بفهمیم و نمیدانم این سخن را فهمیده نوشت و یا آنکه از روی سخنانی
 که از عوام اهل اسلام شنید در کتاب خود درج کرد *
 اینکه از حکمت خدا آکا، نمیتوان شد یا آنکه از حکمت الهیه
 نباید جستجو کرد از سخنان جاهلان است. و دانشمندان دانند که تکلیف
 ما بجز از فهمیدن اطوار حکمت و آثار ربوبیت خدای تعالی چیز دیگر نیست.
 خدای توانا انسان را در صورت خویش آفرید و او را بصورت
 صفات و اسماء خویش ساخت و مظهر جلال و جمال خویش داشت.
 و قدرت و علم و حکمت خود را بوی عطا فرمود و منتی بزرگ بر او نهاد *

❖ ومن یؤتی الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا ❖

و مع ذلك اینگونه اعتذار در اعتقاده تثلیث یا خود حلول و اتحاد
 ازل سبحانه مرد خردمند را شایسته نتواند بود. و چنانکه گفتیم
 آتش پرستان و مانند آنها را راه اعتذار باینگونه سخنان بی بنیان باز
 شود. و در آنصورت ناچاریم از اینکه هرگاه اهل تثلیث را موحد دانیم
 بت پرستان را نیز آفرین گوئیم و موحد شان شناسیم. و چون بدلائل
 عقلیه و نقلیه خود را بر تحسین و تصدیق آن طایفه راضی نتوانیم
 کرد لهذا اهل تثلیث را نیز در بیرون شارع توحید خواهیم دانست
 و کتب آنها را کتب الهامی نتوانیم گفت و اعتماد بآنگونه اسفار
 و رسائل نتوانیم جست *

پس باقی نماند از برای ما مگر تفحص در امر دین اسلام و کلام الهی
 بودن قرآن و تفحص از اینکه آیا اخبار پیغمبر آخر الزمان در بقیه این
 کتب آسمانی پیدا میشود یا نه. و آیا معجز و خارق عادت از آن پیغمبر
 ظاهر گردید یا نه. اگرچه بعد از مطالعه صاحبان انصاف موازین
 و معیارهای سابقه این کتاب مستطاب را محتاج بمرید پیانات در این
 نامه نبودیم ولی برای اكمال نعمت و اتمام حجت بر اهل ایمان و انکار
 بقیه پیانات در مطالب مذکوره را در طی دومیزان دیگر چنانکه
 در صدر نامه وعده کردیم بسیاری خدای و امداد اولیا در نهایت ایجاز

در حق مسیح گفته اند دلیل بیاورند آن نیز هرگز دلالت بر مطاب
اهل تثلیث نتواند داشت . بعلت اینکه همه انجیل و توریة بر
از عبارات مذکوره و نسبتهای پدری و پسری در حق سایر مخلوقات
و انبیاء و اولیامیاشد . و این تعبیّرات بحدی در آن کتب هست که محتاج
بذکر نمونه های آنها نیستم و بعضی را در اثنای بیانات گذشته شنیدید
و در میان بنی اسرائیل این تعبیر شایع بوده است و یهودیها میگفتند
ما پسران خدا هستیم *

❖ در فصل ششم نامه قورنیتیوسیان است ❖ خدای توانا بر همه چیز
میرماید که من شما را پدر شوم و شما نیز مرا پسران و دختران باشید *

هرگاه آنگونه نسبتها و الوهیت بعیسی علیه السلام بواسطه معجزات
و احیاء اموات است که میگویند از آنجناب ظاهر شد واضح است
که این معنی را از معجزات که از جانب خدا بانبیاء و اولیا از روی قدرت
کامله الهیه داده میشود استنباط نمیتوان کرد و هیچ صاحب عقلی
نمیتواند بگوید که هر کس مرده را زنده کرد و خود گفت این کار
از جانب خدا است آن کس خدا است *

اگر مسیح سه کس را زنده کرد حزقیال چندین هزار کس را زنده
نمود چنانکه در توریة یعنی در کتاب حزقیال در فصل سی
و هفتم است . و البسم نیز احیاء میت کرد حتی از قبر او نیز این معجزه ظاهر
شد چنانکه در فصل چهارم و سیزدهم سفر الیسع از توریة است .
و آنگونه معجزات را که از عیسی روایت کرده اند در حق شاگردان
و حواریان مسیح نیز در انجیل حاضر آورده اند . دم کاو بنی اسرائیل را
بمرده زدند و زنده شد *

اگر چه بدلائل توحیدیه و بیداهت عقل خدا شناس نسبت
الوهیت و مانند آن را بمخلوقات دادن در بطلان و سخافت نه چنانست
که محتاج بشرح و بسط و اقامت براهین دیگر گردد . لکن محض مزید
آگاهی از مأخذ عقائد فاسده ایشان مبادرت بذکر فقرات مذکوره
کردیم *

واختصار خواهیم آورد و از خداوند یاری خواهیم جست *

❖ والسلام علی اهل السلام ❖

تا آنکه وقت رفتن عیسی از میان آن قوم رسید و هنگام اجرای آیین
اختیار شد *

سر و حکمت امتحانات الهیه را که در هر قومی جاری بود و هست
سابقا بنحو اجمال گفتیم و کسانی که جوابی مزید آگاهی از این
حکمت‌های الهیه باشند مراجعت باهل آن کنند. و این عبد قلیل
البضاعة در سال هفتم هجری در رساله مطالع الاشراف خود
که در مسائل دینی عربی عبارت نکاشتم این مطلب را مشروح داشتم.
و در کتب اسلامی این سخن مشروحا مبین است. در این مختصر نامه
تطویل و شرح و بسط را در این مطلب زاید می‌شمارم *

آیین اجرای امتحان در هر قومی بنحو کلیت چنانست. که پیغمبر یا ولی
که داعیان پر راه خدا و هادیان و مبشران و انداز کنندگان هستند
پس از ایفای رسم دعوت و بشارت خود از میان قوم بیرون روند و اینجهان را
بدرود کنند. تا آنکه ایمان آورندگان حقیقی از دروغی که بهوای
نفسانی و آرزوهای شخصانی و حب ریاسات از روی ریا ایمان
آورده بودند تمیز یابند و مؤمنان امتحان شدگان که در آن حال غیث
هادیان در میان فتنه و حادثه ثبات قدم مستقیم باشند در مدارج کمال
برتری جویند. و این گونه امتحانات واقع تواند شد مگر بغیاب رئیس
و هادی آن قوم *

❖ احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا وهم لا يفتنون ❖
پس از آنکه کلمه الله عیسی را موعد رفتن از میان امت رسید جمله
وصایای خود را مکرر و مؤکدا برای تلامیذ و اصحاب خویش بیان کرد
و از وقایع و فتنها که میبایستی بعد از او ظاهر گردد خبر داد و چنانکه
در بقیه انجیل است و زودی گفته خواهد شد بشارت پیغمبر آخر الزمان را
بنحویکه آنجناب و کتاب نازل شده براو که تعلیم و بشارت بود
میبایستی ظاهر کنند بعمل آوردند. و فرمودند که بعد از من مسیحان
در و غمگونی پیدا شده سخنان مرا تغییر داده اختلاف عظیم در میان امت
من خواهند انداخت. و کلیات آنها را بهقتاد و دو فرقه متفرق خواهند

﴿ بِسْمِ ذِي الْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ ﴾

﴿ میزان چهارمین از میزان الموازن ﴾

در بیان بشارت توریة و انجیلست در حق پیغمبر موعود که منتظر در میان جله امم و قاطبه ملل بود. که پس از همه تحریفات و تباهیها که در آن کتب سماویه کردند همین بقیة آنها بوضوح و آشکاری بعثت آن پیغمبر خدای را مینماید. و در طی این تعلیم و بشارت بمناسبت مقام بر بیان مطالب دیگر که ذکر آنها بر دلهای پاک و روشنائی تواند بخشید اشارت خواهیم کرد. و این میزان نیز درده معیار قرار گرفت *

﴿ معیار نخستین ﴾

آیین امتحان و اختیار که خدای را در حق هر قومی از اقوام و در باره هر گروهی از ملل جاری است اقتضا چنان کرد که عیسی مسیح کلمة الله را مانند آدم ابوالبشر علیهما السلام در بیرون از مقتضیات طبع و برخلاف ترتیب اسباب بر مسببات ظاهریه بیافریند. و همچنین که پدر مارایی واسطه پدر و مادر جسمانی آفرید عیسی را نیز بی پدر جسمانی ساخت و او را مبعوث برینی اسرائیل فرمود و مأمور بر تعلیم و بشارت کرد. یعنی انکلیون را بر وی فرستاد و روح القدس را مؤید و مسدد او داشت. و آنجناب آنچه را که مأمور بر آن بود از تبلیغ و ادای رسالت و بشارت بعمل آورد. و حواریان که صاحبان ولایت و تصرف و تدبیر در جهان بودند از برکت انفاس مسیحی تکمیل شدت

زدند همچنانکه بعضی از نمونه های آن را پیشتر بیان کردیم و از صوم و خسته و غسل و طلاق و مانند اینها نمونه آوریم جمله این امور در آنکه زمانی بعد از رفع عیسی علیه السلام بعالم بالا در میان تابعان آنجناب واقع شد تا آنکه کار بجایی رسید که حواریان او مقهور و محبوب شدند و دعوت کنندگان و معلمان دروغگوی همچنانکه مسیح خبر داده بود باسم مسیح و حواریان مسیح در اطراف واکاف ظاهر شده و هر چه خواستند کردند *

* مهر در خشنده چوپنهان شود * شبیره بازیگر میدان شود * و چون بشارت عظمی که آن کلمه الله مأمور بر تبلیغ آن بود مژده نزدیکی بعثت فخر کاشات بودی علیه الصلوٰه والسلام که از بد و زمان آدم انتظار آن خلاصه آفرینش را داشتند و بعضی از معلمان را بجز از ابطال اساس دین الهی و ایراث فساد و تباهی در روی زمین مقصودی نبود و چنان پنداشتندی که وعده مسیحی در ظهور آن نور قدیم ازلی در همان زمان نزدیک انجام خواهد شد و بدین موجب همه همت خود شان را در اخفا و ابطال آن بشارت عظمی مصروف کردند و مع ذلک بعلت کثرت شهرت و شایع بودن این بشارت نتوانستند آنرا بکلی بردارند و نور حق را خاموش کنند *

* والله متم نوره ولو كره المشركون *

صاحب کتاب اگر بچشم بصیرت و انصاف بیند خود حقیقت کار را مطابق بیانات مذکوره تصدیق خواهد کرد و از اعتراض آوردن بر اسلامیان بآیت کریمه * مبشرا بر رسول یأتی من بعدی اسمه احمد * اعتذار خواهد جست *

ای مؤلف در فصل اول از باب سیم کتابت کفّی که در هیچ صفحه و سطر از انجیل مضمون آیت مزبوره که دلالت بر بشارت عیسی بر پیغمبر آخر الزمان داشته باشد یافت نمی شود و در این ضمن سخنانی که دور از شیوه ادب و از شیوه دانش است بمیان آوردی نخست جواب آنگونه سخنان را از ما میخواه مگر جواب مطلب را و بیان سخنی را

ساخت که جمله آنها در هلاکت است مگر بکفره که تابعان
شمعون الصفا هستند *

در ❖ فصل دوم ❖ از رساله نایب شمعون الصفا در حق معلمان
بعد از عیسی میگوید لکن در میان مردم پیغمبران دروغ گوی بودند
چنانکه در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهد آمد. خدایی را
که خریدار آنهاست نیز انکار کنند و عقائد باطله را که شایسته
لغت باشد به پنهانی ادخال نمایند و بزودی برای خودشان هلاکت
آورند و جمعی تابع طریقه های مضرت آمیز آنها شوند و بسبب آنها
در خصوص راه حق بدگویا و اطاله لسان شود و از روی طمع بسختیان
ساخته ❖ یعنی مجعول ❖ شماها را بجای متاع بگذارند یعنی
میخرند و میفروشند و تجارت میکشد و متاع تجارتی آنها شما
میباشید *

در ❖ رساله مذکوره ❖ در فصل سیم است مهلت دادن خدای را وسیله
خلاص خود دانید. چنانکه برادر مهربان ما پولوس نیز از روی حکمتی
که باوداده شده بود بشما نوشته است. همچنانکه در جمله نوشتجات
او که در این مباحث نوشته است و در این مطالب مانیز چیزهایی هست
که فهمیدن آنها دشوار است. مردمان نادان بی ثبات همچنانکه در حق
کتابهای دیگر کردند اینها را نیز بطورهایی که داعی بر هلاکت
ایشان است تأویل کنند. اکنون شما ای دوستان این کارها را پیش
از وقت بدانید و حذر کنید که بسبب ضلالت بدکاران کمراهی نیافته
از منانت خود باز نمائید *

در ❖ فصل دوم ❖ مکاشفات یوحنا است از دروغگو یافتن تور سولاتی را
که میکشند ما اهل رسالتیم و رسول نبودند و دروغگویی آنها را
با تمحان دانستی آگاه شدیم *

تحریر و دست کاری در انجیل و کتمان اناجیل یعنی تعلیمات
و بشارات مسیحی و تغیرات و بدعتها که در آیین او گذاشته شد
و اعمال و آداب آنجناب را که برای وقیاسات و تأویلات باطله برهم

ای صاحب کتب بعد از بیانات راستین که در وقوع تحریفات در کتب سماویه و ظهور معلمان و داعیان در ونگوی بعد از عیسی علیه السلام و برداشته شدن انجیل حقیقی از میان عیسویان بجهت حدود اسباب و علل در ظاهر و باطن گفته شد اسلامیان را با اعتراض خود در خصوص آیت کریمه که خبر از بشارت عیسی میدهد بفلط نتوان انداخت باینکه اعتراض شما در این مطلب گذشته از حذقیات و تحریفات از جهات دیگر نیز مرد وداسته *

❖ اولاً ❖ مقصود از آیت کریمه اشارت بر بشارت دادن عیسی از پیغمبر موعود در زبان جمله انبیا است چنانکه بزودی تفصیل این بشارت را در بقیه کتب سماویه خواهی شنید . و لازم نگرفته است که این بشارت را بلفظ قرآنی در انجیل پیدا کنیم حال آنکه در انجیل اصل بلفظه مکتوب است *

❖ ثانیاً ❖ مدلول آیت قرآنی آگاهی دادن از بشارت پیغمبر آخر الزمان است بلفظ عیسی علی نبینا وعلیه السلام نه مندرج بودن آن در انجیل حاضر شما بعبارت مخصوصه که فرمودند عیسی بشارت میداد با آمدن پیغمبری که نام پالکوا احد است و نگفتند در انجیل باین عبارت نوشته شد که همیشه رسول یاتی من بعدی اسمه احد فرموده مکتوب فی الانجیل بعثه نبی اسمه احد . و پس از آنکه وضع زمان بعثت عیسی علیه السلام و عناد و انکار ملت بنی اسرائیل و قوعات بعد از آن جناب و پنهان شدن اوصای حقیقی و کلمات و بشارت او بنحویکه علی الاجال گفته شد معلوم کردید اینگونه اعتراضات را که از امثال صاحب کتاب ظاهر میشود محل ووقعی نتواند بود *

حقیقت دین اسلام با وجود مجزه و برهانی مانند قرآن و بیاناتی که اسلامیان را از روی حق و صواب در دست است و استواری قوانین شرع و ناموسی که از جانب آن مغفر پیغمبران تأسیس شده است حاجتی بذكر دلائل و شواهد دیگر از خارج نخواهد داشت مگر آنکه برای مزید بیان و تمام کردن حجت بر منکران يك جمله از آیات و فقرات انجیل

که گفتی چون مسیح خبر داده بود که بعد از او پیغمبران دروغگوی خواهند آمد این است که صاحب قرآن این آیت را آورد که نگویند او نیز از آن دروغگویان است *

ثانیاً همین عبارت پیغمبران را که از انجیل میگوید لفظاً و دلالتاً تغییر داده و تحریف کردی چنانکه عیسی و اوصیای او خبر داده اند و این خبر تاجهان هست ثابت خواهد بود . تا آنکه دولت الهیه ظاهر گردد . معلمان دروغگوی همواره در میان عیسویان در هر زمانی بلباسی ظاهر توانند شد که تحریفات نقطه و ثانی و بلیه مقصود خود شان را از پیش برند زیرا که همان علت و سبب که در این کار پیشینیان آنها را بود در اینها نیز بطریق اتم و اکمل خواهد بود *

مقصود عیسی را که در خصوص کمره کندگان بعد از خود خبر داد و مؤلف ما بدیگر عبارتش آورد از فصل سی دهم انجیل مرقس بفهمیم * عیسی علیه السلام ~~که~~ از خراب شدن بناهای بزرگ و مانند آنها در هنگامیکه از معبد بیرون آمد خبر میداد اصحاب از او چنانچه پرسیدند که این علامتهای ظاهر خواهد شد عیسی شروع بجواب کرد که حذر کنید شما را کسی کمره نکند زیرا که بسیاری بعنوان مسیحی میایند و بنام من کسان بسیاری را کمره کنند *

عبارتی را که صاحب کتاب بعیسی منسوب داشت که گفت بعد از من پیغمبران دروغگوی خواهند آمد همان است که نگارش یافت . و مؤلف آنرا تحریف کرد و پنداشت که اسلامیان بروایت و نقل او اعتماد کنند و اعتقاد آورند . و الحاصل معلمان و دعوت کنندگان دروغین بعد از مسیح ظاهر شدند و در ابطال دین خدا کوشیدند و چهره شاهد مقصود حقیقی را در پرده اختفا گذاشتند . و دوست ندارم که باسم و رسم آنها تصریح کنم ورنه تعصب جاهلانه طرف مقابل را تحریک آرم . که این نامه بدست جاهل متعصب نیز تواند رسید . و اگر پیغمبران دروغگوی نیز با آن معلمان بگویم باصطلاح خودشان خواهد بود *

❖ مبشر بر سول یأتی من بعدی اسمه احمد ❖

طایفه دیگری است که از يك پدر جدا شده اند چنانکه این معنی در حق نسل اسماعیل و اسحق که از ابراهیم علی نبینا وعلیهم السلام متولد شدند و بنی اسرائیل با اسحق و عرب با اسماعیل منسوب گردیدند واضحست .

این دو طایفه عظیمه برادرند و در کتاب موسی است که بکلیم خویش میفرماید خدای پروردگار تو از میان برادرانت پیغمبری را مانند تو مبعوث خواهد کرد و در آیت ﴿ ۱۵ ﴾ از کتاب مزبور از فصل هجدهم است که خدا فرمود ﴿ از برای آنها پیغمبری را مانند تو از میان برادران ایشان مبعوث خواهیم کرد ﴾ و بیان دلالت این کلمات را بر پیغمبر موعود و راست نیامدن آنها در حق عیسی خصوصاً بمقتضای عیسویان که در آنجناب دارند در معیار مذکور آوردم *

در صفحه ﴿ ۱۷۹ ﴾ میزان الحق پروتستانی که در بیان این آیات بسخن پرداخت میگوید . ثاباً از آیات توریة آشکار و مثبت میگردد که پیغمبر وعده شده به بنی اسرائیل یعنی آن ذریه وعده شده بابراهیم که بسبب وی همه طوایف عالم برکت خواهند یافت از نسل اسحق و یعقوب مبعوث خواهد شد نه اینکه از نسل اسماعیل . و آیاتی در اینجا آورده است که هرگز دلالت بر مدعای او نتواند داشت ﴿ خدا بابراهیم فرمود سخن ساره را در خصوص هاجر بشنو و آنها را بدیار غربت بفرست و از ساره باین سخن ناخشنود مباش ذریه تو از نسل اسحق نیز خوانده میشود ﴾ خدا با اسحق نیز وعده داد که از ذریه تو زمین برکت خواهد یافت هیچ تنافی و تناقض با وعده مخصوصه الهیه که در حق اسماعیل و ذریه او داشت ظاهر نتواند کرد . و اگر عیسی پرستان و مدعیان عیسی پرستی بانصاف و ادراک پیش آیند و کوش کنند مطلب بغایت روشن است و لکن . حب الشیء یعنی ویسم *

چون اساس سخن را بقدر امکان باختصار گذاشتیم در میان این مطلب و وعده برکت روی زمین که بابراهیم و ذریه آنجناب داده شد از همین توریة بقدر کفایت اهل دانش و بصیرت خواهیم آورد . و خواهیم نمود که وعده مخصوصه خدای در نسل اسماعیل علیه السلام

و توریة و سایر دلائل و براهین را چنانکه وعده کردیم در طی این اوراق
 بیاری خدای خواهیم آورد *
 اهل کتاب بشارت واره در این بقیة کتب آسمانی را که در حق
 پیغمبر موعود و منتظر است بخوبی میدانند ولی بعزت زبون بودن دلهای
 آلوده ایشان از سلطان جهل و عناد چنانکه عیسی خبر داد واه تأویل
 و بهانه جویی را در کلمات الهیه پیدا کنند . و پس از علم و آگاهی
 از حقایق امور انکار و جحود آورند . چنانکه یهودان در حق مسیح
 و بشارتهای واره در مسیح و در معجزات ظاهره از مسیح و در اعمال
 و رفتارهای مسیح کردند و همچنینکه صاحب کتاب از روی بی شرمی به
 تبعیت کفار عرب نسبت جنون و صرع العیاذ بالله بر آنچنان پیغمبر
 عظیم الشان داد مسیح و یحیی را بجنون منسوب داشتند *
 افسوس بر آنکونه دینداری باد . ای صاحب تألیف در انجیل خودت
 از یهودان و منکران نشنیدی که گفتند رئیس شیطانها با مسیح
 همراه است و هر چه میکند بدستکاری او میکند . و در حق
 یحیی نیز مانند این سخن را نشنیدی و تبعیت بر یهودان را بر خود ننک
 ندانستی ؟ *

❖ معیار دوم ❖

آیات کتاب موسی را که آنرا توریة مثنی گفته اند در معیار ششم از میزان
 سیمین بمناسبت از سخن آوردیم . و معلوم کردیم که آیات مزبوره در حق
 بشارت از پیغمبر موعود است و دلالتی بمسیح نتواند داشت ولی صاحب
 کتاب در فصل اول از کتاب سیم کتابش خود کشیها در تأویل آیات
 مزبوره میکند . و لفظ برادر را که در توریة گفت از برادران بنی اسرائیل
 پیغمبری بصفات و علامات معلومه مبعوث کنیم خواهد تأویل کند
 که اهل ذوق و ادراک در جرح و تعدیل آنکونه تأویل که در لفظ برادران
 کرده است محتاج به بیانی دیگر نیستند . و بالبدیهه برادر یقوم

و تصور نکنید که پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم خدا از این
 سنگها نیز برای ابراهیم اولاد حاصل تواند کرد *
 ﴿ در انجیل لوقا است ﴾ اکنون میوه ها را بثمر شایستگی بتوبه
 بیاورید خود بخود نکوید پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم
 خدای از این سنگها نیز برای ابراهیم اولاد تواند آورد *
 ای مؤلف بنص توریة کسانی که عهد ابدی خدا را برداشتند از نسل ابراهیم
 منقرض و ابتر خواهند بود و ابراهیم و اولاد حقیقی ابراهیم از باطل
 کنندگان عهد و میثاق خدای بیزارند . اگر محبت خدا را در دل دارید
 و از عصیان برا و ترسناک هستید در کار دین بصیرت جوید و حقیقت را
 یابید . و اگر بخيال باطل بگوید ما بلفظ عیسی و انجیل ایمان آوردیم و عیسی
 ما را نجات خواهد داد و ما را راهی خواهد بخشید حاشا که عیسی خرسندی
 از شما و از عقاید و اعمال شما داشته باشد یا آنکه شما را بشناسد و قبول کند .
 همین آیاتی را که میگوی در اختصاص بر کتامتها بر نسل اسحق است
 آوردی و گفتی که دعوی محمدیان باطل است . آیادر ذیل عهد
 ابدی الهی که ابراهیم و نسل ابراهیم را مأمور بخته داشت و باطل کشته
 آنرا ابتر خواند مذکور نساخت . مگر شما را هیچ ربطی در لحن
 کلام نیست ؟ *

از آیات همان فصل هفدهم کتاب نخستین موسی برای تو بیاورم
 که وعده مخصوصه خدای را در حق نسل اسماعیل یکقدری بدانی *
 ﴿ در معیار هفتم از میزان سیم ﴾ عبارات توریة را شنیدی
 و وعده خدا را با ابراهیم در خصوص برکت یافتن جهان بذريت
 او و ظاهر شدن سرورها از نسل او دانستی . آغاز سخن را از آنجا بگیر
 و استواری امر میثاق ابدی را در خصوص ختنه معلوم نمای و در ذیل
 آن بشارت الهیه را بذريت اسماعیل دریافته پایه پسان مؤلف را
 در خصوص کردن مبارك شدن زمین بذريت اسحق مشاهده کن *
 ﴿ در آیت هفدهم فصل مزبور از توریة است ﴾ ابراهیم بخدای
 گفت همانا اسماعیل در حضرت تو زنده گانی نکند . و این سخن

چگونه بوده است و در همین بقیه توریة در تصریح بر مطلب اسلامیان چه بگذاشته اند *

سخنی در بیرون از مقام گفتگو بنظم رسید در اینجا بیاوریم تا آنکه مدعیان دینداری را اسباب ترك تعصب جاهلانه گردد و راه حقیق الهی را پیدا کنند *

الهام و کلام الهی نه چنان است که هر صاحب سوادى که از خواندن و نوشتن الفاظ و لغات آگاهی دارد از معانی لطیفه و کلیات و اشارات دقیقه و اسرار و نکات غیر محدود آن الهامات اطلاع تواند جست و پیشتر کتم که اثر مشابهه صفت مؤثر است و میان مدرک و مدرک وجه مناسبت لازم است *

کلام خدای مانند انسان است اگر کسی حقیقت انسان را فهمید و وحی و کلام الهی را نیز تواند فهمید خصوصا که آن کلام تغییر نیافته و مکرر نشده باشد • مانند مسیح علیه السلام که از او از روی آنچه در ظاهر بعقول و افهام ناقصه و قاصره میفهمیدند سخن میگفتند و تا اکنون نیز میگویند و مقام حقیق او را احدی از امثال ماها نتواند فهمید • پس کلام الهی را حواس الهیه میخواهد که بفهمد و باین کوش حیوانی نمیتوانش بشنوی *

بدان که اولاد ابراهیم و اسماعیل و اسحق شدن گذشته از اینکه در عالم جسمانیات و توالد و تناسل بشری امریست عظیم و سری است کریم • و پای اعراف و اصالت نسب کاری است لازم الاعتسا • لکن نه چنان است که این مطلب را قانون کلی بر خود قرار دهیم • یا آنکه خدای را مجبور بطوری غیر از طور معروف خود مان دانیم • و گوئیم که زید باید از نسل عمر و باشد تا حکم فلانی در حق او جاری گردد • که اینگونه ملاحظات در خدایی توانا جاری نتواند بود • و کسی را در آنحضرت جایی اعتراض نتواند شد • بعلت اینکه بی اطلاعی ما و امثال ما از اسرار و حقایق امور آشکار است *

در فصل بیستم انجیل متی است * که در پیش خودتان ننویسید

اکنون اگر اهل کتاب را نصفت همراه باشد آیات مزبوره توریة را خصوصاً بقرینة بشارت عظمی که در خصوص ذریت اسماعیل بودن امامان از نسل اوبی تا ویل وتوجیه صریحه الدلالة در حق پیغمبر موعود خواهند دید . و از تقلید جاهلانه بر برداران پروتستانی گذشته و برداران بنی اسرائیل را همان ذریت اسماعیل دانسته مبارک شدن زمین رادر هر دو نسل از اولاد ابراهیم خواهند شناخت . و پیغمبر مانند موسی را بصفت معلومه که یکی بودن کلام الهی از زبان او است چنانکه سابقاً گفتیم بجز از آن مظهر کلام الهی که تمامی احکام و شرایع را بدرجه کمال رساند و خداشناسی را در جهان ثابت الاساس داشت نخواهند دانست *

آیاتی را که در اختصاص برکت یافتن زمین بذریت اسحق در تاویل عبارات توریة در صفحه ❖ ۱۸۹ ❖ کتاب میزان الحق پروتستانی آورد پس از مطالعه بیانات حقانیه که شنیدی بر فرض صحت آن آیاتی که از انجیل معلوم الحال است بخوبی خواهی دانست . که هرگز آن آیات دلالتی بر مدعای او ندارد و همه استدلالات صاحب کتاب مزبور در اینجا مانند دیگر سخنان او سقیم و غیر مستقیم است . که از جمله آنها سخنی است که از قول عیسی گفت که ❖ اگر موسی را قبول میکردید مرا نیز قبول مینمودید بعلم اینکه او در حق من نوشت ❖ و از این سخن میگوید که برکت موعوده در ذریت ابراهیم منحصر بعیسی است و پیغمبری که بعوسی گفته شد خواهد آمد عیسی است . و در عدم دلالت آن سخن بر این مطلب صاحبان انصافی نیاز مند تأمل نخواهند بود . نوشتن موسی در حق عیسی اگر انحصار باین آیات توریة داشت پس حق بجانب یهودان است که او را انکار از روی صواب کرده اند . پس عیسی را اقلای پیغمبر گویند که مطابق بالفظ توریة باشد و جواب یکجمله از اعتراضات یهودان را بتوانند داد *

جای حیرت و افسوس این است که باین تفصیل سخنان بی اساس خود هیچ آزمی نکرده و میگوید . پس دعوی محمدیان

ابراهیم علیه السلام پس از ورود خطاب الهی درباره تولد اسحق شد . و از لحن کلام خصوصاً بقرینه لفظ همان یا همانا اسماعیل در حضرت تو زنده گانی کداز روشن است که مقدمات بشارات و تولید سرورها از ابراهیم در میان او و خدای تعالی معهود بوده است . زیرا که آنجتاب در جواب بشارت از اسحق این سخن را گفت و در جواب ابراهیم از تولد اسحق وثیوت عهد و میثاق در او و در ذریه او خبر داده و فرمود ❖ و از برای اسماعیل نیز ترا پذیریم اینک او را مبارک خواهیم کرد و برکت خواهیم داد و او را عظیم خواهیم نمود و او را بغایت بسیار خواهیم ساخت ❖ دوازده سرور ❖ از او تولید خواهیم کرد و او را صاحب امت عظیمه خواهیم نمود ❖ و پس از این مکالمات شروع میکند به بیان جاری کردن ابراهیم علیه السلام عهد خسته را که میثاق ابدی بود و این همه بشارات در حق اسماعیل و اسحق در ذیل آن تعاهد واقع گردید . و ابراهیم نود و نه سال داشت که بدست خویش خود را خسته کرد و جله اولاد خود را در آنروز در طبق امر دائمی که از جانب خدا صادر شد مخون ساخت *

الحاصل سرورها ❖ و دوازده سرور ❖ که خدای تعالی در مقام منت ابراهیم در ضمن بشارات الهیه و وعده مبارک شدن زمین بذریه برابر ابراهیم مخصوص بذکر فرمود همانا ❖ دوازده امام معصوم است ❖ که صاحبان ولایت کلیه کبری بودند و سروران در تمامی جهان و بجز از ایشان دوازده سرور دیگر که از ذریه اسماعیل باشد نتواند بود . و عظمت اسماعیل که خدا وعده داد در ایشان و بایشان تمام خواهد شد . و وعده الهیه در وجود مبارک ایشان انجام پذیرفت . و تمامی جهان را مودت ایشان فریضه ذمت شد . و اجر رسالت پیغمبر آخر الزمان علیه وعلیه السلام مودت ایشان گردید که مودت ایشان مودت پیغمبر است و مودت پیغمبر مودت خداست *

❖ قل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربی ❖

آگاهی بشایسته دارند *

﴿ شمعون الصفا ﴾ در انجیل یعنی در نامه دوم نوشت که لکن اینها طبعی ادراک بوده مانند حیواناتی که برای کشته شدن آفریده شده اند رفتار شده بجهت فساد خودشان که ذم و قدح میکنند کارهایی را که بر آن جاهل هستند هلاک خواهند شد *

خدای قهار منتقم از کشیده شدن شمشیرها بامر او و هلاک نمودن حیواناتی که برای کشته شدن هستند بآل نکند و در کتب سماویه شواهد این سخن بسیار است *

﴿ در آیات فصل سی و دوم از توریة متی است ﴾

انا هو الذی انا و لیس معی اله غیر من زنده کنم و بمیرانم و میزنم و میکشم کسی را از دست من رهایی نیست دست خود را بردارم و گویم که سی ابدی منم . اگر شمشیر برهنه خود را پیدا کنم و بازوی من بحکم برسد از دشمنان انتقام خواهم گرفت اعدای خود را مکافات خواهم داد پیکانهای خود را مست از خون کنم . شمشیر من گوشت خواهد خورد و از خون کشتگان و اسیران و سرهای سروران دشمنان خواهد آشامید *

﴿ در فصل بیست و ششم سفر لاویان از توریة است ﴾ بر دشمنان غالب خواهید شد و از شمشیرهای شما در پیشروی شما بیفتند . و پنج کس از شما صد کس را غالب شود و صد کس از شما ده هزار کس را مغلوب سازد تا دشمنان شما در پیش روی شما بیفتند ﴿ در فصل دهم انجیل متی است ﴾ بآن نکنید که من برای گذاشتن صلح در روی زمین آمدم بل برای فرستاده شدن شمشیر آمدم *

در میزان نخستین از این کتاب مستطاب گفته شد که انسان حقیقی آنکه نتیجه ایجاد جهان است و مقصود بالذات صانع حکیم تعالی شانه غیر این انسان تراپی و جادی است و عظم و اعتبار این قالب بشری بمظهریت و حاملیت آن نور اعظم است که هیکل اسماء و صفات خدای است و کرنه این جسد خاکی را در صورت دوری از آن عالم

باطل شد و در آن مقام سخنان جاهلانه که شایسته احوال برادران
 او تواند بود مندرج ساخت . و چون دانشمندان را ایراد آنگونه
 سخنان نشاید از جواب بر او گذشتیم *
 ❖ ولولا الشعر للعلاء یزری ❖ لکنک الیوم اشعر من لیلہ ❖

❖ معیار سیم ❖

کوش ادراک خود را باز کن عقاید موهومه را و آنچه بر آن مألوف
 و مأنوسی . همه را از دل خود موقه دور نمای . مشاعر خود را
 برای فهمیدن سخنان راست من در نزد من بعاریت بگذار . و پس
 از نیل مقصود که رسیدن بمقام ادراک و فهم سخنان است در نظرگاه
 خدای با اختیار خویش راه پیمای *

از بشارات بقیه کتب آسمانی که در نسخه های موجوده در نزد طوایف
 ملل از اهل کتاب در حق پیغمبر آخر الزمان است در اینجا بیاوریم .
 و میزان پروتستانی را بمیزان راستین حقیقت شناسی بسنجیم . و پس
 از اقامت بینات و راهنمایی طالبان دین حقیقی ایشان را در قبول و انکار
 بر مکافات و جزا از جانب خدای محول داریم *

نخست از بشاراتی که در خصوص بعثت خاتم انبیا و قیام سرور کائنات
 علیه الصلوٰه والسلام در توریة و انجیل و ادراست بطریق اجمال بیان
 کنیم . و در این معیار از لزوم برخواستن آن رحمت کلیه الهیه
 باشمشیر و مستقیم شدن دین خدای بسیف قاطع و حسام غالب که در دست
 یداللهی بود بسیاری خدای سخن کویم *

خدای جهان را چنانکه بصفات رحمت و رأفت و عطا و عفو موصوف
 دانیم صفات قهر و غضب و انتقام را نیز در آن حضرت اعتراف
 خواهیم داشت . و گذشته از دلائل ضروری که در این سخن عقلا
 و ادراست کتب سماویه را بر تصدیق این مطلب کوه راستین
 خواهیم دانست *

آثار صفات قهر و غضب خدای در هر زمانی بطورهای گوناگون
 در حق اقوام و ملل بظهور آمد تاریخ شناسان جهان از تفصیل این

انسان جهاتی را نیز امراض و اعراض پدید آید . که خدای حکیم
انبیا و اولیا را در هر زمانی باقتضای آن زمان بمعالجات آنها
کار داد . و چون علت شفا قلوب که بیک عضوی از اعضا عارض
شود طیب حاذق در محافطت حیات انسان محتاج به بریدن عضو
مذکور گردد و ناچار از قطع آن شود . تا آنکه آن انسان
مکرم را از مرگ رهایی دهد و نکند ارد سرایت بجملة اعضا کرده
هلاکش سازد *

سیرت جنك و نفرین و هلاك ساختن اقوام در انبیای عظام جاری بود .
و چون اقوام را در اطوار انکار ثابت و راست می یافتند و میدیدند
که از آیات و معجزات متنبه نشدند ناچار میشدند از اینکه بابر آنها نفرین
آورند و بقتل و انتقام الهی آنها را مبتلا دارند که دیگر اقوام را
موجب عبرت و اسباب هدایت گردد که متکرران را بجزاز هلاك چاره
در اصلاح نیست . و بسبب مردن دلهای ایشان حامل آثار الهیه
توانند شد و مقصود الهی از ساختن آن قالب جسمانی بعمل نیاید .
و یا آنکه بامر خدای شمشیر می کشیدند و بر آنها می نهادند و جنك
میکردند و شوکت باطل را می شکستند که دین الهی بایمال نشود و راه
خدا شناسی از میان نرود . چنانکه موسی کلیم خدای باعالمه کرد .
و جنك کردن موسی و پس از او جنك کردن یوشع بن نون معروفست
و مشهور . و در توریة و در کتب قواریخ مر بور است
و مسطور *

❖ در کتاب ناحوم از توریة است ❖

خدای غیور و منتقم او است خدای منتقم و غضبناك است خدای
از دشمنان خویش انتقام كشد غضب خود را بر دشمنان جاری
كند خدای در غضب متانی و در قوت عظیم و برزگست *

❖ در فصل نهم کتاب اشعیا است ❖ جنك جنك آوران باهنگامه
نزدیک شد لباسها خون آلود شوند پس از آن غذای آتش شدند .
بسوزند . زیرا که برای مامولودی بوجود آید و بر ما داده میشود

پای هبا و بی بها باید دانست *
 در این تقیام تمثیلی از حدود شریعت اسلامت بیاوریم که از استواری
 شریعت الهیه نیز بیاد آوری *
 حکم الهی در حق کتبی که دزدی کند و خیانت در مال مردم و زدن بدن
 دودست او است که فرمودند ❖ فاقطعوا ابدا بهما ❖ و کتبر دزدی
 که بسبب آن حد شرعی جاری شود ربع دینار است که باصطلاح اسلامول
 دوازده غروش و نیم است . و از آن طرف دیت قطع دودست از آدمی
 هزار دینار است که با نصد لیره این زمان خواهد بود . یکی از هو شیاران
 در این دو حکم تفکر کرد و تحیر نمود تا آنکه مجبور بسؤال از اهل علم شد
 و پسید مهدی بحر العلوم نظماً نوشته استفسار از حکمت این کار کرد سید
 علیه الرحمه جواب او را نیز نظماً نوشت تا آنکه جواب باسؤال از هر جهتی
 مطابق آید *

❖ سؤال ❖

❖ ید بخمس ماین عسجد فدیت * ما بالها قطعت فی ربع دینار ❖

❖ جواب ❖

❖ عز الامانة اغلاها و ارضها * ذل الحیانة فافهم حکمة الباری ❖
 دستی که با هزار طلا عوض کرده میشود چگونه در تلاق ربع دیناری
 بریده گردد . در جواب فرمودند که عزت امانت و ظاهر نشدن
 خیانت از آن آرا گرانیها داشت و او را ذلت خیانت و خواری دزدی
 ارزان نمود پس حکمت باری تعالی را بفهم *
 طوایف جهان در نظر الهی هرگز شان و عظمتی نتواند داشت
 مگر آنکه مبادی عالیه را حکایت کنند و روح انسانی را با خود
 همراه آورند *

❖ در فصل چهارم از کتاب اشعیا است ❖ طوایف در نظرش لاشی
 بل از لاشی کمتر و در نزد او ناچیز معدود شوند *
 سربازای این جهان بمنزله انسانی است که بنی آدم از جمله اعضای
 آن انسان است . و همچنانکه انسان جزو راحر ضیها و علتهای پیدا کرد

راست است اگر آن هادی مطلق مبنای کار خود را تنها بشمشیر
 میگذاشت و نبوت مطلقه خود را بشمشیر تنها جاری میکرد مخزن
 اهل انکار را جای تصدیق توانستی بود . لکن پس از آنکه معجزات
 باهرات آورد و از جنس حروف و کلمات که در زبانها بهر گونه
 ترکیب و لغات تألیف میشد و در آنروز فصاحت کلام عرب را
 مایه مفخرت بود . سخنی از جانب خدای آورد که شامل بر جوامع
 کلم و حاوی احکام و اسرار و مبین اطوار کائنات و مکونات بود .
 و آن کلام را بنظمی مغایر نظم و نثر و ترتیبی بیرون از اسلوب کلمات
 آن قوم ظاهر کرد . و تحدی نمود و گفت این کلام خداست
 و اگر شکی دارید یکسوره از ما نهند آن را بیاورید . پس انکار
 کردند و بعبادت پدران خویش در عناد اصرار نمودند . و اذیتها
 و آزارها را در حق او روا میدادند . بحدی که فرمود ❖ ما اودی
 نبی مثل ما اودیت ❖ و مع هذا بشیوه فقر و مسکنت رفتار نمود و فرمود
 ❖ انا المسکین جالس المسکین . و الفقر فخری و به افتخر ❖ و بامر
 خدای فرمودند ❖ ما کنت بدعامن الرسل ❖ تا آنکه بت پرستان
 و مخالفان دین حقیقی و صاحبان هواهای نفسانی که بظاهر ایمان
 بموسی و عیسی داشتند شرم نکرده و انصافی ننموده اقرار نیاوردند
 و کار بجایی رسید که در وطن خویش و در میان آنقوم نتوانست
 اقامت کند و از آنجا هجرت فرمود در آنجا نیز آسوده نکذاشتند تا
 آنکه حکم الهی را وقت اجراء سید و کار منجر بجهاد و استعمال قوه
 جبریه شد . و بامر خدای غضبتک هلاک کننده فرعون و شداد .
 و از پای در آورنده قوم عمود و عاد . شمشیر انتقام را بر آنها نهاد .
 و آیت قهاریت الهی را بر ایشان ظاهر کرد *

❖ فلما آسفونا انتقمنا ❖

❖ لطف حق با تو مداراها کند ❖

❖ چونکه از حد بگذری رسوا کند ❖

نه چنان است که بضرب شمشیر وطن نیکان و ستان هر کسی را

که سلطنت در عقب او است و نام او ❖ عجیب و ناصح و جبار
و رب الابدیه و سلام و سلطان ❖ است . از دیاد سلام و سلطنت
بر روی تخت و ملک او بلا نهایت خواهد بود . غیرت خدای
آنها از کنون تا ابد الابد پایدار و برقرار خواهد داشت *

پس ای صاحب کتاب از شمشر خاتم پیغمبران که بامر خدای کشیده
شد هیچ استعجاب مکن . و از روی هوشیاری وضع زمان
برخواستن آن ناصح جبار را که از دیاد سلام و سلطنت یربالاتی تختگاه
عدالت الهیه که مسند شریعت او است بلا نهایت خواهد بود بدستی
ملاحظه نمای . و غلبهٔ جهل و نادانی و تراکم ظلمات و کدورتها
و شیوع آیین بت پرستی و تضییع دین و شریعت خدایی و ظهور
بدعتها که در دین حق گذاشته شده بود همه را بالاطراف
تصور کن . و شریعت و بعثت آن خاتم پیغمبران را عومی بدان
بطوریکه میبایست حکم او در اقطار جهان جاری گردد و جزیره‌ها
منتظر شریعت او شوند . پس آیا لازم نبود که آن ظلمتها را
بردارد و ابرهای تاریک را که بر روی خورشید دین الهی بودند به
بروق شمشر قاطع مرتفع سازد . و بنیان بت پرستی را براندازد .
صیت توحید و خداشناسی را بلند آواز کند آیا لازم نبود بنحویکه
عیسی بشارت داد آن قالبها را مانند کوزه‌های کوزه کر بشکند
و کوزه‌ها بطرز نوین بسازد . و با شمشر آهنین حکومت کند .
حکم ابدی را در جهان بگذارد . آیا لازم نبود که عضو شقاق لوسی را
بریده انسان شریعت را از هلاکت و تباهی محفوظ دارد ؟ *

ای صاحب کتاب منصفانه جواب یار . در چنان حالی اگر آن
هادی مطلق سکوت میکردی و رسم دعوت را مانند دیگر پیغمبران
که جنک نکردند مینهادی حال جهالت جهان و شیوع آیین
بت پرستی که در ششصد سال بعد از عیسی با آن درجه رسید تا کنون
یکجای انجامید با آنکه این کار امری بود موعود و اراده بود از جانب
خدای مبرم چنانکه بزودی خواهی دانست *

پیغمبران علیه واولاده المظلومین آلفی الحیة والسلام وار د شده است
کلماتی چند بیاوریم اگر چه اصل و ترجمه های انجیل بعلت اضطرابی
که در آنهاست ما را از بیان تفسیر بطور مقصود باز خواهد داشت ولی
گفته اند ما لایدرک کله لایترک کله *

﴿ در باب ۱۲ مکاشفات یوحنا است ﴾

و در آسمان امر عظیمی مشاهده کردید یعنی زنی بود که آفتاب را پوشیده
و ماه در زیر پای او بود و در بالای سر خود تاجی داشت از دوازده
کوکب • آن زن حامله شده و بجهة وضع حمل الم ولادت را دیده
و فریاد میکرد • و امر غریبی در آسمان مشاهده شده همانا اثر درهای
بزرگ سرخ رنگی ظاهر شد که آنرا هفت سروده شاخ بود و بر سرهای
او هفت تاج بود دم آن اثر درهایک ثلث از ستارگان آسمان را فرو
روفته بر زمین ریخت • و آن اثر درها در پیش روی آن زنی که وضع حمل
میکرد ایستاده بود تا آنکه بمحض تولید او را فرو بردن میخواست آن زن
برای آن کسی که با عصای آهنین بر طوایف حکم خواهد کرد پسری
آورد و آن پسر بسوی خدا و تخت الهی انداخته شد *

تفسیر این کلمات انجیل یعنی مکاشفات یوحنا را اگر بتفصیل در اینجا بیاوریم
ما را از اصل مقصود در این نامه باز دارد و لازم آید که مقدمات چند را
که در تفسیر اینگونه کلمات برزگان بکار آید تمهید کنیم و این حسب بدی
بضاعت را گذشته از ملاحظات دیگر فراغت حاصل نیست که از عوارض
دنیوی به سخت پریشاں مگر آنکه بنحو اجمال اشارتی براهل بشارت
توانیم گفت *

﴿ خورشید و ماه ﴾ اشارت بر نبوت مطلقه و ولایت مطلقه است

• آن زن مادر سبط پیغمبر آخر الزمان و قره العین رسالتست و زوج او
حضرت مرتضوی است که ﴿ نخستین سرور ﴾ از د وازده سرور
مبشر در توریة است • آن بهترین زنان جهان که صاحبه ولایت کلیه
کبری بود لباس از نبوت مطلقه داشت زیرا که در مطلع شمس نبوت بود
و ذوالقرنین اهل آنجا را آنچنان دید که خدا فرمود ﴿ لم نجعل لهم

که بر او دست میافت در قبول اسلام و ایمانش مجبور سازد که خود
از جانب خدای مفرمود ❖ لا اکراه فی الدین ❖ بلی بسیاری از آنها را
دریند رفتن دین و در دادن فدیه و جزیه بخیار میداشت *

چون آن هادی مطلق را از حکم شمشیر باقتضای زمان بعثت شکستن
شوکت باطل و اعلاء کلمه حق مقصود بود و این مقصود در اندک
زمانی بخواست خدای دست داد . و زشد و راستکاری از غی
و کراهی تبیین گرفت . و لازم بود بر جهانیان معنی خضوع
و انکسار را بخواند و آنرا نیز بفهماند و آنها را آگاه سازد از مقصود
حقیق خود که مغایر بود با شمشیر کشی که مقصود بالتبع و مطلوب بالعرض
بودی . پس باقتضای حکمت الهیه ❖ سرور سیمین ❖ از دوازه
سروری را که بشارت ایشانرا از نسل اسماعیل بزبان توریة شنیدی و آن
سرور سبط مکرم آن پیغمبر بود و در اصل انجیل شیرش نامیدند مأمور
بشهادت و قبول هر گونه خضوع و خشوع فرمود و در حیات خود
از قضیه هایله آن مصیبت عظمی خبرها داد و قاتلان آنحضرت را باسم
و رسم معین ساخت تا بر جهانیان آشکار شود که آن پیغمبر عظیم الخلق را
مقصود انقای سلطنت ظاهریه در نسل خود نیست . و نیز جمله آن
❖ دوازه سرور ❖ را موافق صحیفه آسمانی مأمور بترك ریاست
ظاهریه داشت حتی ❖ نخستین سرور ❖ را وصیت کرد بسکونت
و نکشیدن سیف الله ذوالفقار که در انجیل نیز بشارت شمشیر دوزبان
از آن تعبیر آورده اند . و شهادت سبط مکرم خود را همچنانکه مودت
ایشان را بر جهانیان لازم کرد اسباب انکسار قلوب داشت . و عنوان
شفاعت گاهان تمامی امت هر حومه ساخت . لهذا آنحضرت
با علی درجه شهادت و تظلم شهید شد و هر مصیبت و المی را که هر فردی
از افراد بشیدن آن متأثر و دلشکسته تواند شد بر خود گرفت چنانکه
در کتب اسلامیه و توارخ و سیر تفصیل شهادت و مصائب وارده بر آن
بزرگوار مشروح و مبسوط است *

چون سخن پاینچار سید از اخبار انجیل که در شهادت یافتن سبط خاتم

متاخر و در زیر پای بودی شرقا در بالای سر او بودند و مانند تاجها
شرف و جلال او بودند *

و امر غریبی در آسمان دیده شد که از درهای بزرگ سرخ رنگ و هفت
سر بود که ده شاخ و هفت تاج داشت . و این از درها ربیس شرور
و مبداء ظلمات است و چنانکه در میزان نخستین دانستی او را قدرت
و سلطنت در مقابل مبداء انوار بتقدیر و حکمت خدای داده شد .
که او را هفت سر در مراتب هفتگانه انسانی عطا کردند .
از مقام عقل تا جسم آن ربیس ظلمات را رؤس و وجوه پیدا شد و بر آن
سرها تاجها که علامت تسلط او است مقرر گردید . فقط در مقام
فواد که بالاتر از مقام عقل است و آیت خدای در وجود انسانی است آن
ربیس ظلمات را راه نیست و آن مقام مخصوص عباد حقیقی خدا است
این است که بهشت را هشت در است و دورخ را هفت در *

﴿ ان عبادی لیس لك علیهم سلطان ﴾

ده شاخ آن ربیس شرور شعبهای ضلالت او است که در ده قبضه
که طینت انسانی را از آن مخمر کردند ظاهر گردید و در اصطلاح
اهل حقیقت آنرا بفیضات عشر که در طبقه آسمان و یک زمین است
تعبیر کنند و اگر بخواهیم در اینجا تفصیل بیانات را بیاوریم میدان
سخن بسیاری خدای وسیع است و لیک عذر آنرا از برادران
روحانی خواستیم *

دم آن ربیس ظلمات که تعبیر از مظاهر شرور و ابادی فتنه‌های او است
نجوم آسمانی را که تعبیر از انبیا و اولیا است بر زمین فرو ریخت
و ایشان را از مقام برتری بیابین آورد . ولی همه ایشان را توانستی
بکلی مهوور کند زیرا که مقام ایشان بسی بلند است ﴿ والحق
یعلو ولا یعلی علیه ﴾ ﴿ والعاقبة للمتقین ﴾ *

آن ربیس شرور میدانست که مولودی برای حاکم حق که با شمشیر حکم
و شریعت خدای را در زمین خواهد نهاد متولد خواهد شد .
و اگر او سلطنت موروئی ظاهر را نیز مانند باطن بدست بگیرد

من دونها سزا ❖ بجز از آفتاب آنها را پوشای نبود . و نیز آن زن در روزی که نصاری نجران بمباهلت برخواستند در تحت ردای پیغمبری درآمد تا ظاهر نمونه از باطن گردد . و گروه نصاری علام موعوده را در حضرت پیغمبری و اهل بیت پاك اود بدند و كار خود را مقرر بجزیه دادن و اعطای فدا داشتند *

آن زن علی ایها و بعلمها و اولادها و علیها السلام ماه ولایت رادری بر پای داشت و حرکت و سکون و رفتارش بر روی ولایت الهیه بود . و نیز حدود ولایت کلیه که در سرورهای وعده داده شده با براهیم ظاهر شد از عقب اواز اولادش بعد از او بود *

بجهت وضع حل الم دیده فریاد کرد . زیرا که آماده بودن اژدرهای سرخ را برای مضرت رسانیدن بر آن مولود میدید و مهیا بودن رئیس خون ریزی بناحق را بر شهید کردن او و اولاد و اصحاب او مشاهده میکرد *

❖ و وصینا الانسان بوالدیه احسانا جلته امه کرها و وضعه کرها ❖ آن انسان حقیقی را که پیغمبر را انسان عین و عین انسان بود خدای وصیت فرموده بود که در حق والدین خود احسان کند . و برای اتمام هدایت جهان و نهادن حکم انکسار و خضوع در دلهای مؤمنان . و شفاعت کردن نگاهکاران در راه خدای از جان و مال و عیال و فرزندان و اصحاب و از هر چیزی که داشت گذشته و هر گونه مصیبت و الم را قبول کند . و بجهت این وصیت که احسان بودن نام آن مولود را ❖ حسین ❖ نهاد و در حدیث قدس فرمود ❖ و منی الاحسان شققت اسم حسین من اسمی ❖ و چون آن احسان منسوب بامر خدا و رضای خدا و در راه خدا شد برای فهمانیدن معنی اتحاد فرمودند و منی الاحسان و مطابق آمد به ❖ لکن الله رمی ❖ و خون مبارک او تا الله شد *

آن زن رادر بالای سراز ❖ دوازده کوکب ❖ تاجی بود که دوازده سرور موعود با اینکه یازده از اولاد او بودند و زمانا مقام ایشان

صاحب کتاب آیاتی را که ذیلا از زبور در حق بشارت پیغمبر موعود خواهی شنید ﴿ در صفحه صد و هشتادم ﴾ گنابش آورده و از نامه عبرانیان آیات دیگر در تفسیر آنها ذکر میکند و میگوید بدلالات آن نامه که از مفرجات انجیل ایشان است واضح میشود که آیات زبور دلالت بر بشارت محمدی ندارد *

آیات زبور را بتامی از روی ترجمه های خودشان در اینجا بیاوریم و تصدیق آنرا حواله بآب ادراک و انصاف کنیم تا بدانند که آیات مزبوره بشارت بر پیغمبر آخر الزمان است و بدلالات بمسبح تواند داشت و معلوم کنند که نامه عبرانیان درست گفت یا نامه ایمانیان *

و اگر می دانستند که نویسنده آن نامه چه بلاها بسرانجیل آورد و بنام عیسی چه قدر مردم را از مطلب دور کرد و نام خود را نیز مقدس خواند هر کس نامی از نامه او میبردند و بسخن او تمسک نمی جستند *

﴿ آیات مزبور چهار و پنجم زبور است ﴾

دل من سخن نیک بر آورد . کارهای خود را بر ملک عرضه کنم . زبان من قلم دیرما هری است . نیکوتر از اولاد بنی آدم شدی لطافت بر لبهای تو ریخت بدین موجب خدای ترا بدوام دهر مبارک داشت . ای توانا شمشیر خود را بر روی ران خویش بساویز که عزت و شهرت تو از آن است . در شهرت خویش کامیاب باش برای حق عدالت و راستکاری سوار شو . دست راست تو کارهای عجیب و هیبتناکت بیاموزد . پیکانهای توای توانا نیز است در دلهای دشمنان ملک نشیند . اقوام مقهور تو شوند کرسی توای خدای ابد الا باد است . عصای مملکت عصای عدالت تست . نیکی را دوست داشتی و بدی را دشمن کس رفتی و بدی بوجوب ای خدا خدایت به برتری از سر یکانت بروغن شاد کای ممسوح داشت مر صافی و صود و سلیمه از جامه های تست . از منازل شرفناک تو حاجی است که ترا شاد کام کند دختران پادشاهان در میان زنان مکرماست تست ملکه آرایش یافته

و در مسند حکومت آن حاکم مطلق باظهار دین حق و تشیید مبانی
خدا پرستی پردازد آن رئیس شرور مخدول و متکوب خواهد کردید .
لهذا همه همت خود را مصروف بر این داشت و مهیاسد که آن
مولود پاک را فرو برد و او را از این جهان بردارد که خلایق در ارکان
هدایت جهان آورد و ظلمات و کدورات خود را تا روز موعود
و معلوم در جهان جاری سازد *

آن مولود پاک بوجود آمد و بسوی تخت خدا و بسوی خدا انداخته
شد و جبرائیل بحضرت الهش برد و در آغوش قرب خدایی در عرش
رحماتی او را جای داد . و خدا او را بعد از شهادت نیز بسوی
عرش برد و ظاهر او را در زمین داشت تا آنکه هر که او را زیارت کند
خدا یار زیارت کرده باشد *

❖ من زار الحسین بکر بلا یوم عرفة فکأنما زار الله فی عرشه ❖
این است تفسیر کلمات یوحنا که با جلال آوردیم . اگر انجیلیان
بهر از این تفسیر توانند کرد بیایند و بگویند . کاش کتب آسمانی را
از میان بر نمی داشتند و تحریف و تغیر در آنها را جایز نمی دیدند و تبعیت
بر رئیس شرور نمی کردند و اختلاف را در دین الهی نمی انداختند .
تا آنکه پیانان آسمانی و مطالب و معانی را که ارواح را مایه سرور
و نعم بود و دلها را مورث نورانیت و روشنائی از هر زبان و بهر لغتی
بگویند و بشنوند و انس گیرند و هم دیگر را دانش آموزند و معرفت
افزایند و تعارف و رزق و تناکریاورند *

❖ وجعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ❖
اکنون از بشارات کتب آسمانی در خصوص بعثت خاتم پیغمبران
یاوریم و نصحت از آیات و کلماتی که قیام او و قوام شریعت او را بشمیر
آگاهی میدهند ذکر کنیم *

خود بدعتها در آیین خدا گذا رد. در ضمن نامه که بعبرانیان نوشت
و خواست دلیلی برای ایشان از توریة پیاورد. این است
که دو آیت از همین فصل زبور یعنی مزور چهل و پنجم را آورده
و استدلال بر مدعای خود کرد. و این مؤلف بچاره به تبعیت او سخندانی نمود.
فقرات نامه پو لوس که مؤلف میزان پروستانی تمسک بآن میشود
چنان است *

لکن به پسر میگوید که کرسی توای خدا ابدی و از لیست عصای
ملکوت تو عصای عدالت است صلاح را دوست داشتی بدینوجب
خدای یعنی توترا بروغن بهجت مسح کرد و ترا از رفیقان
تو برتری داد *

در اینجا يك لفظ مسح که مطابق با ترجمه لفظی از عیسی تواند بود پیدا کرد
و دست آویز ساخت پس از اینقرار در هیچ جای عبارت مسح نیاورند
حال آنکه در توریة امثال این تعبیر در حق انبیا بسیار و اصطلاح توریة
بر این جاری است. و مسح بروغن بهجت یعنی شاد کام و مسرور
داشتن است. اگر راست میگویند آیات زبور اجرا در نامها بتامی
نیاورند چرا علی التفصیل تفسیر نکردند. و نیز همین دو آیت را بجه
قرینت بر عیسی تأویل میکنند کویا بقرینة لفظ ❖ ای خدا ❖
است که عیسی را خدا نامیده اند و بکس دیگر دلالت نکند *
اهل ادراک از متن عبارت حاضر زبور دانند که خدا تعبیر از غیر
ازل تعالی است چنانکه در ذیل آن گفت خدا یعنی خدای تو واضح است
کسی که او را خدایی باشد در واقع بنده خداست و در اینصورت
بهر معنی که در عیسی گویند این تعبیر در حضرت پیغمبری بطریق
اولی تواند بود ❖ نخستین سرور ❖ از دوازده سرور موعود اعتراف
بعبودیت آن پیغمبر توانا کرد باینکه طوایف بسیاری بخدایی آن
بزرگوار اعتقاد کردند و در حق او فرموده اند ❖ ذات علی مسموح
بذات الله ❖ همین دو آیت زبور را نما مگر در حق عیسی نتوانند بیان
کنند. چه فائده که در وقت تشکلی مبادرت بنکارش این نامه کردم

بجامه زرین در خدمت تو بایستد . ای دختر بشنو و نگاه کن و بکوش
خود استماع کن قوم خویش و خانه پدر خود را فراموش نمای حسن
نورا ملک خواهان شود . زیرا که او پرورش دهنده خدای تست
و تو او را سجده آوری . دختران صور برای پیشکشها بیاورند .
توانگران از طوایف بیدار تو حسرت برند همه بزرگیهای دختر ملک
از درون از جامه زرد و زاست دختران با کمره از پی جامهای زرد و ز
رفیقان آنها برای ملک بیاورند و بر خدمت تو تقدیم کنند .
و با بهجت و سرور ابلاغ دارند و بسرای ملک داخل شوند .
اولاد تو بجای پدران تو باشند و ایشان را بر تمامی زمین سروری
دهم بقرون و اعصار نام ترا یاد کنم و امتها بدوام دهور و اعصار
برای تو اعتراف بیاورند . تمام شد زبور چهل و پنجم داود
علیه السلام *

شهادت دادن این آیات از زبور بر بشارت پیغمبر و وراثت اولاد طاهرین
او در زمین در زده هوشمندان آگاه آشکار است و از جمله جاهایی است
که در آیت قرآنی اشارت بر آن فرموده اند *

﴿ ولقد كتبنا فی الزبور من بعد الذکر ﴾

﴿ ان الارض برئها عبادى الصالحون ﴾

بعد از ذکر پیغمبر و اوصاف و اطوار آنحضرت چنان نوشتند که وارثان
و مالکان زمین بندهای صالح خدا است که ایشان را بر تمامی زمین
سروری باشد و وعده خدای بآبراهیم در حق ذریت اسمعیل
انجاساز یابد *

صاحب کتاب آیات مذکوره زبور را بتأویلات بعیده میخواهد
بمسبح تفسیر کند و دلالت آنرا بر پیغمبر صاحب السیف و لطافة الکلام
انکار نماید و حال آنکه کثرینی او را یکی در شهادت تمامی آیات مزبوره
بر حضرت پیغمبر کفایت کند *

بنسب بر پسان بعضی از محققین پولوس دعوت کنند کان کاذب بود
که مسیح را برای اجرای ریاست خود بخدای خواند و باقتضای مقصود

مخلوقات کشتی لطافت و فصاحت و اعجاز پر لبهای مبارکت آمیخت .
 و سخن خدای بلطافت از آن لبهای نازنین ظاهر شد . و بدان سبب
 چنانکه بر ابراهیم وعده داده شده بود بدو امر شریعت و سلطنت ذریت خود
 که دوازده سرور از نسل اسماعیل بودند ابد الدهر مبارک شدی و برکت
 یافتی ای قوی و توانا بر همه چیز شمشیر خود را بر بالای ران خویش بعبادت
 عربی پیاویز و بکوی انانیه بالسیف . که عزت تو و دین تو و شهرت
 نام مبارک تو و رسیدن شریعت تو بجز از بر قهاریت سیف الهی
 تواند بود . برای کذا ردن حق عدالت و راستکاری سوار شو .
 دست راست تو که ﴿ ابن عم ﴾ تست و مظهر العجائب است
 کارهایی بر تو مینماید که بسیار عجیب و در انظار دشمنان هیبتناک است .
 یحکا نهایی تو ای توانا ساخت نیز است که تیراندازی از پدربت اسماعیل
 برای چنان وقتی یاد کارت شد که بر دلهای دشمنان ملک نشینند
 اقوام مقهور تو شوند . کرسی تو ای خداوند شریعت ابد الا با است .
 و شریعت تو که ناموس استقامت جهان است ابد الدهر بوده عصا
 و عماد در ملک ایجاد عصای عدالت تست که بواسطه شریعت غرای
 مستقیمه ات در جهان نهادی *

﴿ و بالعدل قامت السموات والارض ﴾

نیکی را دوست داشتنی و بدی را دشمنی کفر رفتی . و بدین جهات
 که عرض کردم خدای یعنی خدای تو را از سایر پیغمبران که در پیغمبری
 با تو سهیم و شریک هستند برتری داد و ترا اشرف انبیا و مرسلین کرد .
 و ملک وجودین و مالک دارینت نمود . و بدین سبب ترا با بتهاج دائمی
 مسرور داشت *

نمیدانم صاحب کتب در این آیات چه میگوید و دل او چگونه کواهی
 میدهد آیا خود تصدیق میکند که آیات مزبوره در حق عیسی است
 و در حق آن اشرف پیغمبران نیست ؟ *

آیت آخر را که در نامه عبرانیان آورده بود نپرسیدیم که چگونه بعیسی
 تأویل کردند مقصود از شریکان اگر شرأکت در نبوت است که عیسی

ای بچاره چشمی باز کن همین دوایت را که آوردی به بین که پولوس
چگونه تحریف نمود . و چنانکه شمعون بطرس در حق معلمان دروغگوی
گفته بود تحریف را به پنهانی داخل کرد ❖ عصای ملکوت تو ❖
که در ترجمه کفیم در نسخه صحیح زبور بلفظ عصای استقامت تو
و در بعضی از ترجمه های پروتستانها عصای مملکت آورده
شده است *

و صلوات همه این تحریفات این است که در آیات مذکوره خطاب
بخداوند شریعت دائمی کرده است . و میگوید کرسی توای خدا
ابدی و ازل است عصای استقامت یا عصای مملکت عصای عدالت
تست . و در اول آیات چنان گفت که شمشیرت را ای توانا بر بالای ران
بیا و بر برای حق و عدالت و استقامت سوار شو . و این معانی بجز
در پیغمبر آخر الزمان صادق نتواند بود عیسی را نه سیف بود و نه آنچنان
سوار شد که عدل و داد و استقامت را در زمین بگذارد و نه او را کرسی
و عصای عدالتی که عبارت از شریعت مؤسسه دائمه باشد کسی اعتقاد
کرده یا دعوی نموده است . این است که پولوس این کار را
بعالم ملکوت انداخت که يك قدری از بنیان تأویل تأسیس کرده
شود تا آنکه پروتستانها آمده در ترفیع آن بنیان بی اساس سخن
گویند *

و الحاصل سخن در آیات زبور است که هفده آیت است و بنامی ذکر
حضرت پیغمبر و اطوار و اوصاف ایشان و اشارت بزوجات ایشان
و اولاد و زوجات اولاد اطهار آنحضرت است *

سروری روی زمین را بایشان علیه وعلیهم السلام مسلم داشت و چون
دلالات واضح آیات بر آنحضرت در نزد هوشمند با انصاف محتاج بشرح
و بسط نیست و بر متکران تعصب جوی سودی ندهد لهذا اختصار
در سخن را بهتر دیدیم *

زبور چنین می سراید و سخنان خود را بحضرت ملك الملوك موجودات
عرضه میدارد ❖ نیکوترین اولاد بنی آدم شدی . و بهترین

﴿ تفسیر الهامی ﴾

عجبت اینکه صاحب کتاب در ذیل آیات مزبور زبور از مکاشفات
والهامات یوحنا آیتی در اثبات مدعای خود آورد که همان
الهامات یوحنا برهان جداگانه بر بحث نبی موعود است و بوجهی
دلالت بر مسیح ندارد تا چه رسد باثبات مدعای مؤلف که می خواهد
آیات زبور بآن آشکاری را تأویل بمسیح کند دام خوبی برای خود
درست کرد خانه خود را بدست خویش خراب ساخت *

﴿ یخربون پیوتهم بایدبهم وایدی المؤمنین ﴾

در معیار هفتم از میزان اول نیز وعده بیان آیات مکاشفات یوحنا را
کردیم ولیک نقل عبارات یوحنا را در اینجا نیز بیاوریم و این فقرات
در فصل نوزدهم مکاشفات است *

آسمان را کشوده دیدم و انگاه اسب سفید را دیدم که سوار بر آن را
امین و صادق می گفتند برای حق استقامت جنگ میکند . چشمان
او مانند شعله نار بود . و پرسرافسرهای بسیار داشت و او را
نامی بود که بجز او کسی دیگر نمیتوانستی آنرا بخواند . وجه خون
آلودی پوشیده بود که نام آنرا کلام الهی می گفتند . و جماعتی
آسمان بر بالای اسبهای سفید با جامه های سفید و لطیف پرندی
در پشت سر او میرفتند و برای زدن طوایف شمشیر قاطعی از دهانش
بیرون می آمد . با عصای آهنین حکومت خواهد کرد . و معصره
شراب قهر و غضب خدای قادر بر همه چیز را خود فشار میدهد .
و بر لباس و ران خود نامی دارد بمعنی ملك الملوك و رب الارباب *

نخست از تحریف صاحب کتاب بنیه بتقدی برای تو بگویم که میزان
کار آنها را نیک بشناسی *

این ترجمه را که در اینجا از مکاشفات یوحنا آوردیم از روی دو
ترجمه از خود پروتستانهاست که یکی را بترکی در سنه ﴿ ۱۸۲۷ ﴾

پیغمبر نبود اگر در خدایی است خدار نیز بجز دوشریک که یکی ذات
اب و یکی روح القدس است شریک دیگر اعتقاد نکرده اند . مگر
آنکه بگویند از این دوشریک او را برتری داده شد لکن آنوقت
خدا یعنی خدای تو را برتری بر خدا داد عبارت بسیار مشکلی میشود
که ماها نمیتوانیم فهمیدی بلکه دیگری بفهمد *
عجب است از مؤلف ما که میگوید بقراین آیات آخری از این زبور
مقصود از آن آیات حضرت پیغمبر علیه السلام نتواند بود بل عیسی
مقصود است *

بسیار خوب تا آنجای آیات که اشارت کردیم دلالتی بر مسیح از آنها
ظاهر نتواند شد و تماماً صریح در حضرت ختمی مآب علیه الصلوة
والسلام است و تمة آیات نیز دلالت بر داخل شدن زنان پادشاهان و رؤسای
اقوام و بزرگان بخانه پیغمبری دارد چه در زمان خویش و چه در زمان
اهل بیت و اولاد طاهرینش و چه در حالت غلبات و فتوحات و مجبوریات
و چه در هر حال دیگر رضا و میولات که از باب آگاهی از تاریخ و اخبار
علی التفصیل دانست . شهر بانو دختر یزدجرد پادشاه ایران
در خانه حضرت حسن علیه التحية والثناء بود و نیز مادر چند سرور
برزکوار از پادشاه زادگان است *

عیسی علی نبینا و آله و علیه السلام زن نبرد و اولاد از او نبود و هدایا
برای او میفرست و تمامی این اخبار زبور را بطور واقعی در بیان اوصاف
و اطوار حضرت خاتمی علیه السلام توانیم دانست و بس . و پادشاه
بودن ابناء و اولاد اطهار آنحضرت در ظاهر و باطن واضح است .
و در اینجا سخنان بسیار لطیف دارم که در هر کلمه از کلمات زبور برای
بر درآم بطوری توانم شرح و بیان آورد که حیرت عقول و مدارك
کردد ولیك بهمینقدرها در این مقام کفایت کنیم که بسی از سخنها را
همه وقتی و بهر کسی نباید گفت . ومع هذا وصیت میکنم ترا
بتدبر و تأمل در همان فقرات زبور که ترا موجب مزید آگاهی
کردد *

قسم خورد *

﴿ والعصران الانسان لفي خسر ﴾

و چون در قواعد عربیه مصدر بمعنی فاعل نیز آید بدلالات انجیل
مقصود از عصر خود حضرت پیغمبری نیز تواند بود که عصر
کننده شراب سخط الهی برای دشمنان دین بود *
بالجمله حیرت از این دارم که از کجای مکاشفات استدلال بر مدعای
خود کرد . اگر از لفظ کلام الهی و عبارت جامه خون آلود است
زهی بی اطلاعی است پس سایر کلمات را که هیچ مناسبت بسخ
ندارد چه خواهد کرد . میخانه را درست کرد شمشیر بر نه یاشمشیر
دوسر را که در نسخه اصل انجیل است با عصای آهنین و حکم و حکومت
با آن را چه میکند . آن سوار را جامه کلام الهی است که گفت
آنها پوشیده بود پس سوار غیر از آن کلام است و آن کلام جبه آن
سوار و حافظ او از حرد پرد و زینت و شرف او است . آن جبه
که کلام خدا و معجزه باقیه و دائمه آن سوار است بخونریزها
دبر او ماند و کر نه آن جامه را نمیتوانستی با خود دارد . و آن کلام
همچنانکه در مقام الفاظ معجز و زینت و مروج دین و شریعت و بیان
کننده احکام خدای بود . در مقام انسانی نیز آن سوار ازل را
کلام ناطق الهی در بر بود که معجز تکوینی او بود و رواج دهنده
دین او بود و مظهر عجایب و عین او بود که عدد نام مبارک آن کلام
خدا با عدد عین مطابق بود *

﴿ فسلام لك من اصحاب الجین ﴾

آن کلام ناطق الهی بدست شقی ترین مخلوقات در حال سجود و مقام
مناجات با معبود از ضربت آن ملعون ازل و ابد خون آلود شد *
نام مبارک آن سوار امین و صادق بود که پدش از ظهور ربعت ظاهری
او در عالم اجسام در میان مردم بصدق و امانت معروف و باین دو نام
و لقب ملقب بود *

در جامه و بهلوی آن سوار که برای حق انصافی و استقامت منوار شد

در پاریس از جانب جمعیت انگلیسی چاپ کرده و میگوید برای انتشار کتب مقدسه در اطراف واکف انگلستان و سائر ربع مسکون طبع کرده شد. و دیگری را نیز بتری در سنه ❖ ۱۸۵۷ ❖ در لندن از جانب جمعیت آنجا چاپ کرده و میگوید که این کتاب باطلاع فلان و فلان تصحیح شده و در انگلستان و سائر ممالک ربع مسکون منتشر گردید. اکنون مقابله کنیم این ترجمه را با عباراتی که در صفحه ❖ ۱۸۱ ❖ میزان الحق خودشان آورده اند *

گذشته از سایر تحریفات عبارت آخری را که معصره شراب قهر و غضب الهی را تا آخر باشد در میزان الحق خود چنین نوشت:

که میخانه قهر و سخط خدای قادر مطلق را پامال میسازد که معنی عبارت چنان می آید که خدای قادر بر همه چیز را دیگر صفت قهر و سخطی باقی نخواهد ماند که مخلوق از مخلوقات تصرف در ذات و صفات قدیم تعالی کرده آن دو صفت را پامال و معدوم سازد.

و مع هذا آن خدا قادر بر همه چیز است حال آنکه در ترجمه های تری بجای میخانه در یکی باصتی است و بجای پامال میکند چینی جکدر و در دیگری بعوض میخانه معصره است که آلت عصر و فشار دادن انگور و شراب مقصود است و بجای پامال میکند گفته است باصا جقدر. و معنی عبارت موافق این دو ترجمه بکلی مغایر و متناقض با ترجمه منقوله در میزان است که مقصود ظاهر کردن آثار سخط و غضب الهی است بقرینه لفظ خدای قادر بر همه چیز خصوصاً بقرینه سوق کلام که گفت برای زدن طوایف شمشیر برنده از دهان او بیرون آمده باعضای آهنین یعنی تکیه گاه آهنین و حربه آهنین که همان شمشیر بیرون آمده از حکم و امر او است حکومت خواهد کرد. و معصره قهر و غضب خدای قادر مطلق را خود معصور کرده آثار سخط الهی را در جهان ظاهر کرده انسا نهایی زبانه کار و اهل خسران را هلاک خواهد نمود و این عصر در یکی از تفاسیر همان است که در قرآن مجید آرایاد فرموده و بان

بتسبیح نو بن تسبیح کویسد اورا در مجمع پاگان تسبیح کنید .
 اسرائیل بافریننده خویش فرحناك شود و بنی صیهون بملك خود
 شادمان گردد . نام اورا بدف و طبل و مزمار تسبیح کنند و ترنیل
 نمایند . زیرا که خدای از قوم خود خشنود است تواضع کنندگان را
 با استخلاص شرف و عزت دهد . پاگان بعزت اشتهاج آورند
 و در خوا بگاه خودشان شاد گام بشوند . تکبیرهای خدای بردهان
 ایشانست و تیغ دوسر در دست آنهاست . تا آنکه ازا متها انتقام
 گیرند و آنها را ادب آموزند . ملوك آنها را مقید کنند بزركان آنها را
 مغلول سازند . تا آنکه حکم مکتوب را در حق آنها جاری نمایند . این
 بزرگی مر جله پاگان را خواهد بود *

این بشارت در حق سلیمان بن داود نتواند بود که بعقیدت اهل کتاب
 خدای از او خشنود نشد بل در نهایت زندگانی دل اورا از نان او مایل
 بغیر خدا کردند . و بعیسی بن مریم نیز تاویل آن آیات جایز نخواهد
 شد . همانا خاتم پیغمبران و ایمان آورندگان با آنحضرت بودند
 که تکبیر میکشند و شمشیر دوسر یعنی ذوالفقار در دست ایشان
 بود و بامر خدای از دشمنان دین انتقام کشیدند . و چهار را بشریعت
 محکمه و ناموس دائمی ادب آموختند . سرها و سرورهارا در قید
 مقهوریت گذاشتند . بزركان را بزنجیر بیچاری و خول مغلول داشتند .
 و حکم مکتوب خدای را در حق ایشان جاری کردند .
 و این بزرگی مر جله پاگان را از جا نشینان آنحضرت بوده
 و خواهد بود *

❖ تعلیم و بشارت ❖

تحریف دادن اهل کتاب بقبه کتب آسمانی را اصلا و ترجمه پیشتریان
 کرده ایم . و پس از توضوح دلالات و اشارات در همین بقیه که غفلت
 کرده و گذاشته اند در تعیین جاهای تحریف و تغییر رجوعی نداریم

نامی نوشته شده بود یعنی ملك الملوك ورب الارباب . ربوبیت و سلطنت عمومی آن سلطان جهان که خص قرآن بر تمامی موجودات همین ربوبیت داشت . و آن ربوبیت کنه عبودیت مطلقه آنحضرت بود در آن جامه که کلام لفظی و تدوینی بود لفظاً مکتوب شد . و آثار بعثت و اوصاف و کمالات آنحضرت را بیان فرمودند و بر طالبین نذیر و هادی نامیده آمد و در جامه که کلام تکوینی خدا بود فعلاً و کوناً ربوبیت او ظاهر آمد . و جمله اوصاف و ولایت مطلقه او را آن کلام ناطق الهی مظهر کردید *

﴿ هو صنع الآله والخلق طراً ﴾ صنع من گادان یكون الهماً * بیان ربوبیت مطلقه امکانیه و سلطنت عمومیه آن جنیب مطلق خدای را بنحو اجمال در معیار هفتم از میزان نخستین و در سایر بیانات خویش در این کتاب مستطاب آوردیم . اگر مزید آگاهی را بخواهی مراجعت بکتاب و مؤلفات از اهل تحقیق و علمای دین اسلام نمای *

﴿ والحمد لله رب العالمین ﴾ کاش مر از زبان کویایی میشد و ترا کوش شنوایی و مدح آن حمد الهی را که رب جهان و تربیت کننده پیدا و نهان است بزبان دیگر در اینجا می گفتیم *

﴿ غیر این منطلق لبی بکشادمی ﴾ در مدحش داد معنی دادمی * فی فی خلط کفتم و خطا آوردم این الزاب و رب الارباب . کلمات خدای به بیانات جهان و جهانیان محدود نشود و مدایح آن مدح اعظم و نور اقدم بسنحان امکان و اکوان معدود و نکرده * ﴿ قل لو کان البحر مداد الکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ﴾

﴿ معیار پنجم ﴾

﴿ در زبور صد و چهل و نهم ﴾ بشارت بعثت خاتم پیغمبران و برخواستن آنحضرت را با شمشیر خبر داد و چنان گفت که . خدای را

در انجیل در جاهای چند عبارت حکومت بعضای آهنین عبارات مختلفه موجود است و مادرائی بیانات گاهی بلفظه و گاهی بتکیه کاه و گاهی بحربه و گاهی بشمشیر از آن تعبیر کنیم و جمله اینها صحیح است . و یکی از القاب حضرت نبوی علیه الصلوٰه والسلام در انجیل همان ❖ صاحب الهراوة ❖ است بکسر هاء و این لفظ که بمعنی صاحب عصای ضخمه و چاقست تعبیر و نکایت از قهاری و غلبه است و مانند این تعبیر را در لسان فارسی نیز موجود داریم که می گویم فلانکس صاحب چاق است یعنی زورمند و توانا است و غالب و قاهر است . پس عبارت با چاق آهنین حکومت کند تعبیر و نکایت از هیمت و استیلائی حضرت نبوی است که بسبب شمشیر و امر جهاد در شریعت او است و ما برای تفنن در تعبیر عبارات کونا کون در تفسیرها آورده ایم *

اهل تاریخ نوشته اند که سطح نام کاهن معروف از نام آنحضرت بصاحب الهراوه تعبیر کرد . در هنگامیکه در شب ولادت باسعادت نبویه ایوان کسری شکست والی الآن در حوالی بغداد در محل مداین بهمان حال باقی است . و آتشکده فارس خوااموش شد بعد از آنکه هزار سال بود می سوخت . و دریاچه ساوه خشکید . و مؤبدان در عهد انوشیروان که آنروز پادشاه ایران و بزرگترین سلاطین جهان بود در خواب دیدند که شتران سرکش اسبهای عربان را میکشند و نهر دجله منقطع شد و در شهرها پراکنده گردید انوشیروان از ظهور این امور سخت بترسید و عبدالمسیح را بتزد سطح کاهن فرستاد که از سر و حکمت این کارها آگاهی گیرد . عبدالسلام بشام آمده سطح را در حال سكرات موت یافت و از او سؤال کرد سطح چنان گفت ❖ اذا كثرت السلاوة و ظهر صاحب الهراوة و غاضت بحيرة ساوة و خدعت نار فارس فليست بابل للقرس مقاما و لا الشام لسطيح مناما يملك منهم ملوك و ملكات على عدد الشرافات و كلها هوات آن ❖ و عدد شرافات که کنکره های ایوان کسری

که همان محل شاهد در میان مطلب و اثبات مدعا کفایت کند .
و این سخن را بکلیت در خاطر خویش نگاهدار و منتظر بشارت
از انکیون باش *

❖ در فصل دوم ❖ از مکاشفات یوحنا است که از قول عیسی
گفته میشود *

لکن اکنون آنچه را که شما دارید تا آمدن من استوار بدارید .
آن کسی که غالب شود و جله اعمال مرا نگاه دارد حکومت بر طوایف
رابوی دهم . مانند آنکه من از پدرم دریافتم او نیز با چاق آهنین
بر آنها حکم آورد . و آنان مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد
بشکنند . و ستاره صبح رابوی دهم . کسانی که کوش دارند بشنوند
که روح بجماعت چه گفت *

آن سلطان ام که غالب علی الاطلاق است پس از مسیح امر نبوت
و حکم شریعت او بشمشیر آشکار شود . و با شمشیر بر طوایف حکم کند
و امتها را بشکند و آنها را مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد کند
و همچنانکه عیسی از جانب خدای اخذ میکرد حکومت الهی از عیسی
گذشته بوی رسد و عیسی را واکسدارد . و او اعمال عیسی را
تصدیق کند و حفظ نماید . برخلاف آنچه معلمان دروغ گوی تباه
کرده باشند . ستاره صبح که علامت شمس ازل و ظهور کلی الهی است
و یک طلوعی از آن بعثت بشارتی که از عیسی ظاهر شد در نزد عیسی
بود بروی مسلم گردد . و آن ستاره بکلیت در آن حاکم مطلق ظاهر
آید . که آن ستاره همان نور نبوت مطلقه او بود و از او بود که بشوئات
و اطوار در انبیاء و ابرار بودیعت از او بود . چون صاحب کوکب
باموکب جسمانی هویدا شد آن امانت بمالك کل آن اعادت شود
و امثال امر الهی بعمل آید که میفرماید *

❖ ان الله يأمرکم ان تؤدوا الايمان الی اهلها ❖

❖ تفسیر و اشارت ❖

ایشان خواهم کرد و برایشان نخواهم گرفت ❖ و مأخوذ شان نخواهم داشت ❖ تا باز کشت کنند . کسانی که بر اشکال تراشیده اعتماد و رزند هزیمت و پریشانی تمام خواهند یافت *

بر دانایان اسرار آگاهی و نجات یافتگان از تاریکی جهل واضح و روشن است . که تسبیح نوین وحد الهی از همه اطراف روی زمین عبارت از ظهور شریعت تازه عومی محمدی است . که نهایات زمین و اهل صحرا و شهرها و ساکنان جزیره ها و راکنان بدریاها را حکم آن شریعت غرا و ناموس پاك الهی جاری است . و همه جهان مخاطب بآن شریعت تابناکند و مأمور بتسبیح خدای بآن تسبیح جدید وحد رسا و شایان بخدایی او *

دهکده های مسکونه قیدار را که مخصوص بذکر فرمود صریح تعبیری است لطیف از اینکه حامل آن شریعت الهیه از نسل قیدار ابن اسمعیل و ظهور او از عرب و در عرب خواهد بود . کلیات از رؤس جبال و تمجید خدای روشن عبارتی است در ظهور تسبیح و تلبیه و تمجید در اطوار آیین آن پیغمبر پاك که بر بالای کوهستان و جبال درمکه و بطحا بهنگام ادای فریضه و آداب حج بجای آورند *

از اطراف جهان از دریاها و صحراها گذرند و بر آن مکان مقدس رسند . و یامر خدای و خداوند ناموس اعظم امتثال کنند و سخن خدا را که میفرماید ❖ و اذن فی الناس بالحق یأتوك رجالا و علی کل ضامر یأتین من کل فج عیق ❖ از جان و دل بشنوند و شریعت بردل های ایشان نکاشته آید چنانکه در کتاب ارمیا نوشته شد *

حمد و ستایش خدا را بجزیره ها باید رسانند در اوقات نمازهای پنجگانه چهار اُنکبیر و توحید و تمجید خدا را بجای آورند در بلند یها و پستیها نام خدا را آشکار کنند . پروردگار را مظهر جباری بیرون آمده غیرت را بیدار کرد و حکم جهاد را آورد . تا آنکه ویرانیها در جهان پدید آید و خرابیها ظاهر شود . قالبهای انسانی که مانند نباتات صحراها هستند خشک شده و نابینا گردند . رای آنکه

بود و در لیلۃ المیلاد نبویه منهدم گردید چهارده بود . که تا زمان خلافت خلیفه سیم بهمان عدد ملک و ملکه در آنجا سلطنت کردند و یزدجرد آخر آنها بود که در زمان خلافت حضرت عثمان هلاک شد و تفصیل این وقوعات در کتب تواریخ مسطور است *

❖ معیار ششم ❖

از بشارتهای توریة بعثت حضرت نبوی را از اول فصل چهل و دوم از کتاب اشعیا در طی معیار پنجم از میزان سیم نوشتیم . اکنون بشارت دیگر از آن فصل را چنانکه در آنجا وعده کردیم در این مقام پیوریم *

❖ از آیات نهم فصل ۴۲ ❖ اشعیا است *

اینک کارهای نخستین بوقوع پیوست . از حادثات آینده نیز شما را آگاه کنم و بیش از آنکه بشود بشما بشنوام . ای سوار شوندگان بدریاها و ساکنان و پرکنندگان جزیره ها خدای را بیک تسبیح نوین تسبیح آورید . جد او را از نهاییات زمین بگویید صحراها و شهرها که در آنها است آواز را بلند کنند . دهکده های مسکونه قیادار و ساکنان کوهستانها از رؤس جبال کلبایک زنند . خدا را تمجید کنند و حمد او را بجزیره ها رسانند . پروردگار مانند جباری بیرون آید . مثل مرد بهادر غیرت را بیدار کند نهیب زند و صیحه کند بر دشمنان غالب آید . زمان بسیاری سکوت کردم و صبر نموده و هیچ نکتم . دیگر مانند زن زاینده فریاد کنم . هم ویران سازم و هم فرو برم . کوهستان و صحراها را خراب نمایم نباتات آنها را بچشکام . نهر ها را جزیره ها کنم دریاچه ها را خشک گردانم . نایبانیان را براهی که نمی دانند را همام شوم و در شار عهای که آگاهی ندارند آنها را براه برم . تازیکی را برای ایشان روشانی کنم . و کجیها را بر راستی مبدل سازم . اینها را در حق

همه کوسقندان قیدار بر تو گرد آیند . قوچه‌های نیابوت ترا خدمت کنند . از روی شوق بر مذبح من بر آیند عزت خانه خود را عزیز گردانم *

این است برهان مؤلف که می‌شنوی . و مرا از اینگونه استدلال‌ها و سخت عجب آید . که اینگونه استدلال‌ها را صاحبان ادراک مستقیم در کتابی که برای هدایت یا اضلال ملتی مانند اسلام می‌نویسند هرگز مندرج نتوانند کرد . و بدست خود شان خود را رسوا نتوانند نمود . و دلیل محکم دیگر بر طرف مقابل در خلافی قول خود شان نشان نتوانند داد

میزان الحق عبارتهای مذکوره را تغییر داد سهل است که فقره جازه‌های مدیان و عیقا را احاطه کنند را چنین آورد که ❖ کلیسای مسیحی ❖ را مستور خواهند کرد حال آنکه خود بخوبی میداند که پروستانها معتقد بکلیسای ظاهری مسیحی نیستند و حکم معبد های ظاهری را برداشته اند و معبد های معنویه اعتقاد میکنند و در اینصورت میبایست کلیساهای معنویه مسیحیه یا جاعت عیسویه را بگوید و جعیت پروتستانی را قصد کند و آنهم راست نیاید که جاعت جاعت را احاطه کنند بی معنی خواهد بود *

والحاصل همین فقرات ثانویه از اشعیا مؤکد و مبین آیات اولیه است . شتران و جازه های مذکوره قبائل عرب است و کوسقندان قیدار صریح تعبیر از این معنی است . قوچه‌های نیابوت رؤسای اقوام است که با انواع خدمت در حضرت پیغمبری ایستاده اند از روی شوق بر کوه منار آیند و خانه خدا و عزت کعبه و بطحار را بفرزیند الی آخره * صاحب کتاب در صفحه (۱۸۳) اعتراف بانحصار بعثت عیسی علیه السلام بر بنی اسرائیل در طبق مدلول انجیل چنانکه بیشتر اشارت بر آن شده نمود . و گفت که دهکده مسکونه قیدار در آیات مذکوره اشعیا ظوایف عرب است و مع ذلك چنانکه شمعون الصفا گفته بود تبعیت بر معلان و اهل تاویل کرده آیات باب (۶۰) اشعیا را

هدایت خدا در جهان ظاهر آید و شوارع شریعت الهیه واضح شود *

خدای صبور توانا پس از آنکه در زمانهای طولانی نارا ستمهای جهان را بسکوت گذراند و صبر کنند • بهنگام رسیدن ایام قهاریت برای اظهار دین خدا شناسی و یگانه پرستی و ابطال اطوار یگانه پرستی ویت ستایی و شناساندن تباهی عقاید شرك و تثلیث آوازی فوق العاده برآورد • و نهیب زند و صیحه کند تا آنکه به بهادری بردشمنان غالب و قاهر گردد و تاریکیها را باین غلبلات بروشنایی تبدیل سازد و کیهان را راست و اعوجاجها را مستقیم فرماید • کسانیکه بر شکلهای تراشیده اعتماد آورند و بر صورتهای مخلوقات که خدای آنها را خود جعل میکند ستایش نمایند منهرم و پریشان شوند *

میزان الحق در صفحه ❖ ۱۸۳ ❖ خواست این آیات را بتأویلات و دلائلی که از انجیل معلوم الحال دارد بمسیح علیه السلام تأویل کند و اهل ادراک را در بطلان دعوی او و بطلان دلائل انجیل او همان متن آیات اشعیا برهان قاطع است و محتاج به بیانات دیگر نیست • عیسی کدام جباریت الهیه را ظاهر کرد • کی مانند مرد بهادر بیرون آمد، غیرت را بهیچان آورد و نعره زد و بردشمنان غالب گشت • طوایف عرب که مساکن اولاد قیدار بود در کجا با او تسبیح جدید و شریعت تازه برپا کردند • عجب است که آیات دیگر از باب (۶۰) اشعیا در تقویت سخن خویش آورد که آنها دیگر صریحتر در دلالت بشارات مسد کونه اشعیا بی برهمنبر آخر الزمان است • و همان آیات را بعبادت مألوفه خویش در ترجمه تغیر داد و مع هذا اصل مطلب نیز از آن ترجمه تحریف شده آشکارا شد *

❖ همنانا آیات باب (۶۰) اشعیا است ❖

انبوهی شتران و جازههای مدیان و عقیقرا را احاطه کنند • همه ساکنان سبازد تو آمده طلا و عطرها را آورده تسبیح خدا را ظاهر سازند •

آیت مذکوره را بحضرت محمد نسبت داده اند حال آنکه از آیات قبل و بعد معلوم میشود که آن آیات ربطی بحضرت محمد و مسیح ندارد . بلکه بیان خرابی شهر بابل است و آن در سواریکه یکی را کب حبار و دیگری را کب جل بود و آیت اشعیا دلالت بر آن داشت ایلغار سپاه کیخسرو بود که بر بابل حمله آوردند و تسخیر نمودند

عبارات کتاب اشعیا را چنان پریشان آورد که اصل مطلب از میان رفت و پس از آن بخیال خود معنی نمود . و دو سوار را بابلشکر کیخسرو معنی کرد و اسلامیان را به پیگیری از کتب آسمانی منسوب داشت .

آیت کتاب اشعیا چنان است که دو سوار را که یکی را کب حبار و دیگری را کب جل بود دید . و این مشاهده را اشعیا بعالم رؤیا نسبت داده . خراب شدن شهر بابل را بدست عساکر پادشاه ایران که مداین یعنی فارس . و سمت شرقی ایران و عیلام یعنی آذربایجان و طرف غربی را مالک بود خبر میدهد . تا آنکه در آیت نهم میگوید آن دو سوار آمدند و نداده گفتند افتاد بابل افتاد و بتهای خدای آنها شکسته شده بر زمین آمدند *

اسلامیان دو سوار را بر حضرت نبوی و جناب مسیحی تفسیر کردند که در عالم مکاشفه بر اشعیا ظاهر شدند . و دو بیست سال تقریباً بخراب شدن بابل مانده بود که او را آگاه از خرابی آنجا و سرنگون شدن بتهای داشتند *

در نزد اهل حقیقت که روح معانی را از الفاظ دریابند واضح است که مقصود از خراب شدن بابل و شکسته شدن بتهای و اصنام و آلله مصنوعی در روئای اشعیایی تعبیر از تمهید مقدمات انکسار شوکت آیین بت پرستی است که در آثار و شهر بابل مرکز بت پرستی بود . اگر چه بدست پادشاهان ظاهری باشد که خدا دین خود را بهر قسمی تأیید فرماید . و تعبیر را کب الحمار از عیسی عبارتی است که انکار آنرا بجز غیر منصف کنند و را کب الجمل بغیر از حضرت پیغمبر نتواند بود که آن دو بزرگوار برای برداشته شدن آیین بت پرستی بودند و اشعیا را

قرینه دلالت آیات مزبوره در فصل (۴۳) کتاب اشعیا بعیسی کرد . و بحمد الله که آیات مزبوره در مد نظر ما است و سبک عبارات و کلامها و لحن مقال را ارباب زکاوت و فطانت باسانی دانند و آمدن عیسی در روز آخر که در انجیل نیز گفته شده است هیچ ربطی بمضامین آیات مذکوره در هر سه فصل کتاب اشعیا ندارد . و شیوع دین مسیحی در دنیا بعد از دانستن مقدمات مطلب و منحصر داشتن خود آنجناب بعثت خود را به بنی اسرائیل از سخنانی است که بجز از جاهلان بی سعادت فریب بآن نوزد *

شیوع دین مسیحی را نکفت کدام است و مقصود از آن را معلوم نکرد . با آنکه اولاً مسیح صاحب دین جدا گانه نبود برای تأکید و تأیید شریعت موسویه آمد چنانکه خود شان از انجیل گفتند . ثانیاً اگر مقصود شایع شدن طریقه مستحدثه پروتستانی در روی زمین است آنهم که باتفاق جمله اهل ادیان و بتصدیق فرقه های عیسویان خارج از عیسویت و دین عیسی است . و بر مؤلف است که این مدعای خود را مبرهن سازد و این موضوع را معلوم کند تا بر سیم بشیوع دین مسیحی در جهان و ایمان آوردن طوائف عرب و مساکن قیدار بآیین پروتستانی *

زهی بی انصافی است که آیات واضحه الدلالات بر پیغمبر عظیم الشان را بدانگونه تصورات باطله و تخیلات بی اساس بخوانند ابطال کنند و معانی دیگر دهند از اقرار یهودان مردمان پادرایت و با انصافی بوده اند *

صاحب کتاب جمله سخنان خود را بربك منوال آورده و بطور بی ادبی و بی انصافی تعییرات ناشایست از اسلامیان آورد . و این بنده را شایسته بجزاین نیست که از جواب بر سخنان پریشان او چشم پوشم . و در خارج از مطلب حقیقی سخن نگویم *

در صفحه (۱۸۵) به آیت هفتم فصل بیست و یکم اشعیا اشارت کرده و میگوید . علمای محدیه از جهة بی اطلاعی از کتب مقدسه

از میزان دوم ترجمه آنرا آوردیم شاهد است بر اینکه عیسی همچنانکه بشارت میداد بر ظهور شریعت حقه و بطلان امر بت پرستی و شکستن شوکت جهالت و بیگانه پرستی که بسبب شمشیر اسلام میبایستی بشود این مطلب را جزء نماز خود کرد . و امت را نیز امر نمود که همه اوقات از خدای درخواست کنند که آن ظهور ملکوت خدا چنانکه در آسمان است در زمین هم چنان گردد . و مقصود مسیح علیه السلام نه تنهادر خواست قوی و لفظی بود بل تمامی امت را امر کرد که وصایا و بشارات و تعلیمات آنجناب را حفظ کنند و توبه نمایند . و منتظر بر ظهور ملکوت سموات که آثار توحید و خدا شناسی و هویدا شدن اطوار اسماء و صفات الهیه در بنی آدم بطور اکل بود بشوند . و معاونت یصاحب آن ملکوت خدا بسبب ایمان و اطاعت خود شان کنند و مقدمات آن ظهور ملکوتی را روز بروز محکم دارند *

در آغاز سخن ❖ در فصل سیم انجیل متی است ❖ که یحیی علیه السلام بمردم اندرز میکرد و میگفت توبه کنید که ملکوت آسمانها نزدیک است *

❖ در فصل چهارم متی است ❖ که عیسی از آنروز آغاز به نصیحت دادن نمود و گفت توبه نمایید که ملکوت سموات نزدیک است *

چون بعثت عیسی علیه السلام را بر کشید کان خانه اسرائیل میدانی این است که در ❖ باب دهم ❖ انجیل متی دوازده کس حواریان خود را مأمور بدعوت فرمود و چنان دستور العمل داد که بسوی کوسفندان کم شده خانه اسرائیل بروید و چون بآنها رسیدید بپند بدهید و بگویید ملکوت آسمانها نزدیک است *

❖ در فصل نهم انجیل لوقا است ❖ که عیسی حواریان را جمع کرده و ایشانرا قادر و توانا بر جله شیطانها نمود و بر دفع امراض مأذون داشت و آنها را برای دعوت و ندا بملکوت الهی و شفا دادن

از ظهور يك مقدمه نزديك آن امر آگاه داشتند *
 پس از فهمیدن اين مطلب و مراجعت بترجمه هاى كه خود شان
 در كتاب اشعيا کرده اند . سخنان و ترجمه هاى محرفه مؤلف را
 كه در صفحه مذكوره نوشت بنظر دقت نگاه كنيد . تا آنكه پايه
 بيان او آشكار شود و بى اطلاعى او و اطلاع كامل علمائى اسلام
 از كتب مقدسه و تحريفات واقع در آنها و از تأويلات باطله مأولين
 كالشمس فى وسط انهار پديدار و آشكار گردد *

❖ معيار هفتم ❖

انجيليان برخلاف بشارت و اوامر صادره از جانب مسيحى بعثت غلبه
 جهل و نادانى در آزمان و سبب بسيارى كدورات در آن اهل همنها
 بر تغيير بشارت هاى مسيح بر ظهور امر پيغمبر آخر الزمان گذاشتند .
 و جله آن بشارتها را اصلاً و ترجمه از ميان برداشتند . ولى چون
 حجت خدا بهمه جاى بايد برسد و مخلوق ناتوان امر حق و مقصود
 الهى را بكملى باطل نتواند كرد ❖ والله غالب على امره ❖
 اين است كه باهمه دست كارها كه در انجيل كرند و تحريفها
 كه اصلاً و ترجمه و تفسيراً و تأويلات نمودند . شواهد بسيار در بقيه
 انجيل حاضر باقى ماند . و اگر چه در ترجمه ها از ترس اسلاميان
 بعلامه حظه اينكه حجت بر آنها نشود نياوردند باز آياتى چند كه بجزئى
 تأمل دلالت آنها بر بشارت پيغمبرى ظاهر است در همين ترجمه ها
 مشروح كرديد . چنانكه بعضى از آنها را شنيدى و يك جله
 ديكر را بزودى در اين نامه خواهى ديد . و اين مطلب برهان قوى
 بر آشكارى امر دين اسلام است *

❖ يريدون ان يطفؤا نورا لله بافواههم والله متم نوره ❖

❖ ولو كره المشركون ❖

عيسى عليه السلام نمازى را كه تعليم كرد و ما از انجيل در معيار هشتم

الهی از شما برداشته شده بامتی داده خواهد شد که میوه های آن
باغ را بخر یا ورنه یعنی میوه آن را یانع ورسیده نمایند *
مسیح علیه السلام برای ملکوت الهیه مثلها آورده و بحواریان
فرمود . بجز شماها دیگران سر و حقیقت آنرا نمیفهمند .
و در ظاهر سخنی میشوند و گاهی بجه و زرع و کاشت و بزرگ
شدن آن تشبیه آورد . و گاهی بیانی تمثیل از آن گفت *
﴿ در قرآن در سورة القمح در وصف مؤمنان میفرماید ﴾

﴿ ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شطأه ﴾
﴿ فآزره فاستغلف فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار ﴾

حضرت نبوی صاحب الملكوت علیه الصلوة والسلام نیز
در اشارت بآن ملکوت میفرماید . منم ریشه آن درخت الهی .
و سرور نخستین از دوازده سرور مبشر بایراهم ساقه آن
درخت است . و امامان و سروران دیگر شاخهای آن درختند .
و تابعان و پیروان مایرکها و ور قهای آن درخت هستند . و علوم
مأثمه آن شجره الهیه است *

اما معنی لفظ ملکوت که بجز در حضرت ختمی مآبی و شریعت و دین
او مصداقی بطور اتم نداشت این است . که ملکوت صیغه فعلوت
از ملک است و او را بر ملک افزوده شده است و بمعنی عزت و سلطان
و مملکت است و ملکوت بالاتر از ملک است . و گفته اند که ملکوت بعد از
جبروت است و جبروت بعد از لاهوت است *

پس عزت و سلطان خدای بموجب بشارت مسیح و انکیون و بشارت
حواریان و اصحاب عیسی علیه السلام و باستجابات دعای ایشان
که در نمازها میکردند در زمین ظاهر شد چنانکه در آسمان بودی .
لکن چه فائده که معلان و مأولان راه عیسی را تغییر دادند و او امر
آورا مهمل گذاشتند و نکذاشتند چنانکه مقصود الهی بود ملکوت

ناخوشها فرستاد *

❖ در فصل دهم انجیل لوقا است ❖ که با آنها بگوید ملکوت آسمانها بر شماها نزدیک شده است و نیز ❖ در آیت یازدهم است ❖ ولی به تحقیق بدانید که ملکوت سموات نزدیک بر شما شده است . و مانند این عبارات در همین انجیل حاضر که ترجمه های آنها را بهر زبانی چاپ کرده اند موجود است *

اکنون مقصود از این بشارت یحیی و عیسی و دوازده نفر حواریان یا هفتاد کس که میگویند از جانب مسیح مأمور بدعوت شدند چه بود . هرگاه مقصود آمدن عیسی بود در بشارت یحیی موجه میشود . لکن بشارت خود عیسی و بشارت دادن تلامیذ آنحضرت برای هوشندان با شکاری میفهماند که ملکوت کلیه الهیه را بشارت میدادند . یعنی عیسی ظهور امر عظیمی را مرده میداد و از آمدن بزرگوار که حامل ومظهر ملکوت کلیه الهیه است جهان را آگاه میساخت . و ملکوت خداوندی وعزت وسلطنت آسمانی در زمان عیسی و پس از آن ظاهر نشد مگر بظهور پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوة والسلام . که بسبب آن بنیان کفرو بت پرستی از روی زمین برانداخته شد . و اساس جهل و نادانی منهدم گردید . توحید حقیقی صانع ازل در جهان ظاهر آمد . مدح و حمد خدای متعال بشایستگی آغاز بانشار در ارکان زمین نهاد . مدارك ومشاعر تفسیر یافت . شریعت محکم الاشاسی که حاوی بر تمامی احکام وحدود الهیه بود مقرر شد . والحاصل ملکوتی که مسیح وتلامیذ آنجناب جهانیان را مبشر بان میداشتند بجز از ظهور امر خاتم انبیا چیز دیگر نتواند بود . و هرچه تأویلات دیگر در این بشارت پیاورند از روی بی انصافی باشد . این است که عیسی قبول نکردن آنگونه امتان وصایای او را و پنهان کردن ایشان بشارتهای انجینا را دانست و چنانکه در انجیل متی در ❖ فصل ۲۱ ❖ گفته اند بایشان فرمود . بدین جهت است شما میگویم که ملکوت

توانید دید که در نزد شما قائم باشد و در میان شما باشد . من شما را بلا عقب
 نمیگذارم من نیز بشما خواهم آمد بعد از چندی از زمان . دیگر جهان
 مرا نه بیند لکن شما که بزندگی من زنده باشید مرا می بینید آنگاه میدانید
 که من در پدرم و شما در من هستید و من در شما هستم . دوست دارنده
 من کسی است که وضعیتهای مرا اخذ کند و حفظ نماید . و کسی که مرا
 دوست دارد محبوب خدا شود و من نیز او را دوست دارم و خود را
 برای او آشکار کنم . یهودا امانه اسخر یوطی بوی گفت که از ظاهر
 کردن خودت بر ما و ظاهر نشدن بر جهان چه میخواهی بگوی .
 عیسی جواب داد و بوی گفت که اگر کسی مرا دوست دارد کلمات
 مرا حفظ کند و پدرم او را دوست بدارد و من نیز بسوی او آمده در وی
 تمکن یابیم . آنانی که مرا دوست ندارند سخنان مرا حفظ نخواهند
 کرد . و سخنی که میشنوید از من نیست بل از پدری است که مرا
 مبعوث کرد . من در حالتیکه در میان شما بودم اینها را بشما گفتم
 اما بار قلیط ﴿ یعنی روح القدس ﴾ که او را پدر بسمه
 من خواهد فرستاد همه چیز را او بشما خواهد آموخت . و چله
 آنچه را بشما گفته ام بخاطر شما خواهد آورد . و من سلام را بشما
 و می گذارم . و سلام خودم را بشما میدهم . امانه چنان سلامی
 که جهان میدهند . دلهای شما با اضطراب میقتد و ترسناک نشوید .
 شنیدید که من بشما چگونه گفتم من میروم و نیز بسوی شما خواهم
 آمد . اگر شما مرا دوست میدانستید از اینکه گفتم بسوی پدر میروم
 شاد گام میشدید بعلت اینکه پدرم از من بزرگ است . اکنون من
 پیش از آنکه واقع گردد بشما بیان کردم تا آنکه در هنگام واقع شدن
 ایمان بیاورید . من بعد از این بشما سخن زیادی نخواهم گفت زیرا
 که سلطان این جهان خواهد آمد . و از آنچه او را هست چیزی
 در من نیست . و لکن جهان بداند که من پدر را دوست میدارم و آنگونه
 که پدر بر من امر کرده بود آنچنان کردم ﴿ یعنی امر خدای را در تبلیغ
 این بشارت بچای آوردم ﴾

سموات در روی زمین آنچنان ظاهر گردد *

نمیدانم در روز جزا جواب مسیح را چه خواهند گفت و از این همه ظلمات و کدورات که بسبب مخفی داشتن آنها بشارات عیسی را و بیرون رفتن آنها از طریق حقیقه که عیسی با آنها امر کرد در روی زمین باقی ماند و شایع شد چگونه عذر خواهند آورد . و از عهده و بال گمراه شدن هزاران هزار بندگان خدا در هر قرن و زمانی بجهه قسم توانند برآمد . تمامی او زار بر عهده معلمان هواپرست و ریاست طلب و جاه جوی خدای نشناس است که در هر قرن و زمانی همه فتنها از آن گونه رؤسا و متبوعان هواپرست در روی زمین برپا شد . و عوام ضعیفاء که از عقل و ادراک دور بودند به سخنان آنها فریب یافتند و فردا در محضر الهی عذری پیدا نتوانند کرد و خواهند گفت *

❖ ربنا انا اطعنا سادتنا و کبرائنا فاضلونا السبیل ❖

الایه

❖ معیار هشتم ❖

از بشارات انکلیون در حق ظهور صاحب الملکوت که بجماع آهنگین سلطنت الهیه را در زمین ظاهر داشت آتایی است که در انجیل یوحنا باقی است . و اکنون پس از دستکاری در ترجمه ها نیز اسلامیان را حجت باهره در الزام خصم است . و آیات مزبوره در ❖ فصل چهاردهم یوحنا ❖ است که ذیلاً ثبت میکنیم و تفاسیر آنها را از روی حق و راستی بیان می نمایم *

مسیح علیه السلام در هنگام نزدیکی رفتن خویش از این عالم گفت * اگر مرا دوست دارید وصیتهای مرا حفظ کنید . و من از پدر درخواست میکنم که یار قلب را دیگر بسوی شما فرستد که دائماً در میان شما باشد . روح حق را که جهان نتواند پذیرفت زیرا که او را نمیتواند درک نمود و نتواند دید . ولی شما آنرا در صورتی

آنرا آوردم که رشته سخن مربوط گردد و از هم نکسلد و متکران روح حق نکوبند که پس و پیش آیات شاهد بر مطلب دیگر است . و چون این مطلب در میان علمای اسلام و عیسویان محل اعتنا گردیده انجیلیان نیز در تأویل و تفسیر کلمات مزبوره قیل و قالها بمیان آورده اند .
لهذا تفسیر آیات مذکوره را بطور استقامت در اینجا خواهم آورد
❖ تاسیه روی شود هر که در او غش باشد ❖

تعصب و لجاج را از خود دور کن و با چشم بینا و گوش شنوا و دل آگاه آماده بر فهمیدن انجیل باش . و بدان که هر کس این وصایای آخری مسیحی را حفظ نکرد دشمن مسیح و دشمن خدای مسیح است . اکنون از آغاز آیات انجیل را که نوشته شد یکی یکی بنظر آورده معانی آنها را بفهم *

در سخن اول گفت دوست دارنده من کسی است که وصیتهای مرا حفظ کند که عبارت از بشارتی است که همواره میگفت و در تالی این سخن نیز بطور وضوح میگوید *

من از پدر در خواست میکنم که ❖ پار قلیط ❖ را دیگر بسوی شما فرستد که دائما در میان شما باشد این درخواست همان مستقی است که عیسی و تابعان او در نمازها از خدای میکردند که ملکوت تو در زمین چنان باد که در آن آسمانهات و آن روح حق که فرمود جهان آنرا قبول نتواند کرد زیرا که او را نتوانند دید مطلق ارواح الهیه مقصود است یعنی ارواحی که هدایت جهان با آنها تواند شد . مانند روح من امر الله و روح القدس و روح الامین جبرائیل و روح علی ملائکه الحجب و روح خدایی که از اثر آن در مریم علیها السلام ظاهر گردید و فرمودند ❖ وفتحننا فیها من روحنا ❖ و روح الله عیسی و روح نخستین مخلوق خدا و همچنین ارواح انبیای عظام . که عیسی بیان هادی و نجات دهنده جهان را میکرد و گفت روح حق را این عالم اجسام برای رفع حوائج هدایت و نجات از خودشان نتوانند دید که از او تحصیل حوائج دین و اطوار خدا شناسی را نمایند . و لازم است بخوبی که سنة الله بر آن

❖ در آخر فصل (۱۵) یوحنا است ❖ لکن پار قلیطی که بشما از جانب پدر فرستاده میشود یعنی در زمانی که روح حق از پدر صدور یابد برای من شهادت خواهد داد شما نیز شهادت بد هید زیرا که شما از نخست یامن هستید *

❖ در فصل (۱۶) یوحنا است ❖ لاجرم بجهت اینکه من این سخنان را بشما گفتم قساوت دلهای شما را پر کرد . لکن من بشما راستی میگویم و برای شما نیک است که من بروم بعلت اینکه اگر نروم پار قلیط برای شما نخواهد آمد . ولیک چون من بروم او بر شما فرستاده شود و در زمانی که او بیاید جهان را بجهت معصیت و عدالت و حکم الزام نماید . اما گاه بعلت اینکه بر من ایمان نیاور دند . و اما عدالت بموجب اینکه من بسوی پدر میروم و شما دیگر مرا نخواهید دید . و اما حکم بجهت اینکه سلطان این جهان مدان ❖ و محقر ❖ شده است . سخنهای گفتنی بشما بسیار دارم لکن شما اکنون تحمل آنرا نتوانید داشت ولی هنگام آمدن آن روح حق او شما را بر همه چیز ارشاد کند و شما از آینده ها خبر دهد و او مرا تجسید کند . زیرا که اواز آنکه از آن منست اخذ کرده شما خواهد آموخت *

❖ نیز در فصل مزبور ❖ بعد از آنکه سخنان مسیح را در خصوص غیاب خود و ظهور خود بعد از چندی از زمان شنیدند به همه همة افتاده معنی آن سخنان را از هم دیگر می پرسیدند مسیح گفت *

حقا و حقیقه بشما میگویم که شما ناله و فریاد میکنید اما جهان مسرور خواهد شد . شما متألم میشوید ولی غم شما بشادی مبدل خواهد گردید . زن در هنگام وضع حمل در دناک شود که ساعت آن رسیده است فقط بمحض تولید مولود چون انسان بجهان آمده است از مسرت درد را فراموش کند . اکنون شما نیز غمناک میشوید اما من نیز شمارا خواهم دید و دلهای شما مسرور خواهد شد و آن مسرور شما را کسی از شما دور نتواند کرد *

تمام شد آیاتی که از انجیل یوحنا میبایستی آورده شود و بدین تفصیل عبارات

آنسختن را بشما کفتم . لکن ❖ فارقلیط ❖ که او را خدا بهمان
نامی که من نامیدم و سمات و علامات که بیان کردم خواهد فرستاد .
همه چیز را از علوم اولین و آخرین و علوم کائنات و مکونات و علوم
ملکوت و ملک و ناسوت و علوم جبروت و لاهوت و علومی که تا کنون
بیان آن از هیچ کدام از انبیاء و مرسلین نشده است جمله آن
چیزها را فارقلیط بشما خواهد آموخت . زیرا که مدینه علی بجز
پارقلیط موعود نیست *

❖ فان من جودك الدنيا وضررتها ❖ و من علومك علم اللوح والقلم ❖
آن پارقلیط بخاطر شما خواهد آورد آنچه را که من بشما گفته ام
زیرا که او عالم است بر آنچه من بشما گفته ام و دانوا آگاهست از آنچه
جمله انبیاء بر امتان خودشان گفته اند . و شاهد است بر خلقت
آسمان و زمین زیرا که او نخستین موجود در عالم امکان است و تمامی
عوالم بوساطت او آفریده شده اند . و در روز محشر که انبیا و مرسل
شهادت در حق امتهای خویش دهند آن مالک ملک و ملکوت
شهادت بر جمله انبیاء و تبلیغ و ادای رسالت ایشان و جمله معاملات
انبیاء امتان خودشان بیاورد *

❖ فكيف اذا جئنا من كل امة يشهدونك على هؤلاء شهداء ❖
مسیح پس از ادای تبلیغ بشارت خود در خصوص پارقلیط گفت . سلام
بر خدمت آنحضرت را بشما و اگذار میکنم که بدو آید بتوسط اوصیای
و اوصیای اوصیای من سلام مرا بر آنحضرت برسانید . چنانکه در این
خصوص از راهبان و مقدسان عیسویان روایات بسیار نقل شده است
و در کتب اسلام و تواریح و سیرمستور است . که خدمت آنحضرت
رسیده و ایمان آوردند و سلام مسیح علیه السلام را بر آنحضرت تبلیغ
کردند . و یکی از جمله اوصیای اوصیای مسلمان فارسی بود که از اصحاب
کار آن پارقلیط موعود گردید *

و سلامی که من بشما برای تبلیغ آنحضرت در نزد شما و دیعت نهادم و شمارا
بسلامت از عیبها و معاصی و تغیرات خواندم نه از آن سلامها است که اهل

جاری بود و هست هدایت کننده بشر از نوع بشر باشد *

❖ وللبسنا علیهم ما یلبسون ❖

بعد از آن گفت اورا می بینید بعلمت اینکه در نزد شما و در میان شما باشد *

اما اگر آن روح حق در نزد شما و در عالم جسم و جسد در میان شما باشد

چگونه اورا توانید دید پس باید از نسخ بشر پار قلیط بسوی شما بیاید *

و من شما را بلا عقب نمیگذارم یعنی پار قلیط از عقب من می آید من نیز

بشما خواهم آمد * یعنی اگر چه آنکه میساید ضعیف از من است لکن

چون در یک مقامی از مقامات من و او یکی هستیم مانند این است که من

خود نیز آمده ام که اتحاد اشراقی و فعلی و وصفی با او دارم *

❖ متحد جانهای شیران خداست ❖

در اینجا سخنان باریک و لطیف دارم لکن وقت آن نیست. متن انجیل تنها را

بفهمیم ❖ و لا تو توال السفهاء اموالکم ❖ دیگر جهان مرا نه بیند لکن

شما که بحیات من زنده باشید مرا می بینید و انگاه میفهمید معنی اتحاد

مرا باید که مرا بشیر خود فرستاده بود و اتحاد مرا ای شما که حیوة

معنویة که مظهریت اسماء و اطوار خدایی است و بسبب من در شما ظاهر

گردیده است شما را با عالم اتحاد با من تواند رسانید زیرا که حفظ کنندگان

و صایای من از من گرفته اند و با من گفته اند و در من گفته اند و در راه

من شده اند * و مانند آینه ها که زید مقابل را نمایند بشارت مرا نموده

و بهدایت و حیوة من هدایت یافته بحیوة دائمیه رسیده اند *

یهودا که غیرا خضر یوحی است از این سخنان مسیح چنان فهمید که آنحضرت

این سخنان را بموجب مدلولات ظاهر به گفتند * که دیگران مرا نمی

بیند لکن شما هائی بینید این است که مسیح چنان معنی کرد که دوست

من دوست شخصاتی من نیست که این قالب جسدی مرا میخواهید به بینید *

و آنرا نتوانید دید * زیرا که آن جسد نیز روحانی خواهد شد * بلکه

دوست دارنده من کسی است که کلمات مرا یعنی بشارتهائی را که من داده

ام حفظ کنند و من در وی تمکن شوم * و سخنانی را که بشما میگویم از من

نیست بل از خدایی است که مرا مبعوث کرد و من در میان شما بودم مأمور

کنم که بدانید وظیفه خود را در حق آن پدران ادا کردم و محبت
 اورا ورزیدم و شرط محبت را که امثال بر امر او است بجای آوردم *
 پار قلیطی که از جانب آن پدر است و رب النوع انبیا است و حقایق
 انبیا از قطرات نور پاک او است و تجسم او در این جهان ظهور کلی او است
 . و همچنین نگه فاتح است خاتم و مهمیمن بر کل است . در زمانی
 که ظاهر شود روح الامین جبرائیل از آن مقام اعلی صادر و با آن جسم
 پاک وحی الهی را بیاورد بر من شهادت دهد . و مرا قبول کند
 و بپذیرد . زیرا که من آینه جمال و جلال او بودم و او را برستی
 و درستی نمودم . شمایز بایمان آوردن بر آن نور پاک و شهادت
 دادن من بر آن اریکه پیرای عالم لولا که شهادت بدهید . و بدانید
 که من شهادت خود را در حق او ادا کردم زیرا که از روز نخست شما
 بامن بودید و همه بشارتها و شهادتهای مرا درباره او شنیدید *
 متأثر از رفتن من از میان شما نشوید که رفتن من برای شما سودمند است
 . و اگر من بروم او یعنی پار قلیط بسوی شما با بشریت مخصوصه
 خود نیاید باید من بروم و زمانی چند شد نیها بشود . و خباثت
 و ملعت معلمان در وضکوی بعد از من آشکار شود و در امتحانات و فتنها
 یفتند و جهالت و ظلمت جهان را احاطه کند . تا آنکه آن پار قلیط
 بسوی شما فرستاده گردد و چون بیاید جهان را الزام و توبیخ و غلبه
 کند . و الزام او بجهت کلاه و مخالفت شما یعنی مدعیان عیسی پرستی است
 که از امر من و بشارت من تخلف خواهید کرد . و کما هکار خواهید
 بود و نیز الزام بعدالت و استقامت کند زیرا که من بسوی پدر میروم و شما
 مرا نخواهید دید . و مع ذلك برخلاف رضا و امر من تخلف
 از اطاعت پار قلیط کنید و میگویید ما مسیح را میشتاسیم و بس . حال
 آنکه حکم دعوت من باطل شد و من از این جهان رقم و کسی مرا اتوا ندید
 مگر بحفظ وصیت من و انتظار و قبول آنکسی که بر او شهادت دادم .
 و شما او را و خلیفه های او و سرورهای موعود از نسل او را و حواریان
 او را خواهید دید و بدین جهات که ظاهرا دعوی ایمان بر من نمائید

جهان بیکدیگر دهند بعلت اینکه آن پار قلیط و من با هم عالمی دیگر داریم
 که خارج از این جهان ظلمانی است و من تا ظهور امر * سرور
 دوازدهم * از اولادا و حامل بکر کن اعظم از شریعت او هستم و هر چه
 فیض و امداد در عالم آفرینش و ایجاد پیدا کردد از او بمن رسیده
 و از من بنقب و نجبا و بسایر خلق از آنجاست رسد و هنگامیکه آن قائم
 از اولاد طاهریین او ظاهر آید من از آسمان بسوی شما آیم و وزارت
 و رتق و فتق امور جهان و جهانیان با مرا و با من باشد *
 دل‌های شما مضطرب و ترسناک نشود من باز بسوی شما خواهم آمد. اگر
 شما مرا دوست میداشتید از رفتن من خرسند میشدید بعلت اینکه خدای
 من یا آن پار قلیط که مرا پدر حقیقی است از من بزرگتر است. و رفتن
 من مقدمه آمدن او است اگر من نروم او نخواهد آمد. زیرا که از جانب
 خود در عالم اجسام مرا حاکم و هادی کرد. و من از او هستم و خود
 او هستم او در من است و من در او هستم. و با بودن من در عالم جسمانی
 جهان را دو پیغمبر صاحب دعوت مستقله نتواند بود و من اگر زمان او را
 دریابم بعنوان نبوت دعوت نتوانم کرد زیرا که او خاتم پیغمبران است و غیر
 از او و بعد از او پیغمبری نخواهد بود *

این بشارت‌ها را بشما ادم و قبل الوقوع بشما کفتم بجهت اینکه
 در هنگام واقع شدن ایمان بیاورید. و من بعد از این بشما گفتگوی
 زیادی نمی‌کنم و زیاده بر آنچه کفتم نمی‌گویم. زیرا که * سلطان
 این جهان * و صاحب ملکوت زمین و آسمان و رب العزة و السلطان
 خواهد آمد. و از آنچه او را در مقام تفرد و اصالت هست از جهت
 ذات چیزی در من نیست **ا**گر چه من مظهری هستم از مظاهر
 کلیه او و ظهورات او تماماً با من هست. ولی مظهر را در مقام
 ذات ظاهر جای نیست و آینه را از ذات زید نصیبی نی. و بجهت
 ظهور امر او و اشکاری جلالت شان متبارک اولاً زم نبود که سخن
 زیاد در حق او بگویم. زیرا که **ا**و محتاج بتعریف من نیست
 و چراغ را زرد که روشنائی آفتاب را نمایندگی کند. لکن برای ای

نمید و الفاظ گفت به همه افتادند و معانی آن کلمات را از همدیگر پرسیدن گرفتند مسیح گفت *

شما غمناک میشوید اما جهان بسبب آمدن بار قلیط شادمان خواهد گشت . و غمهای شما مبدل به بهجت و شادگامی گردد . این جهان را انبیای تربیت کردند و جنین الهی که میبایست متولد شود در چهار شریعت بتوسط آدم و نوح و ابراهیم و موسی بدرجه عظامت یعنی استخوانی رسید و در زمان من هنگام اکتسای لحم و ولوج روح شد . و آن مولود جان گرفت و بدین موجب من روح الله شدم و زمانم از آن چهار برتری جست . تا آنکه در زمان بار قلیط موعود مولود بوجود آید و انسان حقیقی تولد یابد . و شریعت او بعلت تغیر نیافتن موضوع حکم ابدی و دائمی شود . پس بسبب تولد آن مولود همه غمها یکسو گردد . و جمله تعب و مشقتها که انبیای و اولیا در تربیت آن مولود اعظم کشیدند فراموش آید . شما نیز غمناک نشوید چنان نیست که من بکلی از میان رفته باشم بلکه همراه بار قلیط خواهم بود و شما را خواهم دید و شما مرا نخواهید دید . دلهای شما بسبب آن مولود پاک میسرور گردد . و آن سرور را کسی از شما دور نتواند کرد که اراده الهیه بر تولد آن مولود تعلق گرفت . باید بجهان بیاید و بزرگ شود و بمرتبه کمال عقل بسبب تربیتهای ظاهر و باطن با اسباب نزدیک و دور جهان را کامل کند . و شایسته این نماید که عقل عالم اکبر یعنی ❖ سرور ثانی عشر ❖ همراه مسیح که وزیر او است و نیز جان جهان است در این عالم هویدا گردد . و جمله بشارات کتب مقدسه که بطور صحیح و راستی نوشته شده است تمامیت پدید کند *

این است جمعی از آیات را تفسیر کردیم . و با همه اجمال سخنان باریک و لطیف از نمونه آن کلمات آورده شد . که مسیح برای اصحاب خویش بملاحظات چند بیان فرمود . و وعده بیان آنها را ببار قلیط داد . و رشی از رشحات قطرات دریای علوم و اسرار

وفي الحقيقة انكار مر اكرده ايد ووصايای مراستروك داشته ايد .
بعدالت وحكم شما را الزام ومغلوب سازد و بر شما توبیخها ومارها
بگذارد *

سخنهای بسیار دارم که بشما گفتنی است لکن آتراحامل نتوانید شد .
واکر بگویم یا تحمل نمیشوید و یا آنکه حل ونقل آن بان زمان سعادت
واهل آن زمان برای شما مقدور نکرده . زیرا که جهل و نادانی جهان را
فرا گیرد و اوصیای من مخفی و پنهان شوند و مقهور و مظلوم و مقتول
گردند . معلمان و مأولان جهان را کراه کنند و آن سخنان
من از میان برداشته شود *

باجود آمدن پارقلیط و آمدن روح القدس و روح الامین از جانب
خدای بسوی او لازم نیست که بائحال آن سخنان را بشمایان کنم زیرا
که او بهترین بیان کنندگان است و او شما را بر همه چیز بی ارشاد کند
و از آیندها و غیوب تمامی اشیا شما را آگاه سازد *

مرا تمجید کند و طوری بیان حال مرا کند که باعث عزت و مجد
من گردد . نه مانند شما که برخلاف رضا و امر من رفتار کنید
و با و هام باطله در حق من سخن گوید که باعث تذلیل من شود .
شراب را که خدا نهی از آن کرده است خون من مینامید .
نانی را که هر حیوانی و هر کافری آرا میخورد گوشت
من میخوانید . و مانند این عقائد باطله در حق من میگویند .
و خدای واحد را که من برای اثبات احدیت و صمدیت او معوث شده ام
مانند مشرکان ثالث ثلثه و صاحب اولادش دانسته . تذلیل
احدیت الهی را می کنید . و مرا خوار و ذلیل میسازید . ولی
تمجید شایسته مرا آن پارقلیط ظاهر کند . و هر چه در حق من گوید
از روی حق و صدق باشد زیرا که از آنکه من از او اخذ کرده
و بشما کتم او نیز از آنجا گوید . که میده کلی ما بجز از یکی نیست
و هر دواز جانب خدا گویم *

تلاشید عیسی که از سخنان او در خصوص آمدن خودش بطور

مجاز مجموع آنها را انجیل نامیدند و علامت مجاز صحت سلب است بقاعده اصولیه *

چون یوحنا آنچه در حق بشارت احدی صلوات الله علیه از مسیح شنیده بود در انجیل خود درج کرد و پنهان ننمود . و آن انجیل بدست جاهلان عیسویان صاحبان هوا و شهوات که نام خود شان را معلم گذاشته بودند و بدست یهودان که ظاهرا ایمان بعیسی علیه السلام آورده بودند افتاد . و بسبب میولات نفسانی و اسباب و علتها که بعضی از آنها را در این نامه شنیدی بنای هر گونه تغیر و تحریف را گذاشتند . همچنانکه امر و نمونه آن تحریفات را از پروتستانها برای العین مشاهده میکنی که با وجود طبع و نشر کتب عهدین که بهر زبانی مکرر ترجمه کرده و طبع می نمایند و ترجمه پیدا نتوانی کرد که با هم مطابق باشند . پس در آن زمان که مردم نادان بودند و نسخه های کتب کمیاب بود و کار در دست پیکا نکان افتاده بود به بین چه چیز نمی توانستند بکنند . و الحاصل دامن این سخن را بر چینیم که از مطلب باز نمانیم *

لفظ یونانی پارقلیط ❖ پیرکلوطوس است ❖ و بمعنی ❖ اجد و محمد و محمود و مصطفی ❖ می آید و تحریف کنندگان آن را در نوشتن ❖ پارا کلیطوس ❖ کردند یعنی تسلی دهند و معین و مدد و وکیل و بنابر هر دو معنی مطلب مبرهن است *

❖ ازالة وهم ❖

مخاطبات مسیح در آیات مذکوره همه بلفظ شما است که اصحاب آنجناب باشند . و در نیست بعضی از ناقصان توهم کنند که آن اشخاص نازمان حضرت ختمی مآب زنده نبودند که این بشارتها و وصایای عیسی با حضرت راست بیاید . چنانکه همین توهم را میزان الحق در صفحه ❖ ۱۸۷ ❖ بیان کرد *

که از آن مدینه علم الهی بواسطه ربانیان و جانشینان سروران
دین پاك بامثال این عبد ناچیز قلیل البضاعه رسیده . این بنده نیز
بجهت نداشتن بحال و نیافتن اقبال از جانب دل پر ملال کمی از بسیار
برای یادآوری را دران روحانی در این نامه آوردم . و اکنون
همینقدر برای ارباب درایت کافی تواند بود *

❖ فار قلیتا ❖

املائی فار قلیتا بفاویه فارسی در اول و طاء و تا در آخر جایز است
و املائی مخصوصی ندارد که مغرب شده و در عربی فار قلیط است
و در فارسی پار قلیط و پار قلیت میشود *

لفظ فار قلیط مغرب از لفظ یونانی است که بمعنی ❖ اجد و محمد و محمود
و ستوده و مصطفی ❖ و بیک ملاحظه بمعنی تسلی دهنده و امداد کننده
و وکیل است *

لفظی که از عبارت عیسی علی نبینا وعلیه السلام در این مورد صادر شد
بلغت عبرانیه است . و عیسی بجز از عبرانی سخن بلغت دیگر نکفت
که لسان خود و قوم خود بود . و بعد از عیسی که اختلاف
در شعون الصفا کردند . و اختلافات در میان فرقه های عیسویه
پیدا شدند . و هر چه و مرج در دین خدای ظاهر گردید . و اصل
انجیل که بلفظ عیسی بیان شده بود بکلی از میان رفت . چهار کس
که متی و لوقا و مرجس و یوحنا باشند در ضمن تاریخ بعثت و رفعت
عیسی تا روز رفتن از میان آنها کلماتی از عیسی نقل کردند . که بعضی
از آن کلمات از بشریت عیسی بود یعنی نسبت باقتضای عالم جسمانی
داشت . و برخی از جنیه الوهیت که بواسطه روح بر آفتاب روح الهی
میرسید . و حقیقت انجیل همان قسم ثانی بود و آن چهار تاریخ بعلاوه
نامه ها و رساله ها و غیر آنها که بحواریان و معلمان دیگر منسوب گردیده است
بمرو زمان در میان ملت عیسویه بانجیل معروف گردید و از راه

از این جهت است که حضرت خاتم انبیا فرمودند . هیچ پیغمبری را اذیت و جفا آنچنان نکردند که بمن کردند . که يك اشارت بزرگ از این کلام برواقعه کربلا و شهادت سبط شهید او بود . و بدین جهت آنچه زبور از قول داود در حق مظلومیت خود گفت تعبیر از مظلومیت عیسی تواند بود *

از این جهت است که در مخاطبات قرآنی چون یهود ان بحضرت پیغمبر عرض کردند که ما ایمان آورده ایم یا آنچه بر ما نازل گردیده است و حال آنکه انجیل را انکار کردند و آیت کریمه نازل شد و فرمودند *

❖ قل فلم یقولون انبیاء الله من قبل ان کنتم مؤمنین ❖

ای یهودان اگر شما ایمان آوردند کان حقیق بودید پس چرا پیغمبران خدا را بقتل رسانیدید . با آنکه یهودان آنزمان پیغمبری را نگشته بودند . و بسبب کفته میزان الحق میبایست اعتراض بحضرت پیغمبری کنند و دعواچی شوند . که نسبت بیجایی بر ما دادی و ما را قاتلان انبیاء الله خواندی . ولی چون از موارد سخن بیشتر از مؤلف آکا بودند مجال اعتراض را نداشتند . پس اولاد بخطایات پدران و پدران بخطایات اولاد مخاطب میشوند . و این پدری و پسر مدخلیتی بعالم ظاهر تنها ندارد زیرا که ابوت و بنوت معنویه اقوی و محکمتر است *

پس در مخاطبات عیسی مطلق ایمان آوردند کان با تجناب مقصود است . کسانیکه زمان ظهور پاد قلیط را دریا بندویا آنکه به بشارت و نام مبارک او ایمان پیاورند *

ظهور اشتباه و وقوع شك در مدلول لفظ شما در آیات مذکوره یوخنّا مر خردمندان را روانخواهد بود . معلوم است مؤلف اسلامیان را بسیار نادان شناخت لکن در غلط بزرگ افتاد *

❖ بیان حقایق ❖

کسی که اذنا شعور و آگاهی داشته باشد و از سبک وحی و الهامات و کلمات مقدسه اطلاع یابد خواهد دانست . که خصوصیت مورد سخن مانع از عمومیت خطاب نتواند شد . و در کتب حاضره سماویه از اینگونه تعبیرات لایعد و لایحصی وارد است . و در خود همین آیات مسیح میگوید من بسوی شما خواهم آمد حال آنکه در آخر الزمان خواهد آمد *

اگر از اشتباهکاریهای صاحب کتاب که در میزان الحق آورد بخوایم در این نامه بنماییم سخن بدرازی کشد . و پس از آشکار بودن حقیقت کار ثمری از ذکر آن تفصیلات برای ماندهست و هو شمدان جمله آنها را یاد نائمانا مل دانند *

در صفحه ❖ ۹۸ ❖ کتابش آیتی از زبور یسست و دوم در حق مسیح ذکر کرد . که هر که زبور را به یثند خواهد دانست که ظاهراً هیچ ربطی بمسیح ندارد . سخنانی است که داود در مناجات خود گوید و معانی جداگانه دارد و آیات را محرفاً از زبور چنین آورد *

تمامی یثند گام مرا استهزا میکند عیسی با بها کرده سرزای جنبانند که بخداوند توکل نمود تا که او راهایی دهد . چونکه از او محفوظ است . سکان مرا احاطه نمودند . و جاعت اشرا در دور مرا گرفتند دستها و پاها را سوراخ کردند . اثواب مرا در میان خود قسمت نمودند . و بجهت لباسم قرعه انداختند . و از این قیسل در ذیل کلمات از زبور آورده و بعیسی توجیه میکند و حال آنکه عیسی در آن زمان نبود و زبور از زبان داود است مگر آنکه بمناسبت پدری و پسری که میان داود و عیسی بود سخنان داود را از قول عیسی شمارند . یعنی آنچه بر سر میشود بعینه پند شده است زیرا که اولاد اجزای آبا هستند چنانکه از آیات قرآنی نیز استنباط میشود که در ذم کسانی که گفتند ملائکه دختران خدا هستند فرمود *

❖ و جعلوا له من عباده بنزاً ان الانسان لکفور مبین ❖

سروران دین است که میفرمایند *

﴿ روح القدس فی جنان الصاقونه ﴾

﴿ اول من ذاق من حدا یقنا الباكورة ﴾

﴿ فائدة ﴾

در کتب آسمانی و تعبیّرات بزرگان دین بعضی عبارات هست که معنی اتحاد دو چیز را بیان میفرمایند لکن همچنانکه آن دو چیز را جهت اتحاد هست جهت تعدد و افتراق نیز میباشد و گرنه دو چیز نمیشدند . و بدینوجب ناقصان و بی ادراکان خاصه بعضی از عیسویان در امر تثلیث و اتحاد روح القدس با مسیح یا اتحاد آنها با ذات واحد ازل تعالی بخطا و غلط افتادند و از جهة فرق و تمیز آن دو چیز که متحدان گفته میشود بی ادراک ماندند *

پس بدانکه دو چیز را که یکدیگر را حل کنند فرضا گویند زید آهن است یا عمرو آتش است از جهة جامعه آنها اتحاد ثابت گردند اینک در حقیقت انسان آهن یا آتش شده باشد *

این اتحاد نسبتی را بر هشت گونه تقسیم فرموده اند ﴿ جنسی و نوعی و صنفی و شخصی و اشراقی و فعلی و وصفی ﴾ و هر کدام از این اقسام را تفصیلی از بیان لازم است که این نامه را جای آن نیست و برای نمونه مثالی از بعض اقسام اتحادات برای تو بیاورم ﴿ حل اشراقی ﴾ مانند اتحاد صورت ظهرة زید در آئینه بازید است که صورت را زید خطاب کنیم ﴿ حل فعلی ﴾ مانند اتحاد وکیل باموکل و یکی بودن صدر اعظم با سلطان است اگر گویم صدر اعظم پادشاه است اتحاد ذاتی را مقصود نکنیم بلکه افعال و تدبیر و رأی و صوابدید او بلافرق افعال و رأی و تدبیر سلطانی است . و اینگونه اتحاد در تعبیّرات شایع و ذایع است این است که خدا دوستی اتبیا و اولیا را دوستی خود نماید مودت ایشان را مودت خود ساخت . رضای ایشان را رضای خویش گفت اسف ایشان را اسف خویش خواند دشمنی با ایشان را دشمنی خویش داشت . و همچنین جمله اعمال

از متن بشارات یوحنا که از کلام کلمه الله عیسی در انجیل خود آورد و تمامها عبارات و تفاسیر آنها را شنیدی واضح و آشکار است .
 که مقصود از آن بشارات آمدن شخصی است که در میان مردم قائم باشد و هر چیزی را با آنها بیاموزد . زیرا که روح را جسمانیان نتوانند دید و از او نتوانند تعلم جست . که معلم و هادی هر قومی را از جنس و نسخ آنقوم باید باشد . هرگاه اهل زمین ملائکه میبوندند پیغمبری از ملائکه برای ایشان فرستاده میشد و چون بشر هستند هدایت کننده ایشان نیز میبایست بشر باشد *

❖ قل لوكان في الارض ملائكة يمشون مطمئين ❖

❖ لازلنا عليهم من السماء ملكا رسولا ❖

پس بسختی تأویل کشد کان نادان اعتماد نباید جست که خواسته اند آیات مزبوره را بظهور روح القدس که میگویند در روز عید الحسین بر حواریان ظاهر شد تأویل کشد . چنانکه در باب دوم از اعمال حواریان نوشته اند که این سخن بر فرض تسلیم تنافی و تناقض با بشارت از پاره قلیط ندارد *

عجب است که صاحب کتاب در صفحه ❖ ۱۸۶ ❖ میگوید که در هیچ جایی محمد با لفظ روح القدس نامیده و مخاطب نشده است . و نمیدانم مقصودش از هیچ جا چه چیز است هرگاه در اصطلاح و کتب و مؤلفات خودشان می گویند . راست است همچنان تعبیر و تفسیر نباید در آنها باشد . و اگر کتب الهیه را بگوید همین آیات یوحنا حاضر است که آنجناب را بروح القدس نامید با آنکه روح القدس مسدود جمله انبیاء بود ولی بوجوه و رؤس و بکلیت ظاهر نشد مگر در حضرت خاتم رسل و صاحب ملکوت الهیه . و اگر مقصودش کتب اسلامیان است که میگوید همچنان سخنی در حق پیغمبر خودشان نگفته اند از راه بی اطلاعی از کتب و عقائد اسلامیه میگوید . راست است اسلامیان به تثلیث معتقد نتوانند شد لکن روح القدس خلق از روحانیان از عین عرش رجن و مقامی از مقامات حقیقت محمدیه است و از سخنان

بعلت اینکه دید که از تحریف و تأویل در فارقلیط مقصود تمام
 بشد و این عبارت صریح است در آمدن کسی که عیسی امر او را عظیم
 می شمارد . و چنانکه گفت پارقلیط شمارا بهمه چیزی ارشاد و تعلیم
 و راهنمایی میکند میگوید من دیگر باشما سخن زیاد نمیگویم بعلت
 اینکه مالک و صاحب ملکوت زمین که صاحب عزت و سلطان
 است می آید . لهذا چاره کار خود را چنان دید که این عبارت واضح
 در بشارت پیغمبر را بابلیس رئیس جهان تلبیس تأویل کند .
 باینکه در انجیل نوشته اند که شیطان بسبب آمدن عیسی مقید شد .
 و در همین کتاب از کتب آسمانی گوید که عیسی سر ما را یعنی
 شیطان را خواهد کوبید . و باینکه در جاهای بسیار نزدیکی
 ملکوت آسمان را بشارت داده اند . و باینکه شیطان هم در جهان
 بود و خواهد آمد را بشیطان موجود بوجهی معنی نمیتوان کرد
 . و الحاصل هیچ صاحب شعور با انصافی عبارت مذکور را
 ﴿ که سلطان جهان می آید باشد ﴾ به آمدن شیطان که هیچ مطلب
 مناسبی ندارد خصوصاً بقراین کلمات سابقه و قرینه مقام هرگز تأویل
 نتواند کرد . مگر برادر پسر شیطان باشد و نخواهد تلبیس و اشتباهکاری
 کند یا آنکه خیلی نادان باشد . دلالت آیات یوحنا بر بشارت حضرت
 خاتم الانبیا چنانکه شنیدی رهوشندان مستقیم الاذکار بغایت
 واضح و آشکار است . و بکمز تدیری بطلان سخنان پیروده
 صاحبان تأویل و تضلیل روشن و هویدا است . و این معیار را
 در اینجا ختم کنیم ﴿ والسلام علی من ینصف ربه ﴾

﴿ معیار نهم ﴾

از انجیل یوحنا شاهی دیگر برای منتظر بودن بنی اسرائیل بر ظهور
 پیغمبر موعود بنیاوریم اگر چه در انجیلهای دیگر نیز همین
 مطلب موجود است . ولی ترجمه آنها را آشکار تحریف کرده اند

وافعال که بخدا منسوب میشوند در انبیا و مقربان الهی گفته میشوند *

نمیدانم اهل کتاب در همین بقیه کتب آسمانی معانی اینگونه اتحادات را فهمیده و دانسته اند که اتحاد فعلی کدام است و اتحاد ذاتی که مستلزم شرك و الحاد است کدام . ومع ذلك در امر تثلیث و مانند آن عقائد باطله ظاهر کرده اند یا آنکه این معانی را نفهمیده از ظاهر الفاظ کتابها بغلط افتاده اند *

اما ❖ حل و صفی ❖ پس چنان است که دو کس مثلا در صفی متفق باشند ولی ذاتا مغایر باشند که آن دو کس را در آن وصف متحد گویند و یکدیگر حل شوند . پس اگر عیسی گوید من موسی و ابراهیم هستم صحیح گفته است و اگر موسی گوید من نوح و آدم هستم راست گفته است که در پیغمبری و تأسیس شریعت و غیر آن متحدند . الحاصل سخن در اتحاد روح القدس با حضرت خاتم الانبیا علیه السلام بود که بدین مقدمات بوجود چند طریق اتحاد آنجناب با روح القدس و با عیسی و جله انبیا واضح و آشکار است . و آن حقیقت مقدسه در عالم اجسام با طوار تعینات ظاهر گردیده و مقام تفرد و کلیت او نیز منزله از تنزل بدرجات نازله جسمانیان است . و مقام روح القدس را در اواخر این کتاب بخواست خدای خواهی شنید *

❖ ازالة شبهة ❖

در خاتمه آیات مزبوره یوحنا که مسیح گفت ❖ من دیگر با شما گفتگو بسیار نکنم زیرا که سلطان این جهان می آید ❖ و معانی آنها را من البدوالی الختم با جمال برای تو کفتم و دانستی که اهل کتاب از کتب و تفاسیر کتب خود شان بی خبرند . و میزان الحق بعادت مستمره خود خواست تا ویلی دیگر کنند و آیات واضحه الدلالات انجیل را با ویلات بعیده نالایق مآول بدارد . این است که در عبارت سلطان انجیلمان می آید در صفحه ❖ ۱۸۹ ❖ تمهیدات در سخن کرده و خواسته است که رئیس شرور یعنی شیطان را سلطان جهان نماید

پیغمبر موعود است . و یحیی در فصل اول تجسید آن پیغمبر عظیم
الشان را چنان کرد که او پیش از من موجود شده یعنی اول است و آخر
خواهد آمد و من شایسته بندگی او و باز کردن بند پاپوش او نیستم .
و این سخن را در حق عیسی نکفت زیرا که عیسی در آنوقت حاضر
بود و یحیی او را غسل تعمید داده بود و لیاقت باز کردن بند پاپوش
او را داشت . سهل است که خود مسیح در حق او چنانکه در فصل
هفتم انجیل لوقا است چنان شهادت داد که من شما میگویم که در میان
زادگان از زنان بزرگتر از یحیی تعمید کننده پیغمبری نیست اما نسبت
ملکوت الهی . یعنی صاحب ملکوت جهان ﴿ آنکه کوچکتر
است از او بزرگتر است . و نیز یحیی گفت خواهد آمد و بعد از من
است پس تاویل دیگر در اینجا غلط خواهد بود و این مطلب را
در جای دیگر محقق خواهی یافت *

﴿ در فصل (۲۴) انجیل متی است ﴾

این انجیل ملکوت بر تمامی جهان و جمله امتان برای اینکه شهادت را
باشد باید بشارت داده شود و آن زمان آخر خواهد آمد *
اگر از نسخه های قدیمه انجیل در میان میشد تحریف ترجمه هارا
برای انجیلیان بیان میکردم و معلوم میشد که در عبارت آخری یعنی
آن زمان آخر خواهد آمد چه کرده اند *
در فصل نهم لوقا عبارت است که بفرشته انجیل یوحنا ترجمه را
تغییر داده اند *

آیت ﴿ ۱۹ ﴾ ایشان نیز جواب داده گفتند بعضی تعمید کننده
یحیی و جمعی ایلیا و دیگران گفتند از پیغمبران قدیم یکی قیام کرده است
یعنی زنده شده است *

﴿ حکایت ﴾

در سنه (۱۲۸۱) یعنی شش سال پیش از این در حدود ایران از جانب

چنانکه بزودی آن تحریضات را خواهی دانست *

در فصل اول یوحنا است ﴿ ۱۹ ﴾ هُنْكَامِكِه يَهُودَانْ فَرِيسِيَانْ
وَلَاوِيَانْ رَا نَزْدَ يَحْيَى فَرَسَادَنْدْ كِه اَزَاوْ سَوَالْ كَنْدْ كِه تُو كَيْسْتِي
شَهَادَتْ اَوْ چُخَانْ شَدْ ﴿ ۲۰ ﴾ اَوَا قَرَارْ كَرْدْ وَا نْكَارْ نِيَاوَرْدْ
وَكُفْتْ مَن مَسِيحْ نِيَسْتَم ﴿ ۲۱ ﴾ اَيْشَانْ اَزَاوْ پَرَسِيدَنْدْ كِه پَسْ
اَكُنُونْ تُو كَيْسْتِي تُو اِيلِيَا هَسْتِي كُفْتْ نِي تُو آنْ بِيغْمَبَرْ هَسْتِي كُفْتْ نِي
﴿ ۲۲ ﴾ اَنْكَاهْ بَوِي كُفْتَدْ پَسْ تُو كَيْسْتِي كِه بَر فَرَسْتَنْدْ كَانْ خَوِيشْ
جَوَابْ بِيَرِمْ دَر حَقْ خَوِيشْ چَه مِيكُوِي ﴿ ۲۵ ﴾ وَا بِيشَانْ اَزَاوْ سَوَالْ
كَرْدَنْدْ كِه اَكُنُونْ اَكْر تُو مَسِيحْ يَا خُودْ اِيلِيَا وَا خُودْ آنْ بِيغْمَبَرْ نِيَسْتِي
چَكُونَه تَعْمِيدْ مِيكُنِي ﴿ ۲۶ ﴾ يَحْيَى بَا اَيْشَانْ جَوَابْ دَادْ وَكُفْتْ
مَن بَا بْ تَعْمِيدْ مِيكُنَمْ اَمَادَرْ مِيانْ شَمَا كَسِي قَامْ خَوَاهْدْ شَدْ كِه شَمَا
اَوْرَا نَخَوَاهِيدْ شَنَاخْتْ ﴿ ۲۷ ﴾ اَنْكَسِي كِه بَعْدَا ز مَن خَوَاهْدْ اَمَادْ
آنْ اسْتْ كِه پِيشْ اَز مَن شَدْ اسْتْ مَن لَاقِي نِيَسْتَم كِه بِنْدْ پَاوُشْ اَوْرَا
بَا ز كُنَمْ *

﴿ ۲۸ ﴾ دَر فَصْلْ هَفْتَمْ اِنْجِيلْ يُو حَنَا اسْتْ ﴿ ۲۹ ﴾ بَسْيَارِي اَز جَاعَتْ كِه آنْ
سَخْنْ رَا شَنِيدَنْدْ كُفْتَنْدْ كِه تَحْقِيقاً اَيْنْ هِمَانْ بِيغْمَبَرْ اسْتْ . دِيكَرَانْ
كُفْتَنْدْ اَيْنْ مَسِيحْ اسْتْ اَمَا آنْ جَاعَتْ كُفْتَنْدْ اَيَا مَسِيحْ اَز جَلِيلْ مِي آيْدْ مَكْر
تُورِيَهْ نَكُفْتْ كِه مَسِيحْ اَز نَسْلِ دَاوُدْ وَا ز قَصْبَهْ بَيْتِ الْحَمِّ مَسْكِنْ دَاوُدْ
خَوَاهْدْ اَمَدْ . اَنْكَاهْ دَر مِيانْ جَاعَتْ دَر خُصُوصْ اَوَا خْتَلَاْفْ پِيْدَا شَدْ *

اَز مَطَالَعَهْ فُقَرَاتْ مَرْبُورَهْ أَشْكَارْ مِيشُودْ كِه بَنِي إِسْرَائِيلْ اَز رُويِ
اِخْبَارْ كُتُبْ وَا نَبِيَايِ سَلَفْ مَتَظَرِّ بِيغْمَبَرِي بُوْدَنْدْ كِه غَيْرِ اَز مَسِيحْ بُوْدْ وَا آنْ
بِيغْمَبَرْ چُنْانْ عَظِيمْ وَا مَعْرُوفْ بُوْدْ كِه دَر اَيْنْ كُونَهْ مَقَامَاتْ
مُحْتَاجْ بَذْ كَرْنَامْ مَبَارَكْ آنْ بَعْلَتْ اَشْتِهَارْ وَا بَعْجَهْ تَعْظِيمْ نَبُوْدَهْ بِحَرْفِ
اِشَارَتْ اَزَاوْ تَعْيِيرْ مِيكَرْدَنْدْ . وَا مِيكَفْتَنْدْ اِيْ يَحْيَى حَالْ كِه تُو مَسِيحْ
وَا اِيلِيَا وَا آنْ بِيغْمَبَرْ نِيَسْتِي چَرَا تَعْمِيدْ مِيكُنِي . وَا ﴿ ۳۰ ﴾ دَر فَصْلْ هَفْتَمْ
نِيَزْ پَسْ اَز اَنْكَهْ حَاضِرَانْ دَر اَنْجَمِنْ عَيْسِي سَخْنْ اَوْرَا دَر اَمْرِ دَعْوَتْ
شَنِيدَنْدْ اَخْتِلَافْ كَرْدَنْدْ دَر اَيْنْ كِه اَيَا اَنْجَنَابْ مَسِيحْ اسْتْ وَا يَا خُودْ هِمَانْ

میزان الحق پروتستانی بشارت جناب یحیی را که در خصوص حضرت ختمی مآب گفت و در معیار گذشته از انجیل آوردیم . که آنجناب گفت بعد از من کسی خواهد آمد که من لایق باز کردن بند پایش او نیستم و او پیش از من است . و در دیگر انجیلها نیز باین مضمونها از یحیی دارد کرده اند در صفحه ﴿ ۱۹۳ ﴾ خواسته است آنها را تأویل بعیسی نماید و گفته است نهایت محمدی در اینجا نیز غلط کرده و خلاف بیان نموده اند . و پس از آنکه جواب این سخن را در معیار سابق فهمیدی و تأویلات آنها را از قبیل اجتهاد در مقابل نصوص مشاهده کردی و حکم کلام شمعون پطرس را که در باب سیم نامه دوم خود در خصوص آنگونه تأویل کنندگان دانستی . غلط کوی و غلط کاری را بهر کدام طرف که ادراک و انصاف تو تصدیق نماید منسوب بدار *

اما آیاتی که از انجیل یوحنا بآن تمسک جسته و گفت که بآن دلیل مقصود از آن کلمات عیسی است بشهادت بداهت چنانکه گفتیم عبارت مزبوره از الحاقیات در اصل و ترجمه ها است . بعلم اینکه عبارت بعد از من خواهد آمد و در میان شما خواهند بود که مطابق بشارت عیسی در حق یار قلبط است . و بقرینه تعمیم یافتن عیسی از یحیی و موجود بودن مسیح در هنگام گفتن یحیی این کلمات را و صاحب وحی جدا گانه بودن یحیی و سایر رفتارهای یحیی در حق عیسی و بقواعد الهیه که ما را در دست است . هیچ اشتباهی در الحاقی بودن فقرات ﴿ ۲۹ ﴾ و ﴿ ۳۰ ﴾ فصل اول یوحنا نخواهد بود *

اما اینکه خود اعتراض آورده و خود بجواب خود خویش را ساکت کرده و گفت . اگر کسی گوید که در این صورت که مسیح در آن وقت موجود بوده پس نسبت باو یحیی بچه طریق میتواند گفت که بعد از من خواهد آمد . جواب این است که یحیی این مضمون را درباره تعلیم دادن مسیح گفته است چنانکه بعد از آنکه یحیی تبلیغ

دولت مأموریتی داشتم درقریه دیکاله ازدهات ارومی مهمان قیسی
از نصاری شدم و جمعی از کشیشان و معلمان از فرقه های عیسویان
که در آنجا هستند در آن انجمن حاضر بودند . سخن از بشارت
انجیل در حق پیغمبر موعود بعد از عیسی را بیان آوردند و نخست
انجیل فارسی را خواستم و باب اول و هفتم آنرا باز کرده از آنها جواب
طلبیدم تا کار بحاضر کردن نسخه های چند از انجیل کشید .
از علمای مسیحیه در آن بزم از قاتولیک و ارمنی و کالدانی و نسطوری
و پروتستان بودند . و از جمله انجیلیها که آوردیم انجیلی بود
که در پوست آهو بقلم سریانی نوشته شده بود ولی بعضی از جاهای
آن انجیل سقط شده و در ثانی باز در پوست نوشته شده و تمام کرده
بودند که تاریخ آخر انجیل مزبور که از او راق تازه او بود نهصد
سال تقریباً پیش از آن تاریخ بود و صبارت بوخارا که پیدا کردم
معلوم شد که نویسنده آن بنکنه سخن بر خورده ادات عهد را
❖ که در لفظ آن پیغمبر هستی بود ❖ حذف کرده و نوشته است
❖ انوبه و ت ❖ یعنی پیغمبر نیستی *

در آن بزم یوسف نام را که از معلمان پروتستانی بود و حسن ظنی برادرانک
او داشتم حکم و منصف قرار دادیم بالاخره اذعان آورد که یک رایحه
از آنچه شما میگوید یعنی منتظر بودن بنی اسرائیل بر پیغمبر معهودی
مفهوم نمیشود لکن من باید در این مطلب بدو قیاس برکنس امریکایی
که در آنصفحات رئیس پروتستانها بود من اجعت کرده و بشما جواب
بدهم . کفتم سالها بتو مهلت دادم که جواب این سخن را تو هم
حاضران از روی انصاف برای من بیاورید و پس از آن تاریخ
بارها با اهل آن مجلس ملاقات کردم و جوابی در این باب از ایشان
نتوانستم پیدا کنم *

و تعلیمات و دعوت‌ها و مواظب او را تا فصل هفتم بیان کرده است
 * در آیت شانزدهم فصل مزبور گوید * و بر همه آنها رعب غالب شد
 و شکر خدای را بجای آوردند و گفتند که در میان ما پیغمبر بزرگ
 ظاهر شده است و خدا نظر لطف خود را بسوی قوم خود انداخته
 (۱۷) گفتگوهای که در این خصوص شد بولایاتی که در تمام
 یهودا و اطراف آن بود منتشر گردید (۱۸) و تلامیذ یحیی
 از جمله این وقایع با آن جناب آگاهی دادند (۱۹) یحیی نیز
 دو کس از شاگردان خود را نزد خود خواسته آنها را نزد عیسی
 فرستاد و گفت پرسید آن کسی که خواهد آمد تو هستی یا آنکه
 منتظری یکی دیگر باشیم (۲۰) آن دو کس نزد عیسی آمد
 و گفتند که ما را یحیی نعید کتده بسوی تو فرستاد و گفت آن کسی
 که خواهد آمد تو هستی یا آنکه انتظار او را داشته باشیم (۲۱) و همان
 در آن ساعت چند کس را از مرض و علت و ارواح شریره شفاداد
 و چند کس نابینا را بینا کرد (۲۲) پس عیسی جواب داده بایشان گفت
 بروید و از آنچه دیده و شنیدید یحیی را آگاهی دهید که نابینایان
 بینا میشوند • و زمین کیران راه میروند • و مجذومان از علت پاک
 میگردند • و کران شنوایی میکسیرند و مردگان زندی مییابند •
 و بیچارگان را انجیل آموخته میشود • یعنی یحیی از این کارها
 میداند که من دعوی آنچنانی ندارم و بکار بشارت و تعلیم پرداخته
 مقدمات کار را ترتیب میدهم • و اینها همه از ترجمه هائی است
 که پروتستانها کرده و در اطراف جهان منتشر داشته اند و مع ذلک
 میگوید عیسی با وجود یحیی تعلیم نکرد و سخن نگفت و معجزات نمود *
 پس برای شخص هوشمند در الحاقی بودن فقرات (۲۹)
 و (۳۰) فصل اول انجیل یوحنا که مؤلف بد آنگونه جواب
 ناصواب که متافی با آیات مذکوره انجیل لوقا است میخواهد تأویل
 کند شك و اشتباهی باقی نماند *

اگر میخواهیم در جمله سخنان میزان الحق بیانات مفصله آورده

رسالت خود را تمام کرد مسیح خروج نموده تعلیم و معجزه نمودن شروع ساخت . معلوم است این بیچاره از معنی نبوت و رسالت و از اطوار دعوت و تعلیم آگاهی نداشته است سهل است که از انجیل خود شان نیز بوجهی مطلع نبوده است . فی خطا کتم از انجیل حاضر خوب اطلاع دارد زیرا که سرمایه کارشان آن است لکن هدایت و ارشاد کردن براه باطل را آیین چنان است که نخست در اصل کتب تصرف کنند و کم گذارند و بفرایند پس از آن ترجمه ها را بعبارتهایی که موافق دلخواه است بیاورند و آنکا، اگر مقصود تمام نشود بتأویلات پردازند و باهمه اینها در هنگامیکه آنگونه هدایت اقتضا کنند کتب مصدقه خود را نیز فراموش سازند زیرا که مقصود باید بدست بیاید *

الحاصل جواب او را که بر سؤال خود آورد بفهمیم ✽ اولاً ✽ راست است یحیی صاحب وحی جدا گانه بود و مسیح او را بسیار تعجید کرد و خود صاحب دعوت بود و عیسی واسطه دعوت او نبود یعنی مردم را پس از توحید به نبوت عیسی دعوت نمیکرد همانا وحی الهی باو میرسد . ومع ذلك صاحب شریعت مؤسسه نبود یعنی مطابق آن شریعت بود که عیسی بآن میکرد و در اینحال بودن چند پیغمبر در یکزمان معمول و متد اول بوده است و بالعکس هرگاه دو پیغمبر صاحب وحی بایستی در یکزمان باشند بجز یکی از ایشان ناطق نتواند بود . زیرا که شریعت بجز یکی نتواند شد این است که عیسی گفت اگر من از میان شما زوم فار قلیط بسوی شما نخواهد آمد ✽ ثانیاً ✽ از جواب او بر اعتراض خویش چنان معلوم شد که مسیح مادامیکه یحیی بود تعلیم نکرد و دعوت نمود و معجزات بیاورد . و حال آنکه این سخن بقاعده مذکوره غلط است و مؤلف باوصف آگاهی از دعوت و معجزات مسیح در زمان یحیی اسلامیان را بغلط منسوب داشت ! *

✽ در انجیل لوقا ✽ که از ابتدای ظهور امر مسیح گرفته

عليه السلام بودی آیا بعبارت بعد از من خواهد آمد را می‌گفتی با آنکه خود بمسیح غسل تعمید داد و زرداو ایلچی فرستاد . و گذشته از این اگر میدیدی که او همان پیغمبر موعود و منتظر است التز خدمت او را نمی‌کردی . و در جرك تلامیند و اصحاب او نمی‌آمدی و مردم را بسوی او نمی‌خواندی . و حضور در خدمت او را مقید نمی‌شمردی . و خاکپای او را نمی‌بوسیدی . چه می‌گویی ای مدعی وداعیه جوی دین داری این معانی را تصور کن و سخن دانسته یار *

﴿ مزن بی تأمل بگفتاردم ﴾ * نگو کوی اگر در کوی چه غم ﴿
﴿ در آیت هفتم ﴾ از فصل اول انجیل مرقس بشارت نبی منتظر و صاحب ملکوت را از قول یحیی گوید . در هنگام وعظ می‌گفت که بعد از من بسیار توانا تر از من کسی خواهد آمد که من سزاوار آن نیستم که خم شده دوال نعلین او را باز کنم *
﴿ این همان نعلین است که عرش الهی بدان زینت گرفت ﴾

﴿ پایان سخن ﴾

در خصوص بشارات از کتب آسمانی در حق حضرت خاتم انبیا علیه السلام علماء اسلام تألیفات بسیار نوشته اند . و اکثر آنها را بعلمت نیازمند نبودن ملل اسلامی در اثبات حقیقت دین خویش بر آنها مطبوع و منتشر نکرده اند . و آنچه طبع و نشر داشته اند معدودی از آنها است . و اگر موازنه بشود با اخباری که انجیلیان از توریت در حق تصدیق عیسی دارند البته ده مساوی آن بشارات که در حق مسیح از توریة است بشارات توریة و انجیل در خصوص حضرت ختمی مآب خواهد بود . اکنون موازنه حال منکران عیسی با منکران آنحضرت بر عقل دراک هوشمندان باید کرد و از ایشان تصدیق باید خواست *
آنچه این عبد عاجز از بشارات و سایر مطالب در این نامه آوردم

حقیقت کار را آشکار کنیم بذکر دلائل از خارج محتاج نیستیم و سرپای کتاب مذکور از این قاش است که ذکر شد و نمونه آنرا در همین نامه باک مشاهده کردی *

✽ در انجیل اوفای ✽ پس از مخاره یحیی با عیسی که رسولان او پسوی او برکشند میگوید عیسی شروع کرد بنجید نمودن از یحیی و بیان اوصاف و مقامات او . و بقدر هفت و هشت آیت مفصله در آتباب آورد و گفت جله مردم بشنیدن این سخنان اقرار بعد الت الهیه کرده بممودیت یحیی تعید گرفتند . و پس از این سخنان باز شروع بتفصیل دعوتها و تعلیمات و معجزات عیسی مینماید *

نمیدانم لحن مقال و حدود سخن و قراین حالیه برای تو ظاهر کرد که یحیی پیغمبری بود که بی تو وسط عیسی بامر دعوت و تعلیم و مقضیات نبوت قائم بود . و آنکه بعد از من گفت خواهد آمد غیر از عیسی بود . یا آنکه باز تعصب اعصاب و عروق ترا فرا گرفته تجمیع در قبول این سخن داری . ولی ما را بجز از بیان حقیقت کار تکلفی نیست . ما راستی نوشتیم و راستی خواندیم و اگر چشم تو ناپیدا و حول باشد بر من حرجی نیست . عیسی بدان جلالت شان که ناپیشایان را نیناس کردی و کران را شنو نمودی انکار و عناد منکران را چاره نتوانست کرد *

چون دانستی که یحیی علیه السلام در زمان حضرت مسیحی حی و حاضر بود و بامر نبوت و دعوت قائم و در زبان عیسی مجید و معظم گردید . و در میان آن دو پیغمبر جلیل الشان مخبرات واقع شد و عیسی نیز در آن حال دعوت و تعلیم میکرد . و یحیی در آن وقت بشارت از آمدن بزرگوار و عیداد چنانکه در معیار گذشته شنیدی و ذیلا عبارت انجیل را نیز تبرکاً میشتوی . پس بدرایت و ادراک منصفانه خویش مراجعت کن و به بین که اگر مقصود از شخص مبشر و موعود که در حق او میگفت من شایسته بر بندگی او نیستم بعد از من خواهد آمد و پیش از من هست . چنانچه مسیح

یکی بود از بسیاران و نمونه بود برای یاد آوری دلهای پاک • بعد
اینکه این نامه را با سلوب دیگر تألیفات نوشتم • و اگر باور که
بی مسوده نوشتم • و با همه گرفتاریها و پریشانی که مرا بود قاد
بر تفصیل نگاری نبودم و از خود ستایی ننشکاشتم • و مع ذلک
امید وارم که در نزد دانشمندان موقع قبول یابد • و نواقص آنرا
به همه جهت بپن توجه خویش تکمیل نمایند • و مرا بصدق
نیت و خلوص عقیدت خود که دارم بر حجت یاد کنند *

﴿ مناجات ﴾

﴿ الهی ﴾ آنان که ترا یافتند چه کم کردند و آنانکه ترا کم کردند چه یافتند •
﴿ الهی ﴾ دین تو استوار است ما را بر آن استواری ده و راه تو مستقیم است
ما را در آن راستکار کن • ﴿ الهی ﴾ دوستان تو از تو گویند و از تو شنوند
ما را نیز چنان کن که از ایشان شنویم و از ایشان گوئیم • ﴿ الهی ﴾
دلهای دوستانت بمشاهدات تو خرم است • دلهای ما را بیدار ایشان
خرسند فرمای • ﴿ الهی ﴾ ما خاکیمانیم ما را بکرم خویش به بخشای
و از این تاریکی ما را بروشنایی ابدی برسان • ﴿ الهی ﴾ تو بخشاینده
و مهربانی بر ما آنچنان کن که در ما کفایتی *

﴿ چه کنم با مشت خاکی جز آنکه پیامم رزم ﴾

ساختن هم قادر نبوده است . و ما نخست از کار معجزه های مسیحی
سخن بیاوریم تا تحقیق معجزات پیغمبری که جهان پراز معجزه های آن
مالك ملك و ملوكوتست بسپرد ازیم . و حقیقت حال را مشاهده
کنیم *

صاحب کتاب در اول کتاب خود گفت که وحی والهام را علامت
چنان است که در مدلولات و مضامین آنکتاب آسمانی اختلاف و تناقض
پیدا نشود . و اختلافات ظاهره از انجیل و توریة ایشان را قدری
در میراثهای گذشته بجهت نمونه دانستی . اکنون در خصوص
معجزات مسیحی که در تمامی انجیل خودشان نقل کرده اند به پیغمبر
در انجیل چه گفت *

❖ در فصل شانزدهم انجیل متی ❖ در آیت چهارم است که بعد از خواستن
فریسیان و صادوقیان معجزات و علامات را از مسیح چنان گفت *

نسل شیطان و زنازاده علامت میخواهد اما برای او ❖ یعنی عیسی ❖
علامت دیگر بجز از علامت یونان پیغمبر ❖ یعنی یونس بن متی ❖
علامت دیگر داده نخواهد شد *

از این عبارات مسیح آشکار است که گفت من قادر بر آوردن
علامات و معجزات نیستم مگر يك معجزی که پس از مصلوب شدن
من ظاهر شود و با اعتقاد عیسی پرستان مرا بکشند و بقرم گذارند .
و همچنانکه یونان پیغمبر که ذوالنون یونس باشد سه روز در شکم ماهی
مبلا ماند من نیز سه روز در بطن ماهی خالك مانده و آنگاه بیرون
آمده سر با فلاک میکشیم . و چون نکره در سیاق نفی افاده هومیت را
کند و بمبدلول ظاهر وجدان نیز واضح است که باین عبارت
عیسی در تحت انحصار ظهور معجزات را از خود نفی کرد مگر يك
معجزه را که آن هم بعد از ممات بود و آنهم معجزه خود نبوده قدرت
نمایی خدا بود و آن هم در صورتی است که این سخن بدرجه ثبوت
رسیده باشد که همچنان چیزی واقع گردید *

❖ در نهایت فصل سیزدهم متی است ❖ برای او معشرت میکشیدند

﴿ بسمه العلی الاعلی ﴾

﴿ میزان پنجمین از میزان الموازین ﴾

مطالعه این نامه را ندانستم که بکدامین نظر تا با بنجار رسانیدی .
 امیدوارم که از روی آگاهی و ترك آیین عناد و لجاج و فراموشی
 از قواعد انس و مادات تأمل در این سخنان پاك از آرایش ناراستی کردی
 و حقیقت کار را دریافتی و از زندان تاریخی رهایاب گشتی و راه
 خدا شناسی را سراغ گرفتی * ﴿ و علی الله قصد السبیل ﴾
 برای اتمام بیانات مقصوده در این نامه را یساری خدا و یاران خدا
 در خصوص مجربات و وحی و الهام آسمانی و ستایش از قرآن الهی
 و از سایر اطوار دین مبین اسلام بر حسب کنجایش حال و سعت مقدرت
 ده معیار استوار بساوریم . و این جمله پنجاه معیار را ستین را
 که در طی پنج میزان مرتب شد بجای اساس پنجاهه ایمانیان دانسته
 در عید الخمسین خدا شناسی و یگانه پرستی عیشها کنیم و جشنها
 نماییم و یارا دران ایمانی باغای رسم معایده پردازیم *
 ﴿ اخوانا علی سرر متقابلین ﴾

﴿ معیار نخستین ﴾

میزان الحق بر وتستانی از روی آیین خویش در صفحه (۲۲۷)
 سخن از اوصاف پیغمبری آورده و چند آیت از قرآن که هرگز بر مدامی
 او دلالت نتواند داشت ذکر کرده و در صفحه (۲۲۹) میگوید
 از این آیات مفهوم میگردد که محمد هیچ مجزیه ظاهر نکرده و بظاهر

قدرت خویش از کتب آسمانی بیان میکردی *
چون فقرات مزبوره را دانستی در اطوار انبیا و اولیا درست تدبیر
نمای و بقواعد توحیدیه و مقتضیات حدود بندگی و بندگان را
ملاحظه کن . و بدان که خدای هیچ گاهی و بهیچ طوری و ذره هیچ
امری تابع هواها و خواهشهای مخلوقات خود نشود و اگر بشود
خدا نیست و نیز کار جهان را سر اسیر تباهی رسد *

﴿ ولواتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض ﴾
انبیا و اولیا که مظاهر ارادات و اوامر الهیه هستند و اتصاف
باوصاف الهیه دارند ایشان نیز بوجهی تابع آراء فاسد، و هواهای
نفسانیه از رعیت نشوند که اساس کار خدایی بر اینگونه گذاشته
شده است *

﴿ ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم ﴾
صاحب کتاب رانمی دایم چه چیز و اداشت بر اینکه کلمات صریحه عیسی را
که در خصوص قادر نبودن خود باظهار مطلق معجزات گفت تاویل
و توجیه کند . و طوری هم تاویل کند که اهل دانش غلط بودن
آنگونه تاویل را از برای آنچنان کلامی بقاعده علم تصدیق نمایند .
و از آنطرف در همچنان مقامی همان تاویل کشده از روی هواپرستی
و اتباع ابالسسه آیاتی از قرآنی بیاورد که نه لفظ آنرا فهمیده است
و نه معنی آنرا دانسته و نه از مورد آن آگاهی بسته و نه از نکات
و اشارات آن بوی برده است . راستی از جنس اینگونه جساتارنها
که در راه کراهی کنند سخت مجنبانی آید . اینک دو آیتی که صاحب
کتاب بر مدعای خویش کواه آورد

﴿ واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها ﴾
﴿ قل انما الآيات عند الله وما يشرکم انها انجيل لا يؤمنون ﴾
﴿ ما عندی ما تستعجلون به ان الحكم الا لله یقض الحق وهو خیر ﴾
﴿ الفاصلین قل لو ان عندی ما تستعجلون به لقضی الامر بیني و بینکم ﴾
آیتهای مذکوره بر مدعای صاحب کتاب دلالتی ندارد سهل است

ولی عیسی بایشان گفت که هیچ پیمبری بی قدر و بی اعتبار نیست
مگر در وطن خود و در خانه خود . و بجهت بی ایمان بودن ایشان عیسی
چندان معجزاتی برایشان ظاهر نکرد ﴿ در فصل هشتم انجیل
مرقس ﴾ نوشت که فریسیان معجز آسمانی از عیسی خواستند
و او را امتحان کردند و او آهی ازدل برآورد و گفت چرا این نسل
معجزه نمیخواهند حقا بشما میگویم که بر این نسل معجزه و علامت ظاهر
نخواهد شد * ﴿ در چهارمین فصل انجیل مزمور است ﴾
آنکه عیسی از جانب روح یعنی بامر روح القدس بهجرا رفت
که از شیطان امتحان گیرد چهل شبانه روزی روز گرفت و آنکه بنهایت
گرسنه شد . گمراه کننده نزد وی آمد و گفت اگر پسر خدا
هستی امر کن این سنگها همه نان شوند . لکن او جواب داد و گفت
نوشته شده است که انسان بنان تنها سیر نمی شود فقط باهر کلامی
که از لسان خدا جاری گردد نیز سیر شود . و این فقرات مفصلی است
تا آنکه بجای میرساند که شیطان بعضی گفت خورت را از بالای
بام بزیرینداز که نوشته شده است او بر ملکها امر کند و در بالای
دستهای خود شان را بردارد و پای تو بسنگ نخورد . عیسی باو
گفت همچنین باز نوشته شده است که خدای پروردگار را امتحان
نکنی . تا آنکه شیطان او را بر بالای کوه بلندی برانگیخت
و ملکوت زمین را باو ظاهر کرد و او را امر بسجده خود نمود . و عیسی
او را طرد کرده و گفت بخدای پروردگار باید سجده کرد و باو تنها باید
عبادت نمود که چنین نوشته شده است . آنکه شیطان از وی
دست کشید و ملکها آمده خدمت او را میکردند . که این عبارات
آخری را ملخصا آوردم *

از عبارات مذکوره بندی خالص مسیح علیه السلام ظاهر است
که محل امتحان یافتن از شیطان بودی و روز کفرتی و بشدت
گرسنه میشدی و سجده و عبادت خود را بر خدای واحد تعالی
مخصوص میداشتی و جایز نبودن امتحان کردن خدای باظهار

و آنها ﴿ ایمان نیاوردند و آنها را در طغیانهای خودشان ترك
مینماییم و در سرگردانی طغیان بسر برند ﴾ *

و دلیل بر اینکه کفار قریش معجزات مخصوصه مذکوره را خواستند
همان ذیل آیت کریمه است که میفرماید *

﴿ ولوانا نزلنا اليهم الملائكة و كلهم الموتى و حشرنا عليهم كل شيء ﴾ *

﴿ قبل ما كانوا لايؤمنوا الا ان يشاء الله و لكن اكثرهم يجهلون ﴾ *

و اما آیت دوم که صدر آن را ترك نموده و آورده است آن نیز

در جواب کفار و بت پرستان قریش است . که گفتند اگر او پیغمبری

از جانب خدا است عذابی بر ما نازل کند و در این باب استعجال میکردند

این است که وحی الهی رسید که *

﴿ قل انى على بينة من ربي و كذبتم به ما عندى ﴾ تا آخر آیه .

و آیات دیگر نیز در همان صفحه و بعد از آن نقل کرده است که معجزات

مخصوصه خواست کفار از متن آیات واضح است و همان لفظ آیات را

در اینجا برای ذکر بیاوریم *

از آنجمله آیاتی است که بعد از آیت تحدی بعدم اقتدار جن و انس

از آوردن مانند قرآن چنانکه بزودی تفصیل آنرا میشنوی فرمود *

﴿ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا . او تكون لك

جذوة من نخيل و عنب تفجر الانهار خلا لها فجيرا او تسقط السماء

كازعت علينا كسفا او تأتي بالله و الملائكة قبيلا . او يكون لك بيت

من زخرف او ترقى في السماء و لن نؤمن رقبك حتى تنزل علينا كتابا

نقرؤه . قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا ﴾ *

چون کفار که از نسل شریر یعنی شیطان و مانند آن بودند با آنگونه

تفسیرات معجزه ها خواستند آن آیت الله علی الاطلاق بامر الهی

فرمود ﴿ سبحان ربي ﴾ . منزّه است خدای من از اینکه من او را

باملائکه بر زمین بیاورم . با آنکه خدا را تابع خیالات و خواهشهای

شما کنم . یا خود حبیب او پیرو او هام و هواهای شما گردد .

مکر من بجز از رسالت و بشریت اظهار مدعایی در حق خود

که مرد هوشمند شهادت دادن آیات را در وجود آیات الهیه در نزد آن آیه الله اعظم صلی الله علیه وسلم آشکار بیند که فرمود آیات در نزد خدا است همچنانکه عیسی گفت این اعمال از من نیست *

مؤلف سخن عیسی را که گفت مرا معجزی داده نشده است الخ تأویل میکند بر اینکه معجز خاصی از او خواستند و می خواستند او را امتحان کنند آن معجز مخصوص را انکار کرد. و با اینکه این تأویل را که از مدلول لفظ خارج است در اینجا روایت کرده اند که لا اقل این قدر توجیه را نیز جایز ندانسته بتکلفات نخواهد از مدلول ظاهر برگردانیده بمقصود خویش تأویل کند *

الحاصل بمدلول قواعد الهیه و کلمات بزرگان و اعتراف خود مؤلف انبیا و اولیا در مقام امتحان جوئی اغلب معجزات نیاورند. و سر و حکمت این کار در نزد اهل حق واضح است این است که عیسی گفت من معجز ندارم نه اینکه آنها نیاورد بل انکار از قدرت خود بر مطلق معجزه کرد *

اما ﴿آیت نخستین﴾ که در سوره انعام است از اول آیات معلوم میشود که در حق مشرکان نازل گردید. و مورد آن چنان است که مشرکان گفتند اگر معجزاتی را که ما می خواهیم بیاوری ایمان آوریم. و گفتند که اگر کو، صفا را بر از طلای احمر کنی و مرده های ما را زنده کنی و ملائکه آسمان را بر ما بتیابی بر تو ایمان بیاوریم. و بخدای یسوس کنند شدید خود شان قسم یاد کردند که اگر یکی از اینها بشود البته ایمان خواهیم آورد. لهذا فرمود بکوی ای مظهر آیات من که بتحقیق جمله آیات در نزد خدا است که آن نزد خدا حقیقت من است که خدا را نزد مکانی بجز از دل حبیب خویش نیست. پس از آن فرمود آیا شما را آگاه ساخت از اینکه در هنگام ظهور معجزه ایمان نخواهند آورد *

بعد از آن در آیت بعد میفرماید دلها و دیده های آنها را بر میگردانیم همچنانکه در مره اولی که معجزه ها آوردی و شق القمر کردی

استخلاص هم می یافت او و یامانند او را بدار نمی توانستند کشید .
 و در آن حال نیز قدرت بر هر گونه رهایی از دست آنها و بر هلاک
 نمودن آنها داشت و توانا بود ولیک از جانب خدا مأذون نبود و اراده الله
 بر آن متعلق نشده بود . پس مانند یهودان نباید گفت که چرا
 مجری که مادر نظر داشتیم عیسی یا خاتم انبیا نیامورد . و چرا
 گفتند که بجز علامت یونس بن متی بجز برمن داده نشده است
 یا آنکه آیات و معجزات در نزد خدا است *

در خصوص معجزات و اظهار و عدم اظهار آن و بیان معجزه جقه
 که از جانب خدا است و آنچه بسجده و استعمال علوم چهارگانه
 که ایما و سیمیا و ریما و همیا است آورده میشود . و در تحقیق
 اطوار و اوضاع و حقایق و صور و ظواهر و بواطن این امور
 که از جانب خدای قادر حکیم در مظاهر نورانیه و ظلماتیه گذاشته
 شده است . و همچنین اخبار از مغیبات و تصرف در مکونات
 که بریاضات حقانیه و برایشیطانیه میشود . و در خصوص سایر مفرقات
 بر این مطلب بزرگ در نزد علماء امت پیغمبر که در حق ایشان فرمودند
 ﴿ علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل ﴾ یا ﴿ افضل من انبیاء بنی اسرائیل ﴾
 تحقیقات عجیبه و بیانات بسیار بلند توانی یافت و نمونه آن بیانات در کتب
 و مؤلفات اسلامیه موجود است و طالبان را طریق رجوع بر آنها
 مفروض است *

حقایق امور و تحقیقات این مطلب را یعنی اطوار معجزات انبیا و اولیا
 و آنچه مشابیه مجزه و خرق عادت از شیطانیان ظاهر میشود کسی
 تواند دانست که از اهل وحی و شهود اخذ کرده و از سر خلقت
 موجودات آکا، و مبادی و نهاییات مصنوعات را دانسته باشد . و ما را
 باینکه در این مقام دست رسایی نیست و این نامه را اساس بر اختصار
 است و نیز شرح و بسط آوردن در این مطلب در بیرون از موضوع سخن
 خواهد بود همانا اشارت بر نوع سخن بنحو اجمال برای ارباب الباب
 کیفیت کنند *

بشما کردم *

از آیات مذکور اهل ادراک حقیقت حال را معاینه کنند و همان عبارت
 ﴿ کما نعت ﴾ دلیل واضح است بر اینکه اظهار آنگونه آیات
 و معجزات را از کارهای دیگر و معجزاتی که دیده بودند استدلال کرده
 بودند که دعوی قدرت بر اظهار آنها را دارد . و بدین سبب از روی
 امتحان و مکاره آن معجزات را در مقابل تحدی در امر قرآن خواستند . یعنی
 پس از آنکه فرمودند اگر تمامی جن و انس یعنی مخلوقات نهائی
 و آشکاری و وحشی و مدنی و همین جن و انس معروف از اکنون
 تا قیام قیامت جمع بشوند . مانند قرآن را نتوانند آورد و آنکه
 که عجز خود را در این کار مشاهده کردند و خواستند که بمغالطه
 و خلط بحث همچنانکه در هر زمان کفار و منکران رایج است . و آیین است
 قوت آن تحدی را که در خصوص آنجمله عظیمه و آیت قدیمه دارد گردید
 با آنگونه سخنان بشکند آنگونه معجزات خواستن را آغاز کردند :
 و جواب رد شنیدند چنانکه از مسیح شنیده بودند *

﴿ والله متم نوره ولو كره المشركون ﴾

پس واضح است که معجزات تابع خیالات و امتحانات نتواند بود . و خدا
 و مقربان خدا که در نزد خدا هستند و جله آیات و آثار الهیه در نزد
 ایشان است هرگز بهواها و مبولات نفسانی که جاهلان و منکران راست
 رفتار نتوانند کرد . این است که حضرت خاتم رسل و متبوع جزو و کل فرمود
 ﴿ ولا تتبع اهلهم ﴾ و آنحضرت فرمودند ﴿ ان اتبع الا ما یوحی
 الی ﴾ و در خاتمه این آیات که شنیدی فرمود ﴿ قل سبحان ربی هل کنت
 الا بشر ﴾ متزه است بروردگار من آیات من بجز بشر
 رسول هستم . و در آیت دیگر فرمود ﴿ ما کنت بدعا
 من الرسل ﴾ نمی بینی که مسیح در هنگامیکه باعتقاد مسیحیان مظلوما
 بر سردار بر آورده شد یهودان میکشید ایلبارامی خواند و میگوید ای
 ایلبارامه اترک نمودی چرا مرا نجات نمیدهی به ینیم آیا ایلبارامه یار
 او میزند . و عیسی خدا را میخواند و اگر میخواست از دست یهودان

و کتب آسمانی را صاحبان هوا و شهوات تفسیر نتوانند کرد و تأویل کنندگان که بکفته شمعون الصفا در کتب آسمانی دخل و تصرف کنند مسموع القول در امر تأویل و تفسیر نتوانند بود *

حال معجزات ظاهره از حضرت سرور کائنات در نزد خرد مندان هوشیار بکمتر تدبیری معلوم است . و در اثبات این مطلب کواهی بهتر از مقابله بالمثل که عیسویان در خصوص معجزات عیسی دارند اکنون را لازم نداریم . سند روایات ملت اسلام اتصال بزمان ظهور معجزات از خاتم انبیا علیه وعلیه السلام داشته و محکمتر از سند روایات عیسویان است که معلمان دروغگوی دست تغیر در کتب و روایات آنها نهاده اند و متن کتب آنها که بمنزله کتب احادیث اسلامیان توانستی بشود . یعنی هرگاه بی تحریف و تغیر با اتصال سند بدست ما میرسیدی شاهد بر پریشان کوی ایشان است . و اگر انصاف بدهند حقیقت کار را چه در خصوص معجزات باهرات وجه در وقوع بشارات از مسیح و از جمله انبیا در حق پیغمبر آخر الزمان وجه در ظهور آنحضرت در زمانیکه بت پرستی و کفر و شرک و جهالت جهان را فرا گرفته بود وجه در مقهور داشتن آن صاحب الملك و الملكوت بت پرستان و کفار را باظهار معجزات و معجزه باقیه و قاهره خود و شکستن شوکت کفر و ظلمت را بسبب جهادی که پیغمبران گذشته از آن خبر داده بودند وجه در نهادن ناموس بزرگ و شریف استوار در روی زمین وجه در راستی و درستی او و اطوار و آداب آن صاحب خلق عظیم و همچنین جمله احکام خداشناسی و خداپرستی و یگانگی خدا را از آنمظهر کلی خدای آشکارا مشاهده میکند *

وجود پاك آن مخاطب لولاله سراپای معجز بودی . و اگر نصاری یعنی عیسویان در انکار این کار لجاج و عنناد کنند کار تازه نکرده اند . و لیست باول قاروره کسرت فی الاسلام *

فان کذبوك فقد کذب رسل من قبلك جاوا بالبینات والبروا کتاب المنیر *

بر مستعان خدا جوی و خدا شناس که آینه های ادراک ایشان مطالب و بیانات الهیه را باستقامت پیشند صاف هویدا است که اهل عناد و لجاج بعلت ناراستی و اعوجاج که در مرا یای دلهای ایشان است مطالب صحیح و بیانات حقه و معجزات باهرات الهیه را ناراست و معوج پیشد *

عیسویان این معنی را در بقیه کتب آسمانی از اطوار کفار اقوام و منکران ملل که با انبیاء عظام در قر و ن ماضیه داشتند توانند فهمید . و از طوایف یهود که در انکار عیسی و بشارتهای عیسی و کرامات و معجزات عیسی بجه گونه جحود آوردند و اصرار کردند و تأویل نمودند نیک توانند دید *

* چشم بدانندیش که برکنده باد * عیب نماید هنرش در نظر * از همین یک سخن صاحب کتاب که در حق معجزات باهرات حضرت فخر رسل علیه الصلوٰۃ والسلام آورد معیار جهل و بی انصافی را آشکارا توانی دانست *

الحاصل صاحب کتاب و امثال او همچنانکه از هیچ جای در امر دین خدایی آکا نیستند . از معنی نبوت و رسالت و از اقتضای مقام عبودیت بشد کان حقیقی و از اسرار مخاطبات دوستان و یکانکان و از نکات عالم و وصل و اتصال نیز بوی نبرده اند . پس چگونه تواند قدیم بمیدان تحقیق در امر دین گذارند بکدام وحی و الهام اتصال آوردند و از کدام روح القدس پر شدند و یا از پرشد کان روح القدس فهمیدند *

ماخذ سخن ناقص و ابترا آنها بجز از خیالات و توهمات خود شان نتواند بود . حال انجیل و توران ایشان را معلوم کردی و عدم اتصال سند آنها را که بقیه از احادیث خواریان و یا معلمان مجهولوا الاحوال است بجای محکم الاساسی دانستی . ومع ذلك بی وجود مبین و تفسیر کننده که از جانب خدا مخصوص و منصوص باشد کلمات الهامی

و بزرگتر از اینها است و بالاتر از آن است که نصاری گویند و ما گوئیم .
 ولیک نصاری بشتاسایی شایسته او را نشناختند و او را توصیف بغير صفت
 او کردند و بعلامت دیگر علامت از او آوردند و گاهی او را بخدایی موصوف
 داشتند و گاهی ابن اللهش گفتند و گاهی او را یکی از تعینات خدا
 دانستند . و مانند اینها از سخنان مزخرف در حق او ذکر کردند .
 مگر کسانی که تابعان شمعون الصفا شدند و آنجناب را بدینگونه توصیف
 کردند . که او بنده خدا و رسول خدا و روح خدا است که بمریم آفر
 القا کرد و مثال او در نزد خدای مانند آدم است که آفر از خاک آفرید
 و او را گفت ﴿ کن ﴾ و او موجود و متکون شد و او علیه السلام در فخر
 و در شرف بالاتر از آن است که ما گوئیم و جله گویند کان از طبقه
 رعیت گویند و این امر واضح است و شکی در آن نیست و شبهه بر آن
 وارد نیاید . و لکن عیسی استکاف میکند از اینکه نبوت او بنبوت نبوت
 محمدی علیه الصلوٰة والسلام نسخ بشود و او یکی از رعیتها و امت
 آنحضرت باشد *

﴿ لن یتکف المسیح ان یکون عبدالله ﴾

سخن شیخ نصرانی که گفت و اما محمد پس مہجرات نیاورد بل بشمشیر
 آمد . و لکن مہجرتی از او نقل شده است اما چگونه مہجرتی
 که یا از قبیل چیزهایی بود که اظهار آنها ممکن بود یک حیل که قوه
 بشریه از عهد آن برمی آید و یا آنکه از چیزهایی بود که شهود حال نداشت
 و یا آنکه از اموری بود که محال است آوردن آنها و عقل آنها را بعید میداند
 مانند ﴿ انشقاق قر ﴾ که حکایت کرده اند و همه اینها بطوری است
 که اعتماد بان نمیتوان کرد * پس این سخنان شیخ مزبور کلامی است
 باطل و مضنی است بحث و زائل . اما اینکه گفت محمد علیه
 الصلوٰة والسلام مہجرات نیاورد بل بشمشیر آمد کدام مہجره است هویدا
 و آشکار تراز قرآنی که اگر جن و انس بر آن اجتماع کنند مانند آن را
 نتوانند آورد . اگر چه همه آنها معاونت همدیگر را نمایند و کدام
 مہجره بود عیسی را که تساوی با این مہجره کند بجا مانده که اقویتر

متابعان هوا و پیروان نفس شری که از ظلمت زادند و در ظلمت بزرگ
شدند همواره در تکذیب اهل حق بوده اند زیرا که تاریکی دشمن
روشنایی است چنانکه تورات نوشت *

❖ معیار دوم ❖

سید بزرگوار که مصداق علماء امتی افضل من انبیاء بنی اسرائیل در عهد
خویش و مظهر آیات یشات و مبین علوم ظاهر و باطن بودی در رساله حجة
البالغه که در سنة (۱۲۵۸) هجری در ارض اقدس کربلا در خصوص
تعیین دین حق در جواب مکتوب سید محمد بن سید حسن حسینی
نوشته اند و رساله بسیار مختصری است و عربی و فارسی اورا طبع
کرده اند . در این مطلب حاضر یا مختصار اشعار فرمودند که تیمنا ترجمه
آن را می نگاریم زیرا که عبارت بزرگان دین را اثری مخصوص در دل
تواند بود *

❖ وفیکم والا فالحدیث مخلق * وعنکم والا فالحدیث کاذب ❖

میفرمایند و اما سخن شما که از قول شیخ نصرانی گفتید که پس
از آن یا مولانا آغاز کرد ❖ یعنی آن شیخ که میخواست سید محمدا
هدایت براه تنصیر کنند ❖ بدکر معجزات عیسی علیه السلام تا آخر
کلام شما . پس این کار چنان است که آن شیخ نصرانی گفته است
و تحقیق روح الله عیسی از اولوالعزم از پیغمبران مرسل بودی
و او را در نزد خدای شایسته عظیم و قدری است جلیل و او اشرف
انبیا است . پس از چهار کس از اولوالعزم و او مثل قائم است از آل محمد
❖ یعنی از دوازده سروری که از نسل اسماعیل مزده ایشان
ببراهیم داده شد ❖ و او خلی و موجود است و با آسمان چهارم بالا رفته
در بیت المعمور جای گرفت . و او از حاملان عرش است و از بعض
ظهورات او ینا کردن نایبایان و شفا دادن میر و صین و برانگیختن آیدین
زمین کبریا و زنده کردن مردگان است . و مقام آنجناب بالاتر

بعد از این بیانات در بیان شمشیر آوردن آنحضرت اشعار فرموده اند
 • که بعضی از آن بیانات ایشان است آنچه در میزان گذشته
 از من شنیدی ﴿ کان همه آوازه‌ها از شه بود ﴾ پس از آن میفرمایند
 پس هرگاه انکار کنی دیگر معجزات آن حضرت را وسعت نیست
 تر از انکار قرآن • زیرا که آن معجزی است آشکارتر • و اگر هر ادرا این
 امر تصدیق نکنی پس مانند آن را و یک سوره از مانند آن را بپار •
 و یاری بخواه از همه آنچه بخواهی از انس و جن و ساحران و کاهنان
 و اهل جفر جامعه و از هر چیزی که امید واری برای حصول این
 مطلب از آن توانی داشت • اگر چنانچه آوردی مانند آن را نبوت
 آن پیغمبر را باطل توانی کرد • و اگر چنانچه مبنای کار بر پیروی کردن
 احتمالات بدینگونه باشد هیچ پیغمبری را نبوتی ثابت نتواند شد و هیچ
 رسولی را شریعتی برقرار نخواهد کردید • پس مطلق دین را باید
 سلام گفت ﴿ و دین و دینداری را بخدای باید سپرد ﴾ و این
 امری است واضح و انکار آن مکابره بر ضروریات و مصادمه
 بر بدیهیات است *

اگر بر پیغمبر مابا برخواستن بشمشیر را عیب جویند هرگاه از جهت
 این است که نبوت اینگونه اقتضای ندارد • پس از روی تحقیق دانستی
 که پس از اظهار معجزه همین ﴿ یعنی حکم جهاد و جنگ با کفار و اهل
 انکار ﴾ از مقتضیات نبوت است • و گرنه تمامی حدود و تعزیرات و قصاص
 و آنچه بدان مانند باطل میشد و بطلان این ﴿ یعنی بطلان باطل شدن
 احکام مزبور ﴾ معین است زیرا که در کتب آسمانی است که شریعت
 بدوام آسمان و زمین برقرار خواهد بود ﴿ و اگر از جهة این باشد
 که عیسی شمشیر نکشید پس پیغمبر خدا موسی این کار را کرد • و اگر
 مبنای کار بر این باشد که هر چه عیسی نکرد بر سایر پیغمبران حجت گردد
 نبوت جله انبیاء باطل شود • بعلم اینکه عیسی زن نیز نبود و سایر انبیا
 از آدم تا یحیایم همه تزویج کردند • و عیسی را اولاد نبود و جله انبیا را
 فرزندان و اولاد بودی • و همچنین است سایر احوال و اوضاع •

از آن باشد . پیدا است که ابراهیم که و ابرص را بسا هست که راه
 شبهه باز میکرد که اطباء ما هر آنرا توانند کرد . مانند احیاء اموات که اتفاق
 افتاده است از بعضی اطباء که مرده تازه را زنده کرده اند . اگر چه
 آنچه بمعجزه عیسی آورد احیاء میت کهنه بود لیکن شبهات را بکلی برنی
 دارد مگر بقرائن دیگر بخلاف قرآن که همان حروف و الفاظی است
 که هر کس از عرب آنرا استعمال میکنند و کثیره الدو را نیست .
 و چیزی است که برلسان جاری است ماده و مایه آن هوا است و صورت
 آن تقطیع حروف است و ضم بعضی از آنها بر بعضی دیگر و این سهلترین
 انجیزها است که برای هر کسی باشد . و مع ذلك کله آورد آن رسول
 خدای يك تالیف و ترکیبی را که عاجز نمود تمامی جهان را از آوردن
 مانند آن و تحدی کرد بر ایشان و گفت ﴿ فأتوا بسوره من مثله ﴾ که اگر
 بیاورند بسبب آن نبوتش باطل شود و حجتش منقطع گردد باوصف
 این احدی نتوانست یکسوره از مانند آنرا بیاورد یا آنکه جاری سازد کلام
 خود را بر آن سلاک . بعلم اینکه قرآن هرگز شبیه و مانند بکلام مخلوقات
 نشود . نه بکلام مشور ایشان و نه منظوم ایشان و نه خطاب ایشان
 و نه مانند آنها را از اطوار کلامهای که استعمال میکنند زیرا که قرآن
 مانند انسان است هر گاه کسی توانست خلقی مانند انسان
 بیاورد قادر بر آوردن يك سوره از مثل آن تواند شد . و چون نتوانستند
 والی الابد نیز قادر بر آن نتوانند شد و خدای ایشان را ممکن از این
 کارند است . بعلم یقینی و اعتقاد قطعی حقیقی دانستیم و قطع کردیم
 که قرآن معجزه ایست که جمله معجزه هادو زردان پست شد .
 و از آوردن مانند آن طبایع و غرائز کفایت آمد . و این معجزه ایست
 باقی و مستمر است تا روز قیامت . و کدام معجزه از معجزات انبیاء است
 که مستمر و باقی باشد بدوام نبوت او . و در این حال انکار معجز بودن آن یا از کمال
 نبودن انصاف و دخول در ظلم و اعتساف است . و یا آنکه از کمی
 ادب و فهم و ضعف معرفت و نادانی بر مواضع اشیا

ایشان نمیکند شتندی ﴿ زیرا که آن حاکم بر جله کاشات بهترین
آدمیان است که در توریة گفت انسان را بصورت خود بیافرینم
که بر جله طيور و حیوانات و جنبند کان در روی زمین
و دریا و هوا حکومت و سلطنت نماید . و رعیت را نمی رسد که برتری
بر حاکم خویش گیرد ﴿ و ما من دابة فی الارض و لا طائر یطیر یجناحیه
الا ام امثالکم ﴾ و یا جوشیدن آب از چاه خشک را که آب آن فرو رفته
بود بسبب آب دهان مبارک آنحضرت که با آن چاه انداختند . و یا شکافند
شدن ایوان کسری در شب ولادت او را . و یا خوا موش
شدن آتشکده فارس . و فرو رفتن دریاچه ساوه را در آن هنگام
و یا مانند آنها را . معجزاتی که هرگز آنها را احصا نتوان کرد
و احدی را استقصای آنها ممکن نیست . پس کدام حیلتي است
در خور قوه بشریه که در این امور مذ کوره هست . و در معجزاتی
که موسی و عیسی آوردند آن حیلتها تواند بود *

﴿ مالکم کیف تحکمون ﴾

تاکی با حق و راستی عناد میکنید و از حق و راستی دوری میورزید
﴿ کانهم جرم مستغفرة فرت من قسورة ﴾

و اما سخن شیخ نصرانی . که در خصوص معجزات گفت که . یا از قبیل
محال است که عقل آنرا بعید می شمارد مانند ﴿ شق القمر ﴾ کدام محال است
در انشقاق قر و بدو نیم شدن آن . هرگاه از جهت این است که خرق
و التیام روایتست پس این مطلب را در بسیاری از مباحث خود مان
مبرهن داشتیم که این هر دو در فلك جائز تواند بود . و بر فرض
عدم امکان از انشقاق قر خرق و التیامی لازم نخواهد آمد . که ستاره
قوه ایست متألف و عارض شده بر جسم فلك و تمیز و سوا شدن این قوه
موجب خرق و التیام نخواهد شد *

و این مطلب را از روی تحقیق در بسیاری از کتب و رساله ها
و مباحثات خویش مبین و مبرهن داشته ایم هر کس بخواهد رجوع
بآنها نماید . که مرا با وجود کثرت اشغالی که دارم و بعلت تلبیل یال

که هر پیغمبر بر امناط نیست اینکه پیغمبر مخصوصی کار مخصوصی را بجای
 بیاورد یا فصل خاصی را ترك نماید زیرا که اقتضاءات انبیاء و مصالح
 رعیت و مانند آنها باختلاف خواهد بود . بلکه مناط در پیغمبری
 آن است که بتحقیق برسد ادعای نبوت و خرق عادی که با تحدی مقرون
 باشد . ولی احکام قتل و نهب و اسیر کردن و قصاص و اقامه
 حدود بجهت جنایات و معاصی معلومه و تعزیرات و تنای این امور
 از اقتضاءات پیغمبری است و از فروع نبوت است که بی آنها برپا نشود
 و قائم نگردد . و گاهی بعضی از انبیاء بر حسب مصالح رعیت خودشان
 مأمور و مکلف شوند با آوردن جمله آن امور همچنانکه ابراهیم
 و موسی و پیغمبر ما علیه وعلیهم السلام کردند . و گاهی مصلحت
 در آوردن بعضی از آن امور و ترك بعض دیگر باشد همچنانکه
 یحیی و عیسی علیهما السلام نمودند *

اما سخن شیخ نصرانی که گفت مجربات پیغمبر ما یا از قبیل آن امور بود
 که يك حیلتي که قوه بشریه از عهده آن توانستی برآید ممکن بودی
 آورده شود . نمیدانم کدام يك از مجربات را مقصود کرده که مقصودش
 قرآن است کدام حیلتي در حور بشریت از عهده آوردن مانند آن برآید .
 پس چرا آن حیلتي را بکار نبردند و نمیزنند و مانند آن را نیاوردند و خلاصی
 از ذلت و خواری نجستند و مار و شمار را از خود برنداشتند . و از دادن
 جزیه بدست خود بحالت ذلت ❀ که بطرزی مخصوص که علامت
 ذلت بود میدادند ❀ رهایی نیافتند . و اگر از آن مجربات سایه
 نداشت آن حضرت را مقصود دارد که در هنگام ایستادن
 در آفتاب سایه از آن جسد انور نیفتادی . یا تسبیح کردن سنك ریزه
 در دست مبارك او را . و یا ناله کردن درخت خشك شده از فراق
 آنحضرت را . و یا تاثیر کردن پای شریفش در سنك خار و نماندن
 اثر آن در ريك نرم و خاك و گل را . و یا ارتفاع و بلند نمودن آنحضرت را
 از هر کسی که با او ایستادندی که بر حسب انظار واقفان با آنحضرت
 آنحضرت بلندتر از همه بودند . حتی مرغان هوا از بالای سر مبارك

در خصوص پیغمبری راستین و دروغین دستور العمل ادراک و تصدیق و تکذیب تواند بود آورده اند در طی معیار دیگر ترجمه کنیم . زیرا که کلام ملوک ملوک کلام است *

❖ معیار سیم ❖

❖ تنبیه ❖ بدانکه هرگاه کسی ادعای نبوت کند باینکه مبعوث از جانب خدا است از دو حال بیرون نیست . یا این است که پرورد کار خود را توصیف میکند بصفات کالیه و تنزیه نماید او را از اوصاف تنیصه امکنیه . و ثابت میکند بر او سبحانه محاسن افعال را و تنزیه میسازد او را از قبایح اعمال . و نیز او خود از سلسله شریفه معروفه است و مردی است کریم الاخلاق و طیب الاعراق . مؤتمر است ❖ یعنی بجای آورنده او امر است ❖ بد آنچه امر میکند . و منتهی ❖ و ترك كنده است ❖ چیزهایی را که از آن نهی میکند . بشریعت خود عامل است . و باید است پرورد کار خود را و زاهد و تارك است غیر از خدا را . رضای او را طالب است و بمولای خود راغب . و یا آنکه باین طورها نیست بل خدای خود را بصفات امکان موصوف میدارد . و از عیوب و نقصان تنزیهش نمیکند بلکه ثابت میکند بر او جهل و کم و کیف و حدود و قرائات و اوضاع و اتصال و انفصال و حرکت و سکون و دیگر صفات امکان را . و نیز خود مؤتمر نیست بد آنچه میگوید که امر میکند و منتهی نیست از آنچه نهی نماید . پس هرگاه قسم ثانی است واجب آید تکذیب او اگر چه از خوارق عادات چندان بیآورد که بجز خدای شماره آن را کسی نتواند ❖ چنانکه مسیح در فصل سیزدهم انجیل مرقس گفت زیرا که مسیحان در وضو کوی و خبر دهندگان کاذب ظاهر خواهند شد و علامات و معجزات خواهند آورد بطوری که اگر ممکن میشد بر کزیدگان را نیز کراه

وزجات سفر بسبب حل وارتحال که مر اوست زیاده بر آنچه آوردم وسعت
مقال نیست . ولی در آنچه گفته شد علل را شفاست و تشنه را
سیرابی است *

﴿ والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ﴾

واگر از جهت این است که نصاری و یهود در کتب خود شان
آز آن نوشتند و در دفترهای خود درج نکردند . اگر چه این یکی
دلیل بر محال بودن مطلب نیست . پس میگویم که سابقا برای تو بیان
کردیم ایشان محو کردند و برداشتند از کتب سماویه آنچه بزی را که دلالت
بر نبوت پیغمبر ما و جانشینی جانشینان و اولاد او ﴿ که دوازده
سرور موعود در توریة است ﴾ داشت . و در این حال چگونه
مینوشتند و ثابت میکردند معجزات و آیات و بینات او را . که هرگز
منکر معاند نمیکوید و ذکر نمیکند چیزی را که خصم او بسبب
آن غالب شود . و اما تصدیق کنندگان نبوت او پس حقا نوشتند
و گفتند و واضح نمودند . و اینک کتب تواریخ مطالعه نمایی
و نگاه کن تا آنکه عیاناً مشاهده کنی . و نیز در قرآن مذکور است
و اگر وقوع نداشتی پس چرا انکار بر آنحضرت نیاوردند ﴿ لا والله ﴾
اگر میتوانستند انکار میکردند و لکن بسکه امر ظاهر بود نتوانستند
منکر شوند * این است بعضی از کلمات مبارکه آن بزرگوار
که از ذریت طاهره سروران دین است و سبی ﴿ سرور هفتمین ﴾
از دوازده سرور مبشر در کتب سماویه که عالمترین علمای امت
باک در عهد خویش و صاحب دویست مجلد تألیف و مظهر آیات
و کرامات بودند . وجه مناسب گفت عبد الباقی افندی موصلی
رحمة الله علیه قطعاً را که در حق آنجناب در محفل عالی ایشان
بداهة انشاد کرد *

﴿ اویزل الروح ابن مریم حاکما ﴾ فی امة المختار جدد القاسم ﴿
﴿ و بها ابن موسی و الجواد حفیده ﴾ و بها ابن موسی الکاظم ابن القاسم ﴿
چون سخن بدینجا کشید کلام دیگر از آنجناب را که در کتاب مذکور

و مطالبه کند از او خرق عادی را و آوردن یکمجنه را و او بیاورد
 آن را بی آنکه حیل و چاره بکار برد یا آنکه تفکر و تدبیر و طلب
 مهلت نماید و بمحض خواستن و اقتراح آن را بیاورد و مقرون بتحدی
 نماید * یعنی بگوید که این برهان پیغمبری من است و اگر تصدیق
 ندارید مانند آن را بیاورید * پس شك و ریبی در این نیست که او
 از جانب خدا است . و کسی که آنرا آورد پیغمبر خدا است
 که خدای در و شکوی را تصدیق نکند و اغرا بر باطل نماید . زیرا
 که هرگاه او از جانب خدای نباشد و در آنحال چیزی که دلالت
 بر بطلان او کند موجود نکرده لازم آید که خدای اغرا بر باطل کرده
 مخلوق خود را مهمل و سر خود گذاشته باشد و آنها را بجهت
 انداخته باشد و هر خدا را هرگز این کارها جایز نتواند بود *
 و اگر گوئیم که احتمال سحر در همچنان مقامی برای ردع و منع کافی
 تواند بود . میگوئیم پس در این حال باچه چیز تمیز داده شود
 که این احتمال در هر حال جاری گردد . و لازم آید که خدای
 سبحانه بند کان خود را در حیرت و کراهی گذارد . و الحاصل
 هرگاه آن شخص ادعای نبوت را کرد و خارق عادات را آورد و بتحدی
 مقرونش داشت و کسی بمقام معارضت نتوانست برآید . لازم است
 که قطع و حکم کرده شود بر اینکه صاحب آن خارق عادت همان
 پیغمبر خدا است یقیناً و بلا شك . و آنچه از خارق عادات آورد
 بی شبهه سحر و خیانت نیست *
 در باب این قاعده کلیه را و بر خدای شا کر باش . و بسوی راه حق
 سلوک نمای اگر طالب آن هستی . که بتحقیق برای تو در این مختصر
 برای اثبات نبوت محمد علیه الصلاه والسلام بیان کردم سهلترین راهها
 و واضحترین و اشکارا ترین طرق را . و اگر انصاف بدهی
 و کوش بداری در حالتیکه شاهد و ینایابی در این مطلب هرگز
 محتاج بچیز دیگر نخواهی بود . پس نیک بفهم آنچه را که بسوی تو
 القا کردیم *

میکردند اما حذر کنید که پیش از وقت بشما کتم ✱
 و لازم است حکم کردن بر اینکه آنگونه خارق عادات سحر است
 و شعبده است و مخاریق و حیلها و تمویهات است . که از استعمال
 علم سیمیا و لیمیا و ریمیا و همیا آورده میشود . زیرا که ادعای اودلیل
 بر بطلان او است . و آنگونه توصیف او پروردگار خود را دلیل
 بر کذب او است . بعد از آن ترك نکردن او منتهیات خود را و عامل
 نشدن او بر آنچه در شریعت خویش است دلیل است بر عدم وثوق
 او بر آن . پس شکی نیست در اینکه او کذاب و خبیث است .
 و جایز نیست التفات کردن بر او و اعتماد آوردن بر او و بر سخن او .
 و اعتنا نمودن بچیزی از مرام او . و لازم نکرفته است که این مرد
 جامع باشد جله او صافی را که در وجه ثانی کتیم . بل هرگاه يك
 خصلت از آنها در او باشد در لزوم اجتناب کردن از او و اعراض
 جستن از او و التفات نکردن بر او کفایت کند . زیرا که دعوی او را
 دلالت مستقلة بر ابطال او هست . و هرگاه از قسم نخستین باشد پس
 موجود بودن صفات حسنه در او و سمات و علامات حقّه برای او
 در تصدیق نبوت و رسالت او کافی نخواهد بود بل باوصف اینها
 ناچار از امتحان و اختبار کردن او است باظهار معجزات و آوردن
 خارق عادات تا آنکه از جانب خدا بودن او معلوم گردد و دانسته
 شود که خدا او را فرستاده است . بعلم اینکه در اخلاق و آداب
 او و توصیف او خدای را چیزی نیست که منافق نبوت او باشد
 و در اینحال واجب است اختبار او با آیات بینات و دلالات ظاهرات .
 و بمطالعه خرق عادات اگر چه بزرگ و عظیم باشد . زیرا که آن را
 از پیش خود نمی آورد بلکه بقوه الهیه که پروردگار او بوی
 عطا کند ظاهر سازد بل فاعل آن خدای سبحانه است ✱ چنانکه
 عیسی گفت که این کارها از من نیست بل عامل آنها ربی است
 که مرا فرستاد ✱ و خدای را هیچ چیز از امکان درماده نتواند
 سکرد اگر چه عظیم و جلیل و دشوار باشد . پس هرگاه اقتراح

روحانی که منظر توجه روح القدس تواند بود شایسته استماع اسرار
 کلام الهی خواهد شد پس پراستی بشنوتامستقیم شوی *

﴿ ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة ﴾

خیال نکنی که ملائکه یا روح القدس تنها بخواریان مسیح وایمان
 آورند گان با آنجناب نازل میشدند یا آنکه تنها ایشان را تسدید
 و تأیید میکردند که اگر مراتب خلقت و طبقات سلسله های وجود
 و تفاوت نبودن در آفرینش خدای و سایر اطوار این مطلب را بخویکه
 علمای دین مبین نوشته اند ملاحظه نمایی و بفهمی . خواهی
 دانست که وجود تو چگونه کوهراکریها است که بخلق وکل آلوده اش
 کردی . و دل تو چگونه آینه جهان خداست که برنگ آرایش
 جهان مگردش داشتی . روح القدس و ملائکه آسمانها
 و علویات ترا احاطه کرده اند و توازایشان فاعلی . یک گوشه از آینه را
 پاک از کدورت کن تا نمونه جمال پاکان را مشاهده کنی *

﴿ ان الملائكة لخداما وخدام محبنا ﴾

﴿ حکمت عرشیه ﴾

در میزان نخستین دانستی که مخلوق نخستین و تعین اول واسطه کبری
 و نبی مطلق و معیشت شده بر کافه مخلوقات است . و رحمت کلیه
 کبری خدا است که خدا با و فرمود ﴿ و ما ارسلناك الا رحمة للعالمين ﴾

و چون قرآن در آن عالم سرمدی یعنی هنگام هست شدن آن تعین اول
 که وجودش مقدم بر زمان و زمانیات است نازل بر آن وجود مقدس شد .
 پس از آن خدای افسان را یعنی حقایق انسانی را نازل کرد
 بعالمهای پایین که قدرت خویش را بر آنها و از آنها بنماید . و اسما
 و صفات خود و ادله حکمتهای خود را بر آنها آشکار کند . و چون
 آنها را هادی و راهنمای همراه آمد یعنی نبی مطلق و صاحب ولایت
 مطلقه برای بشارت و اذار با ایشان بود آن صاحب ال ریاستین

❖ والله خلیفتی علیک ❖

این است بعضی از بیانات آن بزرگوار که در رساله حجة البالغه در امر اذیان باختصار نوشته اند و ما آنرا تیرکا خواستیم در این نامه بیاوریم . و هر کس جوابای مزید بصیرت باشد بر رساله مذکور رجوع نماید *

❖ معیار چهارم ❖

مرد هوشیار و خردمند از مطالعه این دو معیار که از کلمات مقدسه عالم اسلام بترجمه آوردیم دستور العمل دین و عقاید خویش را براسق تواند گرفت . و حال انجیل و توریة حاضر و پریشان کوی آنها و نسبهای نالایق آنها را که بمقام الوهیت و بندگان خاص و پیغمبران پاک داده اند معلوم کرده عظمت قرآن و جلالت شان آن برهان الهی را بادیده روشن و دل پاک آزالایش مشاهده تواند کرد . و تواند دانست که بجز دین اسلام در نزد خدای دینی نتواند بود *

❖ ان الدین عندالله الاسلام ❖

چه فائده و چه چاره که اگر وضع این مختصر اقتضا میداشت و مخاطب من که بیک روی جمعیت پروتستانی باحالت انکار است کوشش توامیداشت . و من گذشته از موانع دیگر متنوع از یسان بعضی از مطالب و اسرار دین در این نامه نمیبودم بیاری دوستان خدای از اطوار ظاهر و باطن اسلام و آداب اسلام و شرف اسلام و نتیجه اسلام مجملی در اینجا برای تو بیان میکردم *

❖ مدخ توحیف است بازندانیان ❖ کویم اندر مجمع روحانیان ❖ میخوانی از امر قرآن برای نمونه در اینجا اشارتی بیاوریم . ولیک نه از اطوار فصاحت الفاظ و معانی و بیان و جزالت کلمات آن که علمای اسلام کتابهای بسیار در اینخصوصها نوشته اند . ولی آنچه من برای برادران روحانی عرض خواهم کرد از عالم روحانیان است و کوش

دویم آمدند در آنجانی که نبی مطلق علیه الصلوة والسلام قرآن را برای
 انها بیان فرمود . و قرآن در این عالم نوری بود سبز برنگ اهل آن
 عالم چنانکه در عالم دویم نور اصفربودی . و پس از این عالم انسان
 بکون ناری در مرتبه چهارم نازل گردید و قرآن در آن عالم نور احمر بود .
 که از شدت صفای حیرت چشم را خیره میداشت تا آنکه بعالم کون
 مائی آمدند و قرآن نیز برنگ آن عالم نوری بود لامع تا بعالم خاکی و جهان
 صورت و مثال آمدند . و آن حقایق کامله در این خاکی تیره که آخر
 منازل است مستور و مودوع شدند . و قرآن در این عالم برنگ نور
 اخضر و مایل بسپاهی ظاهر گردید *

❖ سپاهی گردانی نور ذاتست ❖ بتاریکی درون آبجیات است ❖
 و چون هر مرتبه از مراتب را که قرآن طی میکرد مراتب اولی
 در باطن میماند . و همان ظهور آخری پیدا و ظاهر بود . این است
 که قرآن را شش بطن و شش باطن در این مرتبه آخری موجود گردید *
 چون در آن هنگام که انسان بعالم ربانی رسید و معنی آیت کریمه ❖ لقد
 خلقنا الانسان فی احسن تقویم ❖ ثم ردناه اسفل سافلین ❖ تمام شد
 آن عالم ربانی نیز در کمال استقامت بود و کواکب در شرف خود شان
 بودند . و طالع دنیا سرطان بود . و در آنوقت آفتاب در وسط
 السماء بود و هنگام ظهر بود و مقام ظهور الهی بود . و جله اهل
 آن عالم در آن محشر حاضر و قائم بودند . تا آنکه بقدر عز و علیم
 از حرکت افلاک و گردش کواکب و پیشی گرفتن شب ظلماتی بر روز
 روشن و تحقق اقاایم و حصول بعد کامل از خط استوا . تغییر در خلقت
 انسانی حاصل آمد . و آن فطرت پاک آرایش پذیرفت و متبدل
 شد . و در او ظاهر گردید اطوار اختلاف و ابتلاف و خفا و ظهور
 و قوت و ضعف و مرض و صحت و لاغری و فریبی و کوچکی و بزرگی .
 و همه اینها بر آن خلقت بسبب مشتهیات و خواهشهای ظاهری
 آنها راه یافت اگرچه برخلاف خواهشهای حقیقیه آنها بودی .
 و بدینوجب عرضها را حکم غالبیت در ایشان ظاهر آمد و آنگونه

که نور الله فی المغربین والمشرقین است والواقف علی الطنجین . در منزل
نخستین آنها که عالم اوار شد قرآن را که نیز بعالم آنها نازل گردید
برای ایشان بیان و تعلیم فرمود . و قرآن در آن عالم اوار نوری
بود لامع و ضیائی بود ساطع . در هیئت انسانی کامل الشخص
و در دست خویش عصائی از نور داشت . و اهل آن عالم جمله بدبخال
وصفت بودند . و قرآن ایشان از نسخ خودشان بود . پس بتعلیم
لسان الهی قرآن را و بیان قرآن را شناختند . و فهمیدند بقدریکه
استعداد داشتند و بهر گونه که قابلیت ایشان اقتضا کرد . پس از آن عالم
بعالم ارواح نازل شدند و نبی مطلق و کتب مهمین نیز بعالم ارواح آمدند .
و ناین عالم معنی آیت کریمه ﴿ و کذالك اوحينا اليك روحا من امرنا ﴾
بر امت مخفی بود . تا آنکه آن روح جمله ارواح کتاب الهی را
که نیز روحانی بود برای آنها تلاوت فرمود و بیان کرد و تعلیم
نمود *

﴿ الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه الیابن ﴾
آن مظهر رحانیت الهیه بتعلیم قرآن خلقی دیگر با آفریدن خدای
واحد که بجز او در وجود مؤثری نیست و بر آن معلم الهی ما خلقت
اذ خلقت تواند گفت در انسان در وجود انسانی ظاهر فرمودی و بیان را
بر او تعلیم و یاد میدادی که انسان را مالک و مملک گرداند و مقصود
خدای را از آفرینش انسان آشکار سازد *

این است معنی قرآن که معجزه آن واسطه نخستین الهی است اگر یک
نادانی تصور در الفاظ همین آیت مبارکه نماید دور نیست بگوید .
﴿ علم القرآن ﴾ نمی بایستی پیش از ﴿ خلق الانسان ﴾ باشد زیرا که تعلیم
قرآن فرع بر خلقت انسان است . و الحاصل تدبر در معنی مذکور نموده
بعالم ارواح مناسب جوی و درست بفهم که مقصود من از این تفسیر
در آیت کریمه چه بود ﴿ و ما هو بالهزل ﴾

پس از آنکه اهل عالم ارواح حسب الاستعداد نصیب خود را از علم
کتاب برداشتند . در منزل سیم رسیدند یعنی بعالم اشباح و عالم ذر

شامل نکرد و یا آنکه اختصاص بقومی تنها داشته باشد . یا آنکه اختصاص بحالتی تنها داشته باشد . و یا آنکه اختصاص بوقت وزماتی یا اهل و مکانی داشته باشد . زیرا که کلام خدای همیشه زنده است و مانند درخت میوه دار پاکیزه در هر آن عمر میدهد باذن خدای تعالی و سخن خدای را هر که و تباهی روی ندهد *

﴿ لایاتیه الباطل من بین یدیه و لا من خلفه تنزیل من حکیم حید ﴾

ای برادران من این سخنان باریک را که از قلم من میخوانید از من نیست بل از مکاشفات ایمانیان و از فیض روح قدسی است که روشنایی بر توی از لمعات انوار الهیه بواسطه ایشانم بغیر اسحقاق رسیده است .

و محض اشارت بر آن مقامات عالیه نمونه کمی برای شمار اینها آوردم اگر استعداد دارید و خواهان هستید اینک کتب و رسائل مقدسه که علمای دین مانوشته و بیان مفرمایند . خصوصاً کتاب شرح القصیده که از قلم سید سند بزکوار مولانا الحاج سید کاظم اجل الله شانه شرف ترقیم یافت و در شرح بدی که ذیلا میشنوی در امر قرآن قدیم بعضی از اسرار رایان فرمود *

﴿ هذا الزبور و ذلك التوریه و الـ * انجیل بل هذا القرآن المنزل ﴾

قرآن یعنی همین الفاظ و آیات پاک نوری بود از انوار قدس در تحت حجاب واحدیت و آن قدیم و سر قدیم است . و این همان نقطه نورانیة الهیه است که در جله عوالم و مقامات ظاهر و هویدا گردید *

﴿ قد طاشت النقطة فی الدائرة * ولم تل فی ذاتها حائرة ﴾

﴿ محبوبة الأدرک عنها بها * منها لها جارحة ناظرة ﴾

﴿ سمت علی الاشیاء حتی لقد * فوضت الدنیا مع الآخره ﴾

چون اهل این جهان ناریک بجز از عالم محسوسات ادراک معنیهای باریک و لطیف را نتوانند کرد . برای ظهور آن نور قدیم الهی در قالب الفاظ مثالی بیاوریم که مطلب را با ادراک ما نزدیک نماید . نمی بینی درخت میوه دار بزرگی را که شاخ و برگ و میوه های آن را بجنب آور داریک حصه نخم است که در حال نخستین آن شاخ و برگ و ثمر را در آن نتوانی دید .

امراض مختلفه در ایشان ممکن شد . و در آن حال قرآن عظیم
 الشان برای هدایت و ارشاد در قالب الفاظ و عبارات و حروف و کلمات
 و اوضاع و دلالات چنانکه توان دید لباس ظهور را پوشید . زیرا
 که جهانیان را در آن حال آلودگی یارای تحمل از نور اقدس و فیض
 مقدس لطف الله علی العالمین و خیر الله فی السموات و الارضین علیه
 الصلوة والسلام نبود . بعلت اینکه اضحلال و تباهی در آن صورت
 بوجود ایشان راه میافت و ممکن نبود که آن نبی مطلق بغير صورت
 عالم ایشان ظاهر گردد . زیرا که حکمت الهیه باطل می کردید مانند
 اینکه نقطه را قابلیت تحمل ظهور روح نیست مگر از پس پرده و از وراء
 حجاب . و بدین جهات آن هادی کل هر دو وحی الهی را از پس
 پرده بجهاتیان میبایستی برساند . این است که قرآن نیز از پس پرده
 بر حسب اقتضای زمان و مکان متشعب و متفرع گردید بر **صحف**
 آدم و **صحف** نوح و **صحف** ابراهیم و توریة موسی و انجیل عیسی *****
 بطوریکه طبایع اهل هر زمانی در اقتضایات حال و لسان مقتضی
 میشد *****

تا آنکه نور الهی آشکار شد و ظهور حق پدیدار آمد و بنیه جهان
 نصیح گرفت . بحدیکه تحمل ظهور آن نور اقدم و نبی اعظم
 صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم را توانستی کرد . و قرآن نیز
 نازل گردید با او چنانکه می بینی با الفاظ و عبارات و اشارات
 و تلویحات **که** بر حسب اقتضای عالم قشور و ظواهر است .
 و در این مقام قرآن را هفت بطن و هفت باطن پیدا گردید *****
 و اما آنچه مفسرین در میان ظاهر الفاظ و معانی و اطوار فصاحت
 و موارد کلام و حدود و قرانات آن که در کتابهای تفسیر نوشته اند
 و از بسیاری آنچه در همین تفسیر ظاهری است عدد آنها بشماره نیاید .
 پس تمامی آنها بقدر افهام و مدارک خود شان و بر حسب استعدادی
 که داشته اند بیان کرده اند . و گرنه امر قرآن عظیم است پس
 قرآن قدیم چنان نیست که مخصوص بوجهی باشد و دیگر وجه را

در همه جای دنیا بروز کرده و بهر ملتی دستی یافته آید . پس چرا اتفاق نمیکنید بر اینکه چاره کار را یک دفعه نمایید . ملت های مختلفه را جمع آوری کنید و استعانت از آنها جویند یاری بخوایند از عرب و از غیر عرب فصحا را انجمن سازید پول بریزید يك سوره تنها از مانند قرآن بیاورید . و دروغ آن پیغمبر را ظاهر سازید و حجت اسلام را باطل دارید و نفس اسلامیان را قطع کنید . و دین محمدی را رسوا نمائید . و همینک که این کار شما صورت گرفت یقین بدانید اول کسی که شما را تصدیق کند فصحا و باغها خواهند بود و سایرین بالطبع تابع خواهند شد *

چرا همت نمیکنید جان عالم را فارغ نمی سازید شمس چرا یک دفعه بدین راه آسان مردم را بهدایت نمی رسانید جهان را يك کله و يك کله بان نمی سازید . لیکن این نکته را هم بشما بگویم که کله بانها نمی گذارند شما کوسفتندان ایشان را بدزدید *

آی اهل ادراك دليل اين كتاب نويس را در ابطال امر قرآن به بیند که مینویسد مرزدار نام گفته است که ممکن است کسی مانند قرآن کلامی بیاورد . حال آنکه مرزدار بودن مرزدار و اعتقادات سخفه او را که می گفته است خدای رادرو عکوی و کذب و مانند آن جایز است خود میداند . و میداند که این تجویز گذشته از اینکه مفید بحال او نیست لازم نکرده است که بمنزدار نسبت داده شود بل خود او و برادران او مانند این سخن را نیز توانند گفت ولی گفتن تا کردن دو ناست . و مانند این است که مثل من کسی بگوید من نیز مانند مسیح مرده را زنده کنم یا آنکه مانند کلم چوبی را از درها سازم و از سنگ خاره چشمه ها جاری سازم لیکن گووی و چگونه ؟ *

میگوید فلان انگلیسی گفته است که مقامات حریری و مقامات همدانی افصح از قرآنست . و مانند این سخنان که هیچ خردمندی در مقام انصاف و حق شناسی تکلم با نگونه سخنان را جایز نتواند

می بینی ماست و پنیر و روغن و سرشیر و اقسام آنچه از شیر حاصل
کردد چگونه درغیب شیر بود . ملاحظه کن پنهان بودن صورت
انسانی را در باطن نباتات و اوراق و برگها و میوه ها و درختها و حبوبات
و طعامها و در آنچه در دهان تو بجهت خوراك است و در کیلوس
و کیوس و در عروقی و رگها و در اعضا و اجزای توانا آنکه منی شود
و نطفه در رحم مادر گردد و نطفه علقه و علقه مضغه پس عظام
شود پس از آن بمقام استخوان لحم رسد و آنکه بعد از ظهور در این
صورت های گوناگون آن صورت الهیه پدید آید *

﴿ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴾

الحاصل اگر در این نامه بخوایم کمی از اوصاف و مقامات کلمات
الهییه بیان کنیم نه ما را یارای چنان بیان است و نه زمان را اقتضای
آن و نه اهل را استعدادی بدانگونه مشهود است *

ای گروه پروتستان و ای برادران هواهای نفسانی چرا زجت کشیده
یهوده اتلاف زندگانی را در تألیف کردن آنگونه کتابها میکنید .
پولها خرج کرده کتب آنچنانی را طبع مینمایید و مجانا ب مردم میدهید .
و اکتفا بر اینها نکرده ضعیفا را تطبیع بمال دنیوی مینمایید .
معلمان و واعظان در اطراف می کارید بخیال اینکه بکعوم بچاره را
غرور دهید و کول بزنید و بطریقه خویش داخل کنید . چرا
مینویسید و ترجمه میکنید اینگونه کتابها را که مایه رسوایی خودتان
است . اعتقاد شما مگر این نیست که محمد بن عبدالله قرآن را خود
ساخت و آوردن مانند آن بسی آسان است . و میدانید که اعظم
معجزات که اسلامیان بدان توسل جویند قرآن است . و میدانید
که اهل این زمان داناتر و عالمتر و با قدرت تر از قرنهای گذشته است .
و میدانید که مردم بنده کان درهم و دینار هستند . و می بینید
که دشمن ملت اسلام غیر از شما همه جای دنیا را فرا گرفته است .
﴿ از بهر شکست دل من بسته صفتی * یار از طرفی و روزگار از طرفی ﴾
بدین همت که شما هستید و اکنون در عرض مدت یا نصد سال تقریباً

وذر و وبال دیگر کمره آن جهان و جله بستان و بی دستان
و جاهلان براوزار انکار و کفران شما افزوده شود . ومع ذلك
از این مخالفت و انکار شما و از اصرار شما در عناد و لجاج خویش
ضرری بر حال من و بر حال اسلام و اسلامیان و بر خدای اسلامیان
نیز متصور نخواهد بود *

﴿ ومن كفر فان الله غني عن العالمين ﴾

﴿ معیار بنجم ﴾

اما اینکه میزان حق پروتستانی در تفسیر آیت کریمه ﴿ اقتربت
الساعة وانشق القمر ﴾ و غیر آن وقوف و اطلاعات خود را بیان
کرد و خواست بگوید که در قرآن از معجزات نبویه مذکور نکرده است
و این آیات دلالت بر وقوع معجزات ندارد . پس سخن است منافی با انصاف
و موافق با بی اطلاعی . در صفحه (۲۳۲) شروع بتحقیق کرد
و در تفسیر آیات مذکوره تحقیقات خود را بجای آورد . و مزه کار
در این است که عبارت کشف را بتغییر و تا تمام ذکر کرد و پنداشت
که آنچه در تفسیر انجیلها کرده اند در تفسیر آیات قرآنی هم باید بکار
برد . و ما عبارت کشف را تنهادر اینجا نقل کنیم و باقی سخن را با دراک
هوشمندان محول داریم که تطویل کلام در این مقام برای امثال مؤلف
زاید است ﴿ ترجمه عبارت زنجشیری در کشف چنان است ﴾
که از بعضی مردمان روایت شده است که معنی آن چنان است
که ماه در روز قیامت بدونیم شود و قول خدای تعالی ﴿ وان
بروا آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر ﴾ آن سخن را مردود میسازد
و کافی است در رد بر آن قرائت حدیقه که و قد انشق القمر گفته است .
یعنی ساعت نزدیک شد و از علامات نزدیکی آن این است که بتحقیق
ماه بدونیم شد چنانکه کوئی ﴿ اقبل الامير و قد جاء البشير بقدمه ﴾
اصیری آید و بتحقیق مرده دهنده بقدم او آمد . و از حدیقه روایت

دید خواست در فصاحت و اعجاز قرآنی که حال آترا با جمال دانستی
راه ابطال پیدا کند *

الحاصل آن کلام خون آلود الهی که لباس بالابوش نبوت خاتم
الانبیاء علیه السلام است از یک هزار و دو بیست و هشتاد و هفت سال
پیش تا امروز بندای فصیح و آشکار بمسامع جهان و جهاتیان میرساند
و تحدی میکند . که من برهان محکم و مجرب باهر بر آن صاحب ملکوت جهانم
که عیسی و یحیی مژده نزدیکی آن را آوردند . هرگاه انکار از این
معنی دارید جخله جهاتیان از جنی و انبی و از پیدا و پنهانی اتفاق
کنید و معاونت بهمیدیکر نماید و یک سوره کوچکی از ما ندیدم بیاورید
و چون نتوانستید والی الاید بدوام ملک خدای نیر نخواهید آورد
و مقتدر نخواهید شد . پس از پیروی هواها و شهوات نفسانیه
خویش اعراض کنید و از بیعت و تبعیت بشر بدوری جوید .
و بیاید بسوی من که شما را در راه راست خدای بمقامات عالیه
برسانم . و بیاید بسوی شریعت حق و آیین محکم اسلام و آن
اتفاق و زجات را که در مذاهب مختلفه خویش دارید با اتفاق
با اسلامیان در دین پاك اسلام تبدیل نماید . که بسبب این اتفاق
شما با ایشان دین خدای قوت گیرد و استحکام پذیرد . ادیان مختلفه
بت پرستان و مذاهب متوعه مشرکان از روی زمین برداشته شود .
بی دیشان و ملحدان را بازار کراهی و اضلال کساد گردد . جاهلان
و نادانان علم دین بیاموزند . و بعلت این همراهی شما با اسلامیان
علی التدریج کار توحید و خدا شناسی و خدا پرستی بالا گیرد و علی
التدریج اسباب ترویج شریعت حق فراهم آید . و ظلمات و تاریکیها
مبدل بروشنایی و نورانیت شود . ملکوت خدای چنانکه
در آسمانهاست در اقطار ربع مسکون انتشار و اشتها ریابد . و مورد تحسین
خدای و آفرین مقربان او شوید . و اگر باوصف دانست شما حقیقت
دین اسلام و راستی شرع محمدی را از روی هوا و هوس و عقنضیات
عادات و طبایع ناراست خویش مخالفت بیاورید و اعراض نمایند

وریک و جا کردن آن دوستك خار و مانند آنها معجزات آنحضرت است
و باید قبول کرد . شخص ترا که مؤلف آنگونه میزان الحق
هستی میدانم لکن از روی یقین شهادت میدهم بر اینکه کفار بدیدن
آن آیات و احکام و بدیدن هجره بودن خود قرآن جمود و انکار کردند .
کفار این زمان بشنیدن سخن از آن معجزات چگونه ایمان آوردند
مگر آنکه عنایت غیبیه آنها را هدایت کند . و روح فسدی
بدلهای ایشان بدمد و پرده را از دلهای ایشان بردارد و چشم و گوش
ایشان شنوا و بینا گردد پس از آنکه کور و کر بودند *

﴿ صم بکم عی فهم لایرجعون ﴾

در خصوص آیت کریمه ﴿ و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی ﴾
تفصیل دیگر در ذیل آیت مزبوره آورد که پس ظاهر است که از چنین
الفاظ خبر معینه نزد عاقلان و عارفان هجره محمد ثابت نخواهد شد .
نهایت بنابر مضمون احادیث مفسرین می نویسند که در غزوه بدر با چنین
محمدك مشت ریک گرفته بطرف لشکر کفار انداخته است چنانچه
چشمهای ایشان از ریک پر شده آنها هزیمت فاش یافته بودند . و میگویند
که آیت مزبوره اشارت بدین واقعه دارد لکن با احادیث ما راجحه کار
مباحثه ما با قرآن است و بیان هجره با تفصیل و تعیین از قرآن خواسته ایم
نه از احادیث . تا آخر سخنان او که بر این بنیان سست خویش
متفرع ساخته است *

و در صفحه (۲۳۳) نیز مانند این سخن را آورد که میبایست
در قرآن یکی یکی معجزات نبویه را بشمارد چنانکه معجزات موسی
و عیسی و حواریان و غیرهم در توریة و انجیل بتفصیل بیان
شده است . *

اگرچه با وجود معین بودن حال انجیل و توریة محتاج بتفصیل دادن در
این مطلب نیستیم ولی اینقدر را برای برادران ایمانی یادآور شدیم .
که این بیچاره از وضع انجیلهای خود شان غافل شده اند و ندانسته اند
که اگر انجیل حاضر را معتبر و صحیح توانیم دانست بمنزله احادیث اسلام

شد که او در مداین خطبه خواند و گفت آگاه باشید که قیامت نزدیک گردید و بدرستی که ماه در عهد پیغمبر شما بدو نیم شد . تمام شد ترجمه زنجشیری . اکنون اگر کسی بخواهد رجوع به عبارات میزان الحق مذکور نماید و به بیند چه میگوید و بفهمد چه القا میکند * ترجمه ظاهری و تحت اللفظی آیت کریمه و ما بعد آیات آشکار میگوید که مقصود از شق القمر همانا معجز حضرت خاتم الانبیا است و بهیچ وجه دلالت بر انشقاق قمر در روز قیامت نتواند داشت . زیرا که در تالی آیت است که میفرماید ﴿ وان یروا آیه یعرضوا ویقولوا سحر مستر ﴾ در روز قیامت اگر از جانب خدای همچنان آیتی ظاهر گردد چنان میدانم که اعراض و انکار نتواند کرد و لب بگفتار ناصواب نتوانند کشود و خدا را متهم بآوردن سحر مستر نتوانند ساخت . نمی دانم باعث فساد من که جمله خردمندان را نیز در این عقیدت با خود شریک میدانم چنان است . و اگر پروتستانها و رفیقان ایشان برخلاف ما گویند جواب آنها با خدای توانا است و ما را بجز این نیست که این سخن زور ایشان را نیز بسازیم چنان ایشان صطف کنیم و این مصراع را که در غیر این موضعست بخوانیم *

﴿ کاین هم بر سر نماز های رستنان ﴾

یامزه تر این است که میگوید اگر بالفرض قبول کنیم که شق القمر بوقوع آمده است در آن حال نیز مجزه محمد نخواهد بود زیرا که نه در خود آیت و نه من بعد گفته شده است که این امر بوسیله وجهت محمد وقوع یافت تا آخر سخنان او که باقتضای خیالات خویش گفته است *

کاش یکی از این مردمی برسد که ترابا بین پروتستانی خودت سو کند میدهم هرگاه در قرآن میگفت که محمد علیه السلام شق القمر کرد و واضح و آشکار این مجزو دیگر معجزات آنحضرت را بعداد میاورد . آیات و او را تصدیق بنمودی و میگفتی که چون صریح گفتند که شق القمر و معراج و سایه نداشتن و تأثیر نکردن برای مبارک او در حال

خیال نکنی که علمای اسلام از اطوار ارم و کتب منزله بر انبیا و رسل آگاهی ندارند که اگر بخواهند حرفا بحرف از آغاز ایجاد عالم بشری تا کنون اسامی کتب و پیغمبرانی را که صاحبان کتابها بودند و اطوار انتهایی ایشان و آنچه را که بسران کتابها آورده اند برای تو بیان کنند *

والحاصل کلیه کتابها که بصاحبان شریعت مؤسسه نازل گردید و بیشتر اشعار بر آنها در بحث نسخ شریعت گردید ✽ شش کتاب است ✽ که اینها اصول کتب سماویه است و آنچه بدیگر انبیا که تابعان اولی الشرایع بودند نازل گردید یکصد و چهارده و یک روایت یکصد و سیزده کتاب است که نوشته اند . تمامی آنها توابع صحف و کتبی است که بر صاحبان شرایع مؤسسه نازل شده است که ایشان ✽ آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد ✽ علیا و علیهم السلامند و قرآن اصل واس واسطقص است برای صحف و کتب مزبوره چنانکه بیانی از این مطلب را شنیدی *

بالجمله سخن در بیان معجزات صاحب کتب را بشمارد . و هیچ عاقلی این سخن را نمیکوید که پیغمبر حاضر معجزات پیافورد و کتابی که از جانب خدای یا از جانب پدر یا میرسد مشتمل باشد بر بیان همان معجزات که بی دربی از او ظاهر میشود . باین معنی که خدا یا پسر خدا بگوید که ای پیغمبر من توفلان روز فلان مرده را باین تفصیل زنده کردی . یا پسر کوید من در فلان وقت و در فلان مکان فلان نابینا را بینا نمودم . از اینگونه سخنان مرا حیرت آید ظاهر قالب و قیافت و وضع یال و کوپال و نطق و مقال این طایفه را یعنی منکران دین مبین را که می بینی و میشنوی و قعی و عظمی در مرحله نخستین از ایشان مشاهده مینمائی . و چون تأمل کنی و تعقل ورزی همانا قالب انسانی را دارند و بس . بعینه حکایت آن تناس است . که زیر کانش کتابی چند یاد دادند و مناع تاجر بیچاره را بردند و آن حیوان را ترک نمودند . و هر چه تاجر گفت این خدام

تواند بود . و همان متن عبارات واسم مؤلفین آنها که با آنها یعنی با انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است شاهد صدق بر این مطلب است . و واضح است که ❖ متی و لوقا و مرقس و یوحنا ❖ و دیگران آنها را در بیان سرگذشت عیسی و تاریخ احوال و اطوار آنجناب نوشته اند . اقلانجیل مریم و عیسی را که از جمله هفتاد و هفت انجیل منسوبه با آنجناب و حواریان و تلامیذ و دعوت کنندگان راستین و دروغین بود و در میان این عیسویان بکلی متروک و غیر مصدق است می آوردند و استشهادهای میگرداند بازو جهی در این گونه اعتراض میتوانستند داشت *

❖ در همین انجیل لوقا در فصل نهم ❖ نوشته اند که عیسی بدوا زده حواری امر کرد که بدهکده ها رفته انجیل را بایشان یاد دهند و بتبشیر نمایند . و نیز هنگامیکه یحیی شاهکردان خود را نزد مسیح فرستاد و از حال او خبر گرفت آنجناب در جواب رسولان یحیی گفت . انجیل را به یمنوایان وعظ میکنیم . و در جاهای بسیار از انجیل حاضر از اینقبوله سخنان وارد است . پس واضح است که انجیل آسمانی و انجیلی که مسیح آنرا تعلیم میکرد یا شاگردان را برای تعلیم آن مأمور میداشت غیر این انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است . که بالاتفاق جمله آنها بعد از مسیح علیه السلام نوشته شده است . و یقینا در آن انجیل که عیسی را بوردیبا ن احوالات حاضره خود مسیح یا معجزات او نبود مگر بعضی از خطابات الهیه و وعده های که در خصوص او و ایمان آورندگان با آنجناب بود . و اخبار از گذشته و آینده و از قصص انبیای سلف و انداز از ترك دین و شریعت . و مواظبت و نصایح و آداب و احکام ظاهریه و باطنیه . و اطوار شریعت و تهذیب نفس و نهی از قبایح اعمال و بیان مشکلات آن قوم . و الحاصل جمله آنچیزی که بر حسب اقتضای اهل و زمان و وضع امور اسباب اصلاح امت توانستی بشود در انجیل اصل بودی . و این سخن را هیچ منصف آگاهی انکار نتواند کرد *

اول چیزی که صاحب ملکوت آسمان و زمین فاتح و خاتم پیغمبران و حامل هیئت الهیه بر تمامی موجودات حبیب خدا و عبد خدا • جهاتیان را دعوت بر آن فرمود و برای اثبات و استقرار آن دعوت هر گونه محنت واذیتها را از جهال و معاندین تحمل نمود و غلبه الامر چنانکه مقرر بود شمشیر جهاد و قتال را بر آنها نهاد همبنا کلمه توحید بود که فرمود *

﴿ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلُوبًا ﴾

کاش معنی همین کلمه طیبیه را میفهمیدی و بی بحقیق و ارواح میردی • و بیانات اهل حق را درک مینمودی یا جالت گویم که بیانات در این کلمه مبارکه از چند وجه است ﴿ یکی ﴾ در ترتیب حروف و کلمات این کلمه است و در آوردن استثنا و خصوص همین هیئت تألیفیه و تعیین جزء مقدر که آیاموجود است یا ممکن و یا مستحق للعباده و یا غیر اینها ﴿ دوم ﴾ در خصوص حروف این کلمه است و بیان بودن حروف آن بعدد معین که دوازده است ﴿ سیم ﴾ در بیان اصول این حروف در این کلمه طیبیه است که آن سه حرف است (ل ه ا) و باقی دیگر تکرار آن سه حرف است و بیان اینکه علت آن چیست و وجه آن کدام است و تکرار هر کدام بطور مخصوص از چه راه است ﴿ چهارم ﴾ در بیان فرق مابین لا اله الا الله و لا اله الا هو ﴿ پنجم ﴾ در بیان باطن و سر این کلمه مقدسه است ﴿ ششم ﴾ در بیان ظاهر ظاهر آن است ﴿ هفتم ﴾ در تأویل آن است ﴿ هشتم ﴾ در باطن باطن و سر سر آن است ﴿ نهم ﴾ در خصوص حقیقت لام و سر آن و حقیقت الف و اطوار آن است ﴿ دهم ﴾ در بیان لفظ جلالة الله و آنچه متعلق بر آن است و آنچه بدان اضافه داده شود • و در این کلمه طیبیه مباحث دیگر هست که نیز متفرع بر بحثهای مذکوره است و این اوراق را کفجایش بیان و تفصیل آنها نیست *

﴿ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴾

تو بکار رفتند آن حیوان همان سخن خود را مکرر می داشت که • بیزد
و به یلیند پسندیدند بردارند نه پسندیدند بیاورند *
این بیچارگان بهمان تفصیل که مین کردید کلماتی از گذشتگان بدست
آورده و نام آن را انجیل و توریة گذاشته اند • و بقول خواهد
نصرالدین آنقدر گفته اند که کویا بر خود شان نیز مشبه شده است •
و هر مطلبی که بمیان می آید فی الفور تمسک بهمان امام زاده ساخته
خود شان میگویند • و بآن سخنان مجموعه پیشینیان خود شان
در مطالب واهی خویش دلیل میگویند • که در فلان ایة فلان انجیل
یا فلان ایة فلان نامه فلان معلم عیسوی گفته شده است • که خدا
بر سه گونه است مثلاً • اسم است و فعل است و حرف زیرا که کلمات
بر سه قسم است • گاهی خدا را جسم کنند گاهی کبوتر سازند
گاهی بدار کنند گاهی شراب مینامند و میخورند و گاهی نان میکنند
و هضم میدهند گاهی خدا را پسر یوسف بنجار میسازند گاهی تولید
اوراد را خور میگویند • و الحاصل از پریشانی ایشان پریشانی پیدا شد
و پریشان نوشتند و هذر از برادران میخواهم که مرا ملامت نکنند
که آخر شب است و اول صبح *

﴿ اطفأ السراج فقد طلع الصبح ﴾

جان کلام این است که بیرون ماندن از خانه اسلام در آفاق دین
و عقاید خود شان که شناختن خدای سبحانه و توحید او تعالی است
در غلط مانده اند • چنانکه در بدایات این نامه اشعار کردم و چون
در بدیان کج هستند بناچار بنا نیز کج خواهد بود • این است که در امر
توحید تفکر و تدبر بسیار باید کرد و خدا را باید شناخت • تا آنکه
اطوار بعثت رسول و انزال کتب و اصدار معجزات و جله اوضاع دینی
و آیین دانسته شود • و ازین است که بزرگان دین مین فرمودند *
﴿ اول الدین معرفة و کمال معرفة التوحید ﴾

ظاهره و مستقیمه و دائمیه او است . و جله آن معجزات با اتصال شدن
از نفسان و معجزین یابند در این زمان نزدیک بی وقوع صدمات
و انقلابات بدست ما رسیده است باید انکار کرد و دلیل بر انکار را چنان
باید آورد که چون طائفه نو ظهور پروتستانی یامانند آنها بعضی
از رسائل مرویه از معلمان مجهول الاحوال یا خود معلوم الاحوال را
انجیل نامیده اند . و معجزات مسیح بیکان بیکان در آن انجیل مشروح
و مبین شده است و قرآن اسلامیان که بمنزله انجیل است مانند انجیل
معجزات محمدی را علیه السلام بدانگونه تفصیل پستان نکرد . پس
معجزات حضرت محمد را باید انکار کرد بعلت اینکه کتاب آسمانی باید
معجزات پیغمبر صاحب همان کتاب را باید تعداد نماید چنانکه
انجیل معجزات مسیح را مذکور میدارد *

نمیدانم تصور میکنی سخنان مزور اینها را و نه فهمی آنچه را که باجال
برای تو میگویم با آنکه محتاج تفصیل و شرح و بسط هستی *
آیات پیشات و معجزات باهرات که از حضرت فخر ادبیا خلاصه
موجودات علیه السلام و از خلفای راشدین و آل طاهرین و اصحاب
کبار و مؤمنین و متقیان و طبایع اعلام و رؤسای شریعت مقدسه
آن قادرترین مخلوقات . در هر جزء زمان و در عهد و اوان ظاهر
کردید و ظاهر است و ظاهر خواهد شد . در نزد اهل بصیرت
و ایمان کالشمس فی رابعة النهار واضح و آشکار است . و اما نسل
شریر و زنا زادگان چنانکه مسیح گفت علامات و معجزات آسمانی را
نخواهند دید و قبول نخواهند کرد و ایمان نخواهند آورد *

جواب این سخنان پروتستانی را در خصوص معجزات عیسی یهودان
چه گونه میکنند مؤلف از آنها بایستی درست تعلیم گیرد و در انکار
خود بر معجزات پیغمبر ما بر اطلاعات خویش یفزاید *
در خصوص معجزات در این مختصر زیاده بر این سخن را محتاج نیستیم .
در قرآن عظیم الشان مجلا و مفصلا بعضی از آیات و معجزات بیان
شد . و در احادیث کثرتی معتبر از احادیث انجیلیان است

بالجمله معجزات عیسی بجز از راه روایات از بعضی از اصحاب آنجناب
 بایز زمان نرسیده که حال آنها و حال روایات آنها نیز هنوز موقع صحت
 نتواند یافت . و سخنان بسیار در خصوص خود ایشان و روایتهای
 که کرده اند هست . و در خصوص وسایط و سند های روایتهای
 ایشان از هزار و هشتصد و هفتاد و سه سال پیش از این تا ایت زمان
 و در خصوص نسخه های اصلیه آنها که هیچکدام از نوشتهجات
 ایشان در دست نیست . و در خصوص اصلاحات و تحجیحات
 که در زمان سلاطین عیسویه در قرنهای نزدیک عیسی برای برداشتن
 اختلافات و دیگر مقاصد و منظورات که داشتند کردند . و همچنین
 در باب ترجمه های آنها خصوصا در ترجمه های پروستانها که باتفاق
 جمله عیسویان و اسلامیان محل وثوق و اعتماد نتوانند بود .
 و در خصوص انجیلهایی که بنهان کرده اند بعلمت اینکه
 اختلافات عظیمه در میان آنها و باین انجیلها پیدا بود و در سایر
 اطوار و اوضاع این انجیلها و فروعات آنها که قدر قلیلی از آنها را
 در این نامه برای نمونه شنیدی آنقدر راه گفتگو باز است که یکی
 از این اعتراضات تنها در موثق نبودن آن روایات کافی است .
 عجب از این است که در معجزات عیسی باینگونه روایات در این مدت
 طولانی با آنهمه انقلابات و با وجود داخل شدن معلمان دروغ کوی
 و مسیحیان کاذب در میان ملل عیسویه و با وجود دشمنی مانند یهود
 که غالب و قاهر و مجمل و تساه کننده دین خدای بودند و بد آنگونه
 اختلال ظاهری و باطنی انداختن را در طریقه و کتب عیسی اقتدار
 داشتند . چنانکه در حق شخص مسیح از هر گونه فساد کوتاهی
 نکردند . با همه این تفصیل باید اعتماد آورد و خبر های مرسل
 و منقطع البند کذابی را باید قبول کرد . و از اینطرف معجزات باهرات
 خاتم پیغمبران را که همان آداب و شریعت طاهره او و اطوار توحید
 و یسائات خدا شناسی . و اوامر و نواهی او بی برهانی از خارج
 بزرگترین دلائل و براهین بر خفیت آنحضرت و راستی شریعت

و یا از واقعیاتی که در اظهار آن حکمتی ملحوظ بودی با جلال یا بتفصیلی که نیز یکجهت ابهامی داشتی اخبار میدادند . همچنانکه در توریة و انجیل حاضر نمونۀ آنها پیدا است . نه اینکه خدای تعالی جله آینده ها و وقایع از منته مستقبله را یکان یکان به تعداد بیاورد و مشروح دارد که در اینحال حکمت خدای باطل میشدی و سنت امتحان بندگان که بزرگترین وسائل برای تکمیل انسان است تباه میکشتی . آیامی بینید در میان اقوام و ملتها و طوایف اهل ادیان و مذاهب چه قدرها اختلاف و تباین پدید شد . و نبود مگر از تأویلاتی که در کلمات و الهامات خدای کردند . بسبب اینکه بیانات الهامیه ممکن نیست بغیر آنطورها یعنی غیر قابل تأویل بطور مطلق بوده باشد *

ای پروتستان برای تو مثالی از کلمات انجیل بساورم بلکه از این نمونه بویی از عالم معانی بمشام تو برسد *

در آخر فصل انجیل یوحنا عیسی در حق یوحنا به پطرس گفت که اگر من بخوام که او تا آمدن من باقی بماند تو را چه کار است . او این سخن را برخلاف مقصود فهمید که یوحنا نخواهد مرد . آنگاه این مطلب در میان برادران شایع گردید *

پسلی نام پروتستان کتابی در خصوص اسناد نوشته و آنکتاب را در سنه (۱۸۵۰) میلادی چاپ کرده اند در صفحه (۳۴۳) میگوید . غلط دوم که بقدمای مسیحیه منسوب است این است . که آنها امید و از برز دینی قیامت بودند و من یک تفسیر دیگر قبل از اعتراض بساورم و آن این است که رب ما در حق یوحنا به پطرس گفت . تا آخر فقرات انجیل که در آن کتاب گفته است و اثبات سهو و غلط را بر حواریان و تلامیذ عیسی کرده است *

الحاصل سخن بسیار داریم لکن مقام تنک است و اقبال بر سخنگوی بسبب موانع و مشاغل ناموجود و در آنچه نوشتیم ارباب الباب را کفایت خواهد بود *

بتفصیل آمد . واکر از معجزات دیگر انبیا چیزی باقی نماند
مگر روایات و حکایات بحمدالله تعالی اعظم معجزات پیغمبر ما
علیه الصلوٰۃ والسلام حاضر و موجود و وحی و ناطق است *

﴿ میفرمایند ﴾

وان كنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا
شهادتكم من دون الله ان كنتم صادقين *
قل لئن اجتمعت الانس والجن علی ان یاتوا بمثل هذا القرآن
لایأتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهیرا *
ان هذا القرآن یهدی للی هی اقوم وینشر المؤمنین الذین یعلمون
الصالحات ان لهم اجرا کبیرا *

﴿ معیار ششم ﴾

پروستان صاحب کتاب مفتی دیگر در این مقام آورد که ضعفای
نادان را بلکه مغرور دارد و حاصل آنکه گلام چنان است که اخبار
قبل الوقوع در قرآن نیست . و تحقیقات غیر منصفانه خود را
منتهی میسازد بر اینکه در هنگام وقوع سستی و ضعف در لشکر اسلام
در غزوات آتایی را که دلالت بر غلبه اسلامیان میکرد میآوردی
که بد آن سبب دل آنها را قوی گرداند همچنانکه هر جنگجوی
لشکر کشی از این گونه تدبیرها در هنگام قتال و جدال بکار میرد *
این مطلب نیز راجع بمطلب معجزات است و ندانستن سبب دین و کتاب
و الهامات الهیه و یا خود هواهای نفسانی آنها را بنوشتن و گفتن
این گونه سخنان واداشت اخبار قبل الوقوع باجالات و از کارهای
عده در قرآن است . و بتفصیل در احادیث معتبره و صحیحیه که جهة
صحیح آنها را اکتیم مندرج است . اقتضای حکمت خدا و اسرار الهیه
و مصالح تکمیلات و سنت امتحان و اختبار در تمامی از منه و اعصار
در مخاطبات خدای بپیغمبران خویش چنان بودی . که از همه معظمه *

خبردهم خواهبد گفت که از روی خورده بینی وحد سیات است *
ومع ذلك قرآن عظیم الشان از مغنیات و از قویات آینده بنحوی
خبرداد که هیچ خردمند صاحب ادراک آنها را بر حدسیات محمول
نتواند داشت *

یکی در هنگام فتح مکه معظمه است که يك سال پیش آیت کریمه نازل
شد وتفصیل آن در کتب تواریخ و احادیث و تفسیرها مضبوط است
میفرماید ﴿لندخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنین محلقین رؤسکم
ومقصرین لا تخافون﴾ هر آینه بخواست خدای البتہ بر مسجد الحرام
داخل میشود و سرهای خود را میتراشید یعنی اعمال حج را
بجای آورید و حلق و تقصیر میکنید پس از آنکه در سال اول محرم
شدید *

در آیت دیگر از فتح خیر خبر داد که نظر بظاهر اسباب
فتح خیر از تمتعات بودی . و از غنائم بسیار که از آنجا بدست مؤمنان
رسید و آیت و مجزه که در آن غزوه برای مؤمنین ظاهر گردید که
عبارت از کیفیت فتح خیر است پس از مایوس شدن اصحاب از تسخیر
آن قلعه های استوار آگاه داشت *

چنانکه تفصیل این وقعه در نزد تاریخ شناسان جهان واضح است
که چون کار بر اسلامیان سخت شد حضرت پیغمبر فرمودند
﴿لاعطین الایة خدا رجلا یحب الله ورسوله و یحب الله ورسوله﴾
و در آن روز حبیب خدای و حبیب رسول خدای یعنی علی ابن ابی طالب علیه
الرحمة والسلام در آن جای حاضر نبودندی تا آنکه فرمود *
اصحاب کرام منتظر بودند که لواء فتح و نصرت را کدام سعادتمند
حامل خواهد بود . که ناگاه آنحضرت از راه رسید و در چشم
مبارک ایشان رمی بود . و از آب دهان مقدس نبوی شفا یافت و بیری
اسلام را بر دوش پاک نهاد . و بدان تفصیلی که شنیده در خیر را
که عظمت و بزرگی آن را میدانی از جای برکند و بر هوا انداخت .
که چون بر زمین آمد قلعه های خیر بزلزله افتاد . و آنگاه مصراع

سخنی را که مکرر گفتیم یاد دار که ادراک هر چیزی را مدرک یعنی آلت ادراک از جنس آن مدرک باید باشد. کلام الهی را کوش الهی میشنود و دلی که منزل تجلیات الهیه است میفهمد *

﴿ ثم ذرهم فی خوضهم یلعبون ﴾

اما اینکه گفت بجهت قوی داشتن دلها در هنگام جنگ آیات آورده میشد این سخن نیز ظاهر البطلانست. زیرا که اگر چنانچه پیغمبر بر حق مأمور بجهاد و جدال شود و وحی آسمانی وعده فتح و نصرت را بر او دهد بجز جاهلان و برادران شریر آن وحی واقع و آن الهام صحیح الوقوع را بدانگونه تأویلات ناشایست و توجیهات نالایق تأویل نیسازند *

مکر از توریة خودتان آگاهی ندارید که در جاهای بسیار از اینگونه اخبار داله بر فتح و نصرت داده شد مکر در فصل (۲۶) سفر لایان به بنی اسرائیل گفته نشد که بردشمنان غلبه خواهید کرد و در پیشروی شما از شمشیر شما برفتند و پنج کس از شما صد کس از آنها را غلبه کنند و صد کس از شما هاده هزار کس از آنها را مغلوب سازند و نیز دشمنان شما در مقابل شما از ضرب شمشیر شما برفتند و اکنون اگر کسی بگوید که موسی خود اینها را ساخت که دلهای بنی اسرائیل را قوی دارد و در جنگ مستقیم شوند و جواب صاحب کتاب چیست هر چه از روی انصاف در جواب گویند هما ناجواب اسلامیان نیز خواهد بود *

در مغلوبیت روم و غالب شدن آنها در ثانی که در آیات قرآنیة خبر داده شد میگوید و از روی خورده بینی یعنی حدسبات بود و جواب این سخن نیز از مراجعت بکتاب مصدق خودشان که از آنگونه اخبار بسیار آورده است واضح تواند شد و از عیسی که معجزات خواستند و گفت ﴿ بر من معجزه داده نشده است مگر علامت ذوالنون یونس ﴾ در آنجا گفت که شما قرائن استدلال بر صافی هوا و خوبی آن یا بازندی خواهید کرد یعنی اگر معجزات بیآورم و از آنسده

پیداشد آیت کریمه نازل گردید که ﴿ من بعد غلبهم سیغلبون ﴾ تا آنکه فرمود
 ﴿ ویومئذ یفرح المؤمنون ﴾ و چون آیه نازل شد ابنی ابی خلف نام
 که از مشرکان بود بحضرت صدیق خلیفه نخستین تعرض جست
 که این کذب است و بیابا تو کروگان بنیدیم . که اگر این کار تا سه سال
 دیگر واقع شد نه نفر شتر ماده من بشودم و گرنه تو بمن عطا کن .
 صدیق بحضرت پیغمبری عرضه داشت که اینگونه گفتگوی کروگان
 با ابنی ابی خلف داریم . فرمودند معنی بضع سنین از سه سال تا سه سال است
 و بدینوجب آنجناب بر یکصد نفر شتر ماده نه ساله یا پسر ابی خلف
 رها بست . و او پس از برکشتن از غزوه احد قوت کرد و در سال
 هفتم غلبه رومیان بر فارسیان اتفاق افتاد . و خلیفه صدیق از واداران
 ابی بن ابی خلف شتر را گرفت و با امر پیغمبری آنها را تصدق کرد *
 و از اینگونه آیات که در آن زمان دلالت آنها بر اخبار آئیه قریب
 الوقوع آشکار بود و اکنون نیز در نزد اهل ادراک و آگاهی
 آشکار است در قرآن عظیم الشان موجود . و همچنین از خبرهای
 کلیه و وقایع عظیمه در آن کلام مجز نظام لایعد و لا یحصى است *
 ﴿ وعد الله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض
 کما استخلف الذین من قبلهم ولیکنن لهم دینهم الذی ار تضى لهم
 ولیبدلنهم من بعد خوفهم امنا بعدوننی لایشرکون فی شیء ﴾ *
 همچنین که تمامی این کارها بعد از حضرت خاتم انبیا بوقوع
 پیوست و خلیفه ها و جانشینان آنحضرت در زمین بقول مطلق استخلاف
 یافتند مانند جانشینان انبیای اولی العزم و صاحبان ولایت و سلطنت
 الهیه . و برقرار و استوار کرد دینی را که مرتضی است برای ایشان
 تا آخر ترجمه آیات . و اگر کسی در خصوص معجزات و آیاتی
 که دلالت بر اخبار از امور آینده دارد آگاهی کامل را طالب باشد
 رجوع بکتابهای مفصله و تواریح مضبوطه که در بیان معجزات خاتم انبیا
 و جانشینان آنحضرت است نماید . و علی الاجمال باید دانست که مجز
 از اهل عناد و لجاج احدی از خرد مندان در حقیقت اسلام و کلیه معجزات

باب را آن باب مدینه حکمت و علم بقوت ید الهی گرفت و در میان خندق در هوا ایستاد . و لشکر اسلام را بد آنسوی گذارداد . این است آن علامت آسمانی که بزرگ امت رسول خدای از آن سرور ظاهر کردید *

﴿ چنانکه میفرماید ﴾

﴿ لقد رضى الله عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل السكينة عليهم وأثابهم فتحا قريبا ومغانم كثيرة يأخذونها وكان الله عزيزا حكيما وعدكم الله مغنم كثيرة تأخذونها فعجل لكم هذه وكف ايدي الناس عنكم ولتكون آية للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما * آيات بر مؤمنین که موجب هدایت آنها بصراط مستقیم گردید همان تفصیل فتح است چنانکه اشارت بر آن کردیم . و اینکه فرمود و کف ایدی الناس عنکم مقصود هم سوگند دان اهل خیر است که طایفه بنی فطفان و بنی اسد بودند *

در آیت دیگر در خصوص قافله شام و حجاز بود که فرمود ﴿ واذيعدكم الله احدى الطائفتين انهن لكم وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله ان يحق الحق بكلماته ويقطع دابر الكافرين ﴾ که غیر ذات شوکه قافله شام بودی و آن وعده الهیه در حق آنها انجام یافت *

در آیت کریمه ﴿ الم غلبت الروم في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين لله الامر من قبل ومن بعد ويومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء وهو العزيز الرحيم ﴾ که سرخ فرمود بر اینکه روم در ادنای ارض یعنی در زمین عرب مغلوب شدند . و پس از آن در ندرت زمانی بر فارس غالب آیند . چون فارس در آن زمان مجوسی بودند و رومیان عیسوی بودند و مغلوب شدن اینها بمشركان بیکه رسید خوشحالی کرده بمؤمنان گفتند که شما و عیسویان اهل کتاب هستید و ما و فارسیان امیان هستیم و کتاب نداریم و بزودی ما . نیز بر شما غالب خواهیم شد چنانکه زادران ما بر بردارن شما غالب آمدند . و آنکاه که اسلامیان را اندوه

بدانکه مطابق بودن احکامی چند یا بعضی از قصه های انجیل
که در شریعت اسلام و در کلام الهی است با کتاب طالموت و کمر
و انجیل مسیح در نزد هیچ صاحب ادراعی اسباب ظن و قدح
بر شریعت ظاهر یا آنچنان کلامی که بطور انجازه دعوت براه خدای
میکند نتواند بود. اگر طالموت و کمر یعنی شرح منسا و مجموع
شرح و متی یا انجیل عیسی یعنی موافق با الهامات الهیه یتاورند نباید
آنها را بمحض انتساب بظایفه یهودان یا فرقه از عیسویان مردود
بداریم که این شیوه حقایق و شعار اهل شعور نیست *

بدانکه منسا نگاری است مشتمل بر روایات مختلفه از یهود و شرحهای
کتاب مقدسه با اعتقاد آنهاست که میگویند از جانب خدای در کوه
طور توریة بنحوی داده شد و این روایات نیز با و احطاس گردید *

وموسی بهرون تعلیم کرد و بیوشع و الیعازار آموخت و از ایشان
بانی رسید. و بدایید رسید بیهودا حق دوش یعنی مقدس و او
در قرن دوم میلاد مسیح در مدت چهل سال آن کتاب را تألیف کرد
که اکنون در نزد یهود معمول و معظم است. و این کتاب منسا را دوش شرح
نوشته یکی را در بیت المقدس در قرن سیم و دیگری را در بابل در قرن ششم
از میلاد عیسی و نام این شرحها را کمر * کمر * نامیدند یعنی کمال
که مقصودشان کمال یافتن توریة است بسبب آنها و چون متی و شرح
در یکجا مجموع و منضم شد آنرا طالموت * گویند *

این کتابها را نصاری در نهایت دشمنی میدارند و عده سبب در این
دشمنی علاوه بر دلائلی که در این مطلب دارند این است که شمعون
نامی که میگویند صلیب مسیح را او برداشت و بدست او کمر قرار
شد در طریق روایت و سلسله سند آن روایاتی که ماخذ کتابها است
واقع بوده است *

بدین سبب نباید يك کلمه از آن کتابها اعتقاد آورد. و چون
چگونگی بهشت و فرشتگان و سؤال قبر و هفت طبقه بودن جهنم و خبر
اعراف و شهادت دادن اعضایی انسانی در روز قیامت بر کاهان

حضرت فخر نام علیه الصلوٰۃ والسلام تمیتواند انکار بیاورد *
﴿ قد تبین الرشید من النبی ﴾

﴿ معیار هضم ﴾

میزان الحق در او آخر سخنان خویش آیاتی چند از قرآن
که در خصوص اطوار بهشت و دوزخ و مانند آنها است آورده و گفت
که بهشت محمدیان مجازی و جسمانی است . بدین طریق که هر لذت
و عیش و عشرت نفسانی و جسمانی که قلب انسان میل بآن کند
در آنجا یافت میشود . و واضح است که امید بچنین بهشت دادن
آدمی را از تلاش پای قلب و نیکی افکار باز داشته بخوا هشیای نفسانی
قوت و قدرت میدهد . و اینگونه بهشت لایق تقدس خداوندی
نیست . و در این مقام شرح و بسط میدهد سخنان خود را که محض
از روی بی اطلاعی از اطوار الهامات و بیانات الهیه و بی خبری از موارد
کلام و رموز مخاطب و مدلولات ظاهر الفاظ در همان آیات و غفلت
از معانی حقیقه و روحانیه آنها آورده است *

و همچنین در ابطال امر قرآن عظیم الشان در فصل (۲) و (۳)
کتاب مزبور عنواناتی چند آورده به بیانات ناقصه و نارسا است
خویش استدلال بر مطالب خود مینماید که اغلب آنها از قبیل
سخنانی است که بعینها بر خود او مرذود است *

اگر چه همان بیاناتی که در این آخرین میزان در خصوص معجز بودن
الفاظ و کلمات قرآنی که جهان و جهانیان از آوردن مانند آن عاجز
هستند و بودند و خواهند بود گفته شد . جواب تمامی اعتراضات او است
و باز صف آن محتاج هیچ گونه جوابی خاصه بر مکر معاند نتوانیم شد .
ولی در بیان این مطلب که گفت آیات مزبوره لایق و سزاوار
بخدا نیست و تقاضای دل آدمی را رفع نمیسازد و برای فهمیدن کلیه
مقصود مجلا بقدریکه لازم است در این معیار بیاوریم *

گایه آنهمه هرج و مرج آنها را دیده آیین باطل خویش را استوار داشتند . تا کار بجایی رسید که از دین و شریعت بجز از اسم چیز دیگر باقی نماند . و آنگاه هنگام پیداشدن ملکوت آسمان بر حسب بشارت یحیی و عیسی رسید و ناچار از شکست شوکت باطل بشمشیر شد *

❖ فوق الحق و بطل ما کاتوا یعملون ❖

❖ پطرس وصی عیسی در رساله خود میگوید ❖ همچنانکه در میان قوم پیغمبران دروغگوی بودند در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهند بود که حتی عیسی را انکار کرده عقاید باطله مستحق بر لعنت رابه پنهانی اذخال کنند و بر خود شان هلاک عاجل را بیاورند و جعی بیرو طریقههای مضرت آمیز آنها شوند و شما را از روی طمع با سخنان ساخته خود شان بجای امتعه گذارند *

مبنای ~~ص~~ اسلام در امر دین بمغاصه و عناد شخصاتی نیست . و معلومست که در کتب و روایات اهل کتاب بل در کتب دیگر اهل ادیان سخنان حق و صواب هست که موافق با الهامات الهیه است . پس جمله آنها را مصدق و مقبول باید داشت . و آنچه را که مخالف با آیین توحید حقیقی و نالایق بحضرت احدیت و مقربان درگاه الهی است که بهوهای نفسانی و از آثار و حیهای شیطانی است چنانکه میفرمایند ❖ وان الشیاطین لیوحون الی اولیائهم ❖ جمله آنها را مردود و غیر مقبول باید دانست *

❖ کلام ربانی ❖

لزم تشاسب مدرک را بامدرک اساس ادراک خویش کن و از این یک باب هزار دراز علم را بر روی خویش کشوده دار *

کلام قدیم الهی که بتوسط خلیفه الله علی العالمین پیغمبر مبعوث بر هدایت جمله کائنات در میان امت اودیعت الهیه است . بلسان فصیح احکام دین مبین را بیان میکند . و اطوار و آداب شریعت مقدسه را

بنی آدم و همچنین آداب غسل و تیمم در جایی که آب نباشد و روزه داری . و تبیین خبط ایض از خبط اسود که برای روزه و نماز صبح وقت قرار داده شده است . و همچنین بعضی از حکایات و قصص انبیا که عیسویان با آنها معتقد نیستند و در قرآن تصریح بر آنها شده . و مانند اینها که در اسلام مسلم شده در کتابهای مذکور . یهودان نیز هست . پس باید قرآن و اسلام را انکار کرد بعلم اینکه با خیالات و اوهام ماموافقت نکردند و با کتابهای یهودان که مارا با آنها عداوت و دشمنی هست موافق آوردند *

حالا بیاید بهمچنان مردمان مطلب حالی کنید و از معانی و ارواح الهامات نیز بایشان تعلیم نمایید . همین عناد و لجاج است که هرگونه فساد و تباهی را در روی زمین و در هر قرن از قرون در میان طوایف و ملل احداث کرد . و همان استنکار ظلمت مر نور را موجب ساری بودن کد و رتبه ها و نایبها و مرضهای ظاهری و باطنی در جله جهانیان شد و دین الهی مستور ماند و راه خدا متروک و انبیا و اولیا محبوب و مظلوم و مقهور شدند . اسکر این گونه عنادها و انکارها میبود و پرده های بی انصافی و اعتساف را بر چهره مقصود الهی می کشیدند . و کار را بجایی میرسانیدند که چهارا شرک و الحاد و جهالت فرا گیرد رجه للعالمین را با شمشیر چه کار بود . به پیشید و آگاهی جوید از وضع زمان جاهلیت که بعد از مسیح چها کردند . یهودان آنگونه کتابها را در مقابل عیسویان با اخبار و روایات صحیحه ممزوج کرده موافق اوهام و افکار ناقصه خودشان تألیف کردند .

عیسویان و معلمان دروغگوی و کراه کشد کان بامید ریاسات و بزرگیها علم دعوت را برافراشتند . و در آن میان بعناد یهودان شریعت را برهم زده آیین دیگر نهادند . و انجیلها ساختند و نامها نوشتند و هنگامها بر پا کردند . مجوسان در این بین که این اختلاف عظیم را در میان اهل کتاب دیدند بر قص درآسیدند و خستودیها کردند . و از آنطرف مشرکان و بت پرستان و دیگر طوایف غیر

ی وصلایلی * وللی لاتقرلهم بذاکا *
 زان الحق سخن از بیانات قرآنی که در خصوص
 مانند آنها است بمیان آورد و لازم بود از اطوار
 شری در این نامه آورده شود . لیکن حیف
 که بکوش مستمع بی انصاف برسد و موجب مزید
 و گردد بل بر تمسخر خویش بیفزاید . مع هذا
 لغت را در خصوص آیتی از آن کلام حی و قیوم
 تا آنکه بدائی روح القدس از منطق حواریان
 کون را آشکار کرد *

لا میان شنید که قرآن هفت یا هفتاد معنی باطنی
 دانست که اگر یک معنی را بکبریم معانی دیگر غیر
 بود . و ما سابقا اشعاری بر این مطلب کردیم
 یت ذو وجوه بودن آرا کفیم . واضح است که
 ناهیه قرآن که کلیات آن بر حسب طبقات
 بملا حظه ظهور اطوار عشره در هفت هفتاد
 و اگر اینگونه نباشد کلام حی و قیوم نیست *

رحق یک قوم و بایک امری نازل گردد و بعد آن
 را بانجام رسد و آن آیت بسبب تمام شدن آن قوم
 بمعنی و بلا حکم بماند . قرآن حی و قیوم نخواهد بود .
 ست و شجره طیبه الهیه است که اول آن بر آخر آن

نوتی اکلهما کل حین باذن ربها *

والسماء رفعها ووضع المیزان * یک معنی ظاهری
 اهل ظاهر است که آنها بجز از لفظ را نمی فهمند
 ب در میان مدرک یا مدرک لازم است ولی در نزد
 و حایان قواعدی در تفسیر قرآن هست که آن را

توضیح مینماید و از اطوار دنیا و عقی و از اوضاع بهشت و دوزخ آگاهی میدهد *

يك كله جامعه سخن میگوید و شنوندگان بلغتهای گوناگون هر کسی بلسان خویش معانی آنرا درک نمایند و اهل ادراك را در این معنی عجب افزاید *

آنچه در ﴿ باب دوم ﴾ از اعمال حواریان از انجیل درجید الحسمین شنیدی که روح القدس بواسطه لسان آتش محبت از اثر آواز آسمانی مجمع حواریان را احاطه کرد . و آنها را پر نمود و بسخن گفت آغاز کردند . و هر کس از حاضران سخنان ایشان را می شنید و حیران و عجبناك میکردید . و در این باب سخنان می گفتند و بیگانگان استهزا میکردند و نسبت مستی را بایشان میدادند . جله اینها ظاهر بود از آیات قرآنی که در آن زمان بحواریان مسیحی جلوه کرد *

﴿ هر دم بلباس دیگر آن ماه برآید ﴾

ای برادران چرا چشم پاک روحانی را باز نمی کنید که حال مشکران قرآن را واستهزا کنند گان بر آن را مشاهده نمایند . و بدانید که اینان همان استهزا کنندگان بر روح القدس و حواریان هستند که اکنون بلباس دیگر بیرون آمده اند همچنانکه روح القدس و صدای آسمانی بظهور دیگر درآمد *

این است معنی آنچه انجیل گفت که بسیاری از پیشی گرفتگان واپس روند و بسی از عقب ماندگان پیشی گیرند *

﴿ حضرت علی میفرماید ﴾

انبلبلن بلبسة ولنغر بلن غربة ولتساقطن سوط القدر حتی یصیر اسفلکم اعلامکم واعلامکم اسفلکم ولیسبقن سابقون کانوا قد قصروا ولیقصرون قاصرون کانوا قد سبقوا *

كول فتوری که اینها عینی و انجیل و حواریان را بظاهر لفظ تصدیق کردند که موسائیان نیز بسخن در حق کلمه خدای ائمه

﴿ از بشری رسته بود باز برای بشد ﴾
 ﴿ تا یکسال آورد پایه نقصان گرفت ﴾
 ﴿ و وضع میزان ﴾ در این جهان میزان دو کفه کتاب الله و عزت را
 گذاشت و بامر خدای سبحانه جهاتیان را مأمور بر تمسك جستن بر آن
 میزان و مرا جمعیت کردن بآن فرمود و فرمود *
 ﴿ انی تارك فیکم الثقلین کتاب الله و عزتی ﴾
 ﴿ ان تضلوا بعدی ما ان تمسکتم بهما ﴾
 مقصود از عزت و اهل بیت همانا سرورهای بشارت داده شده بر ابراهیم
 است چنانکه پیشتر بیان آن را شنیدید . و اگر دل آگاه داری امر اسلام
 بسی آشکار است *
 این وجه یکی از وجوه معانی آیت قرآنی است که بجهت نمونه آوردیم
 و اگر مؤلف را استعداد شنیدن بودی در معنی آیاتی که برای بیان
 انها از بعد بهشتی وارد گردیده است بسانات نفرو باریک را
 میاوردم * ﴿ خدا فرمود ﴾
 مثل الجنة التي وعد المتقون فيها انهار من ماء غیر آسن و انهار
 من لبن لم یغیر طعمه و انهار من خمر لذه للشاربین و انهار من حسل مصفی
 ولهم فیها من کل الثمرات و مغفرة من ربهم *
 میگوید این آیات منافی با شان خدایی است و همه لذات جسمانی است
 که انستار از سلوک حقیقی باز میدارد * ﴿
 کاش این بپاره اقل صدر آیت کریمه را بنظر میاوردی که میفرماید
 ﴿ مثل الجنة التي وعد المتقون ﴾ که چون خطاب ظاهر با جسمانیان است
 باعلا درجه بیان از عالم جسمانیان برای بهشت مثال آوردند .
 و پس از آن فرمودند ﴿ و مغفرة من ربهم ﴾ با آنکه در بهشت کما نیست
 و بدین کلام اشارت بمعنی باریکی آوردند . و اگر بخواهیم یکی یکی آیات را
 در اینجا تفسیر کنیم و ظاهر و باطن آنرا بقدر ادراک خود و مستحسان آن بیان
 نمایم دفترهای بسیار باید بنویسیم و مقدمات چند ترتیب دهیم .
 و جنت را بدو قسم کرده هم بیان احوال جنت دنیا را که قرارگاه پدر ما آدم

عوام اسلامیان بدون تعلیم ندانند تا چه رسد بآنانی که از لفظ و لغت و حدود کلمات آن آگاهی ندارند . و نمی دانند اطوار آنرا از محکم و متشابه و مطلق و مقید و خاص و عام و مجمل و مفصل و اضممار و اظهار و نکایات و اشعارات و حقایق و مجازات و مقدمات و مؤخرات و منقطع و معطوف و حرفی را که بجای حرف دیگری است و الفاظ عمومی که معانی مخصوصه از آن مقصود است و بالعکس . و مطالب و مقاصدی را که بعضی از آنها در یک سوره است و بعضی دیگر در سوره دیگر . و اطوار ناسخ و منسوخ و آیاتی که نیمه از آنها منسوخ است و باقی آن غیر منسوخ . و آیاتی که نصف آنها خطاب بقومی است و نصف دیگر بدیگران . و آیاتی که از قبیل *ایک اعنی و اسمعی* یا جاری است . و آیاتی که لفظ آن برای قومی وارد است و معنی آن برای اقوام دیگر و آیهایی که لفظ آنها مفرد و معنی جمع است و بالعکس . و آیاتی که مخصوصا در حق یک سرور از سروران دین و آیاتی که عمومیت بر دیگر جانشینان پیغمبر دارد . و آیاتی که در حق ظالمان و منکران و اطوار آنها ناهنکام ظهور دوات حق و آمدن قائم آل محمد و مسیح کلمه الله و مانند آنها که تمام ادب ظاهر امور جاری است *

پس می دایم باین حال حقایق و ارواح را همچنان کسی با وجود کوش عنادی که همراه او باشد چگونه خواهد فهمید . مگر آنکه کوش حیوانی را فروخته و کوش مناسب با دراک حقایق و ارواح الهیه بیاورد *

﴿ و السماء رفعها ﴾ سماء یک معنی حقیقی آسمان پیغمبری و فلک نبوت مطلقه مخاطب لولا که . واسطه ایجاد افلاک است علیه الصلوة والسلام . خدایتعالی باقتضای مصالح بسیار و اجرای آیین اختیار و امتحان آن آسمان نبوت الهیه را از میان مردم برداشت و برتری داد . زیرا که عالم بشری عالم اذنا و مقام نقصان گرفت آنجناب بود که بجهت تکمیل جهان آن ملکوت آسمان چنانکه بچی و مسیح مرده آنرا دادند در عالم بشری ظاهر آمد *

در قبه مقدسه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ سه ملك رئيس است
وقبه عرش را كه بجل و محل اجتماع آثار آن قبه مقدسه است چهار رئيس
ميباشد تفصيلي كه ذيلامي نكاريم *

﴿ رئيس اول ﴾ روح القدس است كه سروران دين در حق آن
فرمودند روح القدس في جنان الصاقوره اول من ذاق من حداثتنا
البا كوره *

﴿ رئيس ثاني ﴾ روح من امر الله است كه در قرآن فرمود
﴿ يستلوك عن الروح قل الروح من امر ربي ﴾ *

﴿ رئيس ثالث ﴾ نفس الله است كه عيسى گفت ﴿ ولا اعلم ما في نفسك ﴾
هنگاميكه خدای فرمود يا عيسى تو گفتي كه مرا وما درم را دو خدای
قرار دهيد بغير خدای تعالی عيسى گفت اكر گفته باشم تو دانسته
باشي كه تو بر آنچه در ذات من هست علمي ومن دانستم بر چیزی
كه در نفس تست . و سابقا معنی نفس الله و روح الله و ذات الله و بيت الله
و مانند آنها را بيان کرده ایم . و این نفس مقامش بالاتر از روح است .
﴿ رئيس رابع ﴾ روح علی ملائكة الحجب است كه پسران این
اركان و رؤسای آنها و شرح اطوار و مناسبات و مقامات آنها در این
مختصر مناسب نیست . و در كتب علمای اسلام و بزرگان دين مبین
مبین است . و مخفی نمائند كه رئيس كل و زعيم جله رؤسای اربعه
مذكوره روح القدس است كه نخستين موجود از روحایان از مبین
عرش است و اول کسی است كه ميوه نورس را از باغ اولیاد در جنان
صاقوره يعنی اعلی درجه بهشت چشيد *

﴿ چهار نهری ﴾ كه خدای بهشت خود را بد آنها مثل داشت در جله
عوالم ضيئه و شهوديه بظهورات مختلفه و اطوار غير متمايه ظاهر
كرديد . بعلت اينكه بهشت خدای ظهور مقامات و علامات
الهيه است كه در تمامی موجودات بر حسب استعداد مراتب آنها
جلوه كرديد *

﴿ و مقاماتك و علاماتك التي لا تعطيل لها في كل مكان يعرفك بها من عرفك ﴾

علیه السلام بود چنانکه در باب دوم سفره کون در خصوص آن گفت
که خدا جنت عدن را در فلان جای گاشت و آدم را که آفریده بود در آنجا
گذاشت. و نیز بیان حال جنت آخرت را بیاوریم ولی از وجوه باطنی
در آنها و مزبوره که مثال جنت موعوده است مجملی برای برادران ایمانی
مذکور داریم اگر چه بیکانه و انصیبی از ادراک آن معانی نباشد *

❖ چهار نهر ❖ در طبق چهار نهر دنیا است که در توبه در ذیل
ذکر بهشت آدم علی نبینا و علیه السلام تعداد کرد *

❖ چهار نهر ❖ معنوی و روحانی از چهار رکنی قبه ❖ بسم الله
الرحمن الرحیم ❖ جاری میشود بجزایان روحانی *

❖ نهر نضنین ❖ ماء خالص غیر آسن از میم بسم جاری است
و در زمین بهشت شعبها از آن منشعب گردیده و حوضها پر شده است *

❖ نهر دوم ❖ ابن یعنی شیر کو را که طعم آن تغیر نیافته است
و در اصل فطرت باقی است از هاء الله جاری است *

❖ نهر سیم ❖ نهر است لذة للشاربین که از میم رجن جاری است *

❖ نهر چهارم ❖ غسل مصفی از میم رحیم جاری است *

عرش خدای سبحانه که بر جانیت خود بر آن استوا و استیلا دارد از چهار
نور که مبدع جله انوارند ترکیب شده است ❖ نور ایض و نور اصف و نور
اخر و نور اخضر ❖ که تمامی الوان اصولا و فروما از آن چهار حکایت
آوردند و مظهریت جستند. کلهها و ریاحین خاکیان را که در گلستانها
و صحراها بینی از نهاییات آثار آن کلههای معنوی است *

❖ قوس الله ❖ که در هنگام نصفه هوا با آمدن باران و میل آفتاب
از وسط السماء بواسطه انعکاس آفتاب در آینه هوا بر حسب موقع ظاهر
شود از همان چهار رنگ که از عرش با آفتاب رسید و در شعاع آفتاب
غیر مرقی شد در آن قوس ظاهر آید *

حاملان چهار رکن عرش خدای که مصدر آثار چهار کانه اطوار
خلق است یعنی ❖ خلق و رزق و موت و حیات ❖ چهار ملک است.
جبرائیل و میکائیل و عزرائیل و اسرافیل *

﴿ توحید صفات ﴾ لیس کثله شیء وهو السميع البصیر *
 ﴿ توحید افعال ﴾ هو الذی خلقکم ثم رزقکم ثم میتکم ثم یمیکم
 هل من شرکائکم من یفعل من ذلکم من شیء سبحانه وتعالی
 عما یشرکون *

﴿ توحید عبادت ﴾ فمن کان یرجو لقاء ربہ فلیعمل عملاً صالحاً
 ولا یشرک بعبادة ربہ احدا *

راهبی از راهبان نصارای نجران ازین باتفاق زن راهبه خدمت
 ﴿ سرور هفتین ابو ابراهیم موسی روحی له القدا ﴾ آمد و برای
 شرفیابی از حضرت ایشان استیذان کرد و بفردای آنروز رخصت
 قبول یافت . پس بخدمت آنجناب رسید و از مسائل و مطالبی که داشت
 سؤال کرد و آخر چیزی که پرسید این بود . که خبرده مرا از چهار
 حرفی که در آسمان است و از تفسیر کننده آنها و از چهار حرفی
 که بر زمین نازل شده است . فرمودند چهار حرف اولی ﴿ بقا م
 آل محمد ﴾ نازل گردد و تفسیر کننده آنها اوست و نازل شود بر او آنچه
 بر پیغمبران نازل نکردید . و اما چهار حرف دومی را برای تو بیان
 کنم پس ﴿ نخستین آنها ﴾ لا اله الا الله است باقی . ﴿ و دومین
 آنها ﴾ محمد رسول الله است مخلصا ﴿ و سیمین از آنها ﴾ خلفا
 و اولاد پیغمبر است ﴿ و چهارمین آنها ﴾ ایمان آوردن کان و تابعان
 ایشان است . که ایشان از ما هستند و ما از رسول خدا و رسول الله
 از خدای سبحانه است . پس راهب بهمان چهار کلمه ایمان آورد
 و شهادت داد و در حق مؤمنان بطهارت و پائی کواهی کرد و گفت .

وانهم المظہرون المستبدلون ولکم عاقبة الله والحمد لله رب العالمین *
 پس آنجناب ایمان او را پذیرفت و یکدست لباس مر آن راهب را خلعت
 داد . یعنی جبۀ از خز یا قیث و پیراهنی از ارجۀ قوهی و یک طیلسان
 و یک چکمه و یک کلاه سر که در حدیث عبارت قلنسوه وارد است .
 آنکا نماز پیشین را بجای آوردند و مر راهب را فرمود ختہ نمایی
 عرض کرد اختشت فی سابعی . و چون کتاب حدیث را حاضر

همچنانکه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ که اسم اعظم الهی است در هر عالی از عوالم وجود لفظاً و معنایاً و ذاتاً و صفة باطوار کونا کون ظاهر گردد انهار جاریه از کلمات چهار گانه آن نیز بتعدد مراتب موجودات و اطوار افراد کائنات تعدد خواهد داشت .
و همین چهار است که سر آن در موجودات و اشیاء جاری و بهمه جای ساری گردید *

از کان عرش و خاملان عرش و الوان ارکان عرش که مبدأ جله انوار و روشنائیها و اصل همه الوان و رنگها است . چهار است *
بیت المور که در محاذات عرش رحائی و مظهر آثار فیوضات ربانیه است و مکان روح الله عیسی است . مربع الارکانست *
خانه کعبه که مطاق آدم ابوالبشر در محل آن شد و بتعلیم جبرائیل اعمال و مناسک حج را با آداب اسلام در آنجا بجای آورد و آن صفی الله در صفا و مرتبه در مرویه ایستادند و در عرفات همدیگر را شناختند . و آن خانه بدست خلیل الرحمن ابوالانبیاء والمرسلین و اسمعیل پدر پیغمبر آخر الزمان بنا کرده شد . و اکنون قبله اسلامیان و مطاق طوائف ایمانیانست .
مربع الارکان است . و آن خانه خدا در محاذات بیت المعمور است *
اساس دینی خدا که اسلام است . کلمات چهار گانه است که از ﴿ تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر ﴾ خدای آگاهی دهد * سبحان الله *
والحمد لله * و لا اله الا الله * والله اکبر *

ارکان دین و ایمان حقیقی چهار است ﴿ توحید ﴾ و ثبوت *
و ولایت * و تولا و تبایا ﴿ لا اله الا الله ﴾ محمد رسول الله * خلفاء رسول الله اولیاء الله * اولی من والوا و اعادی من عادوا *
همچنین است اطوار ظاهریه که در این عالم جسمانی است مانند چهار بودن عناصر * و چهار بودن طبایع * و چهار بودن فصول سال *
و چهار بودن کلیات ریاح * که صبا و جنوب است و دبور و شمال *
توحید خدای سبحانه بر چهار گونه است که ذیلا مینگارم *
﴿ توحید ذات ﴾ از آیت کریمه ﴿ لا تتخذوا الهین الا من انما هو اله واحد ﴾ *

هر مقامی از نسخ آنجا است .
 بالجمله معنی آیات راهز کسی بقدر ادراک خویش و در خور استعداد
 حواس خود تواند فهمید . و بلغتهای مختلفه و زبانهای گوناگون
 سر ملك و ملکوت و جبروت را و اطوار احکام ناسوت را از يك کلام
 بیان میفرماید و منکر آتش استهزا میکنند و نسبت صرع و مستی
 بوی دهند *

﴿ و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة ﴾

﴿ للمؤمنين و لایزید الظالمین الا خسارا ﴾

برادر من تو که از ظلم اجسامی و هنوز تکمیل نشدی چون خدای
 بخواهد مثلی از بهشت برای تو بیاورد بجز اینکه از عالم ادراک تو سخن
 گوید راهی نیست . و اگر غیر این باشد خلاف حکمت خواهد بود .
 همانا مانند تکلمات پدر است بلا تشبیه که با طفل خویش کند و او را زبان
 او و یاد از ادراک او لطیف و تربیت نماید و از عالم او با او رفتار و گفتار
 آورد . چون بخواهد او را رفتار آموزد دست او را گرفته
 بلکه و حالت او را و ﴿ تی تی یایی ﴾ گوید و چون قدری
 بزرگ شود خواست که او را بتعلیم علوم و فنون ترغیب نماید بوعده ها
 و امید و آریها از عالم او سخن گوید و لباسهای رنگین بوی وعده کند
 و بوی پوشاند پول میدهد و خواهشهای ناقصانه او را تماما
 اجرا میکند *

طفل شیر خواره که هنوز دندان نیسازد و قوای او قوت نکرده
 غذاهای لطیفه را نتواند خورد . مادر او غذاها را ترجه کند یعنی
 شیر نموده موافق طبع و قوای او سازد و بوی دهد *

﴿ کلم الناس علی قدر عقولهم ﴾ و ما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه ﴿
 پیغمبران و اولیا بمنزله پدران و مادران جهاتند و رفتار ایشان با جهاتیان
 مانند رفتار آباء و امهات و مرضعات با طفلان باشد . این است که اقوام
 و امم در فهمیدن مقصود از بیانات و رفتارهای انبیا و اولیا قاصر
 مانندند . و اهل تبلیغ برای ابطال دین و شریعت که باقتضای مصالح

نداشتم حدیث را تماما در اینجا بیاوردم اکتفا بر محل شاهد کردم *
 و از این فقره آخری واضح است که امر خسته در میان خواص عیسویان
 معمول بوده است اگر چه بعثت تغییر دادن معلمان دروغگوی
 که در شریعت موسی و عیسی بدعتها نهادند متروک شده بود *

الحاصل بیان جله * اطوار نهرهای چهارگانه که برای بهشت جسمانی
 از اطوار انهار جسمانیان مثال آورده شد در این مختصر نخواهد
 گنجید * و جله * این انهار در هر مقامی از مقامات مثالی از برای
 بهشت خدایی است که در حق آن فرمودند *

﴿ فیهما لا عین رأی ولاذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر ﴾
 پس بهشت خدا را منحصر بیک گونه بهشت نباید کرد * که هشت
 درجه بهشت در عالم جسم است و مطابق عالمهای هشتگانه که انسان
 منحصر از آن عوالم است و آنها * فؤاد است * وعقل * ونفس *
 وروح * وطبیعت * وماده * ومثال * وجسم *
 چون اهل دوزخ را از مرتبه فؤاد که آیه الله است نصیبی نیست
 و فؤاد در دوزخ معذب خواهد شد این است که طبقات جهنم
 هفت گونه شد اما ذلله منها *

و این تفصیل در سلسله * عرضیه در مقام اجسام است و اگر نه از مراتب
 سلسله های طولیه نه ماها توانیم فهمید و نه بیان آنرا توانیم کرد
 و بهشت آنجا از ادراک حواس ظاهره و باطنه ماها بالاتر است *
 بعثت اینکه آن عوالم ربوبیت است نسبت بعالم ظاهر و مقام مؤرزا
 آثار درک نکنند * که میان مدرک و معدرک از وجود مناسبی
 ناچار است * و آنچه در عوالم سقلیه دیده شود از قبیل حکایت و نمونه
 خواهد بود * و بیان سلسله * طولیه و عرضیه را باجال در معیار
 ششم از میزان اول آوردیم و در کتب مفصله * ایمانیان بتفصیل
 آن آگاهی توانی یافت * ولیکن اینقدر باید دانست که همان انهار
 از بعثه در عوالم طولیه نیز موجود خواهد بود بعثت اینکه معطی
 فاقد نتواند شد و این مطلب در حکمت الهیه مبرهن است ولی انهار

ماشق شدن داود علیه السلام که صاحب زبور است پرزن اور یانام
و آوردن اورا بخانه اش وزنا کردن با او . و سهل است شوهر اورا
بمعركه جنگ يك بهاته فرستادن و بسر عسکر در جزو نوشتن که این
مرد را بکشتن یدم . و کشته شدن آن بیچاره بحمله داود العیاذ بالله
مفضلا در معیار مذکور مذکور شد . نیز در آنجا از توریة حکایت
بت پرستی و ارتداد سلیمان علیه السلام را و مخالفت اورا با امر خدای و ناپایی
دل اورا که با کمال بی شرمی نوشته اند ذکر نمودیم *

﴿ در فصل فهم سفر تکوین توریة است ﴾ نوح شراب خورد
و مست شد و در چادر خود برهنه خوابید و حام عورتین پدرش را
دید، برادرانش گفت ستام و یافت پوشاکی برده عقب عقب رفته
اورا ستر عورت کردند . نوح از بخار افاق یافت و از این تفصیل
آگاهی جست آنگاه کنعان پسر حام را لعنت کرد و گفت افریده، بندگان
برادرانش باد . و ستام را دعا کرد و گفت کنعان مرا و را بنده باد و ما بنده این
سخن را در حق یافت گفت این است ملخص آنچه در فصل مزبور آورده اند *

عجب است که گاه را حام کرد و کنعان پسر او ملعون و مطرود
و بنده شد خوب عدالتی است آفرین بر اینگونه پیغمبر میدانم این
توریة نویسن چرایک نکته دیگر را علاوه بر مقال نکرد که این دعا و نفرین
نوح در حالت خسار بود و کره پسر را بکنه پدر نمیکرفت . و این
همان نوح است که در انجیل خودشان از قول بطرس اورا واعظ
را ستکاری نامیده است عجب را ستکاری و عدالت است آری شایسته
خدایی آنگونه خدایی که ایشان فهمیده اند اینگونه کتابها است
و آئینان پیغمبران است *

﴿ در فصل دوازدهم سفر مذکور است ﴾ که چون ابراهیم
علیه السلام نزدیک مصر شد بزین خود ساره گفت که تو زن خو بروی
زیبا هستی و میدانم اگر مصریان بدانند که تو زن من هستی بطمع تو مرا
میکشند تو بگوی که من خواهر ابراهیم هستم مصریان اورا دیدند
و بناد شاه خبر بردند و بناد شاه بجزای خوش برد . و با ابراهیم

و حکمت‌هایی که بعضی از آنها را شنیدی مطلق العنان در اغوا و اضلال بودند هر گونه فساد و تباهی را در میان آن ناقصان شایع و ذایع کردند . و آنها را ضایع و کراه نمودند و بدین خانه رنگین دنیا آنها را مغرور داشتند *

❖ همه اندر زمن بتوان است ❖ که تو طفلی و خانه رنگین است ❖ پس مر خرد متدان را پوشیده نیست که بیانات الهامیه الهیه در احسن ترتیب و اکمل بیان بجز در قرآن عظیم الشان پیدا نخواهد شد . و اگر بخواهیم از سخنان ناشایست و نسبت‌های غیر لایق و مجعولاتی که از روی هواها و شرارت‌ها در کتب متداوله در دست یهودان و عیسویان دروغین مندرج کرده اند بتفصیل در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . اگر چه برخی از آن بیشتر مذکور شد . ولی زاید نیست که فقرات دیگر را که اکنون در نظر داریم بنحوا جمال در اینجا بیاوریم . نامعلوم گردد که آیا آن کتابها شایسته خدای خدا هستند . و مناسبت بعالم وحی و الهام آسمانی دارند . یا آنکه محض از روی هواها و شرارت برادران شریر کتابهای مقدسه را با آن قالب ریخته و آورده اند . پس در معیار دیگر مجلی از آنها را بنکاریم *

❖ معیار هشتم ❖

❖ در معیار سیم از میزان سیم ❖ حکایت نسبت زنا کردن لوط علیه السلام را یاد خزان خود در حالت مستی شدید و اولاد آوردن آنها از پدر خودشان را از توریة شنیدی و میدانی که ممنوع بودن شراب نیز خصوصاً افراط آن در همین انجیل و توریة مصرح است و لوط را بطرس وصی عیسی در رساله (۲) خود چنان تمجید کرد که لوط صالحی که از معاشرت شهوت‌تسالق فاجران بی‌زاری جست آن مرد صالح که در میان آنها بود و کردارهای حرام آنها را میدید و می‌شنید همه روزه بر خود دجفا کشید .

بر او ظاهر شد و او را از آبنای زمان منتخب داشت و او را به بندگی خویش مخصوص داشت *

در فقره ابراهیم و ساره میگوید بسا هست که ابراهیم چون در دفعه اولی انکار از زوجه خود کرد در پیش خود گفت که دیگر همچنان کاهی را نخواهم کرد لکن بار دیگر بدام شیطان افتاد بعزت غفلت خود که حاصل داشت *

مؤلف مزبور در آن کتاب نوشته است که ممکن نیست ابراهیم در نکاح کردن هاجر کاهکار نباشد . زیرا که او خوب میدانست سخن مسیح را که در انجیل است که خدای مردم را ذکور و اناث آفرید و بدین جهت است که مرد پدر و مادر خود را ترك میکنند و بزوجه خود التصاق میجوید و هر دو جسد واحد شوند *

این مؤلف فراموش کرد که کاهی دیگر بکردن ابراهیم بگذارد . زیرا که او مانند اینکه قول مسیح را میدانست قول کلیم را نیز که در توریة است میدانست . که میگوید * خواهر خود را خواه از پدرت باشد و خواه از مادرت در خانه تو متولد باشد یا در خارج بزنی قبول نکن * و نیز میگوید هر کس تزویج کند با خواهر خود که دختر پدرش باشد یا خواهر خویش را که دختر مادرش باشد و عورت آنها را بیند یعنی نزدیکی با آنها کند . پس عاری است برك و هر دو یعنی مرد و زن در پیش روی قوم خود شان باید بقتل برسند . بجهت اینکه عورت برادر خود را کشف کرد پس کاه آنها بر سر آنها وارد شود *

یعنی کردن هر دو را باید زد و همچنین موسی گفت ملعون است کسی که با خواهر پدری و یا مادری خود بخوابد . مؤلف مذکور را نمی دانم چرا از این کاه فراموشی آورده در آنجا ذکر نکرد . که بکلی جله پیغمبران را که از نسل ابراهیم هستند العیاذ بالله اولاد زنا کنند . و آیین بی دینی را اساس محکمی بگذارد . این کتابها را که سلفهای اینها مغشوش کرده مضامین شرك و کفر و ناپاکیها را

بخاطر او محبتها کرد و خدا بجهت زن ابراهیم بر پادشاه و خانه او بلاهای
 بزرگ انداخت و پادشاه از او دست برداشته بایراهم تسلیم کرد *
 به بینید چه میگویند و الهامات الهیه را چگونه میدانند . آیامانند
 این کار را از شخص بی مادی که فی الجمله ناموس و غیرت داشته باشد .
 میتوان روایت کرد . حال آنکه ابراهیم علیه السلام از پیغمبران اولو
 العزم است و خلیل خداوند غیور توانا است . عجب است که ابراهیم
 ساره را بدروغ گویی امر کرد و او نیز دروغ گفت . و مانند این
 دروغ را بابراهیم و ساره در جای دیگر نسبت داده اند چنانکه در سفر
 مذکور در فصل بیستم است که ابراهیم بسمت ایل جنوب رفته
 در مابین سور و قادس سکنا کرد و در جرار اقامت نمود و در حق ساره گفت
 که این خواهر من است . ملک جرار افرستاد و ساره را از او گرفت .
 و شبانگاه خدای در خواب بر ملک آمد و گفت بجهت این زن که گرفتی
 خواهی مرد یعنی مرگ ترا دریابد زیرا که او زن شوهر دار است .
 تا آنکه ساره را بابراهیم پس داد و ملک ابراهیم را مخیر کرد
 که در هر جای از ملک او بخواهد بنشیند . و بسار گفت اینک هزار
 مثقال نقره به برادر تو دادم . و در ضمن این تفصیل است که چون
 ملک از ابراهیم پرسید چرا دروغ گفتید که این خواهر تست ابراهیم
 گفت از ترس اینکه مبادا او را از دست من بگیرند این دروغ را گفتم
 و نیز این خواهر مادری من است *

حالا خبر ندارید از کتابی که ولیم اسمیت نام پروتستان در شرح
 احوال انبیا از آدم تا یعقوب علیهما السلام نوشته و در سنه (۱۸۴۸)
 عیسوی آن کتاب را که بزبان اردو است در هندوستان چاپ کرده
 اند . وجه من خرافات در آن کتاب در حق انبیا نوشته است که آدم
 توبه نکرد . و حال ابراهیم تا هفتاد سال معلوم نبود بعلمت اینکه
 در میان بت پرستان نشو و نما کرد و زیادی عمو و پادشاهان گذشت .
 و معلوم میشود که پدر و مادر او خدای حق را نمی شناختند .
 و دور نیست که خود او نیز سنایش بت را میکرد . تا وقتی که خدا

در این مقام همین کیفیت ترتیب تناسل آنجنساب است . و در
﴿ فصل اول انجیل متی ﴾ تصریح بآن کرد . و صاحب میزان
الحق در صفحه (۱۷۹) و (۱۸۰) شرح و بسط در این
مطلب داده و میگوید . خدا بآبراهیم گفت که عهد خود را با اسحق
و ذریت او ثابت میکنم . یعنی آن پیغمبر بزرگ و رهاننده موعود
از اولاد اسحق ظهور خواهد یافت نه از اولاد اسماعیل . پس
اتنسب مادری عیسی بداد و اسحق این همه شرافت را برای
او آورد و اینکه اتنسب معتبر شد . فعلی هذا موایبان و عمایبان
داخل در نسب مسیح شوند و داخل در جماعت رب شوند بطوریکه
گفته شد . بلکه داخل در نسب پسران خدا شدند که داود
و سلیمان نیز باعتبار اینها پسران خدا بودند نهایت عیسی ابن الله
وحید است *

سبحان الله چگونه شد که آنگونه نسل زنا که توریقانی الابد دخول
آنها را در جماعت الهیه انکار کرد داخل بر آن جماعت مقدسه شدند .
بلکه پدر جماعت الله شد . بلکه پدر خدای شدند . بلکه خدای خود
داخل در آن جماعت زنا زاده شد نعوذ بالله تعالی من هذه العقاید .
﴿ در فصل (۲۶) سفر تکوین ﴾ مانند همان نسبی را که در حق
آبراهیم علیه السلام در فقره انکار او زوجه خویش را گفت با اسحق
علیه السلام داد . و ولیم اسمت در کتاب خود در شرح این فقره گوید .
ایمان اسحق نیز لغزش و سستی پذیرفت زیرا که زن خود را خواهر خود
گفت . پس از آن گوید افسوس دارم که این مقربان در نزد خدای
محتاج وعظ و نصیحت بوده اند . و در آنجاها سخنان شایسته بعلم
خود آورده است که مرا از ذکر آنها شرم آید *

﴿ در فصل بیست و هفتم تکوین است ﴾ اسحق در حال پیری و نایبانی
عیسو پسر بزرگ خود را خواست و گفت پیر شده ام و تمیدام کی خواهم
مرد . بصحرا برو و شکار کنی طعمای بدخواه من ترتیب نمای
که پیش از مرگ بخورم و در حق تو دطای خبر کنم . مادر یعقوب

در آنها مندرج داشته و نام آنها را کتب مقدسه گذاشته کفایت
در اجرای مقاصد و مفاسد نکرد . مگذشتگان بنیان را
ساختند و آنقدر بیکه توانستند کردند . و ایشان اکنون تکمیل آن بنا را
می کنند *

﴿ در میزان سیم ﴾ کیفیت نسبت زنا کردن لوط را باد خیران
خود و تولد مواب را از دختر بزرگ و تولد موایسان . از او و زاییده
شدن بن عمی از دختر کوچک و پدر شدن او بر عایسان شنیدی .
اکنون در نسب بعضی از انبیا نظر کنیم و بدانیم که از کتب مقدسه
چگونه تقدیس انساب پیغمبران را میکنند *

﴿ در آغاز انجیل متی ﴾ که میگوید کتاب نسل عیسی مسیح بن داود بن
ابراهیم است . و جدد او در اوید می شمارد و مادر او یسوع را عیوث
موایه است . پس جده بزرگ داود از آنگونه نسل زنایی که پیغمبری
بادختر خود در حال مستی کرده باشد خواهد بود . و نیز در آن فصل
نسب مسیح رجعم بن سلیمان بن داود را آورد . که این رجعم را
نیز مادر عایه بود چنانکه در ﴿ فصل چهاردهم ﴾ سفر ملوک
اول از توریة است . پس نسب عیسی مسیح العیاذ بالله از دو جهة
مثنوی باولاد زنا تواند شد . با آنکه موایسان و عایان بنص توریة
داخل جماعت الهیه نتوانند شد . چنانکه در سفر اسطیا است یعنی
توریة مثنی و در فصل (۲۳) که هر کس عائی و موایی باشد داخل
جماعت رب نخواهد شد . تاده دهر نیز داخل بجماعت رب
نخواهد شد *

یعنی الی الابد این حکم در حق ایشان جاری است . و چون
واضح است که در نسب نامه خصوصاً در نسب مسیح بنص انجیل
انتساب مادری معتبر است . بعلمت اینکه اگر مسیح از طرف مادر اتصال
بداود و اسحق و ابراهیم نداشته باشد او را مسیح بن داود
این اسحق بن ابراهیم نمیتوانیم گفت . و از کتب آسمانی
بر حقیقت او استدلال نتوانیم کرد . چنانکه برهان بزرگ عیسویان

چرا فریم دادی مگر من بجهت راحیل خدمت نکردم . لابان گفت
منافی با قانون مملکت است که دختر بزرگ در خانه بماند و کوچک شوهر
کند . تا آنکه مجدداً هفت ساله اجیر شد راحیل را نیز گرفت
و هر دو خواهر را جمع کرد . و حال آنکه جمع بین الاختین بلکه
بنص انجیل تعدد ازواج نیز غیر جائز بودی *

بروستانها عذرهای عجیب از این کارها میگویند چنانکه
﴿ ولیم اسمت ﴾ در آنجا گوید که از این فقره استدلال بر جواز تعدد
ازواج نمیتوان کرد بعلت اینکه این کار با امر خدا و برضای یعقوب نشد *

﴿ عذر بدتر ز کاهش نکرید ﴾

نمیدانم از کتب آسمانی این طائفه و از الهامات مقدسه آنها چیزی
میفهمی یا آنکه سر بر آفرین و تحسین باید جنبانید *

﴿ سر بجنبان که جای تحسین است ﴾

اگر چه هر گاه بخواهیم اینگونه تفصیل ناشایسته و مزخرفات از کلام را
یکان یکان بیاوریم . باید کتب عهد عتیق و جدید را بعد از بیرون
آوردن کلمات معدوده بسیار کمی از آنها را بالتام نقل کرده عمر
عزیز را صرف بیانات آنها کنیم . با آنکه با اعتقاد خودشان بعد از
اصلاحات و تحکیحات بسیار که در اصلها و ترجمه های آنها کرده اند
باینحال مانده است *

﴿ خوب شد که فصدش کردند ﴾ زهی بی شرمی که این گونه
کلمات را نام از الهام و وحی بکناری . و قرآن بدان جلالت شان
و کلامی بدان پای و تقدس را مورد طعن و تعرض نالایق بسازی *

از بی شرمی ابلیس نیاید تعجب کرد که در مقابل امر خدای استکبار
آورد . و با استدلال برخواست ﴿ خلقتی من نار و خلقته من طین ﴾

گفت و اطاعت نکرد . که سخن او بظاهر بسی برتری بر سخنان بعضی
از طوایف خدای شناس تواند داشت *

و الحاصل باوصف اینکه سخن بدرازی میکشد باز فقراتی چند از کتب
مقدسه ایشان بیاوریم تا بدانی که تمثیل قرآنی از بهشتیانها چهل گانه

ایغطلب را شنید و او را فرستاد و از کله دو بزغاله آورد و آنهار اطعامی
ترتیب داد و از لباسهای عیسو یعقوب پوشاند . و چون کردن و دستهای
یعقوب برخلاف برادرش موی دار و بشین نبود از پوست بزغاله ها پوشاند
که اسحق را بغلط بیندازد و یعقوب را از عیسو باز نشناسد . و دعای
خیر را که مقصود نبوت و مبارکی و سروری بود در حق او کنند .
و الحاصل اسحق را فریب دادند و آن دعای خیر را از دست او گرفتند
و بدان دعا برکت زمین و آسمان . و فراوانی کندم و شراب و مخدومی
و مطاعی در میان طوایف و اقوام من یعقوب را مسلم گردید .
و از جمله دعا های پدرش این بود که تو مولای برادرانت باشی .
و پسران مادرت برای تو رکوع کنند . لعنت کنند کان بر تو ملعون
شوند و مبارک کنند کان تو مبارک باشند . تا آنکه عیسو از شکار
باز آمد و در آنجا شرح و بسط در فریب خوردن اسحق میدهد .
و آنکا بسیار متعجب شد و گفت برادرت بحالت آن دعا را از من
گرفت . عیسو التماس کرد که بمن هم دعا بکن مگر برای من از آن
دعا چیزی نکا، نداشتی . تا آخر حکایت آنها که در اینجا بطور خلاصه
آوردیم و اگر کسی بخواهد رجوع بکتاب مذکور نماید *

﴿ در فصل بیست و نهم سفر مذکور است ﴾ یعقوب بدختر کوچک
لابان پس از مخیر کردن او یعقوب را در تزویج دو دختر خویش اظهار
میل کرد و برای مهریه راحیل که دختر کوچک بود هفت سال اجیر
شد . بعلت اینکه لابان بوی گفت که بجهت برادری با من لازم
نکرفته است که بجائا بمن خدمت کنی . آنکا، یعقوب بجهت
محبتی که ﴿ راحیل ﴾ داشت هفت سال را مانند اندک زمانی
بخدمت بسر آورد . و زوجه خود را از لابان خواست عروسی
و ضیافت کردند و شبانکا، بجای دختر کوچک که خو بروی وزیر بود
﴿ لیا ﴾ دختر بزرگ را که نازیب بودی و سستی و ضعف در چشمان
او بود بوی داد . و یعقوب با او خوابید و چون بامداد شد و دید
بجایش کرده اند بلابان گفت این چه کار بود که در حق من کردی .

بودن او در جاهای بسیار از کتب سماویة خودشان مصرحت *
 ﴿ در زبور (۱۰۵) است ﴾ فرستاد بنده خود موسی
 و بر کزیده خود هرون را ﴿ و در زبور بعد از آن است ﴾
 و هرون قدیس رب . و مخاطبات الهیه در آیات سفر اعداد با هرون
 در نزد آگاهان از آنها واضح است *

﴿ در فصل ثانی از سفر خروج است ﴾ غضب موسی بر خدای
 شدید شد ﴿ تا آنکه گوید ﴾ از پنجمی استعفا کرد بعد از آن
 خدا بر وی بشت غضبناک کردید *

﴿ شمسون ﴾ نام که یکی از پیغمبران بنی اسرائیل بودی و در جاهای
 چند از توریة از نبوت او خبر داده اند که از جمله آنها
 ﴿ آیت (۴) و (۵) از فصل (۱۳) سفر القضاة است ﴾

﴿ اکنون حذر کن از شراب و سکر نخور و چیز ناپاک نخور زیرا
 که اینک بارور شده پسری خواهی آورد که نباید تیغ بسراو بخورد
 زیرا که او از رحم مادر رسول نذیر خواهد شد و اسرائیل را از دست
 فلسطیان نجات خواهد داد ﴾ همچنان پیغمبری بر آیت توریة
 که در فصل شانزدهم همان سفر مذکور است بفرز رفت . و در آنجا
 باینک زن زناکار جمع شد . و نیز در صحرای سورا قی بود دلیل
 نام شمسون بوی عاشق شد . و زرد او معرفت کافران از اهل فلسطین
 بدلیل گفتند از او پرس که چگونه فلسطیان بر وی دست یابند و او را
 می بندند بطوریکه نتواند بکشد . و او را و حده پول بی اندازه
 دادند . شمسون چند بار دروغی بیک چیزی گفت و آنها او را
 بدانگونه بستند و او بقوت خدایی که داشت همه ریسما آنها و بندها را
 پاره میکرد . تا آنکه رفیقه او دلیل اصرار کرد و او را ببنک
 آورد که تود عسوی محبت بامن داری و دل تو بامن نیست و سه بار
 دروغ بمن گفتی و آتزن چند روز او را آرام نداد . تا آنکه او را
 از آن سر آگاهی بخشید که اگر سر مرا تراشیدند قوت من میزود

معلومه شایسته بخدای خداوند است . یایهوده سخنان بدان
 درازی لایق بعالم وحی پاك والهام مقدس الهی است . پس
 بکوش انسانی از خلاصه های آیات توریة و انجیل که از وی ترجمه های
 خود حضرات پروتستانها و برادران ایشان است مجملی از مفصل
 و کمی از بسیار را بشتوید *

﴿ در فصل سی و یکم سفر تکوین است ﴾

﴿ راحیل ﴾ در هنگامیکه پدرش لابان برای تراشیدن پشم کوسفندان
 خویش رفت بتهای پدر خود را دزدید ﴿ و یعقوب ﴾ با هر چه
 او را بودی برداشته بی خبر از ﴿ لابان ﴾ فرار کرد و روز سیم لابان
 فرار کردن او را دانست و برادران خود را بداشته هفت روز راه در عقب
 او شتافت . و بوی رسید و گفت چه کار بود که تو کردی بمن
 خبر نداده آمدی من که ترا با سرود و سرور و وفی و طنبور روانه
 میکردم در این کار احق کردی . و نکذاشتی من دختران و پسران
 خود را بیوسم میتوانم در حق شهادتی کنم لکن خدای پدران
 شما شب دوشین بمن گفت مبدا سخن خوب و باید به یعقوب بگوئی .
 چرا خدایان مرا در دیدی و یعقوب نمیدانست که زلفش آنها را
 دزدیده است پس لابان هر چه در چادرها گشت خداها را بیدان نکرد .
 بعلت اینکه راحیل آنها را دزدیر خود پنهان کرده بود *

و از مفهوم فقرات ﴿ فصل سی و پنجم ﴾ از سفر مذکور معلوم است
 که زن یعقوب علیه السلام آن اصنام را برای ستایش و عبادت خویش
 دزدیده بود یعنی علاوه بر بت پرستی در وضع کوی بودی . و هم
 یعقوب پیغمبر خدای از خانه خود نیز خبر نداشت . یا آنکه میدانست
 برای مصلحت یا خواطر زوجه خویش دروغ گفت *

﴿ در فصل سی و دوم از سفر خروج توریة است ﴾ هرون امر
 کرد بمحاضر کردن زینت قوم و آنها را جلالت زینتها را آوردند و کوساله برای
 آنها ساخت . بتقصی که این حکایت در حق سامری است نسبت آن را
 به هرون داده اند . با آنکه جلالت شان هرون و صاحب نبوت و ولایت

خدایی را تحقیر و عیناً کردی . در نظرگاه من کار زشت را ارتکاب
ورزیدی . اوریای حیثاتی را کشتی وزن او را کرفتی وزن خویش
نمودی او را بشمشیر عجمیان کشتی ﴿ تا آنکه گفت ﴾ بلایی بسر
تو بیا ورم ودر پیش چشم تو زنهای را گرفته بکس نزدیک تودهم
که در روشنائی آفتاب باز نهایی تو بخواید . تو پنهانی کردی امان
این کار را در حضور همه اسرائیلیان در روز روشن خواهم کرد .
داود بناتان گفت بخدای گاه کردم ناتان گفت خدا نیز از گناه
تو گذشت و هلاک نشوی . لکن چون در این کار سبب سبب
و شتمانی شدی که دشمنان خدا را دست آور شتمانی کشتی بسرت
که متولد شده است خواهد مرد *

گویا عمره این لغزشهای داود و خطاب و عتاب الهی است که در سلیمان
نیز ظاهر گردید که او زنان از دختران بت پرستان و زنان دکان از موآبیان
و عجمیان و ادومیان و صیدونیان و حیثانیان . و آنانی که خدای
بنی اسرائیل را از آمیزش با آنها نهی کرده بود . برخلاف امر
و رضای الهی تزویج کرد . و او را هفتصد زن آزاد و سیصد کنیز
از آن طایفه های مر دوده بودی و دل او را فریفتند . و سلیمان را
تعلق خاطر بر آنها حاصل آمد و او را در حق خدایان بیگانه خودشان
کراه کردند . و دل او ناباک شد و تابع خدایان صیدونیان و عجمیان
گردید . و بتخانها برای صنم موآبی و عجمی در کوه بیت المقدس
ساخت . و همچنین برای زنان دیگر خویش مانند آن نگار را کرد .
و خدای بروی غضبناک شد که چون تو عهد مرا باطل کردی و او امر
و وصایای مرا حفظ ننمودی عصای ملک و سلطنت ترا درهم شکستم
و آنرا یکی از بدکان تودهم *

تفصیل داود تا تمام ماند به پیشم العیاذ بالله زد و خورد خدای باوی بجای
رسید و چگونه انتقام زن او را را از او کشیدند *

﴿ در سفر صموئیل ثانی است ﴾ خون پسر بزرگ داود بانامان
خواهر پدری خود بطور اجبار زنا کرد . و او بیرون آمده و فریاد

و مانند سایر مردمان خواهم بود . آنگاه نزد بزرگان مردم فلسطین خبر فرستاد و آنها را آگاه ساخت . پس سرشمسון را بر بالای زانوئی خویش گذاشته او را خواباند و دلاکی خواست و هفت زلف از سر او تراشید . بزرگان فلسطین که نقره ها برای آن فاجره آورده بودند . بیرون آمده و او را بستند در حالتیکه او نمی دانست خدا از وی دوری جست . و چشمان او را در آورده و در زندان کردند و با زنجیرها او را مغلول داشتند . و چندی گذشت بزرگان قوم برای خدایان خود شان ذبیحه بزرگ قرار دادند و قربانیها کردند و بشکرانه برخواستند . و در هنگامه شادی شمسون پیغمبر را حاضر کردند که برای آنها بازی و رقص کند و او را از زندان آوردند که برای آنها بازی و رقص آورد . تا آنکه میگوید بستونی که آن خانه را بود راه جست و بر آن تکیه کرد . و آن خانه پر از زن و مرد بودی و در بالای بام بقدر سه هزار کس مرد وزن بودند که بتماشای رقص کردن شمسون جمع شده بودند . و موسی سراوهم قدری بلند شده بود از خدا درخواست کرد که ای خدا این یک بار نیز بر من توانایی ده که انتقام دو چشم خویش را از فلسطیان بخواهم . پس دو ستون میانی آن خانه را حرکت داده و گفت : یا علی غرقش کن من هم بجهنم . که ستونها را بر انداخت و جمله کسانی که در آن خانه و بالای بام بودند و خود او هلاک شدند . و شماره هلاک شدگان در آن روز زیاده بر کسانی بود که او در مدت عمر خود کشته بود . و او را برادران و خویشاوندان وی برداشتند و در قبرستان متوخ بدروی مدفون ساختند و او مدت بیست سال در اسرائیل پیغمبری کرد *

نگایان در حق داود که جد مسیح علیه السلام است قانع نشدند بدگر سخنانی که در سفر تکوین آوردند . و تأکید کردند سخنان نالایق خود شان را بدانه در فصل دوازدهم صموئیل ثانی است که آنرا سفر ملوک ثانی نیز نامند که خدای بزرگان ناثان پیغمبر او را تکذیب و تفسیح نمود . که چرا امر

در ﴿ باب هفتم ﴾ رساله اولی که بقونسطوسیان نوشت و تصریح کرد که امر از خدا ندارم و حکم نهی از طلاقرا بکمان بیان نمود و گفت که ظن من این است . و همین ﴿ پولوس ﴾ است که در خصوص خسته سخن رامشیه گفت و امت را بغلط انداخت . تا آنکه عهد خدای را باطل شد و بدعت ابدی در جای میثاق ابدی الهی که با ابراهیم و اولاد و ذریت او داشت استوار گردید . و این پولوس است مقدس عیسویان و بنده مسیح موهومی ایشان . که در حق وصی نخستین واعلم و افضل در میان جمله عیسویان تعرضات آورد . و در نامه خود که جزو انجیل است در ﴿ باب دوم ﴾ بغلاطیان مینویسد که بجهت استحقاق بطرس یعنی ﴿ شمعون الصفا ﴾ برتکد بروتویخ روی روی چیر، شدم و مقاومت با او کردم . که پیش از آمدن بعضی کسان از جانب یعقوب بازند یقان معاشرت داشت و چون آنها آمدند از خسته شدگان ترسیده از زند یقان دوری جست . و دیگر یهودان نیز با او مدارا میکردند . همچنانکه ﴿ برنا باس ﴾ نیز از مدارای آنها کول خورد . ولی چون باقتضای حقیقت انجیل رفتار ناراست و غیر مستقیمانه آنها را دیدم در حضور همه به بطرس شمعون گفتم که اگر تو با وصف یهودیت مانند زند یقان رفتار کرده و با آداب یهودان راه میروی دیگر چرا زند یقان را مجبور بر فشار یهودان میکنی . ما بالطبع یهودیان هستیم از کاهکاران زند یقان نیستیم *

﴿ متی در حق بطرس در فصل شانزدهم انجیل خود گوید ﴾ مسیح بوی گفت دور شو از من ای شیطان تو اسباب لغزش و معثر من هستی تو کارهایی را که از خدا است نمیدانی تو کار مردم را میفهمی *

این حواریان که اقدم و افضل واعلم و اعدل ایشان بطرس بود . باعتقاد عیسویان و بقول پروتستانی چنانکه در میزان الحق خودشان نیز نوشتند و دلیلهای آوردند پیغمبران بودند . بل افضل از موسی و دیگر

برآورد و داود شنید و پراو سخت نا کوار آمد و لیکن هیچ کدام
متعرض نشد زیرا که آنان را دوست میداشت *

در سفر مذکور در فصل شانزدهم در آیت (۲۲) است *
برای ابی شالوم پسر داود که بنای مخالفت با پدر داشت چادری
در سطح بام برپا کردند و ابی شالوم داخل شد بر زنان پدرش در پیش روی
بنی اسرائیل و این کیفیت در روز روشن بود که خدایا چگونه گفت
و پس از آن با پدرش جنگ کرد و از بنی اسرائیل بیست هزار کس را کشت
و این جنگ در فصل هجدهم سفر مذکور است *

نمیدانم برای نمونه بیانات از کتب مقدسه اینان همینقدرها
برای تو کافی است . و یا آنکه این نامه را زیاد تر از این
آلایش بیالایم . اگر شعور باشد تنها یکی از این حکایات
بس است و اگر مزید بصیرت را طالبی اینک کتبهای مقدسه آنها
که بهر زبانی ترجمه کرده اند و تخیلات خودشان نشر اسباب
هدایت را نموده اند *

پس هرگاه مرد خدا شناس موحده از روی بصیرت و ادراک در کتب
عهد صبیق و جدید تأمل کنند . و بیانات و عقاید اهل کتاب
و پروتستانها را معلوم نماید در تشخیص دین خدای و تعیین آیین
الهی هیچ محتاج بزحمت از خارج نخواهد بود *

در اثنای بیانات از این کتاب مستطاب بعضی آیات و مطالب انجیل را
که هر کس شایسته بخداوندی خدای و توحید بازی تعالی و مناسب حال انبیا
و حواریان نتواند بود شنیدی . و اگر خود همان انجیل را بخوانی
البته آگاهی کامل از آیین ادراک آنها حاصل توانی کرد . خصوصاً
در حق بی ادراکی و نقصان حواریان و تلامیذ عیسی سخنانی آورد و اند
که در قواعد و عقاید اهل توحید هرگز روا نتواند بود * پولوس *
نام که نامه های او را جزو اعظم انجیل حاضر کرده اند و بقدر
ثبات انجیل تقریباً رساله های او است و او خود صاحب رأی بود .
که بی اذن خدای نیز گاهی در شریعت مداخله داشتی . چنانکه

بلا ارواح کند . اینک عصای موسی که ریسما نهیای ساحران را
فرورد و آنها را دعوت کند بخدای ﴿ ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
ابن عبدالله ﴾ و خدای جلّه پیغمبران نیک ذات و نیک کردار که از همه
تقایص پاک بودند . ای ساحران که سخنان مزور را در نظر
جاهلان جلوه دادید در آغاز نامه . برای پذیرفتن خاصه و عامه . برا درانه
نصیحتی کردم که بر حال ساحران فرعونی اقتدا جوید . و از تعصب
و عنساد تبرا کنید و بر خدای سجده آورید *

ای مؤلف توهنوز در گرداب اختلافات مذاهب عیسویه در شرف هلاکتی
ترا با اختلاف اسلامیان چه کار . ترا با اخبار و احادیث ایشان چه رجوع *
بجنان تو که کوسفتندان اسلام و توحید داخل در کلمه شرك و تثلیث
و بت پرستی و الحاد نشوند . مگر از کوسفتدانی که بغلط در میان کلمه
اسلامی که در تحت رعایت شبان اعظم الهی هستند و در انجیل بیان
لفظ آن را شنیده افتاده باشند *

﴿ تا گریزد هر که بیرونی بود ﴾

ای مؤلف محرف توهنوز در استخلاص جان خویش از ورطه
تحریفات انجیل و توریة خودت بی خس و خاشاک تاویلات و کتابهای
کهنه میکردی . ترا با قرآن و اختلاف قرائتهای آن . یا سخن ضعیفی
که طایفه از اسلام در کم کردن آن گفتند چه کار . بجنان
تو که قرآن را کسی تحریف نتواند کرد اگر تحریف او ممکن بودی
آوردن مانند آن آسانتر بودی و چون نیست پس نیست *

﴿ لایاتیه الباطل من ین یدیه و لامن خلفه تنزیل من حکیم حید ﴾
توهنوز معنی اب و ابن را نفهمیده معنای این نسبت را در حق مسیح
و در حق خدای مسیح ندانستی . ترا با ای بودن پیغمبر پیغمبران
و واسطه ایجاد لوح و قلم چه کار . اگر عقل و ادراک همراه باشد
این سخن را نتوانی گفت . از روی بی اطلاعی است که چون شنیدی
آنجناب ای بودی چنان فهمیدی که از نقوش و خطوط و السنه و لغات
بایستی آگاه نباشد *

به فرمان بنی اسرائیل بودند . و روح القدس و خدا و پسر خدا
با ایشان یکی شده بود . چنانکه مکررا عیسی گفت همچنانکه
خدا با من یکی شد شما نیز با من یکی شدید و بقاعده حکمت نیز
چنان است که حال عین محل است *

راستی دیگر کسالت آمد و افسردگی غالب شد . از خدای تعالی
درخواست میکنم که ما را . بنکارش و روایت این سخنان نالایق
بمقریان درگاه احدیت و تقدس او نکیرد *

﴿ ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا ﴾

﴿ من لدنک رحمة انک انت الوهاب ﴾

چون اکثری از مطالب میزان الحق پروتستانی در ضمن مطالب
و بیاناتی که در این نامه بالذات آوردیم باندک تأملی واضح شود و بطلان
آن سخنان باطل آشکار گردد . نخواستیم که بعضی از سخنان او را
که در نهایت کتابش آورد بعینها در این اوراق بیاوریم . و هیچ
سخنی در کتابها و زبانهای ایشان پیدا نتواند شد که جواب آن در این
مختصر نامه بتصریح یا تلویح یا باشارت یافت نشود . که این نامه را
از آثار الهامات حقیقه الهیه که بتوسط الهامات ناطقه بر ما
رسیده است نوشتیم والحمد لله المستعان *

﴿ معیار نهم ﴾

از سخنان متفرقه و پیریشان کو بی میزان الحق که از روی بی انصافی
و عناد در نهایت آن کتاب گفت . و از احادیث طریقین و فرقه‌های
اسلام و مسائل مختلف فیها بیان کرد . و سخنانی را که شایسته بر اهل
علم و دانش و لایق مرد دین شناس بل مناسب مقام هیچ خردمند
بآداب نیست آورد بهتر این است که با غماض بگذریم و مقابله بمثل
نکنیم . بعلت اینکه شمشیر اهل علم برهان ایشانست . و اینک شمشیر ما
که کرد نهایی آن سخنان مزور را از پیکر انداخته آنها را اجساد

هرگاه آن صورت مشرک شود و بگوید آری من نیز کسی هستم و آنچه
و دارد مرا نیز مسلم است ﴿ کین منم طاووس علین شده ﴾ آنگاه از او پرسند *
﴿ بانک طاووسان کنی کوید که لا ﴾ پس نه طاووس خواجه بوالعلاء
بربان دیگر گویم . که مالک نبودن زید آینه را در مقام نسبت بذات
متجلی بجزئی از ذاتیات زید خارج متجلی درست بفهمی *

قائم بودن هر چیزی با چیز دیگر بیرون از چهار گونه قیام نیست .
قیام صدوری است . و قیام ظهوری . و قیام تحقق که رکنی نیز
گویند . و قیام عرضی . و سخن در این قیامات بسیار است
ولی باجمال در اینجا بدگر آن پردازیم *

﴿ قیام صدوری ﴾ در میان اثر و مؤثر است یعنی قائم بودن اثر را
بمؤثر صدوری گویند مانند قیام کلام بامتکلم و شعاع بامیر و صورت
در آینه یا شخص مقابل . ولی چنانکه پیشتر گفته شد اثر را بذات مؤثر
نه در صدور و نه در قیام و نه در بقا و ثبات بوجهی راهی نیست .
پس مؤثر که گوئیم اسم فاعل مؤثر است که مؤثر قریب است . اگر
در اینحال صورت در آینه دعوی تمامیت و استقلال را کند مؤثر قطع
توجه و مواجهه از وی کنند و او فوراً معدوم گردد *

﴿ و من یقل منهم انی اله من دونه فذلك ﴾

﴿ نجیزه جهنم کذلك نجیزی الظالمین ﴾

﴿ و قیام ظهوری ﴾ مانند قائم بودن تجلی و اشراق زید است
باصورت در آینه *

﴿ ظهور تو بمن است و وجود من از تو ﴾

﴿ و لست نظهر لولای لم اکن لولاک ﴾

﴿ قیام تحققی ﴾ مانند قائم بودن مرکب است باجزا چنانکه
سکه بچین پیدا نشود و محقق نکردد مگر بسر که وانکبین *

﴿ قیام عرضی ﴾ قائم بودن اعراض است باجواهر و مانند
قائم بودن الوان است با محل آنها . درست بفهم چه میگویم و این
سخنهای حکمتی را باز بجه اطفال مدان . این سخنان بکوش

﴿ حفظ شینا وفات عنک اشیاء ﴾

کائن اول و موجود نخستین که فرمود ﴿ کشت نبیا و آدم بین الماء و الطین ﴾ در هنگام تولد جسمانی دارای تمامی علوم و خطوط . و مالک ممالک ملک و ملکوت . و عالم بر تمامی اشیاء و کل ذرات بود . چگونه میشود که معطی چیزی آرا فاقد باشد . و چگونه تواند بود که معلولات از علت پنهان شوند . چگونه میشود که روشنائی و اشعه سراج از شعله غائب کردند . از نامهای آن سوار عقل نخستین که یوحنا در مکاشفاتش احساس وجود پاک او را کرد . و در پیراهن خون آلود او که نام آن را کلام الله گویند نوشته شده است این اسماء مبارک است *

﴿ انارسلناک شاهدا و مبشر او نذیر او داعی الی الله باذنه و سر اجامیرا ﴾ جهان ایجاد از بعضی جود او است . شاهد وجود و آفرینش موجودات وجود مقدس او است . علم لوح و قلم جزوی از علوم آن مدینه علم و حکمت خدا است *

﴿ فان من جودک الدنیا و ضررتها ﴾ * و من علومک علم اللوح و القلم ﴿ اینکه شنیدی آنجناب ای بود آرا معنی چنان است که خوانده میدانست . و نوشته می خواند . و خدای بآن حبیب خویش عطا فرمود چیزهایی را که مسیح در هنگام بشارت از مقدم او گفت . سلطان این جهان می آید و مر آنست چیزی از آنچه او دارد . و باینکه من کلام الله ام و روح الله ام . و رسول از اول العزیم و حامل عرش الله اعظم و رکن اقوی در این جهانم . در هنگام موازنه کالات من با آنجناب مالک بر چیزی نیستم *

آینده که حکایت از زید منجلی کند و او را بحال و کمال نماید . واضح است که صورت در آینده را چشم و ابرو و دست و پای و جله اعضا مانند زید تواند بود . لکن اگر آن صورت موحد باشد چون از او پرسند که آیا تو چشم را مالک هستی گویندی . و اگر پرسند که دست داری گویند حاشا . گویند چیزی از زید منجلی در تو هست گوید لا *

﴿ با وجودش زمن آواز نیاید که منم ﴾

عبارت این انجیل دلالت صریحه بتولد آنجناب در آخوند دارد . و عبارت مذکوره در ﴿ فصل دوم لوقا ﴾ چنان است *

در هنگامیکه آنها در بیت اللحم بودند مدت حمل اوتام شده بود و پسر پیشتر زاییده شده خود را بدنيا آورد و او را بقونداغه بسته در اصطبل خوابانند که در خانه برای آنها جای نبود . پس توانیم گفت که در این مطلب نیز کتاب نویس انجیل را غلط معنی کرد و قرآن را نفهمید . و در میان دو غلط اختلاف موهومی در میان قرآن و انجیل ثابت نمود که اگر آن اختلاف واضحات ثابت گردد نتیجه عمده نیز از آن حاصل نخواهد شد . و همه اینگونه سخنان وی برای تغایط افهام مضطعی ناس و مغشوش کردن اذهان مردم عوام از اسلام و غیر اسلام است *

زیاده بر آنچه را که در این اوراق مجتعا و متفرقا در بیان اخلاق حق و از هاق باطل آورده شد . در تطویل ذیل سخن اقبال ندارم . و فی الواقع برای مرد بصیر ساعتی در آنچه نوشتم کفایت است *

﴿ من همه راست نوشتم تو اگر راست بخوانی ﴾

﴿ جرم جلاجل نباشد که تو شطرنج ندانی ﴾

﴿ معیار دهم ﴾

معیار آخرین از جمله پنجاه معیار ﴿ میزان الموازن ﴾ است . و ما را در آخر روز که روز پنجاهم ایام خمسين از فصل چهارم سال است عید الخمسين روحانی تواند بود . اینك آخر سال عربی و شمسی است امیدوارم که طالبان آقا، پس از مطالعه معانی لطیفه و مطالب شریفه که بقدر مقدرت و در خور استعداد خویش از بیانات الهیه آوردیم تجسید سال خویش کنند . و عیسوی خداجوی این عید الخمسين معنوی و روحانی را بجای عید الخمسين جسمانی دانسته . و بدین پنجاهه حقیقی تمسک بسته . از پنجاهه بدعتی فراغت گیرد *

هر کسی نرسد . قدر آنها را بدان و کارهای خدا را بچشم حقیقت بین دریاب *

کتاب نویس در اعتراض بر اسلامیان سخنی دیگر گفت که بعضی از آیات توریة و انجیل با مضامین آیات قرآنی منافی و مغایر است . اگر چه جواب این گونه اعتراضات در تصحیح سند های توریة و انجیل و بحث تحریف و دیگر دلائل عدم صحت آنها بطور کلیت گفته شد . که بنا بر آن بیانات توریة و انجیل را یکبار دیگر باید تصحیح و اصلاح حسابی کرد . و چون سخن حقیقت در میان قرآن و آن کتابها باقی ماند و حال عدم صحت آنها معلوم گردید پس قرآن کلام خدا و وحی خدا است . مع ذلک کله آن آیات را که از قرآن بلکه از انجیل آوردند فهمیده معنی کرد و بغلط افتاد . و آن غلط را منسوب باختلافی در میان قرآن و انجیل حاضر داشت *

از آنجمله در مکان تولد عیسی است که میگوید در انجیل نوشته اند در بیت اللحم و در اصطبل یعنی آخور تولد یافت . و قرآن گفت در زیر درخت خرما بعالم وجود آمد *

به بینیم قرآن و انجیل در این باب چه گفته اند و این مرد چه فهمیده است قرآن فرمود *

﴿ فاجاءها المخاض الى جذع النخلة قالت ﴾

﴿ يا ليتني مت قبل هذا و كنت نسيا منسيا ﴾

در دهنکام ولادت مریم را ناچار کرد بر تنگیه کردن بر درخت خرمایی و گفت کاش میردم پیش از این و بکلی از فراموش شدگان میشدم . یعنی چون حال تولید نزدیک شد دوزیر آن درخت این سخن را گفت . بعلت اینکه بجهت نزدیکی وضع حمل مشاهده کرد حال شمایات و سرزنشهای قوم را و آرزوی مرگ را کرد . از بجای این آیت کریمه استبدال بر وقوع تولد عیسی در آنجا کردی . اگر چه در واقع مکان ولادت با سعادت روح الهی در زیر درخت نیز باشد لیکن آیت مذکور صریحا دلالت بر این مطلب ندارد همچنین که

معلوم صورت تقدیر پذیرفت . و رباح چهار گانه بدست یاری چهار
ملک یعنی ﴿ دبور و جنوب و صبا و شمال ﴾ بتصرف ﴿ جبرائیل
و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل ﴾ بر تو وزیدن گرفت قوای اربعه
از ﴿ جاذبه و هاضمه و دافعه و ماسکه ﴾ که مطابق با ﴿ هوا
و آتش و آب و خاک ﴾ از جهت طبیعت است برای تو حاصل و مقدر شد
تا آنکه بمقام نخستین از آخر عوالم سه گانه رسیدی . و ناسوتی
شدی پس از آنکه ملکوتی و جبروتی بودی . و در این مقام که باین
دنیا ی پست رسیدی نسیان از عوالم علویه آوردی . و فراموش
کردی عهود و مواعیق الهیه را *

﴿ عهدها کرده ام باشه خویش ﴾ هیچ از آن عهدها و فائز نگنیم ﴿
﴿ بزرگان دین چنان میفرمایند ﴾

آنچه را که در عالم ملکوت و جبروت میدانستی یا آنکه یاد گرفته
بودی و جمله احوال و اوضاع آن عوالم را و همه علوم و معارف
و اسرار و حقایق و انوار را فراموش نمودی . و این فراموشی
یا بجهت مخالفت اعراض و غرایب مفسده بود که ترا فاسد کرد .
و آنها همه از عالم اجسام و کدورات بر تو پیوست . یا آنکه از صدمات
در رحم مادر و یا از راه عدم التفات تو بر مراتب عالیّه خود و یا خود
بسبب حکمتهایی که در فراموش ساختن تو مر آنهارا بود .
تا آنکه امر معیشت تو در حال شیرخوارگی و هنگام فطام و ایام

صباوت تو اتمام پذیرد و بمحدومیز و مراقبت برسی *
پس در آن حال بساهست که از عالم دوم یعنی عالم ملکوت بویی بری
و بد آنجا اتصال جوئی . و در آن مقام خدای تعالی ات بساو و سل
و جانشینان ایشان را بمحض از روی رأفت و رحمت خویش بسوی تو
فرستد . که ترا بسوی عهده نخستین که در عالم اول باوی بستنی دعوت
کشد . که نظرها از یگانه باز گیر . و التفات باین خانه رنگین مکن
و باز گرد بسوی خدا همچنانکه از آنجا آمدی *

﴿ فاسر با هلك بقطع من السيل ولا یلتفت ﴾

﴿ منکم احد و امضوا حیث تو مرون ﴾

از خداوند سبحانه مسئلت کنیم که روزمواه و سال مارا بغفلت و بدبختی نسازد *

﴿ با محمول الحول والاحوال * حول حالتانی احسن الحال ﴾

برادر روحانی من از کلمات صحیحه توریة و انجیل • و از بیانات عقلیه • و دلائل فطرتی • و پراهن حکمتی • حال نخستین انسانی را دانستی و فهمیدی که انسان در بدایت حال که برای مقصود بزرگ الهی آفریده شده بود بجه مرتبه پائی و درجه درجه طهارت و کمال و قدرت بود • و چگونه مظهریت اسماء و صفات ربوبیت را داشت • و قادر بر حکومت در عوالم سفلیه ایجاد بود • و چون صانع حکیم کامل توانا برای اکمال صنع خویش • و اتمام قدرت کامله خود • و برای اینکه عوالم سفلیه را بمخلوق مکرم خویش بنماید • و همچنین که خود را بوی شناساید شناسایی آفریدگان را نیز در وی پدید کند • و آنچه را که در وی بالقوه بود بالفعل نمایند او را از مقام جبروت و ملکوت در مقامات و مراتب سافله تنزل داد • و آن مخلوق مکرم که در صورت خدای یعنی باقتضای قدرت کامله خدایی تمام و کامل آفریده شده بود در عوالم بسیار سیر کرد تا به عالم اجسام و مقام نقش و ارتسام رسید * پس ای برادر چون از آن عالم بالا روی باین جهسان خاکی آوردی از بیست منزل عبور کردی • و در هر کدام از آن منازل عالیله باقتضای اسباب و مسببات بلطف حکمت سبحانه توقف و سکن نمودی • و آیات و علامات و حکمتها و مصالحی که در آن عوالم بود همه را یاد گرفتی • تا آنکه منتهی بعنا صرگشتی طبایع چارگانه در تو کار کرد و اجزای تو بعضی در بعض دیگر مضطرب و درهم شد و این مقام آخرین مرتبه نزول تو در سفر خویش کر دید * از این مقام ترا ندای بازگشت رسید • صعود کردی • و در نبات استجنان یافتی و در حیوانات و میوه ها شدی پس در غذاها آمدی و ازها ضمه گذشتی از تنزل کیلوس و تعفین کیوس صاف و خالص گردیدی • و آنکام از صلیب پدر یطین مادر بیرون آمدی و نطفه تو بتقدیر

❖ دشمن جان تن است خاکش دار ❖

❖ کعبه حق دل است پاکش دار ❖

این نکته را فراموش نکن * که در امر دین بی راهمائی و راهبری
که از جانب خدای باشد بمقصود نتوانی رسید . و این راه باریک را
در این شب ظلمانی تاریک بی روشنائی جمال هادیان طریق الهی
باخر نتوانی برد . و این همه زنک آلاش و کد و رات عالم ناسوت را
بی واسطه شفاعت شفیع از آینه دل خویش نتوانی زدود .
و تابطواف خانه مربع الارکان دین مبین اسلام که در قرای مبارکه
الهیة است . بتوسط قرای ظاهره که سیرت و در آنها مقرر است
فاثر نکردی . خدا را زیارت نتوانی کرد . و بخطاب ❖ سیر و افیها
لیالی و ایام آئین ❖ عامل نتوانی شد . و نادست ارادت بدامان
پاکان نرسائی ازمایش جهانت تباہ کند . و ابالس و شیاطین
ترا کراه سازند *

❖ و ز نو بال قسطاس المستقیم ولا تبخسوا الناس ❖

❖ اشیائهم ولا تعثوا فی الارض مفسدین ❖

در اینجا سخن را بایان آوریم که سخن خدای بهترین سخنها است *
والحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله وصحبه
وعلی المؤمنین المسلمین المسلمین البیهم والجارین علی منوالهم *
و تنبره البیهم من اعداء الدین . و منکری آیات الله فی کل حین .
والله حسبنا ونعم الوکیل . ونسئل الله حسن الخاتمة . و شفاعة
محمد شفیع المذنبین . والحشر تحت لواء آل الله الطاهرین آمین *
و اتفاق الفراغ لمنشیها الحقیر ❖ نجفعلی بن حسنعلی ❖
التبریزی بمحروسة قسطنطنیه . فی الیوم الثامن
والعشرین من شهر ذی الحجة الحرام من شهور
سنة (۱۲۸۷) حامدا مصلیا مستغفرا *

❖ والسلام ❖

قد طبع فی دار الطباعة العامرة فی (۱۲) جادی الاولی من سنة (۱۲۸۸)

که در اینحال امر خدای را اجابت آوردی . و پیرو داعی حس
نی و اطاعت امر را ورا کردی سعادتمند گشتی *

قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی بحبیکم الله ویغفر لکم ذنوبکم ﴿﴾
داعی حق و نبی مطلق ﴿﴾ در هر زمانی از هر زبانی که خواهد
فرماید . اگر خدای را دوست دارید تبعیت از من جوید و تابع
مناسی بر من شوید . تا آنکه خدای شما را دوست و محبوب دارد
نکاهان شما را که از عوالم اعراض و جسمانیات همراه دارید بواسطه
ن پیامرزد . و بر حسناتش تبدیل سازد *

﴿﴾ لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة ﴿﴾ تا آنکه بعادت این تاسی
نکاهان من که شماها و اعراض شماهاست بحسنات مبدل شوند .
اولاد صالح من باشید . که وجودات امت اعمال آن واسطه کبری
نبی مطلق خدا است چنانکه در این مقامات بعضی از بیان را در این
آمد شنیدی . و چون دانستی که در مقابل انوار ظلمات را نیز سلطنت
ظاهریه داده شد . و هر نوری را ظلی است مقابل و هر حقی را باطلی است
بر آن مماثل . و هر آن چیزی که در خزان علویه هست در خزان
سفلیه نیز بحکمت الهیه موجود است . و در مقابل ملائکه مؤکلین
بر هدایات و علوم حقه . شیاطین مؤکلین بر خزینه های شرور
و تلبیسات هست . و مانند انبیا و اولیا و علماء حقه . رؤسای شرور
و ابالسه یعنی شیاطین انسی و دعوت کنندگان دروغین چنانکه احوال
بعضی از آنها را با جمال شنیدی در هر زمانی با تسلط تمام چهار افر
گرفته اند . زیرا که اکنون در این عالم ناسوت تا یوم موعود و هنگام
ظهور ملکوت کلیه خدای بطور اکمل در جله جهان . سلطنت
و استیلای ظاهری بر رؤسای باطل نیز داده شد . لهذا در امر دین
خویش با بصیرت و هو شیاری باش . و اهل تلبیس را بشناس .
و تدبر و تعمق در کار دین و امر بازگشت بسوی رب العالمین بکن
و بر خدای اعتماد بسیار این تن خاکی را زیونی ده . دل خویش را
که جایگاه خداست مقدس دار *

